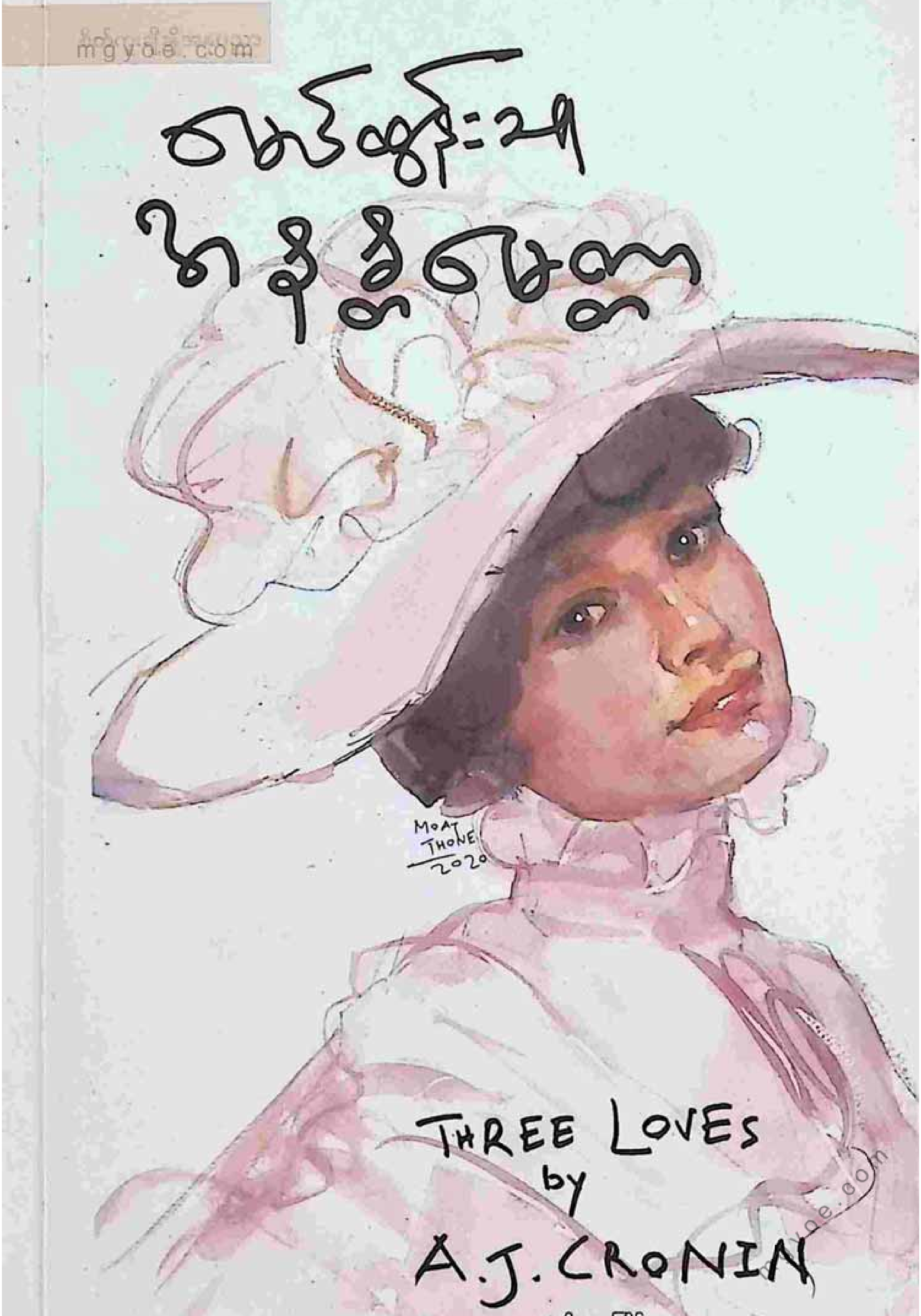

mgyoe.com

တတိယအကြိမ်

mgyoe.com

THREE LOVES
by
A.J. CRONIN

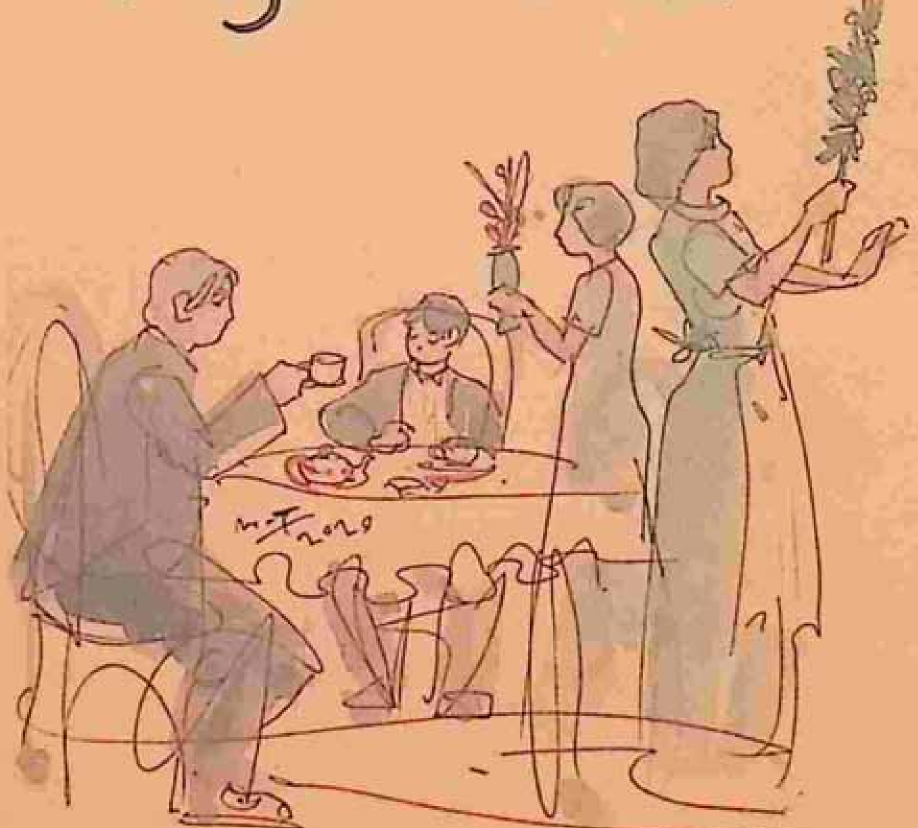

TUN0003
4,500.00 KS

mgyoe.com

mgyoe.com

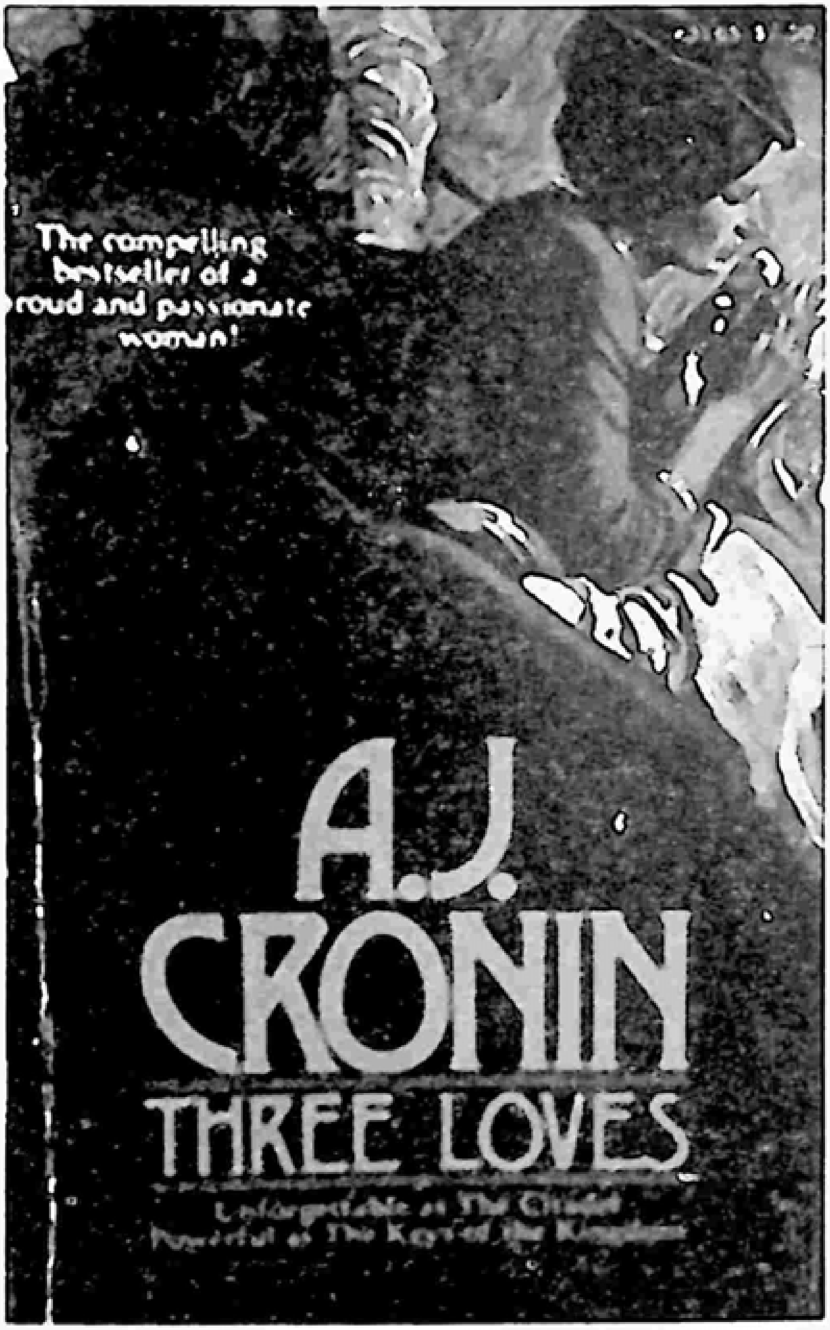

mgyoe.com

mgyoe.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

အနှစ္စမေတ္တာ

THREE LOVES

A.J. Cronin

မောင်ထွန်းသူ

မြန်မာပြန်

ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၂၀

mgyoe.com

mgyoe.com

အနန္တမေတ္တာ၊ မောင်ထွန်းသူ
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - မှတ်သုံ
စာမျက်နှာ ၄၅၁ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ× ၂၀·၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၀၇၉၊ မဇိုးရိပ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၂၀၊ ဇက်တင်ဘာလ၊ တတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၂၀၀၂ စိတ်ကူးချိုချို၏ဒုတိယအကြိမ်မူ။

ရောင်းဈေး ၄၅၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

mgyoe.com

mgyoe.com

အနှစ်သုံးမေတ္တာ
THREE LOVES

A.J.Cronin

မောင်ထွန်းသူ
(မြန်မာပြန်)

mgyoe.com

mgyoe.com

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

(က)

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ရက်တွင် ကျွန်တော့်ထံသို့ စာတိုက်မှ စာတစ်စောင် ရောက်လာသည်။ ထိုစာရောက်လာသည့် ရက်မှာ (၁၂ – ၄ – ၉၃)။ စာမှာ

၂၉ – ၃ – ၉၃

ဆရာဦးထွန်းသူရှင့်

ရိုသေစွာ စာရေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်မ ဆရာ၏ စာအုပ်အတော်များများ ဖတ်ရပါသည်။ အေဂျေကရိုနင်၏ ဘာသာပြန်ဝတ္ထုများကိုလည်း အလွန်နှစ်ခြိုက်ပါသည်။ ဆရာ့ စာအုပ်များတွင် အေဂျေကရိုနင်၏ Three Loves ဆိုသည့် စာအုပ်ကို ဘာသာပြန် မတွေ့ဖူးပါ။ ကျွန်မ လက်လှမ်းမမီ၍ ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ သို့မဟုတ် ဆရာ ဒီစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ဖို့ အလှည့်မကျသေး၍လား၊ ဘာသာပြန်ဆဲလား၊ သို့မဟုတ် ဤစာအုပ် လက်ဝယ်မရှိ၍ မဖတ်ရသေး၍လား ကျွန်မ မသိပါ။ ကျွန်မဆန္ဒကတော့ ဤစာအုပ်ကို ဆရာ ဘာသာပြန်တာ ဖတ်လိုလှပါသည်။ ဆရာ့တွင် ဤစာအုပ် မဖတ်ရသေး၊ မရှိသေးပါက ဆရာ့ကို ကျွန်မ ဤစာအုပ်ကို ငှားလိုပါသည်။ ဆရာ ဘာသာပြန်ဖြစ်အောင် ပြန်စေလိုပါသည်ရှင့်။

ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မအား စာရေးသားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖုန်းဖြင့် လည်းကောင်း အကျိုးအကြောင်း ပြန်ကြားစေလိုပါသည်ရှင့်။

လေးစားစွာဖြင့်

ဒေါ်နုနု

mgyoe.com

mgyoe.com

(၁)

ဒေါ်နုနု၏စာသည် ကျွန်တော့်အား 'တွန်းအား' ပေးသလို ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ အမှန်အားဖြင့် ကျွန်တော့် Three Loves ကို ဘာသာပြန်ရန် ကြံစည်စိတ်ကူးလာခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ ၁၉၈၉ – ခုနှစ်ကတည်းက ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အေဂျေကရိုနင်၏ စာအုပ်များထဲတွင် အခြားစာအုပ်တွေလောက် 'မကျော်ကြားခြင်း' နှင့် ဇာတ်လမ်း ဇာတ်အိမ် 'လေး' ခြင်း စသော အကြောင်းများကြောင့် လက်တွန့်နေခဲ့ရပါသည်။ နေ့ရွေ့ ညရွှေ့နှင့် အချိန်တွေ ကုန်လာခဲ့ရပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် Three Loves ဝတ္ထုနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်ဇနီး 'မြင့်' နှင့် မကြာခဏ ဆွေးနွေးဝေဖန်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ပြောမိဆိုမိခဲ့ကြခြင်းမှာလည်း လုံလောက်သော အကြောင်းရှိသည်။ တကယ်တော့ Three Loves သည် မိခင်တစ်ယောက်၏ ကြီးမားသော မေတ္တာနှင့် စေတနာကို ရေးဖွဲ့ထားသော ဝတ္ထုကြီးဖြစ်သည်။ သားအတွက် အနစ်နာခံခဲ့ရသော၊ အပင်ပန်းခံခဲ့ရသော၊ အဆင်းရဲခံခဲ့ရသော မိခင်တစ်ယောက်၏ ကြေကွဲဖွယ်ရာအဖြစ်ကို ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုကြီးဖြစ်သည်။

မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်များ နှစ်သက်လက်ခံတတ်သည့် ဇာတ်လမ်းဖြစ်သဖြင့် ဤဝတ္ထုကို မြန်မာပြန်လျှင် ကောင်းလိမ့်မည်ဟုလည်း ပြောမိကြသည်။ ဤဝတ္ထု၏ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက်နှင့် တစ်ထပ်တည်းနီးပါးမျှ တူညီနေသော ရေဒီယို အသံလွှင့်ဇာတ်နှင့် မြန်မာရုပ်ရှင် ကားတစ်ကားအကြောင်းကိုပင် ဆွေးနွေးဝေဖန်မိခဲ့ကြသည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်လာသဖြင့် ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ ပြောဆိုမိခဲ့ကြသည့် အချက်တစ်ချက်ကို သတိရမိပါသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထင် ၁၉၈၅ ခုနှစ် အတွင်းကဖြစ်သည်။ တစ်ရက်တွင် ပန်းဆိုးတန်း စာအုပ်တန်းများသို့ ရောက်သွားရာမှ စာအုပ်သမားတစ်ယောက်က မိတ်ဆက်ပေးသဖြင့် အထိုက်အလျောက် နာမည်ရှိနေသော စာရေးဆရာတစ်ဦးနှင့် သိကျွမ်းခွင့် ရခဲ့သည်။

"ခင်ဗျားက အေဂျေကရိုနင် စာအုပ်ရဲ့ ဆုရတဲ့လူဆိုတော့ သူ့ကို အထင်ကြီးမှာပဲ၊ ကျုပ်တို့ကတော့ အေဂျေကရိုနင်ကို 'တန်းဝင်' စာရေးဆရာ တစ်ယောက်လို့ မသတ်မှတ်ဘူး"

သူက တွေ့တွေ့ချင်း ဆောက်နှင့်ထွင်းသလို ထိုစကားကို ပြောခဲ့သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ကျွန်တော် ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိလောက်အောက်ပင် အံ့အားသင့်ခဲ့ရပါသည်။ ယခု ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော့်ဇနီးတို့ Three Loves အကြောင်း ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ ထိုစဉ်က ထိုစာရေးဆရာ၏ ဝေဖန်ချက်ကို စကားစပ်မိခဲ့ကြပါသေးသည်။

(၈)

ကျွန်တော့် ဇနီးကတော့ ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်အိမ်ကို သိကတည်းက ဤဝတ္ထုကို မြန်မာပြန်စေချင်သည်။ ပရိသတ်အတွက် သင်ခန်းစာလည်း ရမည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်လက်ခံလိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်ကြောင်း အခိုင်အမာ ပြောခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော် မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ယခုတစ်ဖန် စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦးက ဤစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ဖို့ တိုက်တွန်းပြန်သည်။

Three Loves နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်တွင် စဉ်းစားစရာ အချက်နှစ်ချက်ကို တွေ့ရသည်။ ပထမအချက်မှာ အထက်တစ်နေရာ၌ ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ဇာတ်လမ်း ဇာတ်အိမ် 'လေး'ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုထဲတွင် လူမှုဆက်ဆံရေး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ ဖော်ထုတ်ပြသပြီး လူတို့၏ အကျင့်စရိုက်များကို ပီပြင်အောင် ရေးဖွဲ့ထားသဖြင့် ပို၍ပင် 'လေး'သည်ဟု ယူဆစရာရှိနေသည်။ သို့သော်လည်း ဤအချက်မှာ ကျွန်တော် ဘာမှလုပ်၍ မရနိုင်သော အချက်ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့စာပေလောကမှ ဝတ္ထုကောင်းကြီးများဟု သတ်မှတ်ထားသမျှ ဝတ္ထုများသည် 'လေး'ကြသည်ချည်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် လူ့အကျင့်စရိုက်ကို ဖော်ဆောင်သော ဝတ္ထုကြီးများသည် အများအားဖြင့် 'လေး'ကြသည်က များ၏။ စာဖတ်ဝါရင့်သူများသည်ပင်လျှင် ပထမနှစ်ခန်း၊ သုံးခန်းမှ လေးခန်း ငါးခန်းလောက်အထိ စိတ်ရှည်ရှည်ထား၍ ဖွဲ့ခပ်ပြီး ဖတ်ကြရသည်ဟုပင် ပြောစမှတ်ပြုကြရသည်။ သို့သော်လည်း ဖတ်ပြီးသည့်အခါ 'စွဲ'ကျန်ရစ်လောက်အောင် 'ကောင်း'သည်ဟူ၍ကား ဝန်ခံကြရပါသည်။

အများအားဖြင့် အေဂျေကရိုနင်၏ ဝတ္ထုများသည် ယင်းအမျိုးအစားထဲတွင် ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်သည်။ ပရိသတ် အလွန်နှစ်သက်ခဲ့ကြသော 'ရဲတိုက်'နှင့် 'သစ္စာရှင်' ဝတ္ထုများ၊ 'တစ်ကျွန်းစံ၏ အပြန်လမ်း'နှင့် 'အဆိပ်' ဝတ္ထုများသည်ပင်လျှင် အလွန် 'လေး'သော ဝတ္ထုကြီးများဖြစ်သည်ကိုဝန်ခံကြ

mgyoe.com

mgyoe.com

ရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း Three Loves သည် မည်မျှပင် 'လေး' စေကာမူ အေဂျေကရိုနင်၏ ပရိသတ်ကို တိုးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသည်။

ဒုတိယအချက်မှာ စာအုပ် 'ထူ'နေခြင်းဖြစ်သည်။ အခုတလော ကျွန်တော်တို့ စာပေလောကတွင် 'ဘာသာပြန်တွေ မရောင်းရဘူး'ဟူသော စကား ရေပန်းစားနေသည်။ အထူးသဖြင့် အထိုးအကြိတ် အပစ်အခတ်နှင့် အသတ်အဖြတ် မပါသော ဘာသာပြန် ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုများဆိုလျှင် မထုတ်ရဲဟု ဆိုကြသည်။ ယင်းဝတ္ထုများကို မတတ်သာလွန်း၍ ထုတ်ဝေရသည့်အခါတွင်လည်း အတွဲတွေများမည်ကို စိုးရိမ်ကြသည်။ အများဆုံး နှစ်တွဲထက်မပိုပါစေနှင့်ဟုလည်း 'ဟန့်'ကြသည်။ ထုတ်ဝေသူရော စာရေးသူများပါ လုပ်ရကိုင်ရသည်မှာ အဆင်မပြေကြပါ။ အလွန်ကျပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းလှပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဤအချက်ကိုမူ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပင် တာဝန်ယူ၍ ဖြေရှင်းသွားပါက ပြေလည်နိုင်စရာ ရှိသည်ဟု တွက်သည်။ ဤသို့ဖြင့်...

(ဃ)

Three Loves သည် အတော် 'ထူ'သော ဝတ္ထုကြီး ဖြစ်ပါသည်။ လုံးစေ့ပတ်စေ့သော 'ပြန်'လိုက်လျှင် အနည်းဆုံး အတွဲသုံးတွဲတော့ ရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်တော့ပါ။ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် 'အီ' နေမည့် အပိုင်းများနှင့် 'ရှည်လျား ထွေးပြားနေမည်'ဟု ယူဆရသော အပိုင်းများကို ဖြတ်ခဲ့ဖြတ်ခဲ့ရသည်။ အချို့ အပိုဒ်ကြီးများကိုမူ အကျဉ်းချုပ်၍ (Rewrite)ပြန်ရေးခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရာ၌ မူရင်း စာရေးဆရာ၏ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်အိမ်နှင့် ရသကို ပျက်မသွားအောင် အထူးသတိထား၍ ကျွန်တော် အားထုတ်ထားပါသည်။

ဤနေရာတွင် အကြောင်း သင့်လာသဖြင့် ကျွန်တော် အတွေ့အကြုံ တစ်ခုကို တင်ပြလိုပါသည်။ မူရင်း ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ဖြတ်ရာဖြတ်ရာ၌ အချို့ဝတ္ထုများကို အလွယ်တကူလုပ်၍ ရသော်လည်း အချို့ဝတ္ထုများကိုမူ လုပ်၍မရပါ။ ဥပမာပြရလျှင် ယခု ကျွန်တော် ဖြည်းဖြည်းချင်း ဘာသာပြန်နေသော Quite Flows the Don ဝတ္ထုကြီးမှာ ဖြတ်၍ဖြတ်၍ မရပါ။ သူ့ရှိရင်းအတိုင်း ပြန်မှသာ ဖြစ်နိုင်သည့်အခြေအနေ၌ ရှိပါသည်။ ယခု Three Loves မှာ မူရင်းရသ မပျက်အောင် ဖြတ်၍ဖြတ်၍ အဆင်ပြေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

(၄)

ယခုဆိုလျှင် 'အနန္တ မေတ္တာ' ဟူသော အမည်ဖြင့် Three Loves ကို ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ခဲ့ပြီးပြီဖြစ်၍ စာဖတ်ပရိသတ်ထံ ပို့နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ "ကျွန်မဆန္ဒကတော့ ဤစာအုပ်ကို ဆရာ ဘာသာပြန်တာ ဖတ်လိုလှပါသည်' ဟု အဆိုပြုခဲ့သော အေဂျေကရိုနင်၏ စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦး ဖြစ်သူ ဒေါ်နုနု အဖို့လည်း အလိုဆန္ဒ ပြည့်ပြီဟု ဆိုနိုင်စရာ ရှိပါသည်။

သို့သော်လည်း "ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မအား စာရေးသားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖုန်းဖြင့်လည်းကောင်း အကျိုးအကြောင်း ပြန်ကြားစေလိုပါသည် ရှင့်"ဟု ရေးခဲ့သော ဒေါ်နုနုထံသို့ သူ့ထံမှ စာရပြီးနောက် (၁၉-၄-၉၃) ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော် စာပြန်ရေးခဲ့ပါသည်။ (၂၀-၄-၉၃) ရက်နေ့တွင် တယ်လီဖုန်း ဆက်ခဲ့ပါသည်။ တယ်လီဖုန်းဆက်တော့လည်း အပြင်ထွက်သွား သည်ဟု ဆိုသဖြင့် စကားပြောခွင့် မရခဲ့ပါ။ ရေးလိုက်သည့် စာအတွက်လည်း ယနေ့အချိန်ထိ 'ပြန်စာ' မရခဲ့ပါ။ Three Loves စာအုပ်မှာ ကျွန်တော့်ဆီတွင် (၂) အုပ်မျှ ရှိနေသဖြင့် 'တော်ပါသေးရဲ့'ဟု အောက်မေ့ရပါသည်။

မောင်ထွန်းသူ

၁၉၉၅-ခုနှစ်၊ မေလ (၁) ရက်

mgyoe.com

mgyoe.com

စာအုပ်

တစ်

mgyoe.com

mgyoe.com

(၁)

အဝတ်လဲပြီးသွားသည့်အခါ လူစီသည် သူ့အိပ်ခန်း ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ သွားရပ်ကာ အပြင်သို့ မျှော်ကြည့်သည်။ ယခုထိ ဖရန့်၏ အရိပ်အယောင်ကို မမြင်ရသေး။ သူသည် ဇာခန်းဆီး နောက်တွင်ရပ်ကာ တစ်မိုင်နီးပါးခန့်အကွာရှိနေရာမှ မြစ်ကမ်းပါးဘေးအတိုင်း မြို့ဘက်သို့ ဦးတည်သွားနေသော လမ်းမကြီးဆီသို့ အမှတ်တမဲ့ ငေးကြည့်နေမိ၏။

လမ်းမကြီးသည် လူသွားလူလာ ကင်းမဲ့ကာ တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့လျက်ရှိသည်။ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် အဘိုးအို ဘိုးဝီးနှင့် သူ့ခွေးမှတစ်ပါး တခြားလူမရှိ။ အသက်ကြီးလုပြီဖြစ်သော ဘိုးဝီးသည် အဆစ်အမြစ် ကိုက်ခဲသောရောဂါကြောင့် သူ၏ လှေရုံအပြင်ဘက်ထွက်ကာ နံရံကိုမှီ၍ နေစာလှုံနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ခွေးသည် လမ်းဘေး ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ခေါင်းကိုမေးတင်ကာ အိပ်လျက်ရှိသည်။

ဩဂုတ်လ၏ မွန်းလွဲပိုင်း နေရောင်သည် ကြည်လင်တောက်ပလျက်ရှိ၏။ နေရောင်အောက်တွင် အတ်ဒ်ဖီလန်မြို့သည် ဝင်းလက်နေသည်။ ဒိုရန်အိပ်ကမ်းရှိ အဆောက်အအုံ ခေါင်မိုးများနှင့် ခေါင်းတိုင်များသည်လည်း တပြောင်ပြောင် တလက်လက် ဖြစ်နေကြသည်။ တကယ်တော့ ဤလမ်းမ၊ ဤအဆောက်အဦးများနှင့် ဤအိမ်များသည် သူတွေ့မြင်နေကျ မြင်ကွင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အခုလို ရွှေရောင်သမ်းနေသည့် အလင်းရောင်နှင့်ကျတော့ ရှုခင်းသည် ရိုးသွားသည်ဟုမရှိ။ ကြည့်မဝအောင် လှပနေဆဲပင်ဖြစ်၏။

နေရောင်တွင် တလက်လက် တောက်ပနေသည့် ပင်လယ်ကွေ့အတွင်းမှ ရေပြင်အနီး ကမ်းပါးထက်မှ စိမ်းမြမြတောအုပ်၊ အနောက်ဘက်တစ်လွှားတွင် မိုးကောင်းကင်ဆီသို့ ထိုးတက်နေသည့် တောင်ထွတ်တောင်ထိပ်များ။ ဤရှုခင်းသည် သူနှင့် တရင်းတနှီး ဖြစ်လာခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ ဆောင်းဦးပေါက်တော့မည့် အရိပ်လက္ခဏာများကို မြင်နေရပြီ။ ဤရာသီကို သူ မြတ်နိုးလှ၏။

သူ့အကြည့်သည် လှေရုံ၏ တစ်ဖက်ရှိ 'လင်းယုန်' ကူးတို့ သင်္ဘောငယ်ပေါ်တက်၍ ကစားနေသော သူ့သားထံ ရောက်သွားသည်။ ကူးတို့သင်္ဘောသည် ဆိပ်ကမ်း၌ ဆိုက်ကပ်ထားခြင်းဖြစ်၍ သူ့သားသည် သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်၌ အလုပ်များနေရှာသည့် ဒေ့ဗ်အား ကူညီနေသလား၊ နှောင့်ယှက်နေသလား။ ကူညီဖို့ထက် နှောင့်ယှက်ဖို့ကတော့ ပိုများသည်မှာ အမှန်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ထိုအတွေးဝင်လာသည့်အခါ သူ့သားငယ်၏ အပေါ်၌ ချစ်ခင်မြတ်နိုးသည့် မိခင်စိတ်သည် ဝင်လာသည်။

သူသည် တစ်ချက်မျှ ပြုံးလိုက်ပြီး ပြတင်းပေါက်နားမှ ခွာလာခဲ့သည်။ ဝက်သစ်ချသား ဗီရိုကြီးရှေ့မှ အဖြတ်တွင် တစ်ခဏမျှရပ်၍ မှန်ထဲ၌ ထင်ဟပ်လာသည့် သူ့ရုပ်လွှာကို ကြည့်နေမိသည်။ သူ့အရုပ်သည် မမြင့်မနိမ့်၊ ပါးလွှာသော အဝတ်အစားများအောက်မှ တောင့်တင်း ဖြောင့်စင်းသော သွယ်လျလျ ခန္ဓာကိုယ်သည် ငယ်ရွယ် ပျိုမျစ်မှုကို အထင်အရှား ဖော်ပြနေသည်။ အသက်အားဖြင့် နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မျှ ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း သူ၏ နုပျိုမှုက အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် သာသာမျှသာ ရှိနေဆဲ။

သူ့အသားအရေသည် စိုပြည်လန်းဆန်းကာ သွေးရောင်လျှမ်းနေသည်။ သူ့မျက်နှာသည် သွယ်လျလျဖြစ်၍ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် အပြာရောင်ဖြစ်သည်။ လည်တိုင်ကြော့ကြော့သည် သူ့မျက်နှာနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ရှိလှ၏။ တကယ်တော့ သူ့မျက်နှာသည် ရိုးသားပွင့်လင်းမှု၊ အကင်းပါးမှုနှင့် သွက်လက်ဖျတ်လတ်မှုများကို ပီပြင်ပြတ်သားစွာ ဖော်ပြနေသည်။

သူသည် သူ၏ နက်မှောင်သော ဆံပင်များကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အသာအယာ သပ်လိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို တစ်ခဏမျှ စိုက်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ နေ့ခင်းကဝတ်ပြီး ချွတ်ထားခဲ့သော အဝတ်ကိုခေါက်၍ ဗီရို အောက်ဆုံးထပ်တွင် ထည့်ထားလိုက်သည်။ ဗီရိုကို ပြန်ပိတ်ပြီးသည့်အခါ အခန်းတစ်လုံးကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်သည်။ အခန်းထဲရှိ ပစ္စည်းအားလုံးသည် သူလိုချင်သည့် ပုံစံအတိုင်း သူ့နေရာနှင့်သူ စနစ်တကျရှိနေသည်။ တစ်ခန်းလုံးလည်း သူ့စိတ်တိုင်းကျ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် ကျေနပ်အားရသော မျက်နှာထားဖြင့် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။

အမှန်တော့ လူစီသည် သူ့အိမ်ကို အမြဲတစေ ကြည်လင်ပြောင်လက်နေအောင် ထားရမှ ကျေနပ်သူဖြစ်၏။ အိမ်ထဲတွင် အနံ့အသက်များလည်း ကောင်းနေမှ၊ အစွန်းအကွက် ဟူ၍လည်း လုံးဝမရှိဘဲ ပြောင်စင်နေပါမှ စိတ်တိုင်းကျသူဖြစ်သည်။ သို့မှသာလျှင် အိမ်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက် ပီသသည်ဟု ယူဆကာ ဂုဏ်ယူတတ်သူဖြစ်၏။ သူ့အိမ်သည် ခပ်သေးသေးဖြစ်သော်လည်း သီးခြားခြံဝင်းကလေးနှင့်ဖြစ်၍ အတ်ဒ်ဗီလန်မြို့ အစွန် ဆင်ခြေဖုံးတွင် တည်ရှိသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

သူသည် မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပြီး အိုးခွက်ပန်းကန် ဆေးကြောသည့် နေရာဘက်သို့ လျှောက်လာသည်။ "အခုထက်ထိ မပြီးသေးဘူးလား၊ နက်တာ"ဟု လှမ်းမေးသည်။

"အခုပဲ ပြီးတော့မှာပါ မစ္စက်မူး'ဟု နက်တာက ဖြေသည်။

"မစ္စတာမူး ပြန်လာခါနီးနေပြီ"ဟု လူစီက ဆက်ပြောသည်။ "အခုကတည်းက ကြက်ဥတွေ ပြုတ်ထားတော့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

"ပြုတ်ရင်လည်း သတိထားပြုတ်နော် နက်တာ၊ မာသွားအောင် ရှာလကာရည်လေး နည်းနည်းထည့်ပြုတ်၊ မေ့မသွားနဲ့ဦး"

"မမေ့ပါဘူး မစ္စက်မူး"

နက်တာသည် အရပ်ရှည်ရှည် ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် သွက်လက် ဖျတ်လတ်သည်။ အသက်မှာ ဆယ့်ခုနစ်နှစ်မျှသာ ရှိသေး၏။ အလုပ်ကို သွက်သွက်လက်လက်နှင့် လိုလိုချင်ချင် လုပ်တတ်သည်။ စိတ်ဆတ်ပြီး စကားနည်းသော်လည်း ချင်ခင်နှစ်လိုဖွယ်ရာ ကောင်းသည်။ အလုပ်ကို မပျင်းမရိ လုပ်တတ်သော အကျင့်စရိုက်ရှိသော်လည်း အလုပ်ရှင်အား စကားပြန်ပြောသည့်အခါများတွင် ဘယ်တော့မှ အလွန့်အကျွံ ရှိသေကျိုးနွံသည့် 'ဆာ' နှင့် 'မဒမ်' စသော စကားလုံးများကို သုံးလေ့မရှိ။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာဖြင့် တရိုတသေ တလေးတစား ပြန်ပြောတတ်သော်လည်း လွန်ကဲသော ခယဝပ်တွားမှုကို ဖော်ပြသည့် အသုံးအနှုန်းနှင့် အပြုအမူများကို ပြုလုပ်လေ့မရှိ။

ပန်းကန် ခွက်ယောက်များ ဆေးပြီး၍ အပြင်သို့ထွက်လာသော နက်တာသည် သူ့အတွေးနှင့် သူ ပြုံးသည်။ "ဒီဆံပင်ကို ပုံသစ်ညှပ်ပြီးကတည်းက ကျွန်မ အဝတ်လဲတာ အချိန် ကြာကြာသွားတယ်"ဟု ပြောသည်။

"အေးပါ ဟုတ်ပါတယ်၊ နင် အဝတ်လဲတာ ဘာကြောင့် ကြာတယ်ဆိုတာလည်း ငါသိပါတယ်"ဟု လူစီက တွေးသည်။ "နင့်ကို ဒေဗ်ဘိုးဝိက စိတ်ဝင်တစား ကြည့်ကြည့်နေတဲ့ အချိန်ကတည်းက အဝတ်လဲတာ အလှပြင်တာတွေ ကြာကြာလာတာပါ"

"ဆံပင်ပုံက လှသားပဲ၊ ဒီပုံမျိုးကို ဒေဗ်က ကြိုက်သတဲ့လား"ဟု လူစီက မေးသည်။

နက်တာသည် ရှက်စိတ်ဖြင့် ခေါင်းခါသည်။ သူသည် ကြက်ဥတစ်လုံး

mgyoe.com

mgyoe.com

ကို အိုးနှုတ်ခမ်းနှင့် ရိုက်ခွဲလိုက်ပြီး 'သူလား၊ ဟင်းဟင်း'ဟု မရေမရာ ရေရွတ်ကာ ရှာလကာရည်ပုလင်း သွားယူသည်။

လူစီသည် အိမ်စေမလေး၏ လှုပ်ရှားမှုများကို အတန်ကြာမျှ ရပ်ကြည့်နေသည်။ ပြုံးချင် ရယ်ချင်စိတ်ကို ချုပ်တည်းထားသည်။ ပြီးတော့ သူကိုယ်တိုင်၏ စိတ်ကြည်နူး သာယာမှုကို ပြန်၍ သတိထားနေမိသည်။ သူကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဖရန့် မြို့ထဲမှ ပြန်ရောက်လာတော့မည့် အခုလိုအချိန်ကလေး ရောက်လာတိုင်း စိတ်ထဲတွင် သာယာကြည်နူးခြင်း ဖြစ်ရသည် မဟုတ်ပါလား။ ထိုအချိန်နှင့် နီးလာတိုင်း တစ်အိမ်လုံးကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သွားအောင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ကာ အဝတ်များလဲ၍ ဖရန့်ရောက်အလာကို တမျှော်မျှော် ဖြစ်နေတတ်သည် မဟုတ်ပါလား။

သူသည် အိမ်ရှေ့ခန်းမကိုဖြတ်ကာ တံခါးကိုဖွင့်၍ အပြင်သို့ထွက်သည်။ အပြင်ဘက်မှ ကျောက်စရစ်ခဲများ ခင်းထားသော လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ခပ်သေးသေး ပန်းခြံကလေးထဲရှိ မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းနှင့် ပွင့်ဖူးနေကြသည့် ပန်းပင်များကိုကြည့်ရင်း ဝင်းတံခါးဘက်သို့သွားကာ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ လမ်းမပေါ်တွင် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ရှိနေပြီ။ သူ့ဘက်သို့ ပြေးလာနေသည့် သူ့သား၊ သူ့သား၏ အရိပ်သည် သူ့သား၏နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ ပြေးလိုက်လာနေသည်။

"အမေ...ရေ"သူ့သားထံမှ သူ့အား အော်ခေါ်လိုက်သည့်အသံကို ကြားရသည်။ "ကျွန်တော် ဒေ့ဗ်နဲ့ လင်းယုန် သင်္ဘောပေါ်မှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့တယ်"

"ဟုတ်ရဲ့လား"ဟု လူစီက မယုံကြည်သည့် လေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ် အမေရဲ့၊ တကယ်ပြောတာ"ဟု ရှစ်နှစ်သား သူ့သားက ဝမ်းသာအားရ ပြောသည်။ "ဒေ့ဗ်က ကျွန်တော့်ကို ကြိုးတစ်ချောင်း ဆက်ခိုင်းတယ် သိလား"

"ဟုတ်လား ကောင်းတာပေါ့၊ နောက်ပြီးတော့ကော" လူစီက အလိုက်သင့် ပြန်ပြောကာ သူ့သား၏ နှာခေါင်းပေါ်မှ မှဲ့ပြောက်ကလေးများကို သတိထား၍ ကြည့်မိသည်။ သူ့သား နှာခေါင်းသည် ပုတုတိုကလေးဖြစ်၏။ ဤနှာခေါင်းမျိုးနှင့် ဤမှဲ့ခြောက်မျိုးကို သူ တွေ့ခဲ့ဖူးပေါင်း များလှပြီ။ သူ့အဖို့ သူ့သားပိတာ၏ နှာခေါင်းလောက် ဘယ်နှာခေါင်းမှ ဆွဲဆောင်မှုမရှိ။

mgyoe.com

mgyoe.com

သူ့ အသက်အရွယ်နှင့်စာလျှင် သူ့သား ပီတာသည် 'ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော ကလေးတစ်ယောက်'ဟု ဆိုနိုင်စရာရှိသည်ဟု ထင်၏။ ဆံပင်သည် အညိုရောင်၊ မျက်လုံးများသည်လည်း သူ့အဖေလိုပင် အညိုရောင်ဖျော့ဖျော့၊ သူ့မျက်စိထဲတွင် သူ့သားသည် ချစ်စရာ အလွန်ကောင်းသည့် လူချောလူလှလေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အခြားကလေးများတွင်လည်း ချစ်စရာကောင်းသည့် အကွက်ကလေးများ ရှိကြပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူ့သားပီတာလောက်တော့ ချစ်စရာကောင်းလိမ့်မည်ဟု မထင်။

"မေမေ... သား ကျောက်ဒိုးပစ်တမ်း ကစားချင်တယ်၊ သွားရမလားဟင်"ဟု ပီတာက မေးသည်။

"ကျောက်ဒိုးကို သား ဘယ်ကရသလဲ"

ပီတာက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ကာ သူ့အမေအား ကြည့်နေသည်။ "ဒီနေ့ ကျောက်ဒိုးပစ်နေတဲ့ ကောင်လေးတွေနဲ့ သား တွေ့တယ်၊ ကောင်လေးတစ်ယောက်ဆီက ကျောက်ဒိုးနှစ်လုံး သားက ချေးပြီး သူနဲ့ပစ်တာ၊ သားက နိုင်တယ်၊ သူ့ဆီက ချေးထားတဲ့ ကျောက်ဒိုးတွေလည်း ပြန်ဆပ်လိုက်တယ်၊ သားဆီမှာလည်း ပိုသေးတယ် သိလား" ပြောပြောဆိုဆို ပီတာသည် ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲမှ ကျောက်ဒိုးများကို ထုတ်ပြသည်။

"မေမေကလွှတ်ရင် သား သွားပြီးကစားမယ်၊ နောက်ထပ် အများကြီးနိုင်ဦးမှာ"

"နေဦး သား၊ လက်ဖက်ရည် အရင်သောက်မယ်၊ မင်း အဖေ အခုပဲ ရောက်တော့မှာ၊ ကဲ... အိမ်ထဲသွား၊ ခြေတွေလက်တွေဆေးဦး၊ ညစ်ပတ်နေရင် မကောင်းဘူး"

ပီတာသည် လေတစ်ချက် ချွန်လိုက်ကာ ကျောက်စရစ် လူသွားလမ်းပေါ်အတိုင်း အိမ်ဘက်သို့ ပြေးသွားသည်။ လူစီ၏ အကြည့်သည် မြို့ဘက်မှ လာနေသော လမ်းမဆီသို့ ပြန်ရောက်သွားသည်။ နောက်တစ်ခဏမျှ အကြာတွင် သူ့ယောကျ်ား ဖရန့်သည် သူ့မြင်ကွင်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ထိုအခါကျတော့လည်း သူ့ရင်သည် ပေါ့သွားသည်။ သူ့စိတ်သည် ချက်ချင်းပင် ကြည်လင်ပေါ့ပါးသွားသည်။

သူ့ယောကျ်ားသည် ခါးကိုကိုင်း၍ ခေါင်းကိုငုံ့ကာ လျှောက်လာနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ အကျင့်စရိုက်အတိုင်း အေးအေးဆေးဆေး နိုင်လွန်းလှ၏။

mgyoe.com

သူ့ပုံစံကိုကြည့်ကာ ချစ်လည်း ချစ်သည်၊ သနားလည်း သနားသည်၊ စိတ်မရှည်နိုင်အောင်လည်း ဖြစ်ရ၏။ ရုတ်တရက် သူ့ခေါင်းထဲတွင် အောင်မြင်မှုနည်းနေသည့် လက်ရှိအခြေအနေကို တွေးမိသည်။ ထိုအခါ သူတို့နှစ်ဦးဆုံတွေ့ခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို ပြန်၍သတိရမိသည်။

ထိုအချိန်က သူ့အစ်ကို ရစ်ချတ်နှင့် နေခဲ့သည့်ဘဝကို ပြန်၍ သတိရမိသည်။ သူ့အစ်ကို အိမ်ထောင်ကျစ ရှေ့နေအလုပ် ဝင်မလုပ်မီက ရှိုင်းညီအစ်မပိုင် ကုမ္ပဏီ၌ အလုပ်ဝင်လုပ်ခဲ့သည်။ ရစ်ချတ်သည် အရာရာတိုင်းတွင် စေ့စပ်သေချာသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ အသေးအဖွဲ့မှအစ ဂရုစိုက်လွန်းသော အကျင့်လည်းရှိ၏။ ထိုစဉ်က ရစ်ချတ်သည် သူ့ဇနီး အီဗာအတွက် ဘာမဆိုဖြစ်အောင်လုပ်ပေးလေ့ရှိသော်လည်း မိမိအတွက်မူ သိပ်ပြီး အရေးတယူမရှိခဲ့။ အစ်ကိုတစ်ယောက်အနေဖြင့် တာဝန်အရ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုမျိုးကိုသာ ပေးခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် သူ့သားငယ် ချာလီအား ပြုစုစောင့်ရှောက်နေရသည်က တစ်ကြောင်း၊ ကလေးမီးဖွားပြီးကတည်းက ချူချာလာသောသူ့ဇနီး အီဗာ ကျန်မာရေးကို ဂရုစိုက်နေရသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အမှန်တော့လည်း ရစ်ချတ်နှင့် မိမိသည် ဘယ်တော့မှ တည့်ကြသည်မရှိ။ သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်သည်က များ၏။ အခြေခံစိတ်သဘောသဘာဝချင်း မတူကြ၍ပင် ဖြစ်ရမည်ဟု မိမိကတော့ ယူဆခဲ့၏။ ထို့နောက်တော့ လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သော ဖရန့်က မိမိအပေါ် စိတ်ဝင်စားလာသည့် အခါတွင်မူ –

ထိုအဖြစ်ကို သတိရသည့်အခါ လူစိ မပြုံးဘဲ မနေနိုင်။ ထိုစဉ်က ဖရန့်သည် ဆယ့်လေးရက်တစ်ခါ အလုပ်အားသည့်နေ့တိုင်း မိမိထံ ရောက်လာလေ့ရှိ၏။ ဖရန့်သည် နမော်နမဲ့ နိုင်ရုံမျှမက မိမိတို့ အသိုင်းအဝန်းက သိနားလည်ထားသည့် ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာမှုများကိုလည်း နားမလည်။ တကယ်တော့ မိမိ၏ ခင်ပွန်းလောင်းအား အတ်ဒ်ဘက်လို နေရာမျိုးရှိ အငှားဆောင်တစ်ဆောင်၌ တွေ့ခဲ့ရသည်မှာ သိပ်ပြီး ဂုဏ်သိက္ခာကတော့ မမြင့်မားလှ။ အသေအချာ စဉ်းစားလျှင် ရယ်စရာပင် ကောင်းသည်ထင်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အကျင့်စရိုက်နှင့် အရည်အသွေးချင်း မတူညီကြသောသူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခွဲခွာ၍ မရနိုင်လောက်အောင် ပို၍

mgyoe.com

mgyoe.com

ပို၍ နီးစပ်လာခဲ့ကြသည်။ ယနေ့လို မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်မျိုးတွင် သူတို့သည် အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ သစ်တောများတွင် လမ်းလျှောက်သည့်အခါ လျှောက်ကြသည်။ အောက်ဘက်အနိမ့်ပိုင်းထဲရှိ ပင်လယ်ကွေ့ ရေပြင်အလုတွင် ငေးမောသည့်အခါ ငေးမောကြသည်။

ရစ်ချတ်ကတော့ ပြင်းထန်သည်။ နယ်လှည့် အရောင်းသမားတစ်ဦး ဖြစ်သော ဖရန့်အပေါ်၌ နည်းနည်းကလေးမှ အထင်မကြီး။ သူတို့နှင့် ဖရန့်သည် သာဘာ အယူဝါဒလည်း တူညီကြသည် မဟုတ်။ ပြီးတော့ အရည်အသွေးချင်းလည်း တူညီကြသည်မဟုတ်။ အိုင်းရစ် မိဘများမှ ပေါက်ဖွားလာသူတစ်ဦးသည် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး မဟုတ်ဘဲ အတော်ဆိုးကြောင်သော သူ့နိုင်ငံမှ ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရစ်ချတ်က ဆိုသည်။ တစ်နှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ်စိုက်သည့် အာလူးခင်းများပျက်ပြီး အငတ်ဘေး ကျရောက်လာသည့်အခါတိုင်း လမ်းဘေးတွင် အသေကောင်များ အပုံလိုက် ဖြစ်နေတတ်သော နေရာမျိုးမှ လူများသည် အများအားဖြင့် စကော့တလန်နိုင်ငံသို့ အစုလိုက် ဝင်ရောက်လာတတ်ကြ၏။ သူတို့ အိုင်းရစ်များသည် အောက်တန်းစား အလုပ်သမားမှတစ်ပါး အခြားဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဟုလည်း ရစ်ချတ်က နှိမ်နှိမ့်ချချ ပြောသည်။ တကယ်တော့ ရစ်ချတ်သည် စကော့လူမျိုး ဖြစ်ရခြင်းအတွက် မာန်မာနတက်နေသူ မဟုတ်ပါလော။

ဤကိစ္စတွင် ရစ်ချတ်နှင့် လူစီသည် အကြီးအကျယ် သဘောကွဲလွဲခဲ့ကြသည်။ သူ၏ အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးချယ်မှုအပေါ်တွင် ရစ်ချတ်တို့ လူစုက အပြင်းအထန် ဝေဖန်ကြသည်။ ပြစ်တင်ရှုတ်ချကြသည်။ ဤကြားထဲမှပင် သူနှင့် ဖရန့်သည် လွန်ခဲ့သော ကိုးနှစ်ကာလက တစ်ရက်တွင် အတူတူ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ကြရန် ဆုံးဖြတ်ကာ အပြီးအပိုင် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ သူ့အနေဖြင့် အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ဖရန့်နှင့် အိမ်ထောင်ကျရသည့်အတွက် လုံးဝ ရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်း မဖြစ်ခဲ့။ ဖရန့်အား ချစ်သည်ဟူသော အသိမှတစ်ပါး အခြားဘာကိုမှ မစဉ်းစားခဲ့။

ဖရန့်သည် သူ့ဘက်သို့ နီးကပ်လာနေပြီ။ လူစီသည် လက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်၍ ဝှေ့ယမ်းပြသည်။ နှုတ်မှလည်း 'ဟယ်လို'ဟု အသံပေးသည်။ ဖရန့်ကလည်း 'ဟယ်လို'ဟု ပြန်၍ အသံပြုသည်။

ဖရန့်သည် အသက် သုံးဆယ်ရွယ်ဖြစ်သည်။ အရပ်အမောင်း မြင့်သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်သည် ကျစ်လျစ်တောင့်တင်းခြင်း မရှိ။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံ

mgyoe.com

mgyoe.com

သည် ဖြစ်ကတတ်ဆန်းနိုင်သည်။ မျက်လုံးအစုံနှင့် ဆံပင်သည် အညိုရောင်။

"မောင် ဒီနေ့ နောက်ကျတယ်"ဟု လူစီက ပြောသည်။ "လေးနာရီခွဲ ရထား မမီလိုက်ဘူးထင်တယ်"

"မောင် မမီတာ ဘာမှမရှိဘူး"ဟု ဖရန့်က ပြန်ပြောသည်။ "မောင် မမီဘဲ နောက်ကျတာဆိုလို့ ဘုရားရှိခိုးတာ တစ်ခုပဲရှိတယ်"

သူတို့သည် အတူတွဲ၍ အိမ်ဘက်သို့ လျှောက်လာကြသည်။ "လူစီ မှာလိုက်တဲ့ ပန်းကန်အောက်ခံစကလေးတွေ ဝယ်ဖို့ မေ့လာပြန်ပြီထင်တယ်" ဟု လူစီက စကားစသည်။

ဖရန့်က အဖြေမပေး။ လူစီ့မျက်နှာကို တစ်ချက်မျှ ငဲ့ကြည့်ပြီး ငြိမ်နေသည်။ သူ ဒီနေ့ မစ္စတာဂိုး ကုန်ပဒေသာဆိုင်ဘက် ရောက်မည်ဟု မနက်က ပြောသွားခဲ့၏။ အခုကျတော့ လူစီ မှာလိုက်သော ပစ္စည်းကို မေ့လာခဲ့ပြန်ပြီ။ သူတို့မိသားစုသည် 'ဂိုးကုန်ပဒေသာဆိုင်'အား ပစ္စည်းအကောင်းစားများ ရောင်းချသည့်ဆိုင်ဟု အသိအမှတ် ပြုထားကြသူများဖြစ်သည်။ ထိုဆိုင်မှဝယ်လျှင် ဘာပစ္စည်းမဆို ကောင်းမွန်ခိုင်ခံ့သည်ဟုလည်း ယုံကြည်နေသူများဖြစ်သည်။ အခုလက်ရှိ အိမ်တွင်သုံးနေသည့် စန္ဒရားမှအစ ပြက္ခဒိန်အဆုံး ဂိုးစတိုးဆိုင်မှ ပစ္စည်းများသာ ဖြစ်၏။

"လာမယ့် သောကြာနေ့ကျရင် မောင် ဆက်ဆက်ဝယ်ခဲ့ပါမယ်ကွာ"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။

လူစီက နှုတ်ခမ်းများကို မဲ့လိုက်သည်။ သူ မှာထားသည်မှာ ကြာပြီ။ တစ်ပတ်လုံး မေ့လာခဲ့သည်မှာ လွန်လွန်းလှသည်ဟု ထင်သည်။ ဖရန့်သည် နမော်နမဲ့ နိုင်လွန်းလှ၏။ အရာရာတိုင်းကို အလေးအနက်မထားဘဲ မေ့လာနေသည်ကများ၏။ မိမိ၏ မွေးနေ့နှင့် သားငယ်ပီတာ၏ မွေးနေ့ကိုသာမက သူ့မွေးနေ့ကိုပင် သူ မေ့နေလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

သူတို့သည် စားသောက်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းနှင့် မီးဖိုခန်းကြားရှိ စားသောက်ခန်းသည် ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းဖြစ်သည်။ သားအမိသားအဖ သုံးယောက်သည် နက်တာပြင်ပေးထားသည့် လက်ဖက်ရည်ပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

"ဒီကောင် ကနေ့ ဘာတွေလုပ်နေသလဲ"ဟု ဖရန့်က သူ့အား လှမ်းကြည့်ပြီး မေးသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"မောင့်သားက ကျောက်ဒိုးတွေ စုနေပြန်ပြီ"ဟု လူစိက ပေါင်မုန့် မီးကင် ပန်းကန်ကို ဖရန့်ဘက်သို့ တိုးပေးရင်း ပြောသည်။ ပိတာသည် သူ့အဖေအား ကြည့်၍ ပြုံးဖြီးဖြီး လုပ်နေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် အိမ်ရှေ့မှ တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ "စာပို့ သမားထင်တယ်"ဟု ပိတာက ရေရွတ်သည်။ လူစိက ခေါင်းညိတ်ပြ လိုက်သည့်အခါ ပိတာသည် အိမ်ရှေ့ဆီသို့ ပြေးထွက်သွားသည်။ ခဏမျှအကြာ တွင် စာတစ်စောင်ကိုင်၍ ပြန်ရောက်လာသည်။

"မေမေ့စာ ဗျ"

လူစိက စာကိုလှမ်းယူပြီး ဖောက်ကာ အတွင်းမှစာကို ထုတ်ဖတ်နေ သည်။ "ဘယ်သူ့ဆီကလဲ၊ အက်ဒ်ဝပ်ဆီကလား"ဟု ဖရန့်က မေးသည်။ "ဘာတဲ့လဲ၊ အခု သူ ဘာတွေလုပ်နေပြန်ပြီတဲ့လဲ"

စာထဲတွင် စိတ်ဝင်စားနေသော လူစီသည် ဖရန့်၏ မေးခွန်းကို မကြား။ သို့သော်လည်း လူစီ၏ လက်ထဲမှစာသည် ဖရန့် ထင်သလို အက်ဒ်ဝပ်ထံမှမဟုတ်။

"အန်နာ့ဆီကစာ"ဟု လူစိက ပြောကာ စာကို စားပွဲပေါ် ချထားလိုက်ပြီး ရွှင်မြူးသော မျက်နှာထားဖြင့် ဖရန့်အား လှမ်းကြည့်သည်။ "အန်နာ အလည် လာလိမ့်မယ်၊ လီဗင်းဖို့ဒ်ကနေပြီး ဂျိုးက မြင်းရထားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ်၊ လာမယ့် ကြာသပတေးနေ့ ရောက်မယ်"

"အန်နာ လာမယ်၊ ဟုတ်လား"ဟု ဖရန့်က စိတ်ရှုပ်သွားသည့် လေသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။ စာကို လှမ်းယူပြီး မကြည်မလင် မျက်နှာထားဖြင့် ဖတ်ကာ ပြန်ချထားလိုက်သည်။ "မင်းက ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို လာဖို့ခေါ်ရတာ လဲကွ"

လူစိက ဖရန့်၏ အပြုအမူနှင့် အပြောအဆိုများအပေါ် မနှစ်သက်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ကြည့်သည်။

"အန်နာဟာ ရှင့်ရဲ့ နှမဝမ်းကွဲဆိုတာ ရှင် မေ့သွားပြီလား"ဟု လူစိက မလိုတမာသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။ "သူ့ကို ဒီအိမ်မှာ သီတင်းတစ်ပတ်လောက် တည်းခွင့်ပေးတာဟာ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုပဲ မဟုတ်လား ဖရန့်ရယ်၊ ညှော်ဝတ် ကျေပွန်ရာကော မကျဘူးလား"

"ဘာ... ညှော်ဝတ်ကျေပွန်တာလဲ၊ အလကား နေရင်းထိုင်ရင်းနဲ့

mgyoe.com

mgyoe.com

အိမ်ထဲမှာ စကားတွေများပြီး ရှုပ်ကြဦးမယ်"

"မဟုတ်သေးပါဘူး ဖရန့်ရယ်၊ ရှင် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ"ဟု လူစီက ပြန်ပြောသည်။ "ရှင် ဘဲလ်ဖတ်စ်ကို သွားတုန်းက အန်နာတို့ သားအဖက ရှင့်အပေါ် ညှော်ဝတ်ကျေပွန်ခဲ့တာကို မေ့သွားပြီလား။ အဲဒီတုန်းက သူတို့အိမ်မှာ ပြဿနာတွေ တက်ခဲ့ဖူးလို့လား။ ရှင့်ကို လက်ခံထားခဲ့ရတာ သုံးလတောင်ကျော်သေးတယ် မဟုတ်လား"

"အဲဒီတုန်းက သူ့တို့ဆီကို သွားတာဟာ သူတို့အလုပ်ကိစ္စနဲ့ သွားခဲ့ရတာ၊ ဒါကြောင့်မို့ သူတို့ဆီမှာ ခဏတစ်ဖြုတ် တည်းခဲ့ရတာ၊ အန်နာကြောင့်တော့ စိတ်မရှုပ်ချင်ဘူး လူစီ"

"ကျွန်မ စိတ်ရှုပ်ခံမှာပေါ့"ဟု လူစီက ပြောသည်။ "ရှင် သိထားဖို့ တစ်ခုက ကျွန်မဟာ အန်နာကို မြင်တောင်မှ မြင်ဖူးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မ သူ့ကို သိချင်တယ်၊ တွေ့ဖူးချင်တယ်၊ အဲဒါပဲ"

"သိစရာ ဘာမှမလိုပါဘူးကွာ"ဟု ဖရန့်က ဒေါသသံဖြင့် ပြောသည်။ သူ့ကို ငါ့အိမ်မှာ လက်မခံချင်ဘူး၊ ရှုပ်လာမယ့် ပြဿနာတွေကိုလည်း ငါ မကြားချင် မသိချင်ဘူး"

လူစီက မျက်မှောင်ကုတ်၍ ကြည့်သည်။ သူ့ယောက်ျားသည် သူ့ဆန္ဒ တစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်၍ ပြောနေခြင်းဖြစ်၏ တကယ်တော့ သူ့ယောက်ျား သည် မိမိ၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးလိုသော စိတ်ကိုပင် ဆန့်ကျင်နေပြီဖြစ်၏။ သူ့ယောက်ျားသည် မိမိကိုပါ လူအများနှင့် ဝေးသွား အောင်၊ ကင်းကွာသွားအောင် လုပ်နေပြီဟုပင် ထင်မိ၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိအား သူ့ဆွေမျိုးများနှင့်ပင် အဆက်အသွယ် ကင်းမဲ့သွားစေလိုသော ဆန္ဒ ရှိနေပြီထင်၏။ ထိုအတွေးဝင်လာသည့်အခါတွင်မူ လူစီသည် သူ့ဒေါသကို မထိန်းနိုင်အောင် ဖြစ်ရ၏။

"ဘုရား... ဘုရား...၊ ဒီအိမ်မှာ အန်နာ့ကို တည်းခိုခွင့် ပေးတာလေး ကြောင့် အန္တရာယ်ဖြစ်စရာအကြောင်း ရှိလို့လား၊ ရှင်ဟာ ရှင့်မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေကိုလည်း အရောတဝင် မနေချင်ဘူး၊ ကိုယ့်ညီအစ်ကို မောင်နှမချင်းတောင်မှ အဖက်မလုပ်ချင်ဘူး၊ ရှင့်အနေနဲ့ အက်ဒ်ဝပ်ကျတော့လည်း ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်နေလို့ သရော်တယ်၊ ဂျိုးကျတော့လည်း အရက်ဆိုင်ရှင်မို့ သဘောမကျဘူး။ကဲ အခု၊ အန်နာကျတော့ကော ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုစမ်းပါဦး"

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဘုန်းကြီးနဲ့ အရက်ရောင်းသမားတဲ့၊ ဟား... ဟား...၊ တော်တော်ကို အတွဲညီပါတယ်"ဟု ဖရန့် မလိုတမာသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။ "ဒီလူတွေက ငါ့အတွက် ဘာများကောင်းတာ လုပ်ပေးခဲ့ဖူးသလဲ၊ တခြားလူတွေအတွက်ကော ဘာတွေများ ကောင်းတာလုပ်ပေးခဲ့ဖူးလို့လဲ၊ တော်ပြီကွာ၊ မင်းကို ငါ ထပ်ပြောလိုက်မယ်၊ ငါ့အိမ်မှာ အန်နာ့ကို လက်မခံချင်ဘူး၊ ဒါပဲ"

"ဘာကြောင့် ရှင်က လက်မခံချင်တာလဲ"

"မသိဘူးကွာ၊ ငါ သူ့ကို ဒီအိမ်မှာ လက်မခံချင်ဘူး၊ အဲဒါပဲသိတယ်"

"လောကကြီးမှာ ဘယ်သူမှ ချွတ်ယွင်းချက် ကင်းထဲလူ မရှိဘူးဆိုတာ ရှင် သတိထားမိရဲ့လား၊ ရှင့်ကိုရှင်ကော ဆန်းစစ်ကြည့်ပြီးပြီလား၊ ရှင့်မှာကော ချွတ်ယွင်းချက်တွေ အားနည်းချက်တွေ မရှိဘူးလို့ ပြောနိုင်သလား၊ အဲဒီသဘောထားကို ရှင် လက်မခံနိုင်တာ အံ့သြစရာပဲ"

"ဒါကတော့ ငါ ပြောပြနေစရာ မလိုဘူး၊ မင်း သိသင့်တဲ့ကိစ္စပဲ၊ မင်း ငါ့ကို လက်ထပ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား"

လူစီသည် အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်၍ ငြိမ်နေသည်။ စာပို့သမား ရောက်လာပြီး တံခါးခေါက်သည်။ ထို့နောက် စာတစ်စောင် ပေးသွားသည်။ စာသည် ဖရန့်၏ ညီမဝမ်းကွဲထံမှ စာဖြစ်၏။ ဖြစ်ရပ်မှာ ဤမျှသာဖြစ်၏။ မိမိအနေဖြင့် အပြစ်ကြီးကြီးမားမား ဘာတစ်ခုမှ လုပ်ခဲ့သည်မဟုတ်။

မိမိအနေဖြင့် မိမိယောက်ျား၏ ညီမဝမ်းကွဲ 'အန်နာဂယ်လ်တန်'ထံ စာတစ်စောင် ရေးခဲ့မိ၏။ ထိုစာထဲတွင် မိမိတို့ထံ ရက်အနည်းငယ်မျှ လာရောက်နေထိုင်ပါဟု ဖိတ်ခေါ်ခဲ့မိသည်။ ထိုကိစ္စသည် ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်အောင် ကြီးမားသည့် ပြစ်မှုတစ်ခုလား။

အန်နာသည် လီဗင်ဖို့ဒ်မြို့တွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်ကမှ သူ့ဖခင်နှင့်အတူ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံသို့ ပြန်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အန်နာ၏ ဖခင်မှာ ဖရန့်ပိုင် 'လင်းနော့စ်နှင့် ဂယ်လ်တန် ကိုယ်စားလှယ်ဌာန'တွင် ဖက်စပ်ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လုပ်ငန်းကို အနီးကပ် ကြီးကြပ်နိုင်ရန် ဘဲလ်ဖတ်စ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ အခြေချခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုအခါတွင်မူ အဘိုးအို ဂယ်လ်တန်သည် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။ အန်နာသည် ဖခင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် သူတို့ပိုင် မြေယာများကိစ္စ

mgyoe.com

mgyoe.com

ရှင်းလင်းရန် အိုင်ယာလန်သို့ ပြန်၍ လင်းနော့စ်နှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် လီဗင်းဖို့ဒ်မြို့ရှိ ဂျိုးထံသွားရောက်ကာ သီတင်းနှစ်ပတ်ကြာမျှ နေထိုင်ခဲ့သည်။ သူ့အနေဖြင့် ပို့ထ်ဒိုရန် ဆိပ်ကမ်းမြို့၌ နေထိုင်လျက်ရှိသူ အက်ဒ်ဝပ်ထံသို့လည်း မသွားဘဲ နေလိမ့်မည်မဟုတ်၊ သို့ဆိုလျှင် သူသည် အတ်စ်ဖိလန်မြို့သို့ မလာဘဲနေလို့ ရပါမည်လော။

အမှန်တော့ ဤကိစ္စသည် လူမှုဆက်ဆံရေးအရ ယဉ်ကျေးဖော်ရွေမှုကို ဖော်ပြခြင်းမျှသာဖြစ်၏။ ထို့ပြင်လည်း မိမိတို့ဘက်မှ ထောက်ထားစရာတစ်ခုက ရှိထားသည်။ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်က ဖရန့်သည် ဘဲလ်ဖတ်စ်မြို့သို့သွား၍ မမာမကျန်းဖြစ်နေသော အဘိုးအို ဂယ်လ်တန်၏ကိုယ်စား ကိုယ်စားလည်ဌာန လုပ်ငန်းများကို တာဝန်ယူ ကြီးကြပ်ပေးခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က ဖရန့်သည် အန်နာတို့အိမ်၌ သုံးလကျော်မျှ နေထိုင်ခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ ညီမဝမ်းကွဲတော်သူ အန်နာ၏ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှုကို ရယူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ထိုအချိန်က မိမိသည် ဖရန့်အတွက် များစွာ စိတ်အေးခဲ့ရ၏။ ဖရန့်၏ နေထိုင်စားသောက်ရေးများအတွက် ပူပန်သောက မရောက်ခဲ့ရ။ ဟိုတယ်နှင့် တည်းခိုရိပ်သာများ၌သာ တည်းခဲ့ပါမူ ဖရန့်သည် အနေအစား ဆင်းရဲခြင်းဒဏ်များကို ခံရမည်မှာ မလွဲ။ ထိုစဉ်က အန်နာ့ ကျေးဇူးသည် မိမိအပေါ်၌ ရှိခဲ့သည်ဟု မိမိက ခံယူထား၏။ ထို့ကြောင့်လည်း မိမိဘက်က အတုံ့အလှည့် ပြန်ပြုသည့်သဘောဖြင့် အန်နာအား အိမ်၌တည်းရန် ဖိတ်ခေါ် လိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ မိမိအနေဖြင့် မလုပ်မဖြစ်သည့် တာဝန် တစ်ခုဟု မြင်ထားသည်ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ ဖရန့်က ကန့်ကွက်လာသည့်အခါ များစွာ ဒေါသဖြစ်မိသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် နှုတ်ခမ်းများကို တင်းတင်း စေ့ကာ သူ့စိတ်ကို ချုပ်တည်းထားသည်။ သူ့လျှာပေါ်၌ရှိနေသည့် ဒေါသပါသော စကားလုံးများကိုပါ ပါးစပ်မှ ထွက်မသွားအောင် အတင်းအဓမ္မ ပိတ်ထားသည်။

အတန်ကြာမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ ထို့နောက် ဖရန့်သည် ထိုင်ရာမှ ဖြည်းညင်းစွာ ထရပ်သည်။ သူ့အိတ်ကပ်ထဲမှ စီးကရက်ဘူးကိုထုတ်၍ ဆေးလိပ်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြီးဖွာသည်။ လူစီအား တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်လိုက် ပြီး "ဒီနေ့ အလုပ်တော်တော်များတယ်"ဟု ပြောသည်။

တင်းမာမှု ပြေပျောက်သွားစေရန် လေပြည်ထိုးခြင်း ဖြစ်သည်ကို လူစီ နားလည်သည်။ သူသည် ချက်ချင်းပင် စောစောက ပြဿနာကို မေ့ပစ်လိုက်

mgyoe.com

သည်။ ထိုအကြောင်းကို ထပ်မပြောမိရန် သတိထားမည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း လိမ်မာပါးနပ်စွာဖြင့် စကားတစ်ခွန်း ပြောသည်။

"မစွတာ လင်းနော့စ်နဲ့တော့ ဟိုအကြောင်း တိုင်ပင်ကြည့်ဦးမှဖြစ်မယ်"

ဖရန့်က အံ့အားသင့်သွားသည့် မျက်နှာထားဖြင့် လှမ်းကြည့်သည်။ "ဘာအတွက်လဲ"ဟု မေးသည်။

"ရှင် နောက်ကျတော့ သိလာမှာပေါ့၊ ကျွန်မ သူ့ကို လာမယ့်အပတ်ထဲမှာ ညစာဖိတ်ကျွေးပြီး တိုင်ပင်ရမှာပဲ"

ဖရန့်သည် စားပွဲပေါ်မှ ပန်းကန်များကို သိမ်းဆည်းရှင်းလင်းနေသောလူစီအား အတန်ကြာမျှ စိုက်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက်တော့ သူ့အကြည့်သည် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ အပြင်ဘက်တွင် ဒီရေကျသွားခဲ့လေပြီ။ ခြောက်သွေ့ တင်းမာနေသော သဲသောင်ပြင်ပေါ်တွင် ကလေးသူငယ်တချို့ ကစားနေကြသည်။ ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ် ဒူဝေဝေ ကစားနေကြခြင်းဖြစ်၏။ သူ့သား ပီတာသည် အိမ်ထဲမှလစ်ထွက်ကာ ထိုကလေးအုပ်စုထဲ ရောက်နေပေပြီ။

သူသည် ကလေးများ ကစားနေကြသည်ကို အမှတ်တမဲ့ ငေးကြည့်နေသည်။ သူ ငယ်ငယ်တုန်းက ဤကစားနည်းမျိုး ကစားခဲ့ဖူးသည်ကို သတိရနေသည်။ အခုကျတော့ အဖြစ်အပျက်တွေက မြန်ဆန်လွန်းလှ၏။ အချိန်တွေကလည်း အကုန်မြန်လွန်းလှ၏။

အန်နာ လာမည့်ကိစ္စသည် သူ့ခေါင်းထဲ ပြန်ဝင်လာသည်။ ဤအကြောင်းကို တွေးရသည်မှာ စိတ်မကြည်မလင်ဖြစ်စရာ ကောင်းလှချေသည်။ သူကတော့ အန်နာအား သူ့အိမ်တွင် တည်းခိုခွင့် မပေးလို။ ညနေခင်းကတော့ သာယာလှ၏။ သူ အပြင်ထွက်ပြီး မြက်ဖြတ်ရလျှင် ကောင်းလေမလား။ အို… မနက်ဖြန်မှပဲ လုပ်တော့မယ်။

သူသည် ပြတင်းပေါက်နားမှ ဆိုဖာတွင် ဝင်ထိုင်ကာ စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိပြီး ဖွာပြန်သည်။ မီးတရဲရဲတောက်နေသော ဆေးလိပ်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

"လင်းနော့စ်ကတော့ အဲဒီ စိတ်ကူးအတိုင်း လုပ်မယ့်သဘော ရှိနေတယ်"

လူစီက ဖရန့်၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ သူ့ လုပ်လက်စ

mgyoe.com

mgyoe.com

အလုပ်ကို လုပ်၍ ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ ဤကိစ္စမှာ လူစိကိုယ်တိုင်လည်း အထိုက်အလျောက် သိထားသောကိစ္စဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ရှစ်နှစ်ကတည်းက တည်ထောင်ခဲ့သော ကုမ္ပဏီသည် လင်းနော့စ်ပိုင် ကုမ္ပဏီဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း လုပ်ငန်းစကတည်းက ပါဝင်လာခဲ့ရသော ဖရန့်အဖို့ ဤလုပ်ငန်းကို သူ့လုပ်ငန်းဟု ဆိုလျှင်လည်း မှားနိုင်စရာမရှိဟု လူစိက ယူဆသည်။

လင်းနော့စ်၏ ကုမ္ပဏီသည် အိုင်းရစ်နိုင်ငံထွက် ကုန်ပစ္စည်းများကိုသာ အဓိကထား၍ တင်သွင်းရောင်းချခဲ့၏။ ယခုအခါတွင်မူ လင်းနော့စ်က သူ့လုပ်ငန်းကို ချဲ့ထွင်လုပ်ကိုင်ရန် ဆန္ဒရှိလာခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဟော်လန်နိုင်ငံမှ ထုတ်လုပ်နေသည့် 'မာဂျရင်းခေါ်' ထောပတ်တုကို တင်သွင်းရောင်းချရန် စဉ်းစားစိစဉ်လာခဲ့သည်။ လူစိအနေဖြင့် ထောပတ်တု ဟုခေါ်သော ကုန်ပစ္စည်းကို သိပ်ပြီး နှစ်သက်ခြင်းမရှိ။ သို့သော်လည်း လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်းကိုမူ သဘောကျသည်။ သူသဘောကျသည်မှာလည်း တခြားကြောင့်မဟုတ်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လာလျှင် သူ့ယောကျ်ား ဖရန့်၏ အခြေအနေသည် တိုးတက်လာစရာ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ဖရန့်၏ လက်ရှိအဆင့်ကတော့ "ဖရန့်သည် လင်းနော့စ်တို့၊ ဂယ်လ်တန်တို့နှင့် အတူတူတွဲ၍ အလုပ်လုပ်နေသည်"ဟု ပြောနိုင်ရုံမျှသာရှိ၏။ အမှန်တော့ သင့်တော် လုံလောက်သည့် လစာဖြင့် အလုပ်ရှင်များ၏ ယုံကြည်စိတ်ချမှုကို ရရှိနေသော အလုပ်သမားတစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်ချေသည်။ တကယ်တမ်းပြောကြမည်ဆိုပါက ကုမ္ပဏီ၏ နယ်လှည့်အရောင်းကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးမျှသာဖြစ်၏။

လူစိကတော့ ဖရန့်အား လက်ရှိအနေအထားထက် အဆင့်ပိုမြင့်စေချင်သည်။ ယခု အဆင့်ထက်ပို၍ အရေးပါ အရာရောက်သည့် တာဝန်တစ်ခုကို ယူထားရသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ဘာသာသူ စိတ်ကူး၍ အစီအစဉ်တစ်ခု ချထားခဲ့သည်။ ထိုအစီအစဉ်ကို လူစိက ဖရန့်အား ထုတ်ဖော်ပြောပြသည့်အခါ သူ စဉ်းစားပါဦးမည်ဟုသာ အဖြေပေးခဲ့၏။ သို့သော်လည်း သူ့အစီအစဉ်အတိုင်း မလုပ်ဘဲ ရှောင်လွှဲရန် ဖရန့်အားထုတ်နေသည်ကို လူစိက သိနေသည်။

"အေးပါကွယ်၊ မောင် စဉ်းစားပါ့မယ်၊ အချိန်တော့ ပေးဦးမှပေါ့"ဟု လည်းကောင်း၊ "မောင် မနက်ဖြန်ကျရင် လင်းနော့စ်ကို မင်း ခိုင်းထားတဲ့

mgyoe.com

mgyoe.com

အတိုင်း ပြောပြပါ့မယ်၊ စိတ်ချပါ”ဟု လည်းကောင်း၊ အဖြေများ ပေးခဲ့သည်။ လက်တွေ့တွင်မူကား လင်းနော့စ်အား လေသံတစ်ချက်ကလေးမှ မဟခဲ့သည်ကို လူစီက ရိပ်မိနေသည်။

လူစီသည် ဖရန့်၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍ အကဲခတ်သည်။ ထို့နောက် “ဒီကိစ္စဟာ လူစီတို့ရဲ့ ဘဝကိုလည်း တိုးတက်လာစေမယ့် ကိစ္စလို့ထင်တယ် ဖရန့်၊ လူစီအနေနဲ့ ထောပတ်တုကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားပါဘူး။ ထောပတ်အစစ်မှ မဟုတ်တာ၊ ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ဝင်စားရမှာလဲ၊ လူစီတို့အိမ်မှာ သုံးဖို့ လုံးဝ စိတ်မကူးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီလုပ်ငန်းကြောင့် လူစီတို့မှာ တိုးတက်စရာ ရှိလာမှာဆိုတော့”ဟု ပြောသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ စိတ်ကူးကလည်း ကောင်းတယ်”ဟု ဖရန့်က အလိုက်သင့် ပြန်ပြောသည်။ “လင်းနော့စ်က အမြင်ကျယ်တဲ့လူပဲ၊ မောင်ကလည်း သူ့ပစ္စည်းကို တွင်ကျယ်အောင် ရောင်းပေးနိုင်မှာပါ”

ဤမျှသာ ပြောအပြီးတွင် ဖရန့်သည် ငြိမ်ဆိတ်စွာထိုင်၍ ပြတင်းပေါက်မှ မြင်နေရသည့် ကမ်းခြေသဲသောင်ပြင်ဆီသို့ ငေးကြည့်နေသည်။ အိမ်စေမကလေး နက်တာသည် ပီတာအား သွား၍ခေါ်နေသည်ကို မြင်နေရ၏။ ထို့နောက်တော့ တစ်စုံတစ်ခု ရောက်အလာကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် တွေဝေငေးမောနေပြန်သည်။

ဖရန့်၏ဟန်သည် အမြဲတစေ ဤပုံအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။ တစ်ခုခုရောက်အလာကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေသည့် ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ အနည်းငယ်မျှ စိတ်လှုပ်ရှားနေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကျမှု ရှိနေခြင်းကို လည်းကောင်း သူ့မျက်နှာ ဖော်ပြနေလေ့ရှိ၏။ သူ့မျက်နှာထားသည် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် သူ့အပေါ် ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးတစ်ခုခု ကျရောက်လိမ့်မည်ဟု အထင်ရောက်ကာ ကြောက်လန့်နေသည့်နှယ်ရှိသည်။ လူစီကတော့ သူ့ယောကျ်ား တွေတွေငေးငေးနှင့် ထိုင်နေသည်ကို မြင်ရတိုင်း နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်ကာ ခေါင်းတယမ်းယမ်း လုပ်တတ်သည်။

လူစီအနေဖြင့် ဖရန့်၏ နေပုံထိုင်ပုံများကို သဘောမကျ။ ဖရန့်အား သွက်လက်ဖျတ်လတ်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်၏။ နမော်နမဲ့ နေခြင်းကို ပြင်စေချင်၏။ သူ၏ ငေးငေးငိုင်ငိုင် နေထိုင်မှု၊ စိတ်ညှိုးငယ်သည့် အရိပ်လက္ခဏာပြမှုနှင့် သူ့ကိုယ်သူ မယုံကြည်မှု စသည်တို့သည် လူစီ့အဖို့ စဉ်းစား

mgyoe.com

mgyoe.com

တွေးတောစရာများ ဖြစ်နေရ၏။ အထူးသဖြင့် ရှင်ရှင်လန်းလန်း နေထိုင်တတ်သော အလေ့အကျင့် မရှိသည်ကို လူစိ သတိပြုမိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဖရန့်သည် မီးဖိုအနီး၌ မလှုပ်မယှက်ထိုင်ကာ မီးတောက်များဆီသို့ ငေးကြည့်နေတတ်သည်ကိုလည်း အစဉ်အမြဲလိုလို မြင်တွေ့ရတတ်လေသည်။

ဖရန့်၏ အားနည်းချက်တစ်ခုမှာ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း များများစားစား မရှိခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် မိတ်ဆွေရှာရန်နှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရန် အလွန်ဝန်လေးသူဖြစ်၏။ သူ အရင်းနှီးဆုံးဟု သတ်မှတ်ထားသူများမှာ ရိုင်းလ်စတုန်တောအုပ်အတွင်းမှ ယုန်ထောင်သမားတစ်ယောက်၊ လမ်းပြင် အလုပ်သမားတစ်ဦးနှင့် လေ့ရုံမှ အဘိုးအို ဘိုးဝိတို့ဖြစ်ရာ လူစိအဖို့ အထူးအဆန်းတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ရ၏။

အခုလည်း သိမ်းစရာရှိသည်များ သိမ်းပြီး၍ လူစိအခန်းထဲ ပြန်ဝင်သွားသည့်အခါ ဖရန့်သည် သူစောစောက ထိုင်နေသည့် ဆိုဖာပေါ်မှာပင် အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ လူစိသည် ဖရန့်၏ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ကဲ – ဘယ်လိုလဲ ဆရာကြီးရဲ့"ဟု လူစိက စကားစသည်။ "ဒီနေ့ညနေထုတ် သတင်းစာမှာ ဘာသတင်းထူးတွေများ ပါသေးလဲ။ မောင့်ရဲ့ မယားကို အသိမပေးတော့ဘူးလား ဟင်"

ဖရန့်သည် စိတ်မပါ့တပါဖြင့် သူ ယူလာသည့် ညနေထုတ် သတင်းစာကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ သတင်းများကို ဖတ်ပြလိုက်၊ ဝေဖန်လိုက် သူ့ထင်မြင်ချက်များကို ပြောလိုက်၊ ပြီးတော့မှ လူစိ၏ သဘောထားကို မေးလိုက်နှင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိသည်။ နောက်ဆုံးကျတော့ ဖတ်စရာသတင်း ကုန်သွားသည်။ ဖရန့်သည် လက်ထဲမှ သတင်းစာကို ခေါက်၍ စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သည်။

"စာအုပ်တစ်အုပ်လောက် ဖတ်မပြတော့ဘူးလား မောင်"ဟု လူစိက လက်ထဲရှိ အပ်မှ အပ်ချည်ကြိုးကို ပါးစပ်နှင့် ကိုက်ဖြတ်လိုက်ရင်း ပြောသည်။

သို့သော်လည်း ဖရန့်သည် စာအုပ်ဖတ်ဖို့ကျတော့ လုံးဝ ဝါသနာပါသူမဟုတ်။ အပတ်စဉ်ထုတ် အပေါစား ဂျာနယ်လို စာအုပ်မျိုးမှတစ်ပါး အခြားဘာစာအုပ်ကိုမှ စိတ်မဝင်စား၊ သူသည် ဆိုဖာပေါ် ခေါင်းတင်၍ မှီလိုက်ပြီး "မောင် ခဏလောက် နားပါရစေဦးကွာ"ဟု ပြောသည်။

အမှောင်ရိပ်များသည် အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာနေပြီ။ ဖရန့်သည်

mgyoe.com

mgyoe.com

လူစိ၏မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

"လူစိ ဘာမှမမြင်ရတော့ဘူး"ဟု လူစိက ပြောပြသည်။ "လူစိ မှန်အိမ်ထွန်းလိုက်ဦးမယ်နော်"

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ အချစ်ရယ်"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။

"ချုပ်စရာတွေ ရှိသေးတယ်လေ"

"ဒီညအဖို့ တော်လောက်ပါပြီကွာ"

ပြောပြောဆိုဆို ဖရန့်၏ လက်တစ်ဖက်သည် လူစိ၏ ပခုံးကို ဖက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လူစိအား ပွေ့ဖက်ကာ သူ့ဘက်သို့ ဆွဲယူလိုက်သည်။ လူစိက အလိုက်သင့် လိုက်ပါသွားသည်။ အခုလိုကျပြန်တော့လည်း လူစိသည် ကျေနပ်ခြင်း၊ သာယာခြင်းနှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းများကို ရရှိခံစားရပြန်၏။ တကယ် တော့ သူသည် ဖရန့်အား ချစ်သည်မဟုတ်ပါလား။

"အန်နာ ရောက်နေတုန်းမှာတော့ မောင် အခုလို နေလို့မဖြစ်ဘူးနော်" ဟု လူစိက ရွှင်မြူးသောလေသံဖြင့် ပြောသည်။

ဖရန့်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်၍ပြောရန် ဟန်ပြင်သည်။ သို့သော်လည်း သူ မပြောဖြစ်။ ပြောချင်သော်လည်း ပြောနိုင်ဖို့ အခွင့်အလမ်းက ပိတ်သွားပြီး။ ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပင် လူစိ၏ နွေးထွေးသော နှုတ်ခမ်းများသည် သူ့ပါးများ ထက်သို့ အဆက်မပြတ် ကျရောက်လာနေပြီ မဟုတ်ပါလော။

ထို့နောက် လူစိ၏နှုတ်မှ နှစ်ကိုယ်ကြားလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည့် စကား။ "လူစိလေ မောင့်ကို သိပ်ချစ်တယ်၊ လူစိ သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတာ မောင် သိပါတယ်နော်"

(၂)

ထိုသီးတင်းပတ် ကြာသပတေးနေ့ ငါးနာရီခွဲ အချိန်တွင် လီဗင်းဖို့ဒ် မြို့မှ ဂျိုးဆက်ကိုယ်တိုင် မောင်းနှင်လာသော မြင်းရထားသည် လူစိတို့ အိမ်ရှေ့၌ ရပ်သည်။ မြင်းရထားပေါ်တွင် ဂျိုး၏နှမ ပေါ်လီ၊ အန်နာနှင့် အန်နာ၏ ပစ္စည်းများ ပါလာသည်။ မြင်းရထား ရပ်မိလျှင်ရပ်မိချင်း ဂျိုးသည် မြင်းရထားပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး မောပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိသော သူ့မြင်းအား ကျောသပ်ရင်သပ်လုပ်ကာ စုတ်သပ်၍ ချော့မော့လျက်ရှိလေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဂျိုးသည် ဇာတ်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် အလုပ်သဘောဆန်ဆန် လုပ်လေ့ရှိသည်။ စာလည်း ဟုတ်တိပတ်တိ မတတ်။ ဘာစာကိုမှလည်း အရေးတယူလုပ်၍ ဖတ်ရှုလေ့လာသူမဟုတ်။ သူ့လက်မှတ်ကိုပင် ပန်ပန်းခက် ခဲစွာ ထိုးရသူဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ်စကားပြောတော့လည်း ပီပီသသမရှိ။ သူသည် အရက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် အရက်ရောင်းပြီး စီးပွားဖြစ်နေသူ တစ်ဦးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အရက်ရောင်းချမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့တွင် နာမည်ပျက်မရှိ။ ဖောက်သည်များက သူ့အား လူမှန် ယဉ်ကျေးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြသည်။

ဂျိုးသည် မြင်းအမောပြေစေရန် လက်ဖြင့် ပွတ်သပ်ချော့မော့နေရာမှ မြင်းရထားပေါ်မှ လူများအား မော့ကြည့်သည်။ "ကဲ… ကဲ ရောက်ပြီ၊ ဆင်းကြတော့လေ၊ ပစ္စည်းတွေကို ဖရန့် သယ်မှာပေါ့၊ အင်း… ဖုန်တွေရှူရလွန်းလို့လားမသိဘူး ရေငတ်လိုက်တာကွာ"ဟု ပြောသည်။

သူသည် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တုတ်ခိုင်ကြီးမားသော်လည်း အရပ်ကျ တော့ သိပ်မမြင့်။ ရှေ့သို့ စူထွက်လျက်ရှိသော ဗိုက်သည် ဂုဏ်သရေရှိ အရက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။ အနက်ရောင် မျက်လုံးအစုံ သည် ချိုင့်ဝင်လျက်ရှိသည်။ သူ၏ ဖြူရော်ရော်မျက်နှာသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့ သည့် အရိပ်အငွေ့ကို ပြသလျက်ရှိသည်။ သူ၏ နှာခေါင်းပေါက်ကျယ်ကြီး များ အတွင်းမှ အမွေးများသည် အပြင်သို့ ထိုးထွက်နေကြသည်။ သူဝတ်လာသည့် အပြာရောင်ဝတ်စုံတွင် ဖုန်များကပ်လျက်ရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လူပုံကတော့ ထည်ဝါခံ့ညားသည်။ အသက်ငါးဆယ် ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း စိတ်ကတော့ ငယ်ရွယ်နုပျိုဆဲ။

ဂျိုးသည် လူသွားလမ်းပေါ်အတိုင်း ရှေ့ဆုံးမှလျှောက်ကာ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ သူ့နောက်မှ သူ့နှမ ပေါလီ လိုက်လာသည်။ ပေါလီသည် ဂျိုးထက် အသက် နှစ်နှစ်ငယ်သည်။ ပြီးတော့ ဂျိုးလောက် အရပ်မမြင့်။ သို့သော်လည်း ဝလွန်းသဖြင့် ကြည့်ရသည်မှာ အရုပ်ဆိုးသည်။ ပါးဖောင်းဖောင်း၊ မေးနှစ်ထပ်၊ ဗိုက်စူစူနှင့်ဖြစ်၍ လမ်းလျှောက်သည့်အခါ နှေးကွေးလေးလံသည်။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကတော့ ထည်ဝါသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်များသည် အဖိုးထိုက်တန် ဈေးကြီးပေးရသော အဝတ်များဖြစ်၏။

အိမ်ရှေ့တံခါးဝသို့ ရောက်သည့်အခါ ပေါလီသည် ပင်ပန်းမောဟိုက်

mgyoe.com

mgyoe.com

လျက်ရှိသည်။ သူ့အစ်ကို ဂျိုးကတော့ အိမ်ရှေ့မှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကြိုးကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲခါလျက်ရှိ၏။ အိမ်စေမလေး နက်တာက တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည့်အခါတွင်မှ ဂျိုးသည် သူ့နှမ ပေါ်လီ၏ လက်မောင်းကိုဆွဲ၍ တွဲခေါ်သည်။

"နင် ရပ်ပြီးကြည့်နေပုံက သားသတ်သမားကို မော့ကြည့်နေတဲ့ ဝက်မကြီးတစ်ကောင်နဲ့ တူလှသဟယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ကြောင်ပြီး ရပ်နေတာလဲဟ" ဟု ဂျိုးက ရေရွတ်သည်။

"ကျွန်မက အစ်ကို့ပေါ်က ကျော်ခွပြီး လျှောက်လို့မှမရတာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အထဲဝင်လို့ရမှာလဲ"ဟု ပေါ်လီက ပြောသည်။ သူ၏ ပြောဟန်ဆိုဟန်နှင့် လေသံသည် သူ့အစ်ကိုအား အလွန်ချစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။ မှန်ပါ၏။ ပေါ်လီသည် သူ့အစ်ကိုနှင့် အတူနေပြီး အိမ်ထောင့်တာဝန်များကို ယူလာခဲ့သည်မှာ အခုဆိုလျှင် ငါးနှစ်မျှ ရှိခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဂျိုးသည် သူ့နှမအားဆွဲ၍ အိမ်ထဲသို့ တွန်းသွင်းလိုက်ပြီး နောက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။

"ဟော့... အန်နာ၊ လာလေ၊ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီမှာ ရပ်နေရတာလဲ"ဟု လှမ်းအော်ပြောသည်။ သူသည် ခန်းမထဲရောက်၍ လူစီနှင့် ဆုံမိသည့်အခါ လူစီ၏ လက်ကိုဆွဲ၍ အားရပါးရ နှုတ်ဆက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့တူ ပီတာအား ပြောင်နောက်နောက် မျက်နှာထားဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြီးသော် သူ့ညီအား ကျယ်လောင်စွာ အော်ခေါ်သည်။

"ဟေး... ဖရန့်တီး၊ မင်းက ဘယ်သွားပုန်းနေတာလဲ၊ တို့ကိုလာပြီး နှုတ်ဆက်ပါဦး"

"ဖရန့် အခုပဲဆင်းလာပါလိမ့်မယ်"ဟု လူစီက ကပျာကယာ ဝင်ပြောသည်။ အမှန်တော့ ဖရန့်သည် လူစီက အချိန်များစွာ အကုန်ခံပြီး တိုက်တွန်းလွန်း၍ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ရန်နှင့် အဝတ်လဲရန် အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ လူစီသည် ဂျိုးအား လိုက်လှက်လှဲလှဲ နှုတ်ဆက်နေရာမှ "အန်နာကော၊ အန်နာ ဘယ်မှာလဲ"ဟုမေးသည်။

ဂျိုးသည် သူ့ခေါင်းပေါ်မှ ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ရင်း "အန်နာရေ၊ ဟေး... အန်နာ"ဟု အော်ပြန်သည်။

အန်နာအခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်

mgyoe.com

mgyoe.com

လှလှ၊ အသက် သုံးဆယ်လောက် မိန်းမချောတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ အညိုရောင် မျက်လုံးများသည် ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်သည့် အကြည့်မျိုးကို ဖော်ပြနေသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် ပြုံးသလိုလို မဲ့သယောင်ယောင်နှင့် နားလည်ရခက်သည့် အနေအထားဥ္ဖရှိသည်။

"အန်နာဆိုတာ သူလား"ဟု လူစီက ပြုံး၍ပြောကာ သူ့လက်တစ်ဖက်ကို ကမ်းပေးသည်။ "တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ အန်နာ"ဟုလည်း ပြောသည်။ "အခုလို လာလည်တာ ဝမ်းသာပါတယ်"

"ကျေးဇူးပါပဲ"ဟု အန်နာက ပြန်ပြောသည်။ အသံသည် တည်ငြိမ်အေးဆေးသည်။ သာယာချိုမြသည်။ ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာမှု အပြည့်ပါသည်။ အန်နာ၏ ရုပ်ရည်ကို သူ၏ နောက်ခံအချက်အလက်များနှင့်တွဲ၍ စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ လူစီ၏ ရင်ထဲတွင် ကျေနပ်အားရသလို ခံစားရသည်။ "ငါ သူ့ကို ခင်မှာပါ။ ငါ သူ့ကို ဖိတ်မိတာ မမှားဘူး"ဟုလည်း တွေးမိသည်။

သူတို့အားလုံး စားသောက်ခန်းထဲသို့ ဝင်ကြသည့်အခါ ဂျိုးက သူ့တူပီတာ၏ လက်ကိုဆွဲ၍ လိုက်လာသည်။ စားပွဲပေါ်၌ ပြင်ထားသည့် ညနေစာသည် တခမ်းတနားရှိလှ၏။ သပ်ရပ်သန့်ရှင်းလှ၏။ လူစီ၏ အကောင်းဆုံးလက်ရာပေတည်း။ ဂျိုးသည် စားပွဲပေါ်မှ စားစရာ သောက်စရာများကိုကြည့်ကာ များစွာ သဘောကျလျက်ရှိသည်။ စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း "ငါတို့ အိမ်က အစောကြီးထွက်လာကြတာဆိုတော့ ဆာလှပြီ"ဟု ရေရွတ်သည်။

"ငါ့ညီတော်မောင်တစ်ယောက် ဘယ်ရောက်နေလဲ၊ အခုထက်ထိ ပေါ်မလာသေးပါလား"

ထိုအခိုက်မှာပင် ဖရန့်သည် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ဂျိုးသည် ဖရန့်အား မြင်လျှင်မြင်ချင်း ဝမ်းသာအားရ ထအော်သည်။ "ဟော့ကောင် ဖရန့်၊ မင်း နေကောင်းတယ်မဟုတ်လား"

ဖရန့်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ သို့သော်လည်း သူ့အမူအရာသည် တက်တက်ကြွကြွ မရှိလှ။ အန်နာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိသည့်အခါတွင်မှ "ဘယ်လိုလဲ အန်နာ၊ နောက်တစ်ခေါက် ရောက်လာပြန်ပြီလား"ဟု လှမ်းမေးသည်။

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ရှင် မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ တစ်ခေါက်ရောက်လာရပြန်ပြီ"ဟု အန်နာက ပြုံးရယ်ပြီးပြောသည်။ "ရှင့်ကြည့်ရတာ အန်နာ့ကို

mgyoe.com

mgyoe.com

မမှတ်မိတော့သလိုပါလား”

“ဘာမမှတ်မိစရာရှိလို့လဲ အန်နာရယ်၊ ဟိုတစ်ခေါက်က လာတုန်းက တွေ့ခဲ့တဲ့ အန်နာနဲ့ အခုအန်နာဟာ အပြောင်းအလဲမှ မရှိတာ”

ထို့နောက်တော့ တစ်ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ “မစ္စတာလင့်နော့စ် လည်း လာလိမ့်မယ်”ဟု လူစီက ပြောသည်။ “ဒါပေမယ့် သူ နောက်ကျလိမ့်မယ်၊ လူစီတို့ သူ့ကို မစောင့်တော့ဘူး”

စားသောက်ပွဲစသည်။ နက်တာသည် ဘေးမှနေ၍ လိုအပ်သမျှ လုပ်ကိုင် ပေးလျက်ရှိ၏။ လူစီကလည်း အိမ်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက် အနေဖြင့် သူ့ဝတ္တရားကို ကျေအောင် အထူးဂရုစိုက်၍ ညှော်ခံလျက်ရှိသည်။

“လူစီကတော့ အန်နာ ပျော်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားတာပဲ”ဟု အန်နာက လှည့်၍ပြောသည်။ “ပီတာက အန်နာနဲ့ ပျော်ပွဲစားထွက်ဖို့ စီစဉ် ထားတယ်၊ ပြီးတော့ ပို့တ်ဒိုရန်ကို တစ်ရက်သွားလည်ပြီး အက်ဒ်ဝပ်နဲ့ တွေ့ဖို့ လဲ စီစဉ်ထားတယ်”

“ဟင့်အင်း”ဟု အန်နာက ပြန်ပြောသည်။ “အန်နာက အဲဒီကိုသွားဖို့ စိတ်မကူးပါဘူး”

“ဘာလဲ၊ အန်နာက အက်ဒ်ဝပ်ကျတော့ သိပ်ပြီး စိတ်မဝင်စားဘူး ထင်တယ်၊ ဟုတ်လား”ဟု ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်ကို ပလုတ်ပလောင်းဝါးနေ သော ပေါ်လီက လှမ်းမေးသည်။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ သူလည်းပဲ ဘုန်းကြီးကောင်းတစ်ပါးပါပဲ”

“တော်ကြတော့၊ တော်ကြတော့”ဟု ဂျိုးက ဝင်တားသည်။ “ဘုန်းကြီး ဝတ်စုံကို လေးစားကြပါ၊ မိသားစု ဂုဏ်ကို သိက္ခာတင်ကြပါ” ဂျိုး၏ လေသံသည် ပြောင်သလိုလို လှောင်သလိုလိုဖြစ်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”ဟု အန်နာက ဆက်ပြောသည်။ “သူ့အိမ်စေ မစ္စအို– ရိုဂင်ကလည်း အလွန်တော် အလွန်သဘောကောင်းတယ် မဟုတ်လား၊ မစ္စအို ရိုဂင်က သူ့ကို နတ်သမီးတစ်ပါး စောင့်ရှောက်သလို စောင့်ရှောက်ပေးနေတာ၊ ကရုဏာရှင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါပဲ”

အန်နာ၏ စကားထဲတွင် ပြုံးစရာရယ်စရာ ပါသည်မဟုတ်။ သို့သော် လည်း ဂျိုးက ပြုံးဖြဲဖြဲလုပ်နေပြီး ပေါ်လီက ကျိတ်၍ရယ်သည်။ ဖရန့်သည် ပင်လျှင် ပြုံးနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် လူစီသည် အံ့အားသင့်နေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

သူ့အနေဖြင့် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရ၏။ သူသည် အန်နာအား တစ်ချက် လှမ်းကြည့်သည်။

"အန်နာ့စကားထဲမှာ ရယ်စရာဟာသ မပါပါဘူး"

ဂျိုးသည် စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းရန် အားထုတ်သည်။

"ဟော့ ကြက်ဥတွေက တယ်ပြီး စားလို့အရသာရှိတာပဲ၊ လူစီရေ ငါ့ကို နောက်ထပ် ကြက်ဥနှစ်လုံးလောက်တော့ ပေးပါဦး၊ ပြီးတော့ အမဲသားကြော်လည်း နည်းနည်းလောက်"

ပေါ်လီက သူ့အစ်ကို၏ ပန်းကန်ကိုယူ၍ လူစီအား လှမ်းပေးသည်။

"ဒါနဲ့ စကားမစပ်၊ မင်းတို့ ထောပတ်လုပ်ငန်းက ဘယ်လိုလဲ ငါ့ညီ" ဟု ဂျိုးက သူ့ခါးတွင် ကပ်နေသည့် ထောပတ်များကို လျက်ရင်း လှမ်းမေးသည်။

"မဆိုးပါဘူး၊ အခြေအနေ ကောင်းပါတယ်"

ဂျိုးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်သည်။ သူ့လက်ထဲမှ ဓားနှင့်ခက်ရင်းကို ပန်းကန်ထဲချလိုက်ပြီး ကိုယ်ကို မတ်မတ်ပြင်၍ ထိုင်လိုက်သည်။ "စားရသောက်ရတာကဖြင့် သိပ်ကောင်းသကွာ၊ ငါ့ညီ မယားကောင်းတစ်ယောက် ရထားတာပဲဟော့၊ သိလား"ဟု ရေရွတ်သည်။

"အခုလို သတင်းမျိုး ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သိချင်လို့ တောင်းခံထားတဲ့ သတင်းမဟုတ်ဘူး"ဟု ဖရန့်က မာကျောကျောလေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

သို့သော်လည်း ဂျိုးသည် သူ့ညီ၏စကားကို ဂရုမစိုက်။ "မုဆိုးဖိုတစ်ယောက်အနေနဲ့ ငါကတော့ မင်းကို မနာလိုဘူးကွာ၊ ပညတ်တော် ဆယ်ပါးကို အသာထားလိုက်၊ ငါ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ငါ့မိန်းမကေတီတောင် ဒီလောက် အရသာထူးတဲ့ အစားအစာမျိုး မချက်တတ်ဘူးကွယ့်"

လူစီ၏စိတ်သည် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်လာသည်။ ဤမိသားစုသည် စိတ်ထဲရှိသလို လွတ်လပ်စွာ ပြောနေကြခြင်းဖြစ်ရာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ တင်းကျပ်စွာ ထိန်းချုပ်ထားခြင်း မရှိကြ။ တစ်ချိန်က အခုလိုပင် ဆုံခဲ့ဖူးကြရာ ထိုစဉ်က ဖရန့်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် သူ့စိတ်သူ လွတ်လပ်စွာ လွှတ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူး၏။ သို့သော်လည်း အခုတစ်ကြိမ်မှာတော့ ဘာကြောင့်ရယ်မသိ၊ ဖရန့်သည် သူ့စိတ်သူ ထိန်းချုပ်နေရသည့် အရိပ်လက္ခဏာများ မြင်နေရလေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ထိုအပြုအမူကို ရိပ်စားမိနေသော လူစီသည် ဖရန့်၏ အခြေအနေ ပြောင်းလဲသွားရန် ကြိုးစားသည်။ သူ့ရှေ့ ပန်းအိုးထဲရှိ ဂန္ဓမာပန်း အဝါများ ပေါ်မှကျော်၍ ဖရန့်အား လှမ်းစကားပြောသည်။

"ဘယ်လိုပဲ ဖရန့်၊ ရှင့်နှမ အန်နာကို ဒီလိုပဲ ပစ်ထားတော့မှာလား၊ သူ့ကို ပေါင်မုန့်ပန်းကန် ပေးလိုက်ပါဦး"

"ရပါတယ်၊ သူ့ကြည့်ရတာကတော့ နေကောင်းပုံ ပေါ်ပါတယ်၊ အန်နာ့ကို ထပ်တွေ့ရလို့ သွေးလန့်မယ်တော့ မထင်ပါဘူး"ဟု အန်နာက ပြုံး၍ပြောသည်။

"သွေးတော့ လန့်တယ် အန်နာ"ဟု လူစီက အလိုက်သင့် ပြန်ပြောသည်။ ထို့နောက် အန်နာ့ဘက်လှည့်၍ မေးသည်။

"လီဗင်းဖို့ဒ်ကို ပြန်လာရတာ ဝမ်းမသာဘူးလား"

"ဝမ်းလည်းသာတယ်၊ ဝမ်းလည်းမသာဘူး"

"သူ ပြောတဲ့အဓိပ္ပာယ်က"ဟု ပေါ်လီက ကြားဝင်သည်။ "လီဗင်းဖို့ဒ်ကို သူ မုန်းတယ်လို့ ဆိုချင်တာ လူစီရဲ့"

"ဪ သိပြီ၊ အန်နာက သူ့နှလုံးသားကို အိုင်ယာလန်မှာ ထားခဲ့တယ် ထင်ပါရဲ့"

ဂျိုး၊ ပေါ်လီနှင့် ဖရန့်တို့က အန်နာအား စိတ်ဝင်တစား လှမ်းကြည့်သည်။

"ဒါကတော့ ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မယ်၊ မဖြစ်ချင်လည်း မဖြစ်ဘူး"

ထိုအခါ အားလုံး ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ လူစီသည် အန်နာ၏ စကား အပေါ် နားမလည်နိုင် ဖြစ်သွားရုံမျှမက စိတ်ပါရှုပ်သွားသည်။ သူ့အနေဖြင့် နောက်ထပ် ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေခိုက်မှာပင် ဖရန့်က သူ့ကုလားထိုင်ကို တွန်းဖယ်ပြီး ထိုင်ရာမှထရပ်ကာ "စားသောက်ပြီးကြပြီပဲ၊ ဧည့်ခန်းထဲ သွားကြ ရအောင်"ဟု ပြောသည်။

သူတို့အားလုံး ဧည့်ခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ဂျိုးသည် ဆေးပြင်းလိပ် တစ်လိပ်ထုတ်၍ မီးညှိပြီး ဖွာနေသည်။ ပြတင်းပေါက်အနီး၌ နေရာယူထားသော ပေါ်လီသည် ယပ်တောင် တဖျတ်ဖျတ်ခတ်ကာ ဇိမ်ခံလျက်ရှိသည်။ အန်နာ ကတော့ ဆိုဖာတစ်လုံးထိုင်လျက်။ ဖရန့်ကတော့ သူလုပ်နေကျ ထုံးစံအတိုင်း ဆောင်းမီးဖိုထောင့်၌ထိုင်ကာ တွေဝေငေးမောလျက် ရှိလေသည်။

လူစီသည် ပီတာကိုဖက်၍ ဧည့်ခန်းတံခါးဝ၌ ရပ်နေသည်။ "လူစီ့ကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ခွင့်ပြုဦး အန်နာ၊ သားကို အိပ်ရာထဲ ပို့ပေးလိုက်ဦးမယ်"ဟု ပြောသည်။

"ဟင့်အင်း မေမေ၊ သား မအိပ်ချင်သေးဘူး၊ စောပါသေးတယ်"

"ခဏလောက် နေပါစေဦးလား"ဟု အန်နာက ဝင်ပြောသည်။

"စည်းကမ်းလေး လုပ်ထားလို့ပါ၊ ခုနစ်နာရီဆိုရင် သူ အိပ်ရမယ်"

ပီတာ၏ နှုတ်ခမ်းသည် စူထွက်လာသည်။ "သားကို ဦးကြီးဂျိုးက မုန့်ဖိုး တစ်ပဲနိပေးမယ်လို့ ပြောထားတယ်၊ အခုထိ မပေးသေးဘူး"ဟု ပြောသည်။

"ဟာ... ဟုတ်သားပဲ၊ ငါ မေ့သွားတယ်"ပြောပြောဆိုဆို ဂျိုးသည် အိတ်ထဲမှ တစ်ပဲနိပြားတစ်ပြားကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ပီတာ့လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးသည်။

"ကျေးဇူးတင်တယ်လို့ ပြောလိုက်"ဟု လူစီက သံပြတ်နှင့် ပြောသည်။ သူ့သား၏ အပြုအမူသည် မနှစ်မြို့စရာ ဖြစ်နေသည်။ ဧည့်သည်ထံမှ ငွေ တောင်းသော အိမ်ရှင်တစ်ယောက်ဟု သူ ယူဆသည်။ သူသည် ပီတာအား ဆွဲကာ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။ လှေကားပေါ် ရောက်သည့်အခါတွင်မူ တစ်ခဏမျှရပ်၍ သူ့သားအား စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။

"မင်း ဒီလိုမလုပ်သင့်ဘူး သား"

"ခွင့်လွှတ်ပါ မေမေ"ဟု ပီတာက ပြန်ပြောကာ စပ်ဖြဲဖြဲလုပ်နေသည်။ လက်ထဲမှ ပဲနိပြားကို သူ့အိတ်ကပ်ထဲသို့ သတိကြီးစွာထား၍ ထည့်လိုက်သည်။

အပေါ်ထပ်ရောက်သည့်အခါ လူစီသည် အန်နာအား ခေါ်ခဲ့ရလျှင် အကောင်းသားဟု တွေးမိသည်။ သူ့သားအား ရေချိုးပေးရာ၌ အန်နာကို ကူညီခိုင်းရလျှင် လူချင်းပို၍ တရင်းတနှီး ရှိလာလိမ့်မည်ဟု သူထင်သည်။ ပြီးတော့ အန်နာဘက်ကလည်း ဤအိမ်တွင် နေရသည့်အခိုက် ကိုယ့်အိမ်လို သဘောထားပြီး နေသွားနိုင်စရာရှိ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် အိမ်ရှေ့မှ ခေါင်းလောင်းသံတစ်ချက် ကြားရသည်။ မစ္စတာ လင်းနော့စ် ရောက်လာပြီ။ သူသည် သူ့သားအား လုပ်ပေးစရာ ရှိသည်များကို ကပျာကယာ လုပ်ပေးနေသော်လည်း စိတ်ကတော့ မစ္စတာလင်းနော့စ်ထံသို့ ရောက်နေသည်။

မစ္စတာလင်းနော့စ်၏ ရုံးသည် ဂလက်စဂိုမြို့တွင် တည်ရှိသော်လည်း

mgyoe.com

mgyoe.com

သူနေထိုင်သည့် အိမ်မှာ အတ်ဒ်ဖီလန်မြို့၏ တောင်ကုန်းပေါ်၌ရှိသည်။ သူသည် ရှင်ရှင်လန်းလန်း နေတတ်သော အကျင့်စရိုက်မရှိ။ သို့သော် လူစီကတော့ သူ့ကိုခင်သည်။ ခင်ရသည့်အကြောင်းလည်းရှိသည်။ မစ္စတာလင်းနော့စ်သည် တစ်ဘက်သားအပေါ် အနိုင်အထက်မပြုတတ်။ လိမ္မာပါးနပ်သည်။ သည်းခံစိတ်ရှိသည်။ သူ့အား လူအများက သဘောထားကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဟုပင် အသိအမှတ် ပြုထားကြသည် မဟုတ်ပါလား။

မစ္စတာလင်းနော့စ်သည် ဂယ်လ်တန်နှင့် အတူတွဲ၍ အလုပ်လုပ်လာခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ စကော့လူမျိုးတစ်ယောက်နှင့် အိုင်းရစ်ရှ် လူမျိုးတစ်ယောက် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဖက်စပ်လုပ်နိုင်ဖို့ဆိုသည်မှာ လွယ်သည်မဟုတ်။ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်နှင့် ဂျူးတစ်ယောက် အလုပ်တွဲလုပ်သည်ထက် ပို၍ခက်ခဲသော သဘောရှိသည်။ သို့သော်လည်း လင်းနော့စ်သည် ဂယ်လ်တန်နှင့် ဘာပြဿနာမှမရှိဘဲ အလုပ်တွဲလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဂယ်လ်တန်က အဆက်အသွယ်ကောင်း၍ သူ့မှာက အရင်းအနှီးရှိသည်။ ထိုနှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်၍ အလုပ်လုပ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အခုကျတော့လည်း ဂယ်လ်တန် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်၍ သူ့လုပ်ငန်းကို သူ့စိတ်တိုင်းကျ တိုးချဲ့ရန် စိတ်ကူးလျက်ရှိလေပြီ။

ယခုလောလောဆယ်တွင် မစ္စတာလင်းနော့သည် ဟော်လန်နိုင်ငံမှ ဆန်းသစ်သော ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သည် 'ထောပတ်တု'ကို တင်သွင်းရောင်းချရန် စီစဉ်လျက်ရှိ၏။ လူစီကတော့ ထိုအစီအစဉ်ထဲတွင် သူ့အတွက် အခွင့်ကောင်းတစ်ခုကို မြင်နေသည်။ ယနေ့ည ဤကိစ္စကို တိုက်ရိုက်ပြောဆိုရန် စိတ်မကူးသေးသော်လည်း မဏ္ဍာမအနေဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုကိုတော့ ပြုထားမှုဖြစ်သည်ဟု လူစီ စိတ်ကူးထားသည် မဟုတ်ပါလား။

လူစီသည် သူ့သားအား ကပျာကယာနမ်း၍ နှုတ်ဆက်ကာ အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဧည့်ခန်းထဲသို့ သူ ဝင်သွားသည့်အခါတွင်မူ ဂျိုးသည် အာကျယ်ပါကျယ်ဖြင့် လေထန်လျက်ရှိနေလေပြီ။

"သူတို့က ကျုပ်တို့ကို အောက်တန်းစား အိုင်းရစ်တွေလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ကျုပ် သူတို့က သူတို့ပြောနေသလောက်လည်း အောက်တန်းမကျပါဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကို ဆန့်ကျင်တဲ့စကား ပြောသလား၊ တစ်လုံးမှမပြောပါဘူး၊ ကျုပ် လုပ်စရာရှိတာကိုပဲလုပ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ ဘာလုပ်နေကြသလဲဆိုတာ သူတို့မြင် အောင်ပဲ လက်တွေ့ပြတယ်။ ခင်ဗျား လီဗင်းဖို့ဒ် ရောက်တဲ့အခါ

mgyoe.com

mgyoe.com

'ဂျိုးမူး'ကို သိသလားလို့ မေးကြည့်ပါ။ ကျုပ်ကို အားလုံးက သိကြတယ်၊ ကျုပ်ဟာ တခြားဥဒီအစ်ကို မောင်နှမတွေလို အခွင့်အရေးကောင်းကောင်း မရခဲ့ပေမယ့် ကိုယ့်နည်းနဲ့ကိုယ် ကိုယ့်ဘဝကို ထူထောင်လာခဲ့တာပါ။ ကျုပ် ငယ်ငယ်တုန်းက သတင်းစာ ရောင်းခဲ့ရပေမယ့် အခုဆို ဟတ်ပ် ဘောလုံးအသင်းရဲ့ ကလပ်မှာ ဒါရိုက်တာဖြစ်နေပြီ"

လင်းနော့စ်သည် သူ့ရှေ့၌ရှိနေသည့် ဝိစကီဖန်ခွက်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူသည် ပိန်လည်းမပိန်၊ ဝလည်းမဝ၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများက ဖြူနေပြီ။ အသက်ငါးဆယ်ခန့်မျှသာ ရှိသေးသည်။ သူ့လက်နှစ်ဘက်ကို ဘောင်းဘီအိတ်များထဲသို့ ထိုးသွင်းကာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်၍ ပြောသမျှကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်လျက်ရှိသည်။

"အေးပါ၊ ဟုတ်ပါတယ်"ဟု လင်းနော့စ်က ထောက်ခံသည်။ "ခင်ဗျား ဟာ ထူးခြားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဆိုတာ သိကြပါတယ်"

"ပြီးတော့ ကျုပ် ရောင်းနေတဲ့ အရက်ဟာ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ အရက်ပါ"ဟု ဂျိုးက ဆက်ပြောပြန်သည်။ "တခြားဆိုင်က အရက်တွေနဲ့ ယှဉ်ပြီး သောက်ကြည့်စမ်းပါ၊ အဲဒီကျရင် ကျုပ်ပြောတာ ဟုတ်မဟုတ် သိလာပါလိမ့်မယ်"

"ခရာမှုတ်ရင် ရှိသမျှလေကို အားကုန်ထုတ်ပြီး မှုတ်ရတယ်၊ မှုတ်သာမှုတ်ပေး"ဟု ဖရန့်က မျက်နှာကြက်ကို မော့ကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့၍ ပြောသည်။

"မှုတ်ရမှာပေါ့ ငါ့ညီရာ၊ အားကုန်ထုတ်ပြီးမှုတ်မှ ဂီတသံ ထွက်တော့မပေါ့"ဟု ဂျိုးက မလိုတမာသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"ငါ့အစ်ကို ဂျိုးက သိပ်သဘောထားကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ ဖရန့်ရယ်"ဟု ပေါ်လီက ဝင်ပြောသည်။

တစ်ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ ထို့နောက် လင်းနော့စ်က လူစီအား တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ပြီး "ဘယ်လိုလဲ၊ မင်းသားလေးကော နေကောင်းရဲ့လား" ဟုမေးသည်။

လူစီက ပြုံး၍ "ကောင်းပါတယ်"ဟု ပြောသည်။ "မစ္စတာလင်းနော့စ်ရဲ့ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့မယ့် အစီအစဉ်ကော ဘယ်လိုလဲ၊ စတော့မှာလား"

"အေး စတော့မယ်ဆိုပါတော့၊ စီစဉ်သင့်တာတွေတော့ ကြိုတင်စီစဉ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ထားပြီးပြီ"

"လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရင် မစ္စတာလင်းနော့စ်တစ်ယောက်တည်း ဘယ်နိုင်မလဲ၊ နိုင်ပါ့မလား"

လင်းနော့သည် သူ့မှတ်ဆိတ်မွေးကို အသာအယာဆွဲကာ စဉ်းစားနေသည်။ "အင်း နိုင်ချင်လည်း နိုင်မယ်၊ နိုင်ချင်မှလည်း နိုင်မယ်"

လူစီ၏ ရင်ထဲတွင် ချက်ချင်းပြောချလိုက်ချင်သည့် စကားတစ်ခွန်းက ရှိနေသည်။ ပြောသင့်မပြောသင့် ချိန်ဆနေရ၏။ ဤအခိုက်မှာပင် ဂျိုးထံမှ အော်ကျယ်ကျယ် စကားပြောသံ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် တန့်သွားရလေ၏။

"စကားစမပ် မေးရဦးမယ် အန်နာ၊ မင်းကော ဘာလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားသလဲ၊ မင်းအဖေကတော့ မင်းအတွက် အနည်းအပါး ထားခဲ့တယ်မဟုတ်လား"

အန်နာက ချိုသာသော မျက်နှာထားဖြင့် ဂျိုးအား ကြည့်နေသည်။ သို့သော်လည်း မျက်လုံးများကတော့ စူးစမ်းဆင်ခြင်နေသည့် အရိပ်အငွေ့များကို ဖော်ပြနေကြသည်။

"ထားခဲ့ပါတယ်"ဟု အန်နာက ပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် ဂျိုး မကြာမကြာ ပြောဖူးခဲ့တဲ့စကားလို ဖြစ်နေတယ်၊ လူမယ့်လူရှိရင် ဘုန်းကြီးကတော့ ရှိလာမှာပေါ့"

အန်နာသည် ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှထရပ်ကာ လူစီအား လှမ်းကြည့်သည်။

"အန်နာ ခရီးပန်းနေလို့ နားလိုက်ချင်တယ်၊ လူစီ လိုက်ပို့ပေးမလား၊ မပို့နိုင်ရင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်"

"အို... ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ လူစီ လိုက်ပို့မှာပေါ့"ဟုပြောကာ လူစီ ထရပ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်ကို အားလုံးက ကြည့်နေကြသည်။

"ဒီမိန်းကလေးက လူတစ်မျိုး၊ ခပ်ဆန်းဆန်းရယ်၊ အဲဒါကို ဂျိုး သိတယ်မဟုတ်လား"ဟု ပေါ်လီက ပြောသည်။

"အင်း သူက ကောင်းတဲ့အခါ ကောင်းပေမယ့် ဆိုးချင်တော့လည်း ဆိုးတတ်တယ်၊ ပြီးခဲ့တဲ့ သီတင်းနှစ်ပတ်ထဲကတော့ ငါနဲ့ သူနဲ့ အဆင်ပြေနေသားပဲ"

အခန်းထဲတွင် ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ ဂျိုးသည် တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစား

mgyoe.com

mgyoe.com

မိသည့်နှယ် ဖျတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်ပြီး ဖရန့်အား ကြည့်သည်။

"သူ့အကြောင်းကို လူစီ သိသလား"ဟု လှမ်းမေးသည်။

ဖရန့်၏ မျက်နှာသည် နီရဲသွားသည်။ "ဟင့်အင်း မသိသေးဘူး၊ အခုလို အချိန်မှာ အသိပေးလို့ကလည်း လုံးဝမဖြစ်ဘူး"

"မှန်ပါတယ် ငါ့ညီ၊ မှန်တယ်၊ အခုအချိန်မှာကတော့ မဖြစ်သေးဘူး"ဟု ဂျိုးက လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောသည်။

သူ့ဆေးတံကို စိုက်ကြည့်နေသော လင်းနော့စ်က "စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိစ္စမှာတော့ ဒီမိန်းကလေးဟာ ဆင်ခြင်စဉ်းစားတတ်တဲ့ သဘောရှိပါတယ်၊ အမြော်အမြင် ရှိတယ်လို့လည်း ပြောရမယ်ထင်တာပဲ၊ အဲဒီတော့ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်ပဲပြောပါ့မယ်"ဟု ပြောသည်။

"အင်း ကျားသစ်ရဲ့ကိုယ်ပေါ်က အစက်အပြောက်တွေကို ပြောင်းပစ်ဖို့ကတော့ ဘယ်တော့မှ မရနိုင်ဘူး"ဟု ပေါ်လီက စာသံပေသံဖြင့် ဝင်ပြောသည်။ "အန်နာလို မိန်းကလေးကို ပြောင်းလဲသွားအောင် လုပ်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူးရှင့်"

ထိုအခိုက်မှာပင် လူစီသည် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။ အခန်းထဲရှိ လူလေးယောက်စလုံး၏ မျက်နှာထားများ တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်ကို ချက်ချင်း သတိထားလိုက်မိ၏။

လူစီက တစ်ယောက်ချင်းစီ၏ မျက်နှာကိုကြည့်ကာ "ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ"ဟု မေးသည်။ "ရှင်တို့ကြည့်ရတာ အိပ်မက်မက်နေတုန်း လန့်နိုးလာကြသလိုပဲ"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး လူစီရယ်"ဟု ဂျိုးကဖြေသည်။ "မိုးအတော်ချုပ်သွားပြီ၊ တို့များ ပြန်ကြမှကောင်းမယ်"

"ပြန်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အခုတော့ စောပါသေးတယ် ဂျိုးရယ်၊ သီချင်းလေးဘာလေး နားမထောင်တော့ဘူးလား"

ဂျိုးက ခေါင်းခါသည်။ "မဖြစ်သေးဘူး လူစီ၊ ဒီနေ့ရတဲ့ငွေကို ရေရတွက်ရဦးမယ်၊ ကဲ ပေါ်လီရေ၊ တို့သွားကြစို့"

လင်းနော့စ်သည် သူ့ဝီစကီကို လက်စသတ်လိုက်ပြီး နာရီကိုကြည့်သည်။ "အေး ငါလည်း သွားတော့မှပဲ"ဟု ပြောသည်။

လူစီကတော့ ဧည့်သည်များကို မပြန်စေချင်သေး။ သို့သော်လည်း

mgyoe.com

mgyoe.com

တားမရတော့သဖြင့် လက်လျှော့လိုက်သည်။ "လာမယ့်အပတ်ထဲမှာတော့ ညစာ လှည့်လာစားပါဦး မစ္စတာလင့်နော့စ်"ဟု ထပ်၍ဖိတ်သည်။ လင်းနော့စ် ကလည်း သူ စဉ်းစားပါဦးမည်ဟု ဆိုသည်။

လူစီသည် ဖရန့်၏ လက်ကိုဆွဲကာ ဧည့်သည်များအား ဝင်းတံခါးဝ အထိ လိုက်ပို့သည်။ ဂျိုးတို့၏ မြင်းရထားသည် မကြာမတင်မှာပင် ညအမှောင် ထုတွင်းသို့ တိုးဝင်သွားသည်။ လင်းနော့စ်သည် မပြန်ခင်အချိန်ကလေးကျမှ လာမည့်အပတ် တနင်္ဂနွေညတွင် ညစာလာစားမည်ဟု ကတိပေးသွားသည်။ ယနေ့ည သူပြောလိုသည့်စကား ပြောခွင့်မရလိုက်၍ မကျေမနပ်ဖြစ်နေသော လူစီသည် လင်းနော့စ်၏ ကတိစကား ကြားရသည့်အခါ များစွာ အားတက် သွားရပြန်သည်။ လင်းနော့စ် ထွက်သွားသည့်အခါ "ဘယ်လိုထင်သလဲ ဖရန့်၊ လူစီ စိစဉ်ထားတာ အဆင်ပြေမယ် ထင်သလား"ဟု သူ့ယောက်ျားအား မေးသည်။

"ပိုပြီး ဆိုးချင် ဆိုးသွားနိုင်တယ်"ဟု ဖရန့်က အဖြေပေးသည်။

လူစီသည် အတန်ကြာမျှ ငြိမ်နေပြန်သည်။ ထို့နောက် ဖရန့်အား မော့ကြည့်ပြီး "အန်နာနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးဖို့ကကော လွယ်ပါ့မလား၊ သူ့ကြည့် ရတာ မြဲစိစိနိုင်သလိုပဲ"ဟု မေးပြန်သည်။

"သူ့ကို ဒီမှာလာတည်းဖို့ဖိတ်တာ မောင် မဟုတ်ဘူး လူစီ"ဟု ဖရန့်က ဖြေသည်။

လူစီသည် ဘာမှထပ်မပြော။ သို့သော်လည်း ဖရန့်၏ မျက်နှာကို စူးစမ်းသည့်နှယ် စိုက်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြုံးလာသည်။ သူတို့သည်ဝင်းတံခါးဝ၌ ငြိမ်ဆိတ်စွာ ရပ်နေကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် အမှောင် ထုသည် ကြီးစိုးလျက်ရှိ၏။

ကောင်းကင်တွင် လမရှိ၊ ကြယ်မရှိ။ ထို့ကြောင့်လည်း အမှောင်ထုသည် ပို၍သိပ်သည်းသည်၊ နက်ရှိုင်းသည်။ ငြိမ်ဆိတ်မှုကလည်း ကြီးမားလှပါဘိခြင်း။ သူတို့ ခေါင်းပေါ်မှ တဖျပ်ဖျပ် ပျံသန်းသွားသည့် လင်းနို့တစ်ကောင်၏အသံ။

လူစီက ဖရန့်၏ လက်မောင်းကို ဖက်တွယ်ကာ သူ့ခေါင်းကို ဖရန့်၏ကိုယ်တွင် မှေးမှီလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူလက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဖရန့်၏ ပခုံးများကို ဖက်ထားလိုက်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ညဉ့်နက်လှပြီ ဖရန့်"ဟု လေသံဖြင့် ပြောသည်။ "လူစီတို့ အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်ကြရအောင်"

(၃)

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် လူစီသည် ဖရန့်တို့ သားအဖနှင့်အတူ နံနက်စာ စားလျက်ရှိသည်။ အန်နာ့အတွက် မနက်စာကိုမူ လင်ပန်းတစ်ခုတွင် ထည့်၍ အခန်းထဲသို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။ တခြားကြောင့်မဟုတ်။ ယမန်နေ့ညက သူ ပင်ပန်းနေသည်ဟု အင်နာ့က ပြောထားခဲ့သည့် စကားကြောင့်ဖြစ်၏။ သူတို့မိသားစု စားသောက်နေခိုက်မှာပင် ရစ်ချတ်ထံမှ ကြေးနန်းစာ ရောက်လာသည်။

ကြေးနန်းရောက်လာခြင်းသည် မိသားစုအတွက် ထိတ်လန့်စိုးရိမ်ရသော ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်သည်။ လူစီသည် တုန်ယင်နေသောလက်ဖြင့် စာအိတ်ကိုဖောက်ကာ အတွင်းမှ ကြေးနန်းကို ကသောကမျော ထုတ်ဖတ်သည်။

"အမယ်လေး... တော်ပါသေးရဲ့"ဟု လူစီက စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည့်အသံဖြင့် ရေရွတ်ပြီး စာရွက်ကို ဖရန့်လက်သို့ လှမ်းပေးသည်။ ဖရန့်က ကြေးနန်းကို အသံထွက်၍ဖတ်သည်။ "ချစ်ညီမ လူစီ၊ အီဗာ နေမကောင်း၍ ခဏလာနေပေးပါ။ ရစ်ချတ်"

ဖရန့်က မကျေနပ်သော မျက်နှာထားဖြင့် လူစီအား ကြည့်နေသည်။ "သူ့မှာ အခက်အခဲ ဖြစ်လာပြီဆိုရင် လာပြီ။ တစ်ခါလာလည်း ချစ်ညီမ လူစီ၊ တစ်ခါလာလည်း ချစ်ညီမ လူစီ၊ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး"ဟုလည်း ရေရွတ်သည်။

"ဟုတ်ပါရဲ့။ စိတ်ပျက်စရာပဲ"ဟု လူစီက အလိုက်သင့် ပြန်ပြောသည်။ "အခုလို အန်နာ ရောက်နေတုန်းမှာဆိုတော့ ခက်တာပဲ၊ လူစီ သွားရင် သူက ဘယ်လိုထင်မလဲ"

"ဘာလဲလူစီ၊ မင်းက သွားဖို့ စိတ်ကူးနေသလား"

"အင်းပေါ့၊ ခဏလာနေပေးပါလို့ ဆိုထားတော့လဲ စဉ်းစားရမှာပေါ့၊ တကယ်လို့ သွားရင်လည်း အင်္ဂါနေ့လောက်အထိပဲ နေမှာပါ၊ မသွားလို့ကတော့ မကောင်းဘူးထင်တယ် ဖရန့်ရယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဒါတော့ မင်းသဘောပဲလေ၊ သူတို့ကတော့ ပြဿနာ ရှိလာမှ မင်းကို အသုံးချဖို့ သတိရကြတာပဲ။ ဟို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်ကလည်း ဒီပုံစံမျိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာပဲ။ မင်းမောင်က သူ ဒုက္ခရောက်မှ မင်းကို သတိရတာပါ၊ ကျန်တဲ့အချိန်ကျတော့၊ ဟင်း သတိရဖို့ ဝေးပါတယ်။ တစ်နှစ်တစ်ခါ ခရစ္စမတ်ကတ် ပို့ရုံကလွဲပြီး တခြားဘာများ လုပ်ပေးခဲ့သလဲ"

ဖရန့်၏ လေသံကြောင့် လူစီ၏မျက်နှာသည် နီရဲသွားသည်။ "ဒါက တော့ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူစီ့မှာ တာဝန်က ရှိနေသေးတာပဲ။ ရစ်ချတ် ဘာပဲ လုပ်လုပ် ဒါက သူ့ကိစ္စပဲ။ လူစီကတော့ လူစီ ဘာလုပ်တယ်ဆိုကိုသာ အဓိက ထားတယ်။ အခုဟာက အဲဗာ နေမကောင်းဘူး၊ ရစ်ချတ်က လူစီ့အစ်ကို၊ အဲဒီတော့–"

"ငါကတော့ မင်းကို အိမ်မှာပဲ ရှိစေချင်တယ်၊ မင်း မသွားပါနဲ့"

သို့သော်လည်း လူစီသည် ဖရန့်၏ သဘောမတူမှုကို အရေးတယူပြု၍ စဉ်းစားခြင်းမပြု။ သူ့မှာ ဝတ္တရားရှိနေသည်ဟူသော ခံယူချက်ကိုသာ အခိုင် အမာ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ရစ်ချတ်သည် သူ့အစ်ကို။ ရစ်ချတ်မှာ ပြဿနာရှိ နေလျှင် သူ ကူညီရမည်။ ဤအသိဖြင့် သူ့စိတ်ကို ပိုင်နိုင်စွာ ဆုံးဖြတ်သည်။

"တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ အင်နာ ရောက်နေတာဟာ လူစီတို့ ကံကောင်း တာပဲ၊ လူစီ သွားနေတုန်းမှာ သူက မောင့်ကို ကူညီနိုင်မှာပါ"

"သူ ကူညီတာကို ငါ မလိုချင်ဘူး"

ဖရန့်၏ လေသံသည် တင်းမာလှ၏။ သို့သော်လည်း ထိုလေသံသည် လူစီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်သွားအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်။

"ဆယ်နာရီ ရထားနဲ့ဆိုရင် အဆင်ပြေလိမ့်မယ်"ဟု လူစီက ရေရွတ် သည်။ "လူစီ ဆုံးဖြတ်ပြီးနေပြီ ဖရန့်။ လူစီက ဆုံးဖြတ်ထားတာကိုတော့..."

နောက်ထပ် ပြောစရာစကား မရှိတော့။ ဖရန့်သည် ထိုင်ရာမှ ဖြုန်းခနဲ ထရပ်ကာ သူ့ကုတ်အင်္ကျီကို ယူဝတ်သည်။

"အေးပေါ့လေကွာ၊ မင်းက မင်းကြိုက်သလိုပဲ လုပ်နေတာပဲ၊ မင်း သဘောပေါ့"

"မဟုတ်ပါဘူး ဖရန့်ရယ်၊ လူစီ သွားချင်လို့ သွားတာမှ မဟုတ်တာ၊ ပြီးတော့လည်း အင်္ဂါနေ့ဆို ပြန်လာမှာပဲဟာ"

ဖရန့်သည် လူစီ၏မျက်နှာကို အတန်ကြာမျှ စိုက်ကြည့်နေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

တင်းမာနေသော မျက်နှာထားသည် ပျော့သွားပြီး အပြုံးရိပ် ဝင်လာသည်။ သူ၏ ခေါင်းကို ယမ်းလိုက်သည်။

"ဒီလိုမှပေါ့ မောင်ရယ်"ဟု လူစီက ပြောကာ ဖရန့်၏ အင်္ကျီကော်လံကို သပ်ရပ်သွားအောင် ပြင်ပေးသည်။ ပြီးတော့ တယုတယ နမ်းသည်။ ဖရန့် ထွက်သွားသည့်အခါ ပြတင်းပေါက်မှ ရပ်ကြည့်နေသည်။ လမ်းမပေါ်မှ ဖရန့်၏ ရုပ်လွှာ ပျောက်သွားခါမှပင် အပေါ်ထပ်ရှိ အင်နာ၏ အိပ်ခန်းသို့ တက်လာခဲ့၏။

လူစီသည် အင်နာ၏ ခုတင်စွန်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ "ကိုယ် စိတ်မကောင်းပါဘူး အန်နာရယ်"ဟု စိတ်ညစ်စိတ်ရှုပ်နေသော လေသံဖြင့် စကားစသည်။ "ကိုယ့်အစ်ကိုဆီက ကြေးနန်းရောက်လာလို့ ကိုယ် မသွားလို့ ကလည်း မဖြစ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်–"

"ကိစ္စမရှိပါဘူး"ဟု အန်နာက ပြေကျနေသော ဆံပင်ကို ပြန်၍ထုံးရင်း ပြောသည်။ သူ့အမူအရာသည် ဘယ်လိုမှမဖြစ်သည့်နှယ်ရှိ၏။ လူစီကတော့ သူ့စကားအပေါ် အလေးအနက်မထားသည့် အန်နာ၏ အပြုအမူကိုကြည့်ကာ စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ အံ့သြနေမိသည်။

"လူစီ ဆယ်နာရီရထားနဲ့ လိုက်ရမလို ဖြစ်နေတယ်"ဟု လူစီက ထပ်ပြောသည်။

"လူစီ အဆင်ပြေသလိုလုပ်ပါ"ဟု အန်နာက ပြန်ပြောသည်။

နှစ်ဦးစလုံး ငြိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ တစ်ယောက်က ပွင့်လင်းသည်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အားတတ်သရော ရှိရုံမျှမက စေတနာထားသည်။ ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်။ ပြုံးစိစိနိုင်လွန်းသည်။ သွက်လက် တက်ကြွမှုလည်းမရှိ။ တစ်ဖက်သားအပေါ် လိုက်လိုက်လျောလျောပင် ပြောဖော်မရ။

"ကိုယ်သွားနေတုန်း ဖရန့်ကိုတော့ နည်းနည်းပါးပါး ကြည့်လိုက်ပါ"ဟု လူစီက ထပ်ပြောကာ ထိုင်ရာမှထသည်။ "ရပါတယ်၊ ဖရန့်နဲ့ အန်နာက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သိနေကြတာပဲ"ဟု အန်နာက ခပ်ပေါ့ပေါ့လေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

လူစီသည် အောက်ထပ်သို့ ပြန်အဆင်းတွင် အန်နာ့အကြောင်းကို မတွေးဘဲ မနေနိုင်။ "အို... ဟုတ်လား၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုဟာက လူစီ့ ယောက်မ နေမကောင်းဖြစ်တာဆိုတော့ လူစီ မသွားလို့

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ သွားမှပေါ့၊ သွားစရာရှိတာသာ သွားပါ၊ အန်နာ့ကို အားနာစရာမလိုပါဘူး။ လူစီ သွားနေတုန်း အိမ်အတွက် ဘ. ဂမ္ဘမပူနဲ့၊ အန်နာ တာဝန်ယူထားပေးမယ်" စသည် စသည့် လောကွတ်စကားများကို ဘာကြောင့် မပြောနိုင်တာပါလိမ့်ဟု တွေးမိသည်။ ထိုကဲ့သို့ တွေးမိသောအခါ လူစီသည် သူ့ညီသည်၏ ချွတ်ယွင်းချက်အပေါ် ဘဝင်မကျသလို ဖြစ်လာသည်။ သို့သော်လည်း ဤကိစ္စမှာ တာရှည်တွေးနေသည့်ကိစ္စ မဟုတ်သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် လူစီသည် သူ့စိတ်ထဲမှ ထုတ်ထားလိုက်လေသည်။

သူသည် ချက်ချင်းပင် သူသွားရမည့် ခရီးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများကို လုပ်သည်။ ရှေးဦးစွာ သူ့သား ပီတာကို ခေါ်သည်။ ပီတာသည် သူ့အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။ အဝတ်အစား လဲထားပြီးပြီကို တွေ့ရသဖြင့် လူစီ့စိတ်ထဲတွင် ကျေနပ်သွားသည်။ သူ့အဖေ အလုပ်တက်ရသည့် ရက်များတွင် ပီတာသည် သူ့အဖေ ထွက်သွားခါမှ မနက်စာ စားသည်ဖြစ်ရာ ဤအချိန်တွင် အဆင်သင့် ဖြစ်နေခြင်းကို လူစီ သဘောကျသည်။ သို့သော်လည်း လူစီသည် သူ သဘောကျသွားသည့် အရိပ်လက္ခဏာကို လုံးဝမပြ။

"ဒီမယ် ပီတာ၊ ဒီနေ့ နေ့လယ်စာကို နက်တာက ကျွေးလိမ့်မယ်၊ အန်တီအန်နာလည်း ရှိနေမယ်၊ မေမေက ခရီးသွားစရာ ရှိနေတယ်၊ ကြားလား"ဟု ပြောသည်။

ပီတာက မော့ကြည့်သည်။ "မေမေက ဘယ်သွားမှာလဲ၊ ဘာလုပ်ဖို့လဲ" ဟု မေးသည်။

လူစီက ပီတာ၏ မေးခွန်းကို မဖြေ။ "မေမေ မရှိတုန်းမှာ သားက အန်တီအန်နာကို ဂရုစိုက်ရမယ်၊ ကြားလား၊ သူပြောတာ နားထောင်ရမယ်"ဟု ပြောသည်။

ပီတာလည်း လူစီ့မျက်နှာကိုကြည့်ကာ စဉ်းစားနေသည်။ "မေမေ ခိုင်းသလိုလုပ်ရင် သားကို မေမေက ပိုက်ဆံပေးမှာလား"ဟု ပြန်မေးသည်။

လူစီ့အဖို့ ဤတောင်းဆိုချက်ကိုတော့ လိုက်လျောဖို့ အသင့်ဖြစ်သည်။ သူ့သား ပီတာသည် မုန့်ဖိုးပေးလျှင် လက်လွှယ်စပယ် သုံးပစ်တတ်သူမဟုတ်။ ရသမျှကို သူ့စုဘူးထဲ ထည့်စုထားတတ်သည့် အကျင့်ရှိသည်။ ထိုအကျင့်သည် မိခင်တစ်ယောက်အနေဖြင့် ပီတိဖြစ်စရာကောင်းသော အကျင့်စရိုက်ဟု ယူဆသည်။ ပြီးတော့ ပေးရမည့်မုန့်ဖိုးက များများစားစားမဟုတ်၊ တစ်ခါပေးမှ

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်ပဲနီ။

လူစီက ချက်ချင်းပင် ပဲနီပြားတစ်ပြား ထုတ်ပေးသည်။ မိခင်တစ်ယောက် အနေဖြင့် မပေးဘူးဟု ခါးခါးသီးသီး ငြင်းရမည့် ကိစ္စမဟုတ်ဟု သူ ယူဆသည်။ ပီတာကတော့ ခုန်ပေါက်မြူးထူးကာ လူစီကို ဖက်ထားသည်။ ထို့နောက် အိမ်စေမလေး နက်တာအား မှာစရာရှိသမျှကို မှာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် လူစီသည် အိမ်မှထွက်ခွာခဲ့သည်။

ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီ၏ နံနက်ခင်းသည် သာယာလှပါပေ၏။ မြို့ဘက်သို့ ခြေကျင်လျှောက်လာနေသော လူစီသည် ပတ်ဝန်းကျင် သာယာမှုကို အရသာခံလာသည်။ အတ်ဒ်ဖီလန်မြို့သည် တွယ်တာစရာ ကောင်းလှသည်ဟု သူထင်သည်။ လမ်းမကြီးများသည် ကျယ်လည်းကျယ်သည်။ သန့်လည်းသန့်သည်။ လမ်းဘေးဝဲယာမှ သစ်ပင်တန်းများကလည်း ကျက်သရေရှိသည်။ လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ ဆိုင်များကလည်း ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်။

တကယ်တော့ ဤမြို့၌ နေထိုင်ရန် လူစီပင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ "လူစီတို့ ဒီမှာပဲနေမယ် ဖရန့်"ဟု သူက အခိုင်အမာ ပြောခဲ့သည်။ "အကောင်းဆုံး အပိုင်းမှာတော့ မနေနိုင်သေးဘူးပေါ့၊ နောင်တစ်ချိန်ကျတော့လည်း လူစီတို့ နေနိုင်အောင် ကြိုးစားကြတာပေါ့"

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရမည်ဆိုပါမူ အတ်ဒ်ဖီလန်မြို့တွင် မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းဟူ၍ များများစားစာ မရှိ။ သူ့မွေးရပ်ဌာနေဖြစ်သော ပတ်သ်မြို့တွင် နေခဲ့ရစဉ်တုန်းကနှင့်တော့ မတူသည်မှာ အမှန်။ ပတ်သ်မှာကတော့ ကောင်တီ တရားရုံး တစ်ရုံး၌ စာရေး လုပ်ခဲ့ဖူးသော သူ့အဖေကို လူတိုင်းလိုလိုက သိကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး နယ်ပယ်သည် ခိုင်မာပြီးသား၊ ကျယ်ပြန့်ပြီးသား၊ သူ့အား လူအများက သိကြသည်မဟုတ်ပါ လား။

သို့သော်လည်း သူ အိုင်းရစ်အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်လိုက် ကတည်းက သူ့ဘဝသည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရ၏။ အခြေအနေ အရပ်ရပ် သည်လည်း မလုံမခြုံ ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။ တကယ်တော့ ထိုအဖြစ်သည် သူ မလွဲ မသွေ ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်ဟု အစကတည်းက သိပြီးသားဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် လည်း ရင်ဆိုင်လာရသည့် ဘဝအခြေအနေကို သူ ဂရုမစိုက်။ မိန်းမတစ် ယောက်သည် မိမိ၏ ယောက်ျားအား မိမိနှင့် အဆင့်အတန်းတူလာအောင်

mgyoe.com

mgyoe.com

မြှင့်တင်ပေးလျှင် ရသည်ဟု အခိုင်အမာ ယုံကြည်ချက်က ရှိထားသည်။ ထိုယုံကြည်ချက်အတိုင်းလည်း မရမနေ ကြိုးပမ်းခဲ့ရာ အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်မှု ရခဲ့ပြီးပြီဖြစ်၏။ နောင်အနာဂတ် ကာလတွင် မိမိတို့၏ အခြေအနေကို ယခုထက်ပို၍ မြင့်မားလာအောင်၊ မိမိတို့၏ ဘဝကို ပိုမို၍ လုံခြုံမှုရှိလာအောင် လုပ်ဖို့သာ ကျန်တော့သည်ဟု သူ ယူဆလေသည်။

ရထားပေါ်ရောက်သည့် အခါတွင်လည်း လူစီ၏ စိတ်အစဉ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်များအတွင်းက ပျော်ပျော်ပါးပါး နေထိုင်ခဲ့ရသည့် မိမိ၏ အိမ်ထောင်သည်ဘဝကို ပြန်၍ သတိရမိပြန်သည်။ ထိုစဉ်က သူ့အစ်ကို ရစ်ချတ်သည် သူ့အား ဖရန့်လို လူစားတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သဖြင့် ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ဆိုခဲ့၏။ သို့သော်လည်း လက်တွေ့ဘဝတွင် သူ့အိမ်ထောင်သည် အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်။

သူ့အစ်ကို ပြောခဲ့သလိုပင် ဖရန့်၏ မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းသည် အောက်တန်းကျချင် ကျပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မိမိ၏ ယောကျ်ား ဖရန့်ကတော့ အောက်တန်းမကျဟု ယုံကြည်ထားသည်။

တကယ်တော့ လူစီသည် မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို အောင်မြင်မှုရအောင် လုပ်ချင်တတ်သော သဘာဝရှိသည်။ သူသည် 'အရှုံး'ဟူသော စကားလုံးကို အသိအမှတ်ပြုသူမဟုတ်။ ပြုပြင်လိုခြင်းနှင့် မဖြစ်မနေ ဖန်တီးရယူလိုခြင်း စသော စိတ်ဓာတ်သည် စကော့သွေးမှ ပါလာခြင်းပေလားမသိ။ သူသည် ရပါပြီ ဆိုကတည်းက ဖရန့်၏ အကျင့်စရိုက်များကို ပြောင်းလဲသွားအောင် အားထုတ်သည်။ သူ့အားထုတ်မှုသည် အောင်မြင်မှု ရခဲ့သည်။ ဘာကြောင့်နည်း။ သူက ဖရန့်အပေါ် မေတ္တာစစ် မေတ္တာမှန်ဖြင့် ချစ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်ပေတည်း။

သူ့အနေဖြင့် သူ့အစ်ကို ရစ်ချတ်၏ အယူအဆ လွဲမှားကြောင်းကို သူ၏ သာယာသော အိမ်ထောင်သည်ဘဝဖြင့် သက်သေထူနိုင်ခဲ့၏။ ရစ်ချတ်ကတော့ သူ့ထံသို့ မကြာမကြာ စာရေးခဲ့သည်ဖြစ်ရာ သူ့စာများတွင် သူ့မိန်းမ 'အိဗာ'နှင့် သူ့ကလေးများဖြစ်ကြသော 'ဗာရာနှင့် ချားလ်စ်'တို့ အကြောင်းကို များစွာအမွှမ်းတင်၍ ရေးလေ့ရှိ၏။ ပြီးတော့ အောင်မြင်မှုရနေသည့် သူ့လုပ်ငန်းအကြောင်းနှင့် အဆင်ပြေနေသည့် စီးပွားရေးအခြေအနေများ။

သူ့အတွေးနှင့်သူ ဖြစ်နေသော လူစီသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိမထားမိ။ ရှည်လျားစွာ မှုတ်ထုတ်လိုက်သော ရထားဥသြသံကို ကြားခါမှပင် သတိ

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြန်ဝင်လာသည်။ ရထားသည် ဂလက်ဇာဂိုမြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးဖြစ်သော ရာလ်စတန် ရပ်ကွက် ဘူတာကိုပင် ရောက်နေလေပြီ။ သူသည် ကပျာကယာထကာ ရထားပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့လေ၏။

ရာလ်စတန် ရပ်ကွက်သည် အောင်မြင်မှုရနေသူများ နေထိုင်ရာ လူကုံထံရပ်ကွက်ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်ကျော်ကြားနေသော ရစ်ချတ်လို ရှေ့နေတစ်ယောက်အတွက် အလွန်အဆင်ပြေသော ရပ်ကွက်ဖြစ်၏။ အိမ်ကျတော့လည်း နှစ်ထပ်တိုက် နီနီလေးဖြစ်၍ ပတ်ပတ်လည်တွင် ပန်းဥယျာဉ် ဝိုင်းရံထားသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိသည့် တိုက်ကလေးဖြစ်သည်။

လူစီ အိမ်ရှေ့သို့ရောက်သွားသည့်အခါ တံခါး လာဖွင့်သူမှာ သူထင်ထားသလို အိမ်စေမ မဟုတ်။ ရစ်ချတ် ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေသည်။ ရစ်ချတ်သည် လူစီအား ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်သည်။ နှုတ်ဆက်ပုံသည် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲရှိလှ၏။ "တော်ပါသေးရဲ့ လူစီရယ်၊ လာမှလာပါ့မလားလို့ စိတ်ပူနေတာ"ဟု ပြောသည်။ သူသည် ချက်ချင်းပင် လူစီအား စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။

"မင်း ရောက်လာလို့ တော်ပါသေးရဲ့"ဟု ရစ်ချတ်က ရေရွတ်သည်။ "အခုဆိုရင် ငါ ရုံးတောင်မသွားနိုင်ဘူး၊ အီဗာ နေမကောင်းလို့ ငှားထားတဲ့ သူနာပြုဆရာမက အိမ်က ထမင်းချက် ငမူးကောင်နဲ့ ရသွားတယ်၊ ငါလည်း ဒေါပွပွနဲ့ နှစ်ကောင်စလုံးကို အိမ်ထဲက ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်၊ အိမ်စေမလေးတစ်ယောက်ကလွဲပြီး အိမ်မှာ ခိုင်းစရာ လူမရှိတော့ဘူး"

"အီဗာက ဘာဖြစ်တာလဲ"ဟု လူစီက မေးသည်။

"ဖြစ်တာကတော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မဟုတ်ပါဘူး"ဟု ရစ်ချတ်က ဖြေသည်။ "မကြာခင် ကောင်းသွားမှာပါ၊ သူ့ကို ကြည့်နေကျ ဆရာမလည်း အင်္ဂါနေ့ဆိုရင် ရောက်လာတော့မှာပါ။ ဒီကြားထဲမှာ မင်းက ခဏတစ်ဖြုတ် ကြည့်ပေးဖို့ပါ"

လူစီက ခေါင်းညိတ်သည်။ "ကြည့်ပေးရမှာပေါ့၊ အခု ရောက်လာတာကိုက ကူညီဖို့ လာခဲ့တာပဲ"

ရစ်ချက်က လူစီအား အီဗာ့အခန်းသို့ ခေါ်သွားသည်။ အီဗာသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် လှဲလျက်ရှိသည်။ အသားအရည်က ဖြူရော်ရော်နိုင်လွန်းလှ၏။ တကယ်တော့လည်း သူ့ယောက်မ အီဗာသည် ပျော့တိပျော့ခွေနှင့် နုနယ်လွန်းသူဖြစ်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

"လူစီ ရောက်လာပြီ အီဗာ"ဟု ရစ်ချတ်က ပြောသည်။ "နောက်နှစ်ရက်တော့ လူစီက ကြည့်ပေးလိမ့်မယ်၊ ဘာမှ အားမငယ်နဲ့တော့"

အီဗာက မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ လူစီအား စကားမပြောဘဲ ကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့မှ ခပ်ယဲ့ယဲ့အပြုံးဖြင့် နှုတ်ဆက်သည်။

"ကဲ အီဗာ၊ ကိုယ် ဒီနေ့တော့ ရုံးသွားဦးမှဖြစ်မယ်။ မင်းကို လူစီ ကြည့်ပေးလိမ့်မယ်"ဟုပြောကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်သည်။

"မသွားခင် အီဗာ့ကို နမ်းသွားပါဦး"

လူစီသည် အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ အိမ်ထဲ၌ လုပ်စရာရှိသည်များကို လုပ်ရပေတော့မည်။ သူသည် မီးဖိုခန်းထဲ အရင်ဆုံးဝင်သည်။ မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်သော အိမ်စေမလေး၏ လက်ထဲတွင် မီးဖိုချောင်သည် သပ်သပ်ရပ်ရပ်မရှိ။ ပွရှုပ်လျက်ရှိသည်။ လူစီသည် အိမ်စေမလေး၏ အကူအညီဖြင့် မီးဖိုခန်းကိုသာမက တစ်အိမ်လုံးကို သပ်ရပ်သန့်ရှင်းသွားအောင် ရှင်းလင်းရသည်ဖြစ်ရာ တစ်နေ့လုံး အားရသည်မရှိတော့။

ညနေခင်း ရစ်ချတ် ပြန်ရောက်လာသည့်အခါတွင်မူ တစ်အိမ်လုံး သန့်ရှင်းပြောင်လက်နေသည်။ ရစ်ချတ်အဖို့ ကျေနပ်စရာဖြစ်သည်။ အီဗာအား သူကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးထားကြောင်း၊ အစား အသောက်များများစားကြောင်း သိလိုက်ရသည့်အခါ ရစ်ချတ်သည် ပို၍ ဝမ်းသာသွားသည်။ ညနေစာ စားသည့်အခါတွင်လည်း ရစ်ချတ်သည် လူစီ၏လက်ရာကို ချီးမွမ်း၍မဆုံး။

လူစီကတော့ သူ့အစ်ကို အားရပါးရ စားသောက်နေသည်ကို ပြုံး၍ကြည့်နေမိသည်။ အီဗာသာ အိမ်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ သူ့အစ်ကို ရစ်ချတ်သည် အခုထက်ပို၍ ဝဖီးလာလိမ့်မည်ဟု မတွေးဘဲ မနေနိုင်။

စားသောက်အပြီးတွင် ရစ်ချတ်သည် သူ့မိန်းမရှိရာ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားသည်။ လူစီကတော့ အိမ်စေလေးနှင့်အတူ ပန်းကန်များ ဆေးကြောနေရသေးသည်။ ထို့နောက်တော့ အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ ထိုအခါကျမှပင် သူ့အိမ်အကြောင်းသည် သူ့ခေါင်းထဲ ရောက်လာသည်။

တနင်္လာနေ့တွင် ရစ်ချတ် စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ထမင်းချက်အသစ်နှင့် သူနာပြုဆရာမ ရောက်လာသည်။ အင်္ဂါနေ့တွင် လူစီသည် ပြန်ဖို့ပြင်ဆင်သည်။ သူ့အိမ်မှထွက်သည့်အခါ ရစ်ချတ်သည် ကျေးဇူးတင်စကား တဖွဖွ

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြောကာ ဝင်းတံခါးဝအထိ လိုက်ပို့သည်။

လမ်းမပေါ် လျှောက်လာခဲ့သည့် လူစိသည် ဘူတာအထိ လိုက်မပို့သော ရစ်ချတ်၏ အားနည်းချက်ကို မစဥ်းစားဘဲ မနေနိုင်။ ရထားပေါ် ရောက်သည့်အခါတွင်လည်း ရထားခပင် ပေးဖော်မရသည့် ရစ်ချတ်၏ ချွတ်ယွင်းမှုကို သတိမရဘဲ မနေနိုင်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အပြန်ခရီးတွင် ဂလက်စ်ဂိုမြို့တွင် ခဏဆင်း၍ ဈေးဝယ်သေးသည်။ ပြီးတော့ နာမည်ကြီး ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ဝင်၍ လက်ဖက်ရည်သောက်သည်။ ထိုအချိန်တွင်လည်း သူနှင့် သူ့အစ်ကိုအကြောင်း ခေါင်းထဲဝင်လာပြန်သည်။ သူ့အစ်ကိုဘက်က ဝတ္တရားပျက်ချင် ပျက်ပေလိမ့်မည်။ မိမိဘက်ကတော့ ညီအစ်ကို မောင်နှမများ ပြုသင့်ပြုအပ်သည့် တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားကို မဖျက်။ ဤအတွက်တော့ဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ကျေနပ်မိသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့မည့်အရေးကို တွေးမိသောအခါ စိတ်ထဲတွင် ကြည်နူးခြင်းဖြစ်ရ၏။ ဟိုတစ်ချိန်က သူနှင့် ဖိတာ ရက်အနည်းငယ်ကြာမျှ အပန်းဖြေခရီး ထွက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဥ်က သူတို့သားအမိ ပြန်အရောက်ကို စောင့်ကြိုနေသော ဖရန့်သည် သူ့အိပ်ခန်းထဲရှိ စားပွဲပေါ်၌ သူကြိုက်တတ်သော ရှန်ပိန်တစ်ပုလင်းနှင့် နှင်းဆီပန်းတစ်အိုးတင်၍ ကြိုဆိုခဲ့၏။ ဖရန့်၏ ချစ်စရာကောင်းသော အပြုအမူလေးတစ်ခုဟု သူ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ရသည်။

သူသည် ထိုင်ရာမှ ကပျာကယာထကာ လက်ဖက်ရည်ဖိုး ရှင်းပေးသည်။ ရထားမီရန် ဘူတာသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာခဲ့သည်။ တော်ပါသေးရဲ့။ ရထားမီသည်။ သူသည် ရထားတွဲ၏ ထောင့်တစ်ထောင့်ရှိ ထိုင်ခုံတွင်ထိုင်ကာ အမောတကော လျှောက်လာခဲ့ရသည့်အတွက် စိတ်ကို အေးအေးထား၍ အပန်းဖြေသည်။

(၄)

လူစီ လိုက်ပါလာသည့် မီးရထားသည် ညနေခင်း နေဝင်ဆည်းဆာချိန်တွင် ဖြစ်၏။ ညာဘက်ကမ်းပါးတစ်လျှောက် အရှိန်ပြင်းစွာ ခုတ်မောင်းလျက်ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် အန်နာနှင့် ဖရန့်တို့သည် စားသောက်ခန်းထဲရှိ မီးဖို

mgyoe.com

mgyoe.com

သားတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြသည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးစဖြစ်၍ လက်ဖက်ရည်ပွဲကိုပင် မသိမ်းရသေး။ အခုလို ညနေပိုင်း နေဝင်ပြီးစအချိန်တွင် ရာသီဥတုသည် အေးစိမ့်စိမ့် ဖြစ်လာတတ်၏။ ညပိုင်းလေထန်လာသည့်အခါတွင်မူ အအေးဓာတ်သည် ပိုလွန်ကဲလာတတ်သည်။ အခန်းထဲတွင် မီးများ ထွန်းထားပြီးလေပြီ။

သူတို့သည် မောင်နှမဝမ်းကွဲ တော်ကြသည်။ ဖရန့်၏ မိခင်နှင့် အန်နာ၏ ဖခင်တို့သည် မောင်နှမအရင်း။ ထို့ကြောင့်လည်း ဖရန့်နှင့် အန်နာတို့သည် ရုပ်ချင်းဆင်သလိုလို ရှိသည်။ သာမန်လယ်သမားမျိုးမှ ပေါက်ဖွားလာသူများဖြစ်၏။ ရုပ်ချင်းဆင်သော်လည်း စိတ်ချင်းကတော့ လုံးဝမတူ။

ဖရန့်နှင့် အန်နာသည် စကားမပြောဘဲ ငြိမ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် နောက်ဖေးမီးဖိုခန်းမှ ရယ်သံသဲ့သဲ့ ထွက်ပေါ်လာတတ်သည်။ ပီတာနှင့် နက်တာတို့၏ ကစားပွဲမှလာနေသည့် အသံများပေတည်း။ ဖရန့်သည် သူ၏ လှုပ်ကုလားထိုင်ကို လှုပ်ရင်း ဆေးလိပ်ကို အားရပါးရ ဖွာလိုက်သည်။

"ပီတာ အိပ်ရာဝင်ဖို့ အချိန်လွန်နေပြီ"ဟု ဖရန့်က ရေရွတ်သည်။

အန်နာက လှည့်ကြည့်သည်။ "သူ့ခမျာ ကစားခွင့်ရတုန်း ကစားရတာ ကစားပါစေ။ ပီတာက လိမ္မာပါတယ်။ နက်တာကလည်း သဘောမဆိုးပါဘူး။ အင်မတန်တော်တဲ့ အစေခံမကလေးတစ်ယောက်ပဲ"ဟုပြောသည်။

ဖရန့်က စိုးရိမ်မကင်းသော မျက်နှာထားဖြင့် တံခါးဆီသို့ ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ "ဟာ... တိုးတိုးပြောပါ၊ သူ့ကို အစေခံလို့ခေါ်တာ ကြားသွားရင် ချက်ချင်း ပြန်သွားမှာ၊ နက်တာက တို့မိသားစု မျိုးရိုးက ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ နေကြတာလို့ လူစိက ပြောတယ်"

တစ်ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ ဖရန့်သည် မီးဖိုအထက်မှ နာရီကို မော့ကြည့်သည်။ "အခု နာရီပိုင်းလောက်အတွင်း သူ ပြန်ရောက်တော့မယ်"ဟု ထပ်ပြောသည်။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ရောက်လာတော့မှာပါ"ဟု အန်နာက ခနဲ့သံဖြင့်ပြောသည်။ "ဒီအခန်းထဲထိုင်နေတဲ့ ဆယ်မိနစ်လောက်အတွင်းမှာ နာရီကို မော့မော့ကြည့်တဲ့ အကြိမ်ပေါင်းဟာ ခြောက်ကြိမ်လောက်ရှိပြီ၊ အန်နာ သတိထားမိပါတယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

ဖရန့်က ဘာမှပြန်မပြော။ ခေါင်းငုံ့ကာ စီးကရက်ပြာကို မီးဖိုထဲခြွေချလိုက်သည်။ "ရှင့်ကြည့်ရတာ လူစိတ်ကို တော်တော်ချစ်ပုံပေါ်တယ်"ဟု အန်နာက ဆက်ပြောသည်။ "လူစိ သွားကတည်းက သုံးညရှိသွားပြီ၊ ဒီနေရာမှ ဖင်ပျတ်တကျ်အောင်ထိုင်ပြီး ငိုင်နေတာပဲ၊ လူစိအလာကို တမျှော်မျှော် ဖြစ်နေတာ သိပ်ကို သိသာတယ်"

"အင်း..."ဟု ဖရန့်က ရေရွတ်သည်။

"လူစိကို သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတာ ရှင့်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ မြင်နေရတယ်"

"တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဟုတ်လား"ဟု ဖရန့်က သံယောင်လိုက်၍ ရေရွတ်သည်။

"ဒါနဲ့ မေးရဦးမယ်၊ အန်နာရောက်စက ရှင် အန်နာ့ကို သိပ်စကားမပြောဘူး၊ လုပ်နေတဲ့ပုံကလည်း သိပ်ပြီး သဘောကျသလိုပဲ၊ အန်နာဆိုတဲ့ မိန်းမဆိုးတစ်ယောက် ရှင်တို့ရဲ့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တဲ့အိမ်ထဲ ရောက်လာတာကို မလိုလားဘူးထင်ပါရဲ့"

အန်နာ၏စကားသည် ထိုင်းမှိုင်းတွေဝေနေသော ဖရန့်၏ စိတ်ကို လှန့်လိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ကုလားထိုင်တွင် မှီနေရာမှ ဖျတ်ခနဲ မတ်မတ်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဒါတွေကို မပြောပါနဲ့တော့ အန်နာ၊ တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဘာပြဿနာမှ မရှိတော့ဘဲ မိတ်ဆွေကောင်းတွေအဖြစ် နေလာခဲ့တာ ကြာပြီပဲ"

—"အန်နာပြောတဲ့ စကားဟာ မှန်တော့မှန်တယ် မဟုတ်လား၊ အန်နာ ဒီအိမ်မှာ လာတည်းတာကို ရှင် မကြိုက်ဘူး မဟုတ်လား"

"မကြိုက်ဘူးရယ်လို့တော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ"ဟု ဖရန့်က ထစ်တီးတစ်ငေါ့ ရေရွတ်သည်။

"မင်း ဒုက္ခရောက်တုန်းကဆိုရင် ငါ့လောက် စိတ်ထိခိုက်ခဲ့ရတဲ့လူ တစ်ဦးမှ မရှိဘူးဆိုတာယုံပါ"

"အန်နာ ဒုက္ခရောက်တုန်း"တဲ့၊ "ဟုတ်လား"ဟု အန်နာက မလိုတမာ သံဖြင့် ရေရွတ်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် ဖရန့်အား ပြောင်လှောင်သရော်နေသည့် အရိပ်အငွေ့များ ယှက်သန်းနေသည်။ "ရှင်ဟာ ဒီလိုပါပဲ ဖရန့်ရယ်၊ ဘယ်တော့မှ ပြဿနာကို ရင်မဆိုင်ရဲဘူး၊ မင်း ဒုက္ခရောက်တုန်းကလို့ ပြောမယ့်အစား 'မင်း ကလေးရှိသွားတုန်းက'လို့ ဘာကြောင့် ပြောင်ပြောင်

mgyoe.com

တင်းတင်း မပြောနိုင်ရတာလဲ”

အန်နာ သုံးလိုက်သည့် ကလေးရှိတုန်းက ဟူသောစကားသည် ဖရန့်အား ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်သွားစေခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ထိုစကားထဲတွင် ထိတ်လန့်စရာ ပါသည်မဟုတ်။ ပြောလိုက်သည့် လေသံကလည်း ပြင်းထန်သည် မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဤစကားသည် သူ့အရှိက်ကို ထိုးလိုက်သည့်နှယ် ခံစားရသည်။ အန်နာ လာသည်ကို သူ ဘာကြောင့် ကန့်ကွက်နေရတာလဲ ဟူသော မေးခွန်းအတွက် အဖြေထုတ်ပေးလိုက်သလိုလည်း ဖြစ်နေသည်။

ဤစကားကြောင့်ပင်လျှင် သူသည် အန်နာ၏ ကြေကွဲစရာကောင်းလှသည့် အဖြစ်ဆိုးကို ပြန်၍ သတိရလာသည်။ မြင်ယောင်လာသည်။ အမှန်တော့ အန်နာ၏ အဖြစ်ကို သူကသာ ‘အဖြစ်ဆိုး’ဟု သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အန်နာကတော့ ‘ကြေကွဲစရာ အဖြစ်ဆိုး’ဟု မမြင်။ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ကံမကောင်းအကြောင်းမလှမှုတစ်ခု အဖြစ်ဟုသာ သတ်မှတ်ထားသည်။

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်က ဘဲလ်ဖတ်မြို့တွင် ရင်ဆိုင်ခဲ့သော ထိုအဖြစ်သည် မိသားစု တစ်ခုလုံးကို များစွာ ဒုက္ခပေးခဲ့၏။ အတိအကျ ပြောရလျှင် သူ ရောက်သွားစဉ် အချိန်မှ ထိုဒုက္ခ၏ အစကို မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်တော့ ထိုအချိန်ကမှ အန်နာ၏ မဖုံးနိုင် မဖိနိုင်တော့သည့် အခြေအနေကို မြင်တွေ့ခဲ့ရခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုကိစ္စမျိုးသည် အလွန်မလိုလားအပ်သော အရာဖြစ်သည်။ ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသူ အားလုံး၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို များစွာဆင်းရဲစေခဲ့သည့်အရာ ဖြစ်၏။ သို့တစေလည်း ထိုအရာသည် ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။ အန်နာအဖို့ကတော့ ကာယကံရှင်ဖြစ်သဖြင့် အခြားလူများထက် ပို၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ဆင်းရဲခြင်းဒဏ်ကို ပြင်းထန်စွာ ခံစားခဲ့ရသည်။ သူသည် တိတ်တိတ်ပုန်းရလာသော ကလေးကို ဝမ်းနှင့်လွယ်ထားခဲ့ရသည်။ အများ၏ စွန့်ပယ်မှုနှင့် ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့မှုများကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ဘယ်သူက ဘယ်လောက်ပဲမေးမေး အန်နာကတော့ ကလေးအဖေ မည်သူမည်ဝါဟု လုံးဝပြောလိမ့်မည် မဟုတ်မှန်း ဖရန့်က ကောင်းစွာသိနေခဲ့၏။

တကယ်တော့ အန်နာသည် ခေါင်းမာသူဖြစ်သည်။ သူ့စိတ်ကို အတွင်းနှိုက်၍ သိဖို့ဆိုသည်မှာ မလွယ်။ အပေါ်ယံ မျက်နှာပြင်သည် ကြည်လင်သာယာနေသော်လည်း အောက်ဘက်မှာတော့ ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရှားနေသည်။ ထိုအချိန်

mgyoe.com

mgyoe.com

အခါက လီဗင်းဖို့ဒ်မြို့၌ နေခဲ့သည့် သူတို့၏ ငယ်စဉ်ဘဝများဖြစ်၏။ သူ့အနေဖြင့် အန်နာ့အကြောင်းကို နောက်ထပ် မတွေးခဲ့တော့။ အန်နာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့ထံမှ သနားကြင်နာမှုကို တောင်းခံခြင်းမပြု။ သို့သော် လည်း သူ့ရင်ထဲမှာတော့ အန်နာ့အတွက် မရေမရာနိုင်လွန်းလှသည့် ကရုဏာ တရားသည် တည်ရှိခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုစဉ်အခါက အန်နာသည် ဖခင်၏ ဒေါသမုန်တိုင်းဒဏ်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့မှု၊ ရှုတ်ချမှုဒဏ် များကို တစ်ယောက်တည်း ဒိုင်ခံ၍ ရင်ဆိုင်ခဲ့သည်။

"ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ ဖြစ်ခဲ့ပေါ့ အန်နာရယ်"ဟု ဖရန့်က လေအေးဖြင့် ပြောသည်။ "အဲဒီကိစ္စအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့တာ အမှန်ပါ၊ ကလေး သေသွားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားရတော့လည်း တကယ့်ကို စိတ်ထိခိုက်ခဲ့ရ ပါတယ်" သူသည် အတန်ကြာမျှ စကားကိုမဆက်ဘဲ ရပ်နေသည်။ "မင်းမှာ အဲဒီပြဿနာ ဖြစ်စတုန်းက ဘာဖြစ်လို့ လက်မထပ်ခဲ့တာလဲ၊ လက်ထပ်လိုက်ရင် အဆိုးထဲက အကောင်းဖြစ်လာနိုင်တာပဲ"

"လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာက လူနှစ်ယောက် သဘောတူပြုမှ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စပဲ" ဟု အန်နာက ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပင် ပြောသည်။ "ပြီးတော့လည်း အန်နာ့ အနေနဲ့ နောက်ထပ် လက်ထပ်ဖို့ သင့်တယ်လို့ မထင်မိတော့ဘူး၊ အဲဒီတုန်းက အန်နာဟာ ရှင့်ရဲ့ သိုသိပ်ကျစ်လျစ်မှုကိုသာ ထိုင်ကြည့်နေရတယ် မဟုတ်လား"

ဖရန့်သည် ဘာမျှပြန်မပြောသဖြင့် နှုတ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏။ အန်နာကတော့ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အပြုံးဖြင့် ဖရန့်အား ကြည့်နေသည်။

"ရှင် သိနေပါတယ် ဖရန့်ရယ်"ဟု အန်နာက ဆက်ပြောသည်။ "အန်နာ့အပေါ်မှာ ရှင် စိတ်ဝင်စားလာစေချင်တဲ့ဆန္ဒက အန်နာ့ရင်ထဲမှာ ရှိနေတာ အမှန်ပဲ။ အခုဆိုရင် ရှင်နဲ့ အန်နာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေလာခဲ့ ရတာ သုံးညရှိသွားပြီ၊ ရှင် အန်နာ့အပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားတဲ့ အရိပ်အယောင် နည်းနည်းလေးမှ မပြဘူး၊ ရှင်ဟာ အိပ်ပျော်နေတယ်"

ဖရန့်သည် အန်နာ၏မျက်နှာကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။ သူ့အဖို့ကတော့ သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်ရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်း မရှိတော့။

"ကိုယ် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မမက်နိုင်တော့ဘူး"ဟု ပြောသည်။ "ကိုယ့်မှာ အိမ်ထောင်နဲ့၊ အိမ်နဲ့ယာနဲ့၊ ပြီးတော့ အလုပ်ကလည်း ဝင်ငွေကောင်း တဲ့အလုပ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

"အို... ဒါတွေပြောမနေပါနဲ့"ဟု အန်နာက ဟန့်သည်။

"အန်နာဟာ ရှင့်ကို အမြဲတစေ သဘောကျခဲ့တဲ့ မိန်းမပါ။ ရှင့်ဘာသာရှင် အခြေတကျဖြစ်နေတာတွေ ဘာတွေကို အန်နာ ဂရုလည်းမစိုက်ဘူး၊ စဉ်းလည်း မစဉ်းစားဘူး၊ လီဗင်းဖို့ဒ်မှာ နေခဲ့ကြတဲ့ အချိန်တုန်းကတော့ ရှင်ဘာကြောင့် အန်နာ့အပေါ် စိတ်ဝင်စားခဲ့သလိုဆိုတာတော့ သိချင်တယ်၊ အဲဒီတုန်းက ရှင် အန်နာ့နောက် တစ်ကောက်ကောက် ဖြစ်ခဲ့တာဟာ ချစ်လို့မဟုတ်ဘူး၊ အာသာဖြေချင်လို့ ထင်ပါရဲ့၊ ဟုတ်လား"

ဖရန့်မှာ အငိုက်ဖမ်းခံရသလို ဖြစ်သွားသည်။ "ဟင့်အင်း အဲသလို မဟုတ်ပါဘူး"ဟု မစဉ်းစားဘဲ ပြောချလိုက်သည်။

အန်နာက ရယ်သည်။ "အန်နာ ပြောင်ပြောင်ပဲပြောမယ်၊ အန်နာဟာ အခုထက်ထိ ရှင့်စိတ်ကို လှုပ်ရှားအောင် လုပ်နိုင်သေးတယ်လို့ စိတ်ထဲက ထင်တယ်။ ရှင် အန်နာ့ကို ရှောင်ဖယ်ဖယ်လုပ်နေတာဟာ လူစီကြောင့်ပဲ ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်မ ယုံကြည်နေသည်။ ရှင်က လူစီရဲ့ အထိန်းအချုပ်ကို သိပ်ခံနေတာကိုး၊ အခု သူ ခရီးသွားတော့မယ်ဆိုတော့ ရှင့်ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်လိုက်ပါလို့ မှာသွားတယ်၊ သူက ရှင့်ကို အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်လို သဘောထားနေပုံ ပေါ်တယ်။ အန်နာကတော့ ရှင့်လို လူချောတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် သာယာအောင်နေဖို့ သင့်တယ်လို့ ထင်တာပဲ။ အခုနေပုံထိုင်ပုံမျိုးကတော့ အချိန်မကျခင် ရှင် အဘိုးအိုကြီး ဖြစ်သွားမှာ"

ဖရန့်သည် မီးဖိုထဲမှ မီးတောက်များကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ အန်နာ၏ စကားများကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်လျက်ရှိ၏။ အန်နာ ဘာဆိုလိုသည်ကို သူ ကောင်းစွာ နားလည်သည်။ ဟိုတစ်ချိန်တုန်းကတော့ သူ့တွင် ဒီစိတ်မျိုး ရှိခဲ့ဖူးပါ၏။ အခုတော့ ...။

"တကယ်လို့ ရှင်ဟာ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေ များများနဲ့ ရောတတ်ရင် ရှင့်အတွက် ပိုကောင်းမယ်"ဟု အန်နာက ဆက်ပြောသည်။ "သူငယ်ချင်း များများထားပါလား။ ပြီးတော့ စက်ဘီးတစ်စီး ဝယ်စီးတာတို့၊ ခွေးတစ်ကောင် မွေးတာတို့ကော ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်တာလဲ၊ ဒါတွေဟာလည်း ရှင် လုပ်သင့်တာပဲ"

ဖရန့်က ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ အန်နာသည် သူ့ကို သရော်နေတာလား။ မျက်နှာထားကတော့ သရော်နေသည့်ပုံမျိုး မဟုတ်။ သူသည်

mgyoe.com

mgyoe.com

ခေါင်းတစ်ချက် ယမ်းလိုက်ပြီး လက်ထဲမှ စီးကရက်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

"အဲဒါ ကိုယ့်ရဲ့ဟန် မဟုတ်ဘူး၊ ဒါတွေအတွက် အချိန်မပေးနိုင်ဘူး"

အန်နာက ထပ်၍ရယ်ပြန်သည်။ "တကယ်လို့ စက်ဘီးမစီးချင်ဘူး ဆိုရင်လည်း ရှင့်ရဲ့ နမဝမ်းကွဲ ဒီမှာလာနေတုန်း သဘောကောင်းကောင်းနဲ့ ပြုစုဖို့တော့ ကောင်းပါတယ်။ လီဗင်းဖို့ဒ် ရောက်တော့ ဂျိုးက အန်နာ့ကို အစွမ်း ကုန်ပြုစုခဲ့တယ်။ အခု ဒီမှာကတော့ အန်နာ့ကို ထိုင်ခိုင်းထားပြီး ရှင်ကတော့ ရှင့်မယားအကြောင်းပဲ ထိုင်တွေးနေတယ်"

ဖရန့်၏ မျက်နှာသည် နီရဲသွားသည်။ စိတ်အနှောင့်အယှက်လည်း ဖြစ်သွားသည်။ အန်နာ ပြောသလို ဆိုပြန်တော့လည်း မိမိဘက်က ဧည့်ဝတ် မကျေသလို ဖြစ်နေသည်ဟု တွေးမိသည်။ "အင်းပေါ့လေ၊ ဒါကတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ မင်းပျော်အောင် ငါ တတ်နိုင်သရွေ့တော့ လုပ်ကိုင်ပေးရမှာပေါ့"ဟု ပြောသည်။

"ဒီလိုဆိုရင်တော့လည်း တော်သေးတာပေါ့"ဟု အန်နာက ပြောသည်။ ဖရန့်ကတော့ စီးကရက် အသစ်တစ်လိပ် ထပ်ညှိကာ အဆက်မပြတ် ဖွာလျက်ရှိ၏။ အခန်းထဲတွင် တိတ်ဆိတ်နေပြန်သည်။ နာရီစက်သံမှတစ်ပါး အခြားဘာသံမှ မကြားရ။

ရုတ်တရက် အန်နာသည် လှုပ်ရှားလာသည်။ "ကဲ ဒီလိုဆိုရင် အခု အချိန်ကစပြီး အန်နာတို့ ပျော်ပျော်နေကြမယ်နော်"ဟု ရွှင်မြူးသောလေသံဖြင့် ပြောသည်။

ဖရန့်က မော့ကြည့်သည်။ "ဘာ... ဘယ်လို"ဟု မေးသည်။

"ရှင် အန်နာနဲ့ စကားပြောလိုက်ရလို့ ပင်ပန်းသွားပြီ၊ ဒီအတွက် ဘီယာတစ်ခွက်တော့ သောက်သင့်တယ်"ပြောပြောဆိုဆို အန်နာသည် နံရံကပ် ဗီရိုဆီသို့သွားကာ ဘီယာပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်များယူသည်။ "ရှင်က တစ်ခွက် သောက်၊ အန်နာလည်း တစ်ခွက်သောက်မယ်"

"ငါ မသောက်ချင်ဘူး"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။ "သောက်လေ့သောက်ထ မရှိတာကြာပြီ"

အန်နာကတော့ ဘီယာပုလင်းကိုဖွင့်ကာ ဖန်ခွက်နှစ်လုံးတွင် ထည့်သည်။ ထို့နောက် တစ်ခွက်ကို ဖရန့်အား လှမ်းပေးသည်။ "သောက်လိုက်ပါ၊ ရှင့် အတွက် သိပ်ကောင်းသွားမယ်၊ ပြီးတော့ အန်နာတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ပိုပြီး

mgyoe.com

mgyoe.com

နားလည်မှုရှိသွားမှာ”

ဖရန့်က ဖန်ခွက်ကို လှမ်းယူပြီး တစ်ကျိုက်မျှသောက်ကာ ပြန်ချထားလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် အခန်းတံခါး ပွင့်သွားပြီး ပီတာ ပြေးဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

“ဖေဖေ သား နက်တာနဲ့ လက်သီးထိုတာ သားက နိုင်တယ်”

ဟု အမောတကော ပြောသည်။ “သား မအိပ်ချင်သေးဘူး၊ နောက်ထပ် နေဦးမယ်နော်”

“မနေတော့နဲ့ သား၊ ခုနစ်နာရီ ထိုးပြီးသွားပြီ”ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။

“မေမေ ပြန်ရောက်လာတဲ့အထိ သား နေပါရစေ၊ မေမေက သားသားအတွက် လက်ဆောင်တစ်ခုခု ဝယ်လာမှာ သေချာတယ် ဖေဖေရ”

“နေပါစေဦး ဖရန့်ရယ်”ဟု အန်နာက ဝင်ပြောသည်။

ခွင့်ပြုချက်ရသွားသဖြင့် ပီတာသည် ခုန်ပေါက်မြူးထူးလျက်ရှိသည်။ ‘ဟန့်စ်အင်ဒါဆင် ပုံပြင်စာအုပ်’ကို ပြေးယူပြီး မီးဖိုနှင့် မနီးမဝေးရှိ ကော်ဇောပေါ်၌ အလျားမှောက်လိုက်သည်။ စာအုပ်ကို သူ့ရှေ့၌ဖြန့်ချကာ မေးနှစ်ဘက်ထောက်၍ ဖတ်နေသည်။

အခန်းထဲတွင် ငြိမ်ဆိတ်လျက် ရှိနေပြန်သည်။ ခဏမျှအကြာတွင် အိမ်ရှေ့မှ သုတ်သီးသုတ်ပျာနှင့် လျှောက်လာနေသည့် ခြေသံများ ကြားရသည်။ ပြီးတော့ တံခါးဖွင့်သံနှင့်အတူ ခန်းမထဲဝင်လာသည့် ခြေသံ။ ထို့နောက် စားသောက်ခန်းတံခါး ပွင့်သွားပြီး အတွင်းသို့ လူစီ ဝင်လာသည်။

ဖရန့်က လှည့်ကြည့်ပြီး “လူစီ ပြန်ရောက်လာပြီ”ဟု ရေရွတ်သည် လူစီသည် မီးဖိုရှေ့၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင်နေသော ဖရန့်နှင့် အန်နာတို့အား တစ်လှည့်၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကြား၌ အလျားမှောက်၍ စာဖတ်နေသော သူ့သား ပီတာအားတစ်လှည့် ရပ်ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်လုံး အစုံသည် ဘီယာဖန်ခွက်များကို မြင်သည်။ ညနေခင်း လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးစ အချိန်တွင် ဘာကြောင့် ဘီယာသောက်ကြပါလိမ့်။ ပြီးတော့ အန်နာ။ သူကပါ ဘာကြောင့် သူ့ယောကျာ်းနှင့်တွဲ၍ ဘီယာသောက်နေရသနည်း။

လူစီသည် အားယူ၍ပြုံးကာ လက်ထဲမှ အထုပ်များကို ချသည်။ “လူစီကတော့ ဘူတာအထိ ဆင်းကြိုလိမ့်မယ်လို့ ထင်တာ”ဟု ရေရွတ်သည်။

ဖရန့်သည် မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ရုတ်တရက် ဘာပြန်ပြောရမှန်း

mgyoe.com

mgyoe.com

မသိဖြစ်ကာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေသည်။ "မောင် မတွေးမိလိုက်ဘူး"ဟု ပြောသည်။

"မေမေ သားဖို့ ဘာဝယ်ခဲ့လဲ"ဟု ပိတာက ခုန်ထလိုက်ပြီး မေးသည်။ "သားသားကို မြန်မြန်ပေးပါ"

လူစီ လက်ထဲမှ အထုပ်သည် ပိတာ့လက်ထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ ဘဝင်မကျဖြစ်နေသော လူစီ၏စိတ်သည် မကြည်မလင် ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ်ကိုထိန်းကာ ဣန္ဒြေမပျက်အောင် နေသည်။ ဦးထုပ်နှင့် လက်အိတ်များကိုချွတ်၍ စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။ ညနေခင်း လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးစအချိန် ဘီယာသောက်ကြခြင်းသည် အရေးတယူလုပ်စရာ မဟုတ်။ "ဖရန့်က ဝမ်းသာအားရထပြီး သူ့အား ဘာကြောင့် မဖက်သနည်း။ အန်နာ ရှိနေလို့ထင်ပါရဲ့"

"မောင်နဲ့ အန်နာတို့ ခင်ခင်မင်မင် ပြန်ဖြစ်နေတာ တွေ့ရလို့ လူစီ သိပ်ဝမ်းသာတယ်"ဟု လူစီက ပြောသည်။

အန်နာကတော့ ဘီယာဖန်ခွက်ကိုယူ၍ တစ်ငုံမျှ သောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ခြေနှစ်ဘက်ကို ချိတ်လိုက်ပြီး မီးဖိုဘက်သို့ ကြည့်နေသည်။

အကြောင်းကတော့ ရှာ၍မရ။ သို့သော်လည်း လူစီ့ရင်ထဲမှာတော့ သာယာကြည်လင်ခြင်း ကင်းမဲ့နေသည်။

"မောင်တို့ မင်းကို သိပ်ပြီးသတိရနေကြတာ"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။

"ဟုတ်လား"ဟု လူစီက အလိုက်သင့် ရေရွတ်ပြီး ရယ်သည်။ သူ့ရယ်သံသည် အသက်မပါလှ။ "ကဲ လာတော့ ပိတာ၊ သား အိပ်ချိန်လွန်နေပြီ"

ရုတ်တရက် လူစီ့မျက်လုံးအစုံသည် စို့လာသော မျက်ရည်များကြောင့် ဝိုးတဝါး ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ဖျတ်ခနဲ နောက်သို့လှည့်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

(၅)

နောက်တစ်နေ့မနက်သည် အက်ဒ်ဝပ်ထံ အလည်သွားရန် စီစဉ်သတ်မှတ်ထားသည့်နေ့ဖြစ်၏။ လူစီသည် ယမန်နေ့ညကနှင့် မတူတော့။ သူ့စိတ်သည်

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြန်လည်၍ ကြည်လင်ရွှင်လန်းနေပြီဖြစ်သည်။ သူသည် အဖော်အပေါင်းနှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး ခရီးထွက်ရခြင်းကို အလွန်နှစ်သက်သူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူ့ယောက်ျား၏ ဆွေမျိုးများထံ အလည်အပတ် သွားခွင့်ရခြင်းကို အလွန်လိုလားသူဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် သူနှင့် ဖရန့်သည် စိတ်သဘောချင်း မတူကြ။ ဖရန့်ကတော့ အခုလို အလည်သွားခြင်းမျိုးတွင် ဝါသနာမရှိ။

အလွန် သာယာအေးမြသည့် နံနက်ခင်းဖြစ်၏။ နေရောင်သည် ပင်လယ်ပြင်ထက်တွင် တလက်လက် တောက်ပနေသည်။ နွေရာသီဦးသာ ကြုံရတတ်သည့် လေနုအေးသည် အေးဆေးသာယာ တိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။

သူ့သား ပိတာအား အဝတ်လဲပေးနေသော လူစီသည် လူစိမ်းများနှင့် တွေ့သည့်အခါ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံပြုမူဖို့ ဆိုဆုံးမလျက်ရှိ၏။ "မေမေ ပြောတာ မမေ့နဲ့နော်"ဟု လူစီက မှာသည်။ "စကားပြောရင် 'ကျေးဇူးပြုပြီးတော့'ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'ဆိုတဲ့စကားကို အမြဲတမ်း ထည့်ပြောရမယ်။ သားကို အန်နာက သိပ်ပြီး အလိုလိုက်ထားသလား မသိပါဘူး၊ ပြီးတော့လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မကဲ့ရဲ့ရဘူးနော်၊ ကြားလား၊ နားမထောင်ရင်တော့ မေမေ စိတ်ဆိုးရလိမ့်မယ်"

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က သူတို့သားအမိ အလည်ခရီး ထွက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က သူ့သားပိတာသည် မစ္စအိုရိဂင်၏ နှာခေါင်းအရောင်ကို အဆန်းတကြယ်လုပ်၍ ပြောခဲ့သဖြင့် သူ့မှာ များစွာ မျက်နှာပျက်ခဲ့ရဖူး၏။ ခရီးသွားရမည့်အတွက် မြူးကြွနေသော ပိတာကတော့ သူ့အမေစကားကို နားထောင်ပါမည်ဟု ကတိပေးသည်။ ခုန်ဟယ် ပေါက်ဟယ် လုပ်နေသဖြင့် အင်္ကျီကြယ်သီးများကိုပင် ခက်ခက်ခဲခဲ တပ်နေရသော လူစီသည် စိတ်မရှည်ဖြစ်လာသည်။ "ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းပါ ပိတာရယ်"ဟုပင် ပြောယူရသည်။

လူစီသည် သူ့သားအား အဝတ်လဲပေးအပြီးတွင် ခြေသည်း လက်သည်းများကိုကြည့်သည်။ ထို့နောက် ပိတာ့တစ်ကိုယ်လုံးကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်သည်။ သူ့သားသည် မအေတူသားပါကလားဟု စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ မှတ်ချက်ချမိ၏။ ထို့နောက်တွင်မှ သူ့ကိုယ်သူ အလှပြင်သည်။ အဝတ်လဲသည်။ ကိစ္စဝိစ္စပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အန်နာ့အခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။

"အန်နာလဲလို့ဖယ်လို့ ပြီးပြီလား"ဟု လူစီက မေးသည်။

အိပ်ရာ ခုတင်စွန်း၌ ထိုင်နေသော အန်နာသည် လူစီအား မော့ကြည့်

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြီး "အန်နာ မသိုက်ချင်ဘူး လူစီရယ်"ဟု ပြောသည်။ "အန်နာက အက်ဒ်ဝပ်နဲ့လည်း သိပ်ပြီး တွေ့ချင်စိတ်မရှိဘူး၊ လူစီနဲ့ ပီတာတို့ပဲ သွားလိုက်ကြပါတော့၊ အန်နာ အိမ်မှာပဲနေခဲ့ပြီး ဖရန့်ကို လက်ဖက်ရည်တိုက်ထားလိုက်မယ်"

လူစီ၏ သာယာပျော်ရွှင်မှုများသည် ချက်ချင်းပင် လွင့်စဉ်ပျောက်ပျက်ကုန်သည်။ "ဖရန့်ကို လက်ဖက်ရည်တိုက်တာလောက်ကတော့ နက်တာ လုပ်လို့ရပါတယ် အန်နာရယ်"ဟု လူစီက ပြောသည်။ "ယခုခရီးက အန်နာ့အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး စီစဉ်ထားတာမို့ လိုက်ခဲ့ပါကွာ"

"လိုက်ချင်စိတ်မရှိလို့ပါ လူစီရယ်"ဟု အန်နာက ထပ်ငြင်းပြန်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ အန်နာရယ်၊ ဒီနေ့လို ရာသီဥတု သာယာတဲ့နေ့ဟာ ခရီးထွက်လို့ ကောင်းပါတယ်၊ လိုက်ခဲ့ပါကွာ"

"အင်း လူစီကတော့ ကိုယ်ကြိုက်တာကို မရမနေ လုပ်တာပဲနော်"ဟု အန်နာက ပြုံးရယ်ပြီး ပြောသည်။

လူစီ့မျက်နှာသည် နီရဲသွားသည်။ ရုတ်တရက် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ။ "အိုကွာ... ဒီလိုပါ၊ လူစီက–"

"ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊ အန်နာ လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်"

တစ်ခဏမျှတော့ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ လူစီသည် နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာသည့်အခါ သူ့မျက်နှာသည် တစ်စုံတစ်ရာကို အလေးအနက်ထား၍ ဆင်ခြင်စဉ်းစားလာခြင်းကို ဖော်ပြလျက်ရှိလေသည်။

လူစီသည် အန်နာအား စောင့်နေခိုက်တွင် အိမ်စေမလေး နက်တာအားခေါ်၍ မှာစရာရှိသည်များ မှာသည်။ တကယ်တော့ နက်တာသည် သူ့လူယုံတော်တစ်ယောက်ဟု ဆိုနိုင်စရာရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

"ကိုယ် ဂလက်စဂိုကို သွားနေတုန်းက အိမ်မှာ ဘာပြဿနာမှ မပေါ်ခဲ့ဘူးနော်"ဟု လူစီက နက်တာအား မေးလိုက်မိသည်။ မေးပြီးခါမှပင် သူဘာကြောင့် ဒီမေးခွန်း မေးမိပါလိမ့်ဟု တွေးမိသည်။ မက်တာကတော့ သူ့မေးခွန်းအပေါ် အနည်းငယ်မျှ အံ့အားသင့်ဟန်ရှိ၏။ အနည်းငယ် စဉ်းစားနေပြီးမှ "ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ဟုတ်တယ်၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး"ဟု နက်တာက ဖြေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် တံခါးပေါက်မှ အန်နာ ဝင်လာသည်။ အန်နာသည် သူ့ကို စောင့်နေရသူများအား တောင်းပန်စကားလည်း မပြော။ ဝတ်ဆင်ထား

mgyoe.com

mgyoe.com

သည်မှာလည်း တစ်ကိုယ်လုံး အနက်ရောင်၊ ပြီးတော့ သပ်သပ်ရပ်ရပ်မဟုတ်။

"ဖရန့် မပါတာ ဆိုးတယ်နော်၊ သူပါ လိုက်လာရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ"ဟု အန်နာက ပြောသည်။

"သူ့မှာ အလုပ်ကရှိနေတာကိုး"ဟု လူစီက စိတ်မပါ့တပါ လေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

သူတို့သည် အိမ်မှထွက်လာခဲ့ပြီး လမ်းမကို ကျော်ဖြတ်ကာ ဘိုးဝိုး၏ လှေရုံနှင့်ကပ်လျက် တည်ရှိနေသော ဆိပ်ကမ်းဆီသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဘောင်းချင်းယှဉ်၍ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ပီတာကတော့ သူ့အမေလက်ကိုဆွဲ၍ ခုန်ဆွခုန်ဆွလုပ်ကာ လိုက်ပါလာသည်။ "အခုလို သွားတာက ပိုပြီးတော့လည်း မြန်တယ်၊ စိတ်လဲချရတယ်"ဟု လူစီက ပြောသည်။

မှန်သည်။ လူစီတို့သည် ရေလမ်းခရီး သွားသည့်အခါတိုင်း အချိန်မှန်မှန် ရောက်လာလေ့မရှိသော ခရီးသည်တင် သင်္ဘောကို စောင့်၍စီးလေ့မရှိ။ ဘိုးဝိုးအမြွာညီအစ်ကိုပိုင် လင်းယုန်ကူးတို့ သင်္ဘောငယ်ကို စင်းလုံးငှား၍ သွားကြသည်။ ဘိုးဝိုး ညီအစ်ကိုမှာ အဘိုးအို ဘိုးဝိုး၏ သားများဖြစ်၍ ဖခင်၏ လုပ်ငန်းကို ဆက်ခံကာ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ ဘိုးဝိုးညီအစ်ကိုသည် လှေများကို ကိုယ်တိုင်တည်ဆောက်ကာ ငှားစားကြသည်။ ငှားသူ ရှိလာလျှင် လင်းယုန်ကူးတို့သင်္ဘောကလေးဖြင့် လိုက်ပို့လေ့ရှိသည်။

ဘိုးဝိုးညီအစ်ကိုဟု လူသိများနေသော ဒေ့ဗ်နှင့် အင်ဂပ်စ်တို့သည် ရုပ်ချင်းတူလွန်းသဖြင့် မည်သူမှ ရုတ်တရက် ခွဲခြား၍ရမ။ လူစီတို့ ရောက်သွားသည့်အခါ သူတို့အား ဆီးကြိုနေသူမှာ ဒေ့ဗ်။

"မင်းအဖေ နေကောင်းရဲ့လား ဒေ့ဗ်"ဟု လူစီက မေးသည့်အခါ "ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်"ဟု ဒေ့ဗ်က ပြုံးရယ်ပြီး ဖြေသည်။ "အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီဆိုရင် သွားကြရအောင်"ဟုလည်း ပြောသည်။

နောက်တစ်ခဏမျှ အတွင်းမှာပင် လင်းယုန်သည် ပင်လယ်ပြင်သို့ ထွက်လာသည်။ ပင်လယ်ပြင်သည် ငြိမ်သက်နေသည်။ နေရောင်သည် ရေပြင်ထက်တွင် တလက်လက် တောက်ပနေသည်။ လူစီအဖို့တော့ အခုလို ပုလဲရောင်သမ်းနေသည့် အလင်းရောင်အောက်တွင် ကမ်းခြေမှ ခွာလာရခြင်းသည် ကြည်နူးဖွယ်ဖြစ်သည်။ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ဝေးကွာလာရသည့် ကမ်းခြေ။

mgyoe.com

mgyoe.com

ကျယ်ပြန့်လာနေသည့် ပင်လယ်ကွေ့။ နောက်ဘက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် တောင်ကုန်းပြာပြာ ချား၊ မြင်မြင်သမျှ အရာအားလုံးသည် အလွန်လှပသည့် ရှုခင်းများ ဖြစ်ချေသည်။

"သိပ်ကို ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ရှုခင်းပဲနော်"ဟု လူစီက အန်နာအား တရင်းတနှီး ပြုံးကြည့်ပြီးပြောသည်။ အန်နာ့ထံမှ ဘာသံမှမကြားရ။ ငြိမ်ဆိတ်စွာ ထိုင်ပြီး အဝေးသို့ ငေးနေသည်။ လူစီ့မျက်နှာသည် နီမြန်းသွားသည်။ သူ၏ တရင်းတနှီး ကမ်းလှမ်းချက်ကို တစ်ဖက်က လှန်ထုတ်လိုက်ပြန်လေပြီ။ သူသည် အန်နာအား စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ အန်နာသည် ဘာကိုမှ စိတ်ဝင်စားသည့် လက္ခဏာမပြ။ သူသည် သူ့သား ပီတာဘက်လှည့်၍ ပီတာနှင့်ပင် အဖော်လုပ်၍ စကားပြောသည်။

ဒိုရန်ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ နီးကပ်လာသည့်အခါ ပီတာသည် ခုန်ထလိုက်ပြီး "ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ရပ်သ်လင် လူစီးသင်္ဘော"ဟု အော်သည်။

"အေး ဟုတ်တယ်"ဟု အန်နာက မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ဝင်ပြောသည်။ "အန်တီ အဲဒီသင်္ဘောကို စီးဖူးတယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ သူကတော့ အရှိန်မပျက် သွားနေတာပဲ၊ အချိန်မှန် သင်္ဘောအိုကြီးပေါ့"ဟု ဒေ့ဗ်ကပါ ဝင်ပြောသည်။

သူတို့သည် ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်လာသော အိုင်းရစ်ခရီးသည်တင် သင်္ဘောဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေကြသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူတို့သင်္ဘောသည် ဆိပ်ကမ်းရှိသော ဘောတံတားတစ်ခုတွင် ဝင်ကပ်သည်။ အားလုံး သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

ပို့ထ်ဒိုရန်မြို့သည် လူစည်ကားပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားရှိသော မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်၏။ အရက်ချက်စက်ရုံနှင့် သကြားစက်များ တည်ရှိသော မြို့ဖြစ်၍ အလုပ်သမားများ နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်များရှိသည်။ ဆိပ်ကမ်းမှနေ၍ ခပ်ပြေပြေ မြင့်တက်သွားသော တောင်ကုန်းခုလတ်တွင် စိန့်ဂျိုးဇက် ပရက်စ်ဘီတေးရီးယန် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် စာသင်ကျောင်းများ တည်ရှိသည်။

သူတို့သည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြ၏။ လူစီ၏ ခေါင်းလောင်းကြိုးဆွဲသံကြောင့် အိမ်စေမလေးတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ ခပ်သေးသေး ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခေါ်သွားပြီး နေရာချပေးသည်။ နံရံပေါ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး လီယို၏ပုံကြီး ချိတ်ထားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"အိလင်းက သားကို ဘာဖြစ်လို့ စကားမပြောတာလဲ"ဟု ပီတာက အန်နာအားကြည့်၍ တိုးတိုးကပ်ပြောသည်။

"ရှူး"ဟု လူစိကဟန့်သည်။ "နောက်ကျတော့ ပြောမှာပေါ့"

အခန်းထဲသို့ အသက်ခပ်ကြီးကြီး မိန်းမတစ်ယောက် ဝင်လာသည်။ အက်ဒ်ဝပ်၏ အိမ်ထောင်ထိန်း မစ္စအိုရိဂင် ဆိုသူဖြစ်၏။ မစ္စအိုရိဂင်သည် အရပ်မြင့်မြင့်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အသားအရောင်က ဖြူရောင်ရော် ဖျော့တော့။ ဝက်ခြံထူထူ၊ ဆံပင်နီနီနှင့်ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးများသည် အပြာရောင်ဖြစ်၍ ရင်အုံသည် ပြားချပ်ချပ်။ ဝတ်ထားသည့် ဝတ်လုံအင်္ကျီကြီးသည် အနက်ရောင်ဖြစ်၍ မေးစေ့အောက်မှသည် စီးထားသည့် သော့တွဲများသည် ဤကျောင်း၌ သူ့ အရေးပါအရာရောက်ကြောင်းကို ဖော်ပြနေကြ၏။

မစ္စအိုရိဂင်သည် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သူဖြစ်၍ မကြာမီ သေလိမ့်မည်ဟု ကျော်ကြားနေသော်လည်း အခုအချိန်ထိ အသက်နှင့်ကိုယ် မြဲနေဆဲဖြစ်သည်။ သူကတော့ အသက်ရှင်နေခြင်းသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီး အက်ဒ်ဝပ်မှုးတို့အား ပြုစုရန်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ အက်ဒ်ဝပ်သာ မရှိလျှင် သူ့ဘဝသည် ပျက်သုဉ်းပျောက်ကွယ်သွားမည်မှာ မလွဲပါဟုလည်း ပြောလေ့ရှိ၏။

"အိုး... ပီတာကလည်း ပါလာသကိုးကွယ့်"ဟု မစ္စအိုရိဂင်က အသံစာစာဖြင့် ရေရွတ်သည်။ "သူ့ပါးစပ်ကဖြင့် တကယ့် သူ့အဖေပါးစပ်အတိုင်းပဲ နော်"

ထို့နောက် အန်နာဘက်လှည့်၍ "ဘယ်လိုလဲ မစ္စအန်နာ၊ မင်းလည်း ဝလာတယ်နော်"ဟု ပြောသည်။

"ရှင့်ကိုတော့ ဝလာတယ်လို့ ကျွန်မက မပြောနိုင်ဘူး"ဟု အန်နာ ခပ်တိုးတိုး ပြန်ပြောသည်။ အသားဟူ၍ မရှိသလောက်ဖြစ်နေသော ကိုယ်ခန္ဓာ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးအဖို့ ထိုစကားသည် မခံချင်စရာကောင်းလှသည်ဖြစ်ရာ မစ္စအိုရိဂင်၏ မျက်နှာသည် နီရဲလျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ခွန်းတုံ့ပြန်ခြင်းမပြု။ နှုတ်ခမ်းများကို တင်းကျပ်စွာစေ့ကာ လူစီဘက်လှည့်ကြည့်သည်။

"ဆရာတော်ကတော့ မင်းတို့ကို မျှော်နေပါတယ်၊ ကဲ... ကဲ ငါလိုက်ပို့ပေးပါမယ်"

သူတို့သည် မစ္စအိုရိဂင့်နောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ အပေါ်ထပ်ရှိ အခန်းတစ်ခန်းရှေ့ အရောက်တွင် မစ္စအိုရိဂင်သည် တရိုတသေ တလေးတစား

mgyoe.com

mgyoe.com

ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး တံခါးကို အသာအယာလေး ခေါက်သည်။

"ဝင်ခဲ့ကြပါ"ဟူသော အသံသည် အတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။ မစ္စအိုရိဂင်သည် အလွန်ကျိုးနွံသော အမူအရာဖြင့် အထဲသို့ဝင်သွားသည်။ အထဲတွင် စားပွဲကုလားထိုင်များကို စနစ်တကျ တခမ်းတနား ချထားသည်။ ပွင့်နေသည့် ပြတင်းပေါက်အနီး၌ ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးဖြင့် ထိုင်နေသော အက်ဒ်ဝပ်မှူးရှေ့သို့ ရောက်သွားကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး အက်ဒ်ဝပ်သည် ချက်ချင်းပင် ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ သူသည် အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ အသက်သုံးဆယ်ကျော် အရွယ်။ ဆံပင်သည် သူဝတ်ထားသည့် ဝတ်လုံအင်္ကျီအရောင်ကဲ့သို့ပင် နက်မှောင်နေသည်။ သူ့ဦးခေါင်းသည် ဘဲဥတစ်လုံးနှင့် တူလှ၏။ သူ့မျက်နှာအရောင်သည် အဝါရောင်၊ နှာတံကပေါ်ပေါ်၊ မျက်လုံးက ပြာပြာ၊ သို့သော်လည်း အမည်းရောင် မှဲ့ပြောက်များသည် မျက်နှာပေါ်တွင် ကွက်တိကွက်ကျား။

သူသည် လက်ကိုဆန့်တန်းလိုက်ပြီး "အန်နာပါလား"ဟု ရေရွတ်သည်။ "မင်းကိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာတယ်၊ ကြည်နူးစရာကောင်းတဲ့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ ခြင်းတစ်ခုပါပဲ၊ မင်းကို ငါ မကြာမကြာ သတိရတယ်၊ မင်း ဘယ်လိုများ နေပါလိမ့်လို့လဲ ခဏခဏ တွေးမိတယ်"

အန်နာသည် အက်ဒ်ဝပ်၏လက်ကို ဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်သည်။ အက်ဒ်ဝပ်က "မင်းအဖေ ဆုံးတဲ့သတင်းကြားရတော့ တို့အားလုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရ တယ်"ဟု ဆက်ပြောသည်။ ထို့နောက် လူစီဘက်လှည့်၍ "ဘယ်လိုလဲ လူစီ၊ မင်းကတော့ ဘယ်တော့ကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် ပုံစံက ဒီအတိုင်းပဲ၊ ရွှင်လန်း ကျန်းမာနေတာပဲ၊ အင်း ပီတာကလည်း အရပ်ကြီး ရှည်ထွက်လာပါပကော"ဟု ပြောသည်။ နှုတ်ဆက်ပြီးသည့်အခါ အက်ဒ်ဝပ်သည် သူ့အိမ်ထောင်ထိန်းဘက် လှည့်၍ နေ့လယ်စာ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလားဟု မေးသည်။ မစ္စအိုရိဂင်ကလည်း အားလုံးအဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီဟု ဖြေသည်။ သူသွား၍ ပြင်ဆင်ထားပါ မည်ဟုပြောကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

အက်ဒ်ဝပ်သည် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည့် မစ္စအိုရိဂင်အား မျက်စိ တစ်ဆုံး လိုက်ကြည့်နေရာမှ "သိပ်ကိုတော်တဲ့ အမျိုးသမီးပါပဲ"ဟု မှတ်ချက် ချသည်။ "တကယ့်သူတော်စင်မပါ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ခမျာ မကျန်းမာရှာဘူး"

မကြာခင်မှာပင် မောင်းသံ ကြားရသည်။ အက်ဒ်ဝပ်က ချက်ချင်းပင်

mgyoe.com

mgyoe.com

သူ့ညှော်သည်များအား အောက်ထပ်သို့ ခေါ်သွားသည်။ သူသည် စားသောက်ခန်းထဲ ရောက်သည့်အခါ ဧည့်သည်များအား နေ့လယ်စာ အဆင်သင့်တင်ထားသည့် စားပွဲတွင် နေရာချထားပေးပြီး သူကိုယ်တိုင် ဧည့်ခံ၍ ကျွေးမွေးသည်။ သူသည် အိမ်ရှိကောင်း ပီသပါပေ၏။ စကားကိုလည်း အမျှင်မပြတ်အောင် ပြောသည်။ အစားကိုလည်း ရက်ရက်ရောရော ကျွေးမွေးသည်။ လူစိကတော့ အန်နာအား မကြာခဏ အကဲခတ်တတ်သည့် အက်ဒပ်ဝပ်၏ အပြုအမူကို သတိမထားမိဘဲ မနေနိုင်။

နေ့လယ်စာ စားအပြီးတွင် သူတို့သည် အပေါ်ထပ်ရှိ ဧည့်ခန်းတွင် ကော်ဖီသောက်ကြသည်။ ပီတာကတော့ အပြင်သို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်၏။ အက်ဒ်ဝပ်က သူ့ညီဖရန့်၏ လုပ်ငန်းအခြေအနေကို မေးမြန်းစုံစမ်းသည်။

"သူ့လုပ်ငန်းကတော့ ကောင်းပါတယ်"ဟု လူစိက ပြောသည်။ "အခု လောလောဆယ် သူ့အတွက် အလားအလာ ကောင်းတစ်ခုလည်း ရှိနေပါတယ်။ လူစိကတော့ ဖရန့်အတွက် ကောင်းသွားမယ့် အလားအလာလို့ ထင်ထားတာပဲ"

အက်ဒ်ဝပ်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်၍ နားထောင်နေသည်။ သူ့ညီ၏ တိုးတက်မှု အလားအလာများကို ကြားရသဖြင့် ဝမ်းသာကျေနပ်သည့် အရိပ်လက္ခဏာပြသည်။

သူတို့ဘဝ၏ အနာဂတ်အရေးကိုတွေး၍ ဝမ်းသာအားတက်နေသော လူစိက သူ့စကားကို ဆက်ပြောသည်။ "လူစိတို့မှာက ကိုယ့်ဘဝတိုးတက်အောင် လုပ်ကြရမယ် မဟုတ်လား၊ အမြဲတမ်း ရုန်းကန်းလှုပ်ရှားနေမှ ဘဝက တိုးတက်မှာ၊ လူစိတို့အနေနဲ့ ပီတာ့ကို ပညာသင်ပေးရဦးမယ်၊ အခုဆိုရင် သူ ကြီးလာပြီ၊ အခု သူတက်နေတဲ့ကျောင်းက သေးသေးလေးဆိုတော့ သူ့ကို မထားချင်တော့ဘူး"

အက်ဒ်ဝပ်က ပီတာအား ရဟန်းဖြစ် သင်တန်းကျောင်းပို့ပြီး ရဟန်းဖြစ်အောင်လုပ်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်လေသလားဟု မေးသည်။ လူစိက သူ့သားကို ဆရာဝန်တစ်ယောက်မှတစ်ပါး အခြားဘာမှ မဖြစ်စေချင်ဟု ဖြေသည်။

"အေးပေါ့လေ၊ ဆရာဝန်အလုပ်လည်း ကောင်းပါတယ်"ဟု အက်ဒ်ဝပ်က ပြောသည်။ "သူတို့က ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဆရာဝန်တွေ၊ တို့များကတော့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆရာဝန်တွေပေါ့"

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘေးမှ နားထောင်နေသော အန်နာသည် သူတို့၏ စကားများအပေါ် စိတ်ဝင်စားဟန်မပြ။ စိတ်မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေသည့်ပုံ ပေါ်နေသည်။ အက်ဒ်ဝပ်က အန်နာအားကြည့်၍ အကဲခတ်သည်။ ထိုအခါ အန်နာက ပြုံးသည်။ "အန်နာ သိပ်အိပ်ချင်တာပဲ"ဟု ပြောသည်။

အက်ဒ်ဝပ်သည် စီးကရက်ကိုဖွာကာ မီးခိုးငွေ့များကို မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ "ဒါဆိုရင်လည်း ပန်းခြံထဲ သွားကြမလား၊ ဟိုမှာတော့ လေကလေး ဘာလေးရှူပြီး စိတ်လန်းဆန်းသွားနိုင်တာပေါ့"

"ရှင်တို့ပဲ သွားကြပါ"ဟု အန်နာက ပြန်ပြောသည်။ "အန်နာ ငိုက်နေပြီ၊ ခဏမှိန်းလိုက်ဦးမယ်"

အက်ဒ်ဝပ်သည် ထိုင်ရာမှထကာ လူစီ၏ လက်မောင်းကို အသာအယာ ဆွဲ၍ အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းသည်။ အပြင်သို့ထွက်၍ ပန်းခြံတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ပြီး အညောင်းပြေသဘောဖြင့် ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်သွားသည်။ သူသည် ပထမတော့ စကားမပြော။ တစ်စုံတစ်ခုကိုတွေးတောဆင်ခြင်နေသည့် နှယ် ငြိမ်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့ပါးစပ်မှ မထင်မှတ်သော မေးခွန်းတစ်ခု ထွက်လာသည်။

"မင်း အန်နာ့ကို ဘယ်လိုမြင်သလဲ လူစီ"

"လူစီတော့ မသိဘူး၊ လူစီ သူ့ကိုတော့ ခင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူဟာတစ်မျိုးပဲ၊ သိပ်ပြီး လျှို့ဝှက်လွန်းတယ်လို့ထင်တယ်"

"လျှို့ဝှက်လွန်းတယ်တဲ့၊ ဟုတ်လား"ဟု အက်ဒ်ဝပ်က ရေရွတ်သည်။ သူသည် တစ်စုံတစ်ခု ပြောတော့မည့်နှယ် ပါးစပ်ကို ဟလိုက်သည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် ပြန်ပိတ်သွားသည်။ လူစီကတော့ အက်ဒ်ဝပ်ထံမှ ထင်မြင်ချက် တစ်ခု ပေးလာမည်ဟူသော အထင်ဖြင့် မျှော်လင့်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဘာမှမကြားရ။

အက်ဒ်ဝပ်သည် နောက်ထပ် ဘာစကားမှ မပြောတော့ဘဲ သူ၏ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကိုသာ လိုက်ပြသည်။ အတွင်းဘက်ရောက်သည့်အခါ ဘုရားသခင်၏ ရုပ်တုရှေ့မှောက်၌ ဒူးထောက်ထိုင်ပြီး အာရုံပြုသည်။ ထိုအခါ လူစီသည် သူ့ဘဝ တိုးတက်ကောင်းမွန်ဖို့ ဆုတောင်းသည်။ သူတို့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာသည့်အခါ အိလင်းနှင့် တတွဲတွဲဖြစ်နေသော ပီတာအား ဝင်ခေါ်ပြီး စာသင်ကျောင်းဘက်သို့ လျှောက်ကြသည်။

mgyoe.com

အက်ဒ်ဝပ်သည် သူ၏ စာသင်ကျောင်းအတွက်လည်း များစွာ ဂုဏ်ယူလျက်ရှိ၏။ သူသည် သူ့တူပိတာအားစာသင်ခန်းများထဲမှ ကလေးများအား စေ့စေ့စပ်စပ် လိုက်ပြသည်။ ကျောင်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာကြသည့် အခါတွင် လူစီသည် သူ၏အလေ့အထအတိုင်း အိမ်ထောင့်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေရသော မစ္စအိုရိုင်အား တလေးတစား နှုတ်ဆက်ရန် တစ်ယောက်တည်း ခွဲထွက်လာခဲ့ရသည်။

လူစီသည် အန်နာ့အကြောင်းကိုတော့ မတွေးဘဲ မနေနိုင်။ အန်နာသည် သူ့အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာလူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်မှာ အမှန်။ အန်နာသည် ငွေကြေးပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ ရုပ်ရည်လည်း အထိုက်အလျောက် လှပချောမောသူဖြစ်၏။ ပြီးတော့ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်တတ်သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် နေချင်သလို နေလေသလား။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ ဘာကိုမှ ဂရုစိုက်ပုံလည်းမပေါ်။ မည်သူ့ကိုမှ စိတ်ဝင်စားဟန်လည်း မပြ။

အက်ဒ်ဝပ်နှင့် မစ္စအိုရိုင်တို့က အန်နာအား ကြည့်ရှုပုံ၊ ပြောပုံဆိုပုံနှင့် ဆက်ဆံပုံများမှာ တစ်မျိုးဖြစ်၏။ ဤတစ်ချက်ကိုတော့ လူစီ သတိထားမိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် အက်ဒ်ဝပ်အား အန်နာ့အကြောင်း မေးမည်ဟု စိတ်ကူးခဲ့မိ၏။ သို့သော်သည် အက်ဒ်ဝပ်သည် အန်နာ့အကြောင်းကို ပြောချင်ဆိုချင်ပုံမရ။ အန်နာ့အကြောင်း စလိုက်လျှင် ရေငုံနှုတ်ပိတ် လုပ်နေသည်က များ၏။ မစ္စအိုရိုင်ကျတော့ကော ဘယ်လိုနေပါမည်နည်း။

မစ္စအိုရိုင်၏ အခန်းထဲရောက်၍ စကားအတန်ကြာ ပြောမိကြသည့်အခါ လူစီက ရုတ်တရက် ကြားဖြတ်၍ မေးခွန်းတစ်ခု မေးသည်။

"မစ္စအိုရိုင်ကို မေးချင်တာ တစ်ခုရှိတယ်၊ ပြောပြနိုင်မလားတော့ မသိဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ ရှင် အန်နာ့ကို မကြိုက်တာလဲ"

"အန်နာလား"ဟု မစ္စအိုရိုင်က ရေရွတ်သည်။ မမျှော်လင့်သော မေးခွန်းဖြစ်၍ စိတ်ရှုပ်သွားပုံလည်းရ၏။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အန်နာပါ၊ ဘာဖြစ်လို့ ရှင် သူ့ကိုမကြိုက်တာလဲ"

သူသည် တစ်ခဏမျှ ငြိမ်နေသည်။ "မကြိုက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး" ဟု ပြောသည်။ "ကျွန်မအနေနဲ့ သူ ပြုမူနေပုံတွေကို သဘောမကျတာပါ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲလို့ မေးတာပါ"

"ရှင် မသိဘူးလား"ဟု မစ္စအိုရိုင်က ထစ်တီးထစ်ငေါ့ဖြင့် ပြန်မေးသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ရှင့်ယောက်ျားက၊ အင်း... သူက ရှင့်ကို ပြောမပြဘူးလား"

လူစီက ခေါင်းခါသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် အထူးအဆန်း ဖြစ်နေသည်။ မစ္စအိုရိုဂင်၏ အပြုအမူကိုကြည့်၍ စိတ်လည်းရှုပ်လာသည်။ သူ့အပြုအမူနှင့် မျက်နှာထားသည် အလိုဆန္ဒနှင့် အကြောက်ကြားတွင် ညပ်နေသည့် သဘောရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

"ကျွန်မ ရှင့်ကို မပြောတာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်"ဟု တုန်ယင်သောအသံဖြင့် ပြောသည်။

"ဘာ..."

"ကျွန်မလည်း မသိတော့ဘူး၊ ခက်တော့တာပဲ" မစ္စအိုရိုဂင်သည် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်လျက်ပင်ရှိသည်။ ထို့နောက် သူ့နှုတ်မှ စကားများ ထွက်လာသည်။

မစ္စအိုရိုဂင်ထံမှ ကြားလိုက်ရသည့် စကားများထဲတွင် အန်နာသည် အဖေနာမည် မဖော်နိုင်သည့် ကလေးတစ်ယောက်၏ မိခင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် ဆိုပါကလား။ လူစီသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်ရ၏။ သူသည် မစ္စအိုရိုဂင်၏ မျက်နှာကို ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ငေးကြည့်နေသည်။

"လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်က ဖြစ်ခဲ့တာ"ဟု မစ္စအိုရိုဂင်က ဆက်ပြောသည်။ "ကလေးက သနားပါတယ်၊ သုံးနှစ်သားအရွယ်ကျမှ သေသွားတယ်"

လူစီ့ မျက်လုံးအစုံသည် တိမ်သလ္လာဖုံးသလို ဖြစ်သွားသည်။ စိတ်မချမ်းသာစရာ အလွန်ကောင်းသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့လုံး ကြည်လင်ချမ်းမြေ့လာခဲ့ရသော စိတ်သာယာမှုသည် ချက်ချင်းပင် ပျောက်ပျက်လွင့်စဉ်သွားခဲ့ရလေပြီ။

"ဒီလိုဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့"ဟု လူစီက ရေရွတ်သည်။ "ကလေးအဖေ ဘယ်သူဆိုတာကျတော့..."

မစ္စအိုရိုဂင်၏ အကြည့်သည် လွှဲဖယ်သွားသည်။ သူသည် မျက်လွှာများကိုချ၍ ငြိမ်နေသည်။

"ကျွန်မလည်း မသိဘူး"ဟု သူ့နှုတ်မှ အဖြေထွက်လာသည်။ "ကလေးအဖေကိုသိတဲ့လူ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး၊ သူ့ကို မေးလို့လည်းမရဘူး၊ ဘယ်လိုပဲ မေးမေး ပါးစပ်ကို အသေပိတ်ထားတာပဲ၊ ဆရာတော် အက်ဒ်ဝပ်ဆိုရင် သိပ်ကို စိတ်ထိခိုက်ခဲ့ရတယ်၊ အို... အန်နာဟာ တစ်မျိုးပါ"

mgyoe.com

"ဒါပေမယ့် သေချာတာက..."

လူစီသည် စကားကို မဆက်နိုင်။ ထိုအခိုက်တွင် ပီတာသည် အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်လာသည်။ သူ့နောက်မှ အက်ဒ်ဝပ်နှင့် အန်နာ။

"သားတို့ အပြန်နောက်ကျလိမ့်မယ်"ဟု ပီတာက ပြောသည်။ "မေမေက ဒွေဗ်ကို မှာခဲ့တာ လေးနာရီထိုး ပြန်မယ်တဲ့"

"ဟုတ်တယ် သား"

"ဒါဆိုရင် မြန်မြန်လုပ်၊ အန်တီအန်နာက အိပ်နေတယ်၊ မေမေက ဒီမှာလာပြီး စကားပြောနေတယ်၊ သားတို့ နောက်ကျတော့မယ်"

အားလုံး ခန်းမဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ "ငါ့မှာ မစ္စမက်ခ်တာ ရာဆိုတဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားပြီးသား ဖြစ်နေလို့ လိုက်မပို့နိုင်တော့ဘူး၊ ခွင့်လွှတ်ပါ"ဟု အက်ဒ်ဝပ်က တောင်းပန်စကား ပြောသည်။

"အန်နာတို့ကိုချင်ရင် အဲဒီအမျိုးသမီးကို မတွေ့ဘဲမနေပါနဲ့"ဟု အန်နာက ပြုံးရယ်ပြီး ပြောသည်။ "နာမည်ကလေးက ချစ်စရာကောင်းလို့ပါ"

အက်ဒ်ဝပ်က သူတို့အား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ နှုတ်ဆက်သည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ပီတာအား သူ့ထံပို့ထားဖို့ ထပ်မှာသည်။ မစ္စအိုရီဂင်က သူတို့လက်များကို တလေးတစားဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်သည်။ အီလင်းကတော့ မီးဖိုချောင်ဘေးပြတင်းပေါက်မှ ရပ်ကြည့်နေသည်။ လမ်းအတိုင်း ပြန်လျှောက်လာကြသည့်အခါ ပီတာသည် အီလင်းကိုကြည့်၍ ရပ်လာသည်။

သို့သော်လည်း လူစီသည် ရယ်ခြင်းပြုံးခြင်းမရှိ။ သူ့စိတ်သည် နောက်ကို ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိ၏။ မစ္စအိုရီဂင်ထံမှ ကြားသိခဲ့ရသော စိတ်မချမ်းမြေ့စရာသတင်းကြောင့် နှုတ်ဆိတ်နေသည့်နှယ်ရှိသည်။ သူသည် အန်နာအား တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်ကာ မသိမသာ အကဲခတ်သည်။ အန်နာသည် သူ့အတွေးနှင့်သူ ဖြစ်နေဟန်ရှိ၏။

လူစီအဖို့တော့ စဉ်းစားရခက်လျက်ရှိသည်။ တွေးစရာတွေကလည်း များလှ၏။ သူ့ရင်ထဲတွင် ကျိုးကြောင်းမဖော်ပြနိုင်သည့် ခံစားမှုတစ်ခုသည် ငြိတွယ်နေသည်။ သူ့စိတ်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော သောကဖိစီးခြင်း ခံနေရသည့်နှယ် လေးလံလျက်ရှိသည်။

"ဖရန့်က ဘာကြောင့် ငါ့ကို မပြောတာပါလိမ့်။ အန်နာ့ အကြောင်းကို သူ လုံးဝမပြောဘူး။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ"ဟူသော အတွေးများသည် သူ့စိတ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ကို နာကြည်းစေရုံမျှမက လေးလံစေလျက်ရှိသည်။

"ရှင့်ယောက်ျားက၊ အင်း... သူက ရှင့်ကို ပြောမပြဘူးလား"

မစ္စအိုရိုဂင်၏ မေးခွန်းကို သူက ပြန်၍ ကြားယောင်လာသည်။ ထိုအခါ သူ့စိတ်သည် ပို၍ တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် လေးလံခြင်း ဖြစ်ရ၏။ ပို၍ နှုတ်ဆိတ်ခြင်းလည်း ဖြစ်လာ၏။ မေးခွန်းသစ်တစ်ခုသည် သူ့စိတ်ထဲတွင် တငွေ့ငွေ့ တောက်လောင်နေသည့် မီးသဖွယ် တည်ရှိလာနေသည်။ မေးခွန်းမှာ တခြားမဟုတ်။ "ဖရန့်က အန်နာ့အကြောင်း ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ မပြောတာလဲ" ဟူသော မေးခွန်းဖြစ်၏။

(၆)

ထိုသီတင်းပတ် စနေနေ့သည် ပျော်ပွဲစား ခရီးထွက်ရန် စီစဉ်ထားသောနေ့ ဖြစ်သည်။ အန်နာ ရောက်မလာခင်ကတည်းက ပီတာ ပူဆာလွန်း၍ စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်ရာ အခုလည်း ပီတာ၏ နားပူနားဆာ လုပ်မှုကြောင့် သွားရမလို ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အမှန်တော့ လူစီသည် ဤခရီးကို သွားချင်စိတ်မရှိ။ သူ့စိတ်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို မည်မည်ရရ ဖော်ပြနိုင်ခြင်းလည်းမရှိ။ သို့သော်လည်း စီစဉ်ထားပြီးသားကိစ္စ ဖြစ်၍ ပီတာ၏အလိုကို လိုက်လျောရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရ၏။

ပျော်ပွဲစားခရီးအတွက် မီးဖိုထဲ၌ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်နေသော လူစီသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်က သိခဲ့ရသည့် ကိစ္စအတွက် စိတ်မသာမယာ ဖြစ်လျက်ပင်ရှိသည်။ သူသည် သူ သိခဲ့ရသည့်အကြောင်းကို ဖရန့်အား ပြန်၍မပြော။ သို့သော်လည်း ဖရန့်သည် ဤကိစ္စကို သူ့အား အသိပေးသင့်သည်မှာ ကြာပြီ ဟု စိတ်ထဲက တွေးမိကာ စိတ်မချမ်းမမြေ့ ဖြစ်လျက်ပင်ရှိသည်။ သူ ငါ့ကို ဘာကြောင့်မပြောတာလဲဟူသော အတွေးကလည်း သူ့အားအမြဲတစေ ခြောက်လှန့်နေဆဲ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ လူစီသည် ပို့ထ်ဒိုရန်မှ ပြန်ရောက်ကတည်းက ဤတိန်ချန်မှုကို ဖရန့်ဘက်မှ ပြောလာအောင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သူသိထားသည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အရိပ်အမြွက်မျှ အစဖော်ပေးပြီး လမ်းခင်းပေးသည့်အခါ ပေးသည်။ သို့သော် ဖရန့်ကတော့ ဘာမှမပြော။

mgyoe.com

mgyoe.com

ထိုအခါ သူ့စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ မခံချိမခံသာဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စသည် တမင်သက်သက် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထိန်ချန်ဖုံးကွယ်ထားခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု သံသယဝင်ကာ ဒေါသူပုန်ထမိလေသည်။

သူသည် ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ အပြင်ဘက်၌ ရပ်နေကြသော အန်နာ၊ ဖရန့်နှင့် ပီတာတို့ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ သုံးယောက်သား တီတူးနေကြခြင်း ဖြစ်၏။ တီတူးနေသော ပီတာ၏ ရယ်သံနှင့် ငါးတွေ အများကြီးရအောင် မျှားလိုက်မည်ဟု ကြွားနေသံများ ကြားနေရသည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် ပီတာ၏ လေလုံးမိုးလုံး ထွားနေသံကိုကြားလျှင် ကြားချင်း ပြုံးမိမည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုတစ်ကြိမ်တော့ဖြင့် မပြုံးနိုင်။

သူသည် အန်နာ၏ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ကောင်းကောင်း သိခဲ့သည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့အစ်ကို ရစ်ချတ်ထံ သွားစဉ်က အိမ်တွင် ဖရန့်နှင့် နှစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့မိခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် ဖရန့်အား တတ်အားသရွေ့ ပြုစုစောင့်ရှောင့်လိုက်ပါဟုပင် မှာခဲ့မိသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ တကယ်တော့လည်း ဖရန့်နှင့် အန်နာသည် မောင်နှမဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူများ ဖြစ်၏။ သို့တစေလည်း–

"ငါ ဒီကိစ္စကိုတော့ ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ်သိအောင် လုပ်မှဖြစ်မယ်"ဟု သူ တွေးသည်။ အခု သူ သိလာခဲ့ရသည့် သတင်းအရဆိုလျှင် အန်နာသည် အကျင့်စရိုက်အားဖြင့် မိမိနှင့် ခြားနားသော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူကတော့ ထိုအကျင့်စရိုက်ကို မသိသဖြင့် သူ့ယောကျ်ားနှင့် နှစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့မိခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က သူ့ယောကျ်ားသည် အန်နာ့အကြောင်းကို အမှန်အတိုင်း ထုတ်ဖော်ပြောသင့်၏။ သို့သော်လည်း လုံးဝမပြောခဲ့။ ပိုဆိုးသည်က အန်နာ့အကြောင်းကို ဘာမှမသိလေဟန်လုပ်ကာ နှုတ်ပိတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ ထိုကိစ္စကို အက်ဒ်ဝပ် သိထားသည်မှာ သံသယရှိဖို့မလို။ ထိုကိစ္စကို ဂျိုးရော ပေါ်လီပါ သိကြလိမ့်မည်ဟုလည်း သူ ယုံကြည်သည်။ လင်းနော့စ်ပင်လျှင် သိလိမ့်မည်ဟု သူ ထင်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဖရန့်မသိဘဲ နေလိမ့်မည်မဟုတ်။ ပြီးတော့ အန်နာ၏ အဖြစ်သည် လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ကဟု ဆိုရာ ထိုအချိန်သည် အန်နာတို့နေထိုင်ရာ ဘဲလ်ဖတ်စ်မြို့သို့ ဖရန့်တစ်ယောက် အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ရောက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ဖရန့်သည် အန်နာ၏ ဒုက္ခကို သူကိုယ်တိုင်ပင် မြင်တွေ့ခဲ့ရဖို့ရှိ၏။ သို့ပါလျက်နှင့် ဤကိစ္စကို မိမိအား

mgyoe.com

mgyoe.com

အသိမပေးဘဲ ဖုံးထားခဲ့၏။

လူစီသည် လုပ်စရာရှိသည်များကို မြန်မြန်ပြီးအောင်လုပ်သည်။ ဤမျှလောက် မြန်မြန်လုပ်နေသော်လည်း အလွန်စေ့စပ်သေချာသူ ဖြစ်သဖြင့် ဘာတစ်ခုမှ မေ့ကျန်ခဲ့သည်မရှိ။ နောက်ဆုံးတွင် လက်ဆွဲခြင်းထဲ၌ ပစ္စည်းအားလုံး စုံသွားသည်။ သူသည် ခါးစည်းကိုဖြုတ်ကာ ပင့်တင်ထားသည့် အင်္ကျီလက်မောင်းများကို ကပျာကယာချ၍ နောက်ဖေးတံခါးသို့သွားသည်။ အပြင်မှ လူများဆီသို့ "အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ"ဟု လှမ်းအော်ပြောသည်။

နောက် မိနစ်အနည်းငယ်မျှအကြာတွင် သူတို့သည် လမ်းမပေါ် ရောက်လာကြသည်။ ဘိုးဝိုး၏ လှေရုံဘက်သို့ ဦးတည်၍ လျှောက်သွားနေကြသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ အပြေးအလွှား သွားနေသူမှာ ပီတာ။ သူ့နောက်မှ အစားအသောက်ခြင်းကို ဆွဲလာသည့် ဖရန့်။ နောက်ဆုံးမှ လူစီနှင့် အန်နာ။

ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ အရောက်တွင် လူစီသည် ဖျတ်ခနဲရပ်ကာ ရှေ့တည့်တည့်မှ လာနေသူအား လှမ်းကြည့်သည်။ "ဟိုကလာနေတာ မစ္စယော့လင်းပါလား"ဟု ရေရွတ်သည်။

ခွေးတစ်ကောင်နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် သူတို့ဆီသို့ နီးကပ်လာနေသည်။ ခွေးမှာ တယ်ရီယာခွေးမျိုးဖြစ်၍ တယောယောတဟဲဟဲမြည်ကာ လျှာထွက်နေသည်။ အမျိုးသမီးကြီးမှာ အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် ခံ့ညားသော ဥပမိရုပ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။

လူစီအား တွေ့လိုက်ရသည့်အခါ အရေးတယူ နှုတ်ဆက်သည်။ သူ့ဆီဘယ်တော့ အလည်လာဦးမလဲဟု မေးသည်။ လူစီကလည်း မကြာခင် လာခဲ့ပါမည်ဟု အလိုက်သင့်ပြန်ပြောပြီး အန်နာနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ စကားကို အမျှင်မပြတ်အောင် ပြောတတ်သော မစ္စပင်တီယော့ကင်းက အန်နာအား လှမ်းကြည့်ပြီး "ငါက လူငယ်တွေဆိုရင် ခင်တတ်ပါတယ်ကွယ်" ဟု ပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် ယောက်ျားလေးတွေဆို ပိုခင်တယ်"

"လူစီတို့ ပျော်ပွဲစား ခရီးထွက်မလို့"ဟု လူစီက ပြောသည်။

"ရာသီဥတုကတော့ ကောင်းမယ့်ပုံပါပဲ၊ ကောင်းကင်ကလည်း ပြာပြာ၊ ပင်လယ်ကလည်းပြာပြာဆိုတော့ စိတ်ချရမှာပါ၊ ကဲ... ကဲ သွားကြတော့၊ ငါ့ကြောင့် နောက်ကျနေဦးမယ်၊ ငါ့မှာလည်း အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်ကလေးတွေ လုပ်ဖို့ရှိနေသေးတယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြောပြောဆိုဆို မစ္စဟော့ကင်းသည် သူတို့အား နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သည်။ "ဘုရား ဘုရား၊ ဘယ်လိုမိန်းမကြီးပါလိမ့်"ဟု အန်နာက ရေရွတ်သည်။ "သူက ဘယ်သူလဲ လူစီ"ဟု မေးသည်။

အန်နာ၏ လေသံကို လူစီက မကြိုက်။ "လူစီရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ပဲ"ဟု လူစီက သံပြတ်နှင့် ဖြေသည်။ "အင်မတန် ခင်စရာကောင်းတယ်"

"သူ့ကြည့်ရတာ ခပ်ကြောင်ကြောင်လိုပဲ"ဟု အန်နာက ပြောသည်။ ထိုအခါ ဒေ့ဗ်နှင့်အတူ လှေရွေးနေသော ဖရန့်က အန်နာအား ထောက်ခံသည်။

"ဟုတ်တယ်၊ သူ ကခပ်ကြောင်ကြောင်ပဲ၊ သူ့ဦးနှောက်က ခပ်ချောင် ချောင်ရယ်"

လူစီကတော့ သူတို့စကားကို မကြိုက်၊ အက်ဒ်ဖိလန်မြို့ထဲတွင် သူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ အနည်းငယ်ရှိသည်။ ဤအထဲတွင် မစ္စဟော့ကင်းသည် သူ အခင်ဆုံးဖြစ်၏။ လူချင်း မကြာခဏဆုံ၍လည်း စကားစမြည် ပြောခဲ့ဖူး၏။ သူ သိထားရသလောက်ဆိုပါက တစ်ချိန်က မစ္စဟော့ကင်းသည် အင်္ဂလန်တွင် နေထိုင်ပြီး ဂီတသင်ဆရာမအဖြစ် လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထို့နောက်မှ အက်ဒ်ဖိလန်မြို့သို့ ရောက်လာပြီး အခြေချခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ယခုအခါတွင်မူ မစ္စဟော့ကင်းသည် ခွေးတစ်ကောင်နှင့် တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ လူစီကတော့ မစ္စဟော့ကင်းအား အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျသည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟု မမြင်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ယောက်ျား ဖရန့်က အန်နာ့ဘက်မှ ထောက်ခံပြီး သူ့မိတ်ဆွေအား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလိုက်သည့်အခါ စိတ်ထဲတွင် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေမိ၏။

သူတို့အားလုံး လှေပေါ်သို့ ရောက်သွားကြပြီ။ လူစီသည် လှော်တက်များကို အားစိုက်၍ လှော်ခတ်နေသော ဖရန့်အားကြည့်၍ သက်ာယနမကင်း ဖြစ်နေသည်။ သူ့ယောက်ျားသည် အန်နာ့ရှေ့တွင် သူ့ကို အထင်ကြီးအောင် တမင်လုပ်ပြနေတာများလားဟု တွေးမိ၏။ ပြီးတော့ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများကို စင်ကြယ်နေအောင် ရိတ်ထားသည်။ ဝတ်ထားသည့် ဝတ်စုံကလည်း အသစ်ကျပ်ချွတ်။ အခုလို လုပ်လာခြင်းသည်လည်း အန်နာ့အတွက်ပဲလား။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် စကားလက်ဆုံ ကျနေကြ၏။ ဘာတွေ ပြောနေကြပါလိမ့်။ ပို့ထ်ဒိုရန်သို့ နောက်တစ်ခေါက် အလည်သွားဖို့ ပြောနေကြခြင်း ဖြစ်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြီးတော့ သူတို့သည် အက်ဒ်ဝပ်အား သရော်နေကြသည်။ လူစီကတော့ အန်နာ့ အကျင့်စရိုက်တစ်ခုကို နားလည်လာသည်။ အန်နာသည် ဘယ်သူ့ကိုမဆို လှောင်ချင်ပြောင်ချင် သရော်ချင်သူ ဖြစ်သည်ဟု သူ မြင်သည်။

"အက်ဒ်ဝပ်က ဝိုင်တစ်ပုလင်းနဲ့ အစားကောင်းကောင်းရရင် သာယာ ကျေနပ်နေတဲ့ လူစားပါဟု" ဖရန့်ကပြောသည်။

"အင်း ဟုတ်တယ်၊ ပြီးတော့ ဘာတဲ့၊ အာပတ်ဖြေတဲ့အလုပ်လေ"ဟု အန်နာက ပြောသည်။ "အဲဒီအလုပ်ကလည်း သူ့အတွက် အတော့်ကို အကျိုး ဖြစ်နေပုံပေါ်တယ်"

"ဒါပေါ့၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ရေမွှေးနံ့က တသင်းသင်းဆိုတော့" ဖရန့်က ပြုံးဖြီးဖြီး မျက်နှာထားဖြင့် ထောက်ခံသည်။

"ရှားပါတယ်၊ ရော်ဂျာကီကလပ်ကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ ဘုန်းကြီးဆိုတာ တွေ့ရခဲဘိခြင်း"ဟု အန်နာက ထပ်ပြောပြန်သည်။ နူးညံ့တယ်၊ သိမ်မွေ့တယ်၊ အေးဆေးတယ်၊ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ၊ မစ္စမက်စ်တာရာရဲ့ မိတ်ဆွေဆိုတော့"

ဖရန့်က အားရပါးရ အော်ရယ်သည်။ သို့သော်လည်း လူစီ့အဖို့ကတော့ နားမခံသာအောင် ဖြစ်လာသည်။ သူ့ရှေ့တွင် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးအား သရော် နေခြင်းသည် သည်းခံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိ။ "ရှင်တို့ တော်ကြရင် ကောင်းမယ်"ဟု လူစီက ဒေါသဖြင့်ပြောသည်။ "ကျွန်မ နားမထောင်ချင်ဘူး၊ ကျွန်မပြောတာကို ရှင်တို့ နားလည်ကြပါ"

အန်နာက လူစီအား ကြည့်၍ ပြုံးသည်။ "အပျင်းပြေ ရယ်စရာပြောတာ ပါ"ဟု ပြောသည်။

ဖရန့်ကတော့ သူ့ပခုံးများကို တွန့်လိုက်ပြီး ငြိမ်နေသည်။ သူ့ထံမှ နောက်ထပ်စကားပြောသံ မကြားရတော့ပေ။ လူစီ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ခရီး လမ်းဆုံး ရောက်ချိန်အထိ နှုတ်ဆိတ်ပြီး လိုက်လာသည်။ လှေကို ကမ်းစပ်တစ် နေရာ၌ ဆိုက်မိ၍ အားလုံးကုန်းပေါ်သို့တက်မိကြသည့် အခါတွင်မှ လူစီ၏ စိတ်သည် ပြေပျောက်စပြုခဲ့လေပြီ။ သူတို့သည် တောအုပ်အတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြ သည်။ အရိပ်ကောင်းသဖြင့် အေးမြလျက်ရှိသည်ဖြစ်ရာ အားလုံးပင် စိတ်ပြောင်း လာကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် ရေကန်ငယ်ဆီသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ပိတာသည် ငါးမျှားရန်အတွက် အလုပ်ရှုပ်နေလေပြီ။ သူ့သား လုပ်ပုံကိုင်ပုံများကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေမိသော လူစီ၏ စိတ်တွင်မှု တင်းမာမှု ဟူသမျှသည် ကင်းစင်လွင့်ပျောက်သွားခဲ့လေပြီ၊ သူသည် အန်နာဘက်လှည့်၍ "အန်နာကော ငါးမျှားဦးမှာလား"ဟု ပြုံးရယ်ပြီး မေးသည်။

"အန်နာလား ချက်ချင်းတော့ မမျှားသေးဘူး၊ စောင့်ကြည့်ဦးမယ်"

ပိတာကတော့ သူ ငါးတစ်ကောင် ရသည်အထိ ထိုနေရာမှ မသွားပါနဲ့ဦးဟု ပူဆာသည်။

"ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုလုပ်မယ်"ဟု လူစီကပြောသည်။ "မေမေက ရုပ်စ်ဘယ်ရီသီး လိုက်ရှာပြီးခူးမယ်၊ မင်းက မေမေ ပြန်ရောက်လာချိန်မှာ ငါးနှစ်ကောင်၊ သုံးကောင် မိအောင်မျှားထား"

ပိတာက ခေါင်းညိတ်သည်။ လူစီသည် အားလုံးကို လက်ပြ၍ နှုတ်ဆက်ပြီး ခြင်းတစ်လုံးဆွဲ၍ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည် တောနက်ပိုင်းအထိ ဝင်ကာ သူ့သားကြိုက်သော ဘယ်ရီသီးများကို လိုက်လံရှာဖွေ၍ ခူးယူလျက်ရှိ၏။ အခုလို နေရောင်ကြည် လင်ဝင်းလက်နေချိန်တွင် အဝါရောင် ဘယ်ရီသီးမှည့်များသည် နေရောင်နှင့် ရောနေသဖြင့် ရုတ်တရက် မမြင်ရ။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဘယ်ရီသီးမှည့်များသည် သူ့လက်ထဲတွင် ပေါက်ပြဲကာ အရည်များထွက်ပြီး ကြေမွကုန်သည်။

တောသည် တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိရာ လေတိုးတိုင်း လှုပ်ရှားနေသည့် သစ်ရွက်သံများကို ကြားနေရသည်။ သူ့ခြေထောက်အောက်မှ သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ချောင်း ကျိုးသံနှင့်အတူ ခိုတစ်ကောင်၏ ညည်းသံများ၊ သူ့လက်မောင်းတွင် ချိတ်ထားသည့် လက်ဆွဲခြင်းသည် လေးလာနေပြီ။ သူသည် ကပျာကယာ နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကာ ချုံကြိုချုံကြားမှ တိုးထွက်ပြီး ရေကန်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ကန်နှင့် မနီးမဝေးသို့ ရောက်သည့်အခါ အသံလှမ်းပေးသည်။

တစ်ဖက်မှ ဖြေသံမကြားရ။ လူစီသည် ငါးထိုင်မျှားနေသော ပိတာ တစ်ယောက်တည်းကိုသာ မြင်သည်။ သူ့မျက်နှာမှ ပြုံးရိပ်သည် ချက်ချင်း ကွယ်ပျောက်သွားသည်။ "သူတို့ ဘယ်သွားကြသလဲ"ဟု ပိတာအား လှမ်းမေးသည်။ သူ့အလုပ်တွင် စိတ်ဝင်စားနေသော ပိတာက နှုတ်မှမဖြေ။ ခေါင်းကိုသာ ခါပြသည်။

လူစီသည် မလှုပ်မယှက် ရပ်နေသည်။ ထို့နောက် လက်ထဲမှ ဆွဲခြင်းကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ချလိုက်ပြီး မီးမွှေးကာ ရေနွေးအိုတည်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် ကြည်လင်ခြင်း ကင်းမဲ့သွားပြန်သည်။ သူသည် ရေကန်အစပ်သို့ဆင်းကာ သဲအနည်းငယ်နှင့် ပွတ်၍ လက်နှစ်ဘက်ကို ဆေးနေသည်။ ရုတ်တရက် သူ့နားထဲသို့ ရယ်သံများ ဝင်လာသည်။

သူတို့ ပြန်လာကြပြီ။ လူစီ ရှိနေသည်ဟုပင် တွေးပုံမရ။ အားရပါးရ ရယ်မောလာကြသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် ဒေါသလှိုင်းသည် ရိုက်ခတ်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း လူစီသည် သူ့စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားသည်။ ပထမဆုံးအကြိမ် သူ့မျက်နှာကို ဟန်ဆောင်မှု မျက်နှာဖုံး တပ်လိုက်သည်။

"ရှင်တို့ ဘယ်သွားနေကြတာလဲ"

"မောင်က အန်နာ့ကို ရှုခင်းလှလှတွေပြချင်လို့ ဟိုဘက်က မြင်ရတဲ့ ရှုခင်းကိုပြတာ"ဟု ဖရန့်က ဖြေသည်။

"စားသောက်ပြီးမှ ပြလို့ကော မရဘူးလား"

ဖရန့်က ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်သည်။ "ဒါပေမယ့် လူစီရယ် ဟို... ဟို"

ဖရန့် စကားမဆုံးမီ လူစီက တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် ကြားဖြတ်၍ "ဘယ်ရီသီးခူးပြီး ပြန်လာတဲ့ ကျွန်မကတော့ ထင်းလိုက်ကောက်ပြီး မီးမွှေးနေရတယ်၊ ရှင်တို့မှာ အစဉ်းစားအဆင်ခြင် ရှိကိုမရှိဘူး" သူသည် တစ်ခဏမျှ ရပ်နေပြီးသော် စကားကို ဆက်ပြောသည်။ "ထားပါတော့၊ အခုတော့ အားလုံး အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ၊ ကဲ လာကြ"

သူတို့အားလုံး ဝိုင်းထိုင်ကြသည်။

အသားညှပ်ပေါင်မုန့်များမှာ အေးစက်နေသည်။ လက်ဖက်ရည်ကတော့ ကန်ရေဖြင့် ကျိုပြီး ဖျော်ထားခြင်းဖြစ်၍ ပူပူနွေးနွေး သောက်ကြရ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လူစီကတော့ သူစားနေသည့် အစာတွင် အရသာ ရှာမတွေ့။ တစ်ချိန်လုံး "ဒီညတော့ ဖရန့်နဲ့ စကားမပြောလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ပြောကို ပြောမှဖြစ်မယ်"ဟူသော အတွေးကြောင့် စားသောက်မှုတွင် စိတ်မဝင်စားဘဲ ဖြစ်နေသည်။

"ရှင် ဘာမှလည်းသိပ်မစားပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"ဟု လူစီက ဖရန့်အား မေးသည်။

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဘာမှလည်း မဖြစ်ပါဘူး"ဟု ဖရန့်က ပြန်ပြောကာ လက်ဖက်ရည်ကို လက်စသတ်လိုက်သည်။ သူသည် ထိုင်ရာမှထကာ ငါးမျှား

mgyoe.com

mgyoe.com

တံဆိသို့ သွားကြည့်သည်။ အခုအချိန်ထိ ငါးတစ်ကောင်မှ မမိသေး။

"စားသောက်ပြီး သိမ်းတော့လည်း ကျွန်မပဲ၊ ကူညီမယ့်လူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး"ဟု လူစိက ပြောသည်။

"ဒါကတော့ မင်းက အနည်းဆုံးစားတဲ့လူ မဟုတ်လား။ မင်းပဲ သိမ်းရမှာပေါ့"ဟု ဖရန့်က နောက်သို့ လှည့်မကြည့်ဘဲ ပြန်ပြောသည်။

ပီတာက ရယ်သည်။ "ဟုတ်သားပဲ မေမေ၊ သားက အများဆုံးစားတဲ့လူ၊ ဖေဖေက ဒုတိယ၊ အန်တီအန်နာက တတိယ၊ မေမေက နောက်ဆုံးပိတ် အနည်းဆုံး စားတဲ့လူပဲ"

လူစိသည် သူ့သားအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး မာန်သည်။ ထို့နောက် သိမ်းစရာရှိသည်များကို သိမ်းသည်။ ပန်းကန်များကို ကန်စပ်သို့ဆင်း၍ ဆေးသည်။ အားလုံး သိမ်းဆည်းပြီးသည့်အခါ သူတို့သည် ဖြတ်လမ်းတစ်လမ်းမှ နေ၍ ပင်လယ်ဘက် ထွက်ခဲ့ကြသည်။

မွန်းလွဲပိုင်းနေသည် ပူပြင်းလျက်ရှိ၏။ လူစိသည် ဖရန့်နှင့် လက်မောင်းချင်း ချိတ်၍ လိုက်ပါလာသည်။ အခုလို သူ့ယောက်ျားနှင့် တွဲမိလာသည့်အတွက် အန်နာက နှာခေါင်းရှုံ့ချင် ရှုံ့ပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သရော်လိုကလည်း သရော်ပစေတော့ဟု သဘောထားသည်။ တကယ်တော့ ထိုလုပ်ပိုင်ခွင့်သည် မိမိ တစ်ဦးတည်းပိုင် အခွင့်အရေး မဟုတ်ပါလော။

သူတို့သည် လယ်ကွင်းတစ်ခုပေါ်မှ ကျော်ဖြတ်လာကြသည်။ လမ်းတစ်ဖက်မှ စမ်းချောင်းသည် ပို၍ကျယ်လာသည်ကို သတိထားမိကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ ဆိုက်ရောက်လာကြသည်။ လူစိ၏ စိတ်သည် ထိုအချိန်အထိ ကြည်လင်ရွှန်လန်းမှုကို မရသေး။ အပြန်ခရီးတွင်လည်း သူသည် မျက်စိများကိုမှိတ်ကာ အိပ်ချင်ဟန်ဆောင်လာသည်။ ဖရန့် အန်နာနှင့် ပီတာတို့သည် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သံပြိုင်ဆိုလာကြသည်။ လူစိကတော့ သူတို့နှင့်ရော၍ ဆိုချင်ဟစ်ချင်စိတ်မရှိ။ သူ့ရင်သည် တင်းကျပ် လေးလံလျက် ပင်ရှိနေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ဆိပ်ကမ်း ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဒေ့ဗ်က ဆီးကြိုသည်။ "ပျော်ခဲ့ကြရဲ့လား"ဟု လောကွတ်စကားဖြင့် နှုတ်ဆက်သည်။ "ပျော်ခဲ့ပါတယ်"ဟု အလိုက်သင့် ပြန်ဖြေလိုက်သော်လည်း လက်တွေ့တွင် လုံးဝမပျော်ရွှင်ခဲ့ရသည့် သူ့အဖြစ်ကို ပြန်တွေးမိသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကိုယ့်အိမ်ရိပ်ကို ပြန်ဝင်မိသည့်အခါ သူ ဝမ်းသာသည်။ ပိတာအား ရေချိုးပေးပြီး သိပ်လိုက်သည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း အဝတ်များလဲကာ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းခဲ့သည်။ ထုံးစံအတိုင်း သူလုပ်နေကျ ဇာထိုးသည့်အလုပ်ကို လုပ်နေသော်လည်း စိတ်ဝင်စား၍မရ။ အန်နာ အိပ်ရာ မဝင်သေးသည်ကို ကြည့်ကာ စိတ်မရှည်နိုင် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ တိုင်ကပ်နာရီဆီမှ ဆယ်ချက်တီးသံကြားခါမှပင် အန်နာသည် အိပ်ရာဝင်သည်။ နောက်ဆုံးကျတော့လည်း လူစီသည် သူ့ယောက်ျားနှင့် နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။

သူမျှော်လင့် စောင့်စားနေသော အခွင့်အရေးကို ရပြီ။ သူသည် လက်ထဲမှ ဇာထိုးအပ်များကို ချထားလိုက်ပြီး ညနေထုတ် သတင်းစာကို ဖတ်နေသည့် ဖရန့်၏ ဘေးသို့ ပြောင်းထိုင်လိုက်သည်။

"ဖရန့်၊ လူစီ အင်နာ့အကြောင်း ပြောချင်တယ်"ဟု စကားစသည်။

"ပြောလေ၊ မောင် နားထောင်နေပါတယ်"

လူစီက သက်ပြင်းချသည်။ "လူစီနဲ့ အန်နာက အခုမှတွေ့ဖူးကြတာ၊ လူစီနဲ့ မတွေ့ခင်ကတည်းက သူ့အကြောင်းကို ဖရန့် သိခဲ့တယ် မဟုတ်လား"

"မင်း မေးခွန်းက ဘယ်လိုကြီးလဲကွာ"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။ "မောင်တို့ လိဗင်းဖို့ဒ်မြို့မှာ အတူတူနေပြီး ကြီးလာခဲ့ကြတာပဲ၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက အတူသွား၊ အတူကစား လာခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ မင်း သိနေတာပဲ"

"မောင် ဘဲလ်ဖတ်မြို့မှာနေတုန်းကလဲ သူနဲ့ မကြာမကြာ ဆုံခဲ့ကြတယ်နော်"

"အေးပေါ့၊ ဆုံခဲ့ကြတာပေါ့"

"ဒီလိုဆိုရင် သူ့အကြောင်း လူစီ့ကို ဘာကြောင့် အသိမပေးတာလဲ"

ဖရန့်သည် လူစီအား လှည့်မကြည့်၊ သူ့အကြည့်ကို သတင်းစာပေါ်၌သာ စူးစိုက်ထားသည်။ သူ့လက်ချောင်းများသည် ဒူးခေါင်းကို ရိုက်ခတ်နေသည်။

"မင်း ဘာကိုဆိုလိုနေတာလဲ"

"အန်နာ ကလေးတစ်ယောက် ရခဲ့တယ်ဆိုတာ လူစီ့ကို ဘာကြောင့် ဖွင့်မပြောတာလဲ"

ဖရန့်က ခေါင်းထောင်ကြည့်သည်။ အံ့အားသင့်နေဟန်လည်း ရှိ၏။ 'ဘာ'ဟု ရေရွတ်သည်။ "အဲဒီကိစ္စကို မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိလာတာလဲ"

"ဘယ်လိုပဲသိသိ လူစီ သိရလာတာဟာ ရှင့်ကတစ်ဆင့် မဟုတ်ဘူး

mgyoe.com

mgyoe.com

ဆိုတာကတော့ အထူးပြောဖို့ မလိုပါဘူး”ဟု လူစိက နာကြည်းသံဖြင့် ပြောသည်။ “အမှန်တော့ ရှင် လူစိကို ပြောသင့်တယ်၊ ပြောသင့်တယ်ဆိုတာလည်း ရှင် သိမှာပါ၊ ဒီကိစ္စကို သိနေရက်သားနဲ့ လူစိကို မပြောခဲ့ဘူး၊ အန်နာ့ကို အလည်လာဖို့ဖိတ်တော့လည်း ဒီအတိုင်းပဲ ကြည့်နေတယ်၊ ပြီးတော့ လူစိ ရစ်ချတ် ဆီသွားတော့လဲ အန်နာ့ကို အိမ်အပ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ရှင် သိရက်သားနဲ့ မပြောဘူး၊ ဒီလိုလုပ်တာဟာ မမှန်ဘူးလို့ လူစိထင်တယ်၊ ပြီးတော့ နားမလည် နိုင်အောင်လည်း ဖြစ်ရတယ်၊ ဒါမျိုးကို လူစိ လုံးဝမကြိုက်ဘူး၊ ရှင် ဘာဖြစ်လို့ လူစိကို ဖွင့်မပြောဘဲ ဖုံးထားရတာလဲ”

ဖရန့်၏ မျက်နှာသည် နီမြန်းလျက်ရှိသည်။ “အခါအခွင့် မသင့်လို့ မပြောဖြစ်ခဲ့တာပါ”ဟု ပြောသည်။ “မောင့်ကိုတော့ အပြစ်မပုံစေချင်ဘူး”

အမှန်တော့လည်း ဖရန့်သည် ဤကိစ္စကို ပြောပြရန် စိတ်ကူးခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အမှတ်တမဲ့ နေတတ်သည့်အကျင့်ကြောင့် ဤကိစ္စကို မပြောမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်လည်း သူ့အနေဖြင့် အန်နာ၏ အရှက်နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းလိုသော စိတ်ကလည်း ရှိနေခဲ့၏။

“မင်းကို မပြောဖြစ်ခဲ့တာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး လူစိ၊ တကယ်တော့ ဒီကိစ္စဟာ မင်းနဲ့ ဘာမှပတ်သက်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်လို့ပါ။ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် အခုချိန်ထိလည်း မင်းနဲ့ ဘာမှဆိုင်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ လူစိနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး”ဟု လူစိက မလိုတမာသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။ “ဒါကြောင့်လည်း လူစိ့အိမ်ထဲကို ဒီလို အမျိုးအစား မိန်းမတစ်ယောက် ရောက်လာတာပေါ့၊ ရှင်က စကားမပြောတတ်တဲ့ အ,အကြီးလို လုပ်နေလိုက် တော့ အခုလို ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့တဲ့အဖြစ်မျိုး ရောက်လာရတာပေါ့၊ ကျွန်မတို့ မိသားစု အသရေပျက်စေမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို လက်ခံထားရတဲ့ အဖြစ်မျိုးဟာ ကောင်းသလား၊ ရှင်က ကိုယ့်မယား သိသင့်တဲ့ကိစ္စကို မပြောဘဲ ဖုံးထားလို့ ဒီအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံရတာမဟုတ်လား”

“စိတ်ကို အေးအေးထားပြီး ပြောပါကွ”ဟု ဖရန့်က ဒေါသဖြင့် အော်သည်။

“အန်နာဟာ ငါ့ညီမ ဝမ်းကွဲပါ”

“ကျွန်မတို့ မပြောရင်မဖြစ်တဲ့အပိုင်းကို ရောက်လာပြီ ဖရန့်”ဟု လူစိက တင်းမာသောလေသံဖြင့် ပြောသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် ဒေါသရှိန်

mgyoe.com

mgyoe.com

ဖြင့် တလက်လက်တောက်ပနေကြသည်။ "ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် သဘောထားချင်း လုံးဝမတိုက်ဆိုင်နိုင်တဲ့ ပြဿနာတစ်ခုတော့ ရှိလာပြီ၊ ကျွန်မ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောမယ်၊ ကျွန်မ အန်နာ့ကို မကြိုက်ဘူး၊ နားလည်းလား၊ အခု ကျွန်မ သူ့အကြောင်းသိပြီ၊ ကျွန်မ သူ့ကို လုံးဝသဘောမကျဘူး၊ ဒီနေ့ဆိုရင် လှေပေါ်မှာ သူ ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ၊ အက်ဒ်ဝပ်ကို ပြောဆိုနေတာ ရစရာမရှိဘူး၊ သူဟာ ကျွန်မညွှေ့သည်ပါ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုဆက်ပြီး လက်မခံနိုင်တော့ဘူး၊ ကျွန်မ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ဟာတွေကို သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊ သိလား"

"မင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ"

လူစီ၏မျက်နှာသည် နီရဲလာသည်။

"ဒီနေ့ ရှင်တို့လုပ်ခဲ့တာကို ကျွန်မ နားမလည်ဘူးလို့ ထင်နေသလား"ဟု လူစီက ဖရန့်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍ မေးသည်။ "ရှုခင်းသွားပြတာတဲ့၊ ဟင်း.... ရှုခင်းတဲ့"

"ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့သွားတာ ရှုခင်း သွားကြည့်တာပဲ၊ မင်းက ဘာလုပ်ဖို့သွားတယ် ထင်နေသလဲ"ဟု ဖရန့်က အော်သည်။

"ရှင် ကျွန်မကို မအော်ပါနဲ့"ဟု လူစီက အံကြိတ်၍ လေသံဖြင့် ပြောသည်။ "ရှင့် မယားအပေါ် ရှင် ဘယ်လိုဆက်ဆံနေတယ်ဆိုတာ အန်နာ ကြားအောင် မလုပ်ပါနဲ့၊ ရှင့်ဟာရှင် တစ်နေ့လုံး သူ့နောက်တစ်ကောက်ကောက်လိုက်ပြီး သာယာမှုရှာခဲ့တယ်၊ အခု ညခင်းကျတော့ ကျွန်မကို ဒေါသတကြီးနဲ့ ရန်ရှာတယ်၊ ရှင် လုပ်ပုံကောင်းသလား၊ ရှင်ရှက်ဖို့ကောင်းနေပြီ နားလည်ရဲ့လား"

"မဟုတ်ဘူးလို့ မင်းကို ပြောပြီးပြီ၊ ငါ သူ့ကို အိမ်ရှင်တစ်ယောက် အနေနဲ့ စိတ်သာယာမှုရှိအောင် ညွှေ့ခံတာပဲ"

"ကျွန်မ ရှင့်အကြောင်း မသိဘူးမထင်နဲ့ ဖရန့်၊ ရှင်ဟာ အဲသလို ညွှေ့ခံတတ်တဲ့ လူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင် ကျွန်မကို လိမ်ဖို့မကြိုးစားနဲ့၊ အလကားပဲ၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ ရှင် သိပါတယ်၊ အိမ်ထောင်သက် ကိုးနှစ်အတွင်းမှာ ကျွန်မရှင့်ကို ဘာမဆို အသိပေးခဲ့တယ်၊ ဘာကိုမှ တိန်းချန်မထားခဲ့ဖူးဘူး၊ ကျွန်မ ရှင့်အပေါ် သစ္စာလည်းရှိခဲ့တယ်၊ အဲဒါနဲ့တောင်မှ ရှင့်ဘက်က..."

"ကောင်းပြီ လူစီ"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။ "မင်းကို ငါ ထပ်ပြော

mgyoe.com

mgyoe.com

မယ်၊ ငါကလည်း အန်နာ့နောက် မလိုက်ဘူး၊ အန်နာကလဲ ငါ့နောက်မလိုက်ဘူး၊ ငါ သူလာတာမကြိုက်လို့ မင်းကို ပြောဖူးခဲ့တာတွေ မေ့မပစ်နဲ့၊ သူ့ကို အလည်လာဖို့ခေါ်တာ ဘယ်သူလဲ၊ မင်းပဲမဟုတ်လား၊ ခေါ်တုန်းက ခေါ်တယ်၊ အခုရောက်လာတော့ ပြန်မောင်းထုတ်ဖို့ ငါ့ကို ခိုင်းချင်တယ်၊ မင်း ရူးနေပြီလို့ပဲ ငါထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းကို ငါ တစ်ခုတော့ အသိပေးထားလိုက်မယ်၊ ဒီကိစ္စမှာ မင်း ငါ့ကို ဆရာကြီးလုပ်ဖို့ ချုပ်ချယ်ဖို့တော့ မကြိုးစားနဲ့၊ မရဘူး၊ ငါ အန်နာ့အပေါ်မှာ ငါ ကြိုက်သလိုပဲ ဆက်ဆံမယ်၊ အန်နာ့ဟာ မင်းထင်သလောက် ဆိုးဝါးတဲ့ အမျိုးအစား မဟုတ်ပါဘူး”

နှစ်ဦးစလုံး ငြိမ်ဆိတ်နေကြသည်။ လူစီ၏ မျက်နှာသည် ဖြူရော်ဖျော့တော့လျက်ရှိ၏။ သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် ဒေါသအခိုးအငွေ့များ ယှက်သမ်းနေသည်။ သူကတော့ ကောင်းစေလိုသော စေတနာဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ဆက်ဆံရေးပြေလည်ရန် ဤကိစ္စကို စခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း တစ်ဖက်က အမြင်တစ်မျိုးဖြင့် တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။ သူ့အား အပြစ်တင်စကားများ ပြောကာ သူလိုရာဆွဲ၍ ပွဲကို အပြီးသတ်သွားခဲ့၏။ ဖုံးကွယ်မထားသင့်ပါဘဲလျက်နှင့် ဖုံးကွယ်ထားခဲ့သည့်ကိစ္စကျတော့ ဘာကြောင့်ဟု မည်မည်ရရ ရှင်းမပြ၊ ဤအချက်သည် လူစီ့အတွက် အလွန်နာကြည်းစရာကောင်းသည့် အချက်တစ်ချက် ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။

လူစီသည် ထိုင်ရာမှ ဖြုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။ “ဒီမယ် ဖရန့်၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ နားလည်စေချင်နေတာ တစ်ခုရှိတယ်”ဟု ပြောသည်။ “ရှင့်အနေနဲ့ အဲဒီကိစ္စကို အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ကျွန်မကို အသိမပေးဘဲ ဖုံးကွယ်ထားတယ်၊ ကျွန်မ ဘယ်လောက်အထိ စိတ်ထိခိုက်ရတယ် ဆိုတာကျတော့ ရှင် မသိဘူး၊ ရှင့်အနေနဲ့ ရှင်ကိုယ်တိုင် ရှင့်ကိုယ်ရှင် စိတ်ထိခိုက်အောင် လုပ်မိတဲ့ အဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံစေချင်ပါတယ်၊ ဒါမှ ရှင် သိလာမှာပါ”

လူစီသည် ရင်ကိုကော့ကာ ခေါင်းကိုမော့ထားသည်။ မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံနေသဖြင့် သူ့မျက်လုံးများသည် ရီဝေမှုန်မှိုင်းနေကြသည်။ သူသည် နောက်သို့ ချာခနဲလှည့်ကာ အခန်းထဲမှ လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

(၇)

ထိုညတွင် လှစိသည် ကောင်းစွာအိပ်မပျော်။ ဖရန့်နှင့် ဖြစ်ခဲ့ရသည့် ရန်ပွဲကို သတိရကာ ကြက်အိပ် ကြက်နိုး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ရန်ပွဲကတော့ ပြီးသွားခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း အရှိန်က မကုန်သေး။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပြန်လည် သင့်မြတ်သွားလိုသည့် စိတ်ကတော့ လှစိတွင် ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အိပ်ရာမှ နိုးလာသည့်အခါ ရုတ်တရက် မထသေးဘဲ သူ့ဘေး၌ အိပ်မောကျနေဆဲဖြစ်သော ဖရန့်အား စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်နေမိသည်။

ဖရန့်၏ ဦးခေါင်းသည် အလွန်လှသည်ဟု သူထင်သည်။ ဖြောင့်စင်း ပေါ်လွင်သော နှာခေါင်းအလှသည်လည်း ချစ်စရာကောင်းလှသည်ဟုပင် သူထင်၏။ သူ့နှာခေါင်းသည် သူ့ညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့်မတူ၊ ထူးထူးခြားခြား လှပသော နှာခေါင်းဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရသော ဖရန့်သည် သူပိုင်ဆိုင်သော လူဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ–

ဖရန့်သည် တစ်ချက်မျှ လူးလွန့်ကာ သူ့ဘက်သို့ စောင်းလိုက်သည်။ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ လှစိက အပြုံးဖြင့် ဆီးကြိုသည်။ "မင်္ဂလာ နံနက်ခင်းပါ"ဟု သူက နှုတ်ဆက်သည့်အခါ ဖရန့်ကလည်း ပြန်၍နှုတ်ဆက် သည်။ သို့တစေလည်း အပြုအမူက စိတ်ပါလက်ပါ မရှိသဖြင့် လှစိ စိတ်မ ကောင်းဖြစ်ရ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လှစိကတော့ သူ့ခံစားမှုကို ထုတ်ဖော်ပြသ ခြင်းမပြု။ သူ့အနေဖြင့် ယမန်နေ့ညကအဖြစ်ကို ပြန်၍အစမဖော်မိအောင် သတိထားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ မဟုတ်ပါလော။

လှစိသည် မိနစ်အနည်းငယ်ကြာမျှ စောင့်ကြည့်နေသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ များတွင် ဖရန့်သည် မနက်ခင်း လက်ဖက်ရည်ကို သူကိုယ်တိုင်သွားယူပြီး မိမိ အား ပေးလေ့ရှိ၏။ အခုတော့ ထိုအစီအစဉ်ကို လုပ်ပုံမလား။ သို့သော်လည်း လုပ်မည့်အရိပ်လက္ခဏာ မပြ။ လှစိသည် အိပ်ရာမှထကာ ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းသည်။ ဖရန့်အား ကျောပေးကာ အဝတ်လဲသည်။

"မထပါနဲ့ဦးလား စောပါသေးတယ်"

"မဖြစ်ဘူး ဖရန့်၊ လှစိမှာ လုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိနေတယ်၊ ဒီည မစ္စတာလင်းနော့စ်လည်း လာလိမ့်မယ်၊ သူလာရင် လှစိ သူနဲ့ ဘာတွေပြောမလဲ ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ပေါ့၊ ကဲပါ ထပါတော့ ဘုရားကျောင်း သွားကြမယ်"

လှစိသည် စကားဆုံးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွား

mgyoe.com

mgyoe.com

သည်။ ဖရန့်သည် ယမန်နေ့ညက လူစီနှင့် ဖြစ်ခဲ့ရသည်များကို မေ့လို့မရသေး။ ထိုအခိုက်တွင် သူ့သား ပီတာ ဝင်လာသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ပုံပြောခိုင်းသည့်အခါ ဖရန့်က ညည်းသည်။ ညက လူစီ၏ အခိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့သော လုပ်ရပ်ကို သတိရကာ ဒေါသက မပြေသေး။ ပြီးတော့ လင်းနော့စ် လာလိမ့်ဦးမည်ဟု ပြောသွားသည်။ ဒါကကော့ ဘာအခိပ္ပာယ်လဲ။

“ဖေဖေ ပြောလေဗျာ”ဟု ပီတာက အော်သည်။ ထိုအခါကျမှပင် ဖရန့်သည် ပုံကို စပြောသည်။ ပုံမဆုံးခင်မှာပင် နံနက်စာစားဖို့ အချက်ပေးမောင်းသံကြားရသဖြင့် သားအဖနှစ်ယောက် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့ကြလေ၏။

ထိုနေ့အဖို့ မနက်စာကို သားအမိ သားအဖ သုံးယောက် အတူစားကြသည်။ ညေ့သည် အန်နာကတော့ သူ့အိပ်ခန်းထဲမှာပင် စားသည်။ စားသောက်ပြီး၍ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း သွားသည့်အခါတွင်လည်း သူတို့သုံးယောက် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ အပြန်တွင်မူ ဖရန့်နှင့် ပီတာက လမ်းလျှောက်ထွက်ကြသည်။ လူစီကတော့ အိမ်သို့ပြန်ကာ အိမ်မှုကိစ္စဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေရ၏။ အထူးသဖြင့် ယနေ့ည မစ္စတာ လင်းနော့စ်အား ညစာစားဖို့ ဖိတ်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

လူစီအနေဖြင့် မစ္စတာလင်းနော့အား ဖိတ်ကြားထားခြင်းသည် သူ့ရည်ရွယ်ချက်နှင့်သူဖြစ်သည်။ သူ့ယောက်ျား၏ ဘဝတိုးတက် မြင့်မားရေးအတွက် မစ္စတာလင်းနော့စ်အား ဖွင့်ပြောပြီး အကူအညီတောင်းခံရန် ကြံစည်ထားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ ယနေ့ညတော့ မပြောလျှင် မဖြစ်တော့ဟု သူ တွက်ထားသည်။ အကယ်၍ ပြောလိုက်ပါကလည်း သူ့အစီအစဉ်သည် အောင်မြင်ရမည်ဟု သူယုံကြည်သည်။

တကယ်တော့ သူ့ယောက်ျားသည် သင့်တော်သော လုပ်ခနှုန်းထားဖြင့် ကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်လာခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ အခုလို လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ချိန်တွင် သူ့ယောက်ျားအနေဖြင့် အစုရှယ်ယာဝင်ခွင့် ရခဲ့ပါမူ တိုးတက်ရာလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်သွားဖွယ်ရာရှိ၏။ အစုရှယ်ယာကိုလည်း တစ်လုံးတည်းမပေးရဘဲ အရစ်ကျစနစ်ဖြင့် ပေးသွင်းခွင့်ရခဲ့ပါမူ မိမိတို့အဖို့ ပို၍အဆင်ပြေစရာရှိ၏။ အဓိက လိုအပ်သည်မှာ မစ္စတာလင်းနော့စ်အား နားဝင်အောင်ပြောပြဖို့သာဖြစ်၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီညတော့ ဆက်ဆက်ပြောတော့မည်ဟု

mgyoe.com

mgyoe.com

သူ့ အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ။

အကယ်၍သာ မစ္စတာလင်းနော့စ်က လက်ခံခဲ့ပါမူ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းသည် လင်းနော့စ်နှင့် ဖရန့်မူးတို့ ပိုင်ဆိုင်သော လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်လာဖို့ရှိ၏။ သို့ဆိုလျှင်...။

မီးဖိုခန်းထဲ၌ အလုပ်များနေသော လူစီသည် သူ့အတွေးနှင့်သူ ကျေနပ်အားရကာ ပြုံးလျက်ရှိသည်။

ထိုညနေ ခြောက်နာရီတွင် အိမ်ရှေ့မှ ခေါင်းလောင်းသံ ကြားရသည်။ လူစီသည် သူကိုယ်တိုင်သွား၍ တံခါးကို ဖွင့်ပေးကာ မစ္စတာလင်းနော့စ်အား ခေါ်လာခဲ့လေသည်။ လင်းနော့စ်သည် လူစီအား ခင်မင်သူဖြစ်၏။ လူစီ့အပေါ် အထင်အမြင်ကြီးသူလည်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း လူစီနှင့် သူ၏ ဆက်ဆံရေးသည် အမြဲတစေ ချောမွေ့ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ညစာစားပွဲသည် စိုစိုပြည်ပြည်ရှိသည်။ ပီတာကလည်း ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်ပင်ရှိသည်။ မစ္စတာလင်းနော့စ်သည် ဖရန့်နှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် အန်နာနှင့် မိမိတို့က ဝင်ပြောသည့်အခါ ဝင်ပြောသည်။

လင့်နော့စ်သည် ကော်ဖီကို တစ်ကျိုက်မျှ သောက်လိုက်ပြီး ပန်းကန်ကို ပြန်ချထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် အန်နာ့ဘက်လှည့်၍ "မင်းကော ဘယ်တော့ လောက် ပြန်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲ"ဟု မေးသည်။

အန်နာက ပြုံးသည်။ ဤမေးခွန်းကို နေ့လယ်စာ စားနေစဉ်ကတည်းက အန်နာ့ရင်ထဲ၌ တည်ရှိလာခဲ့သည်။ ယခုလည်း အမေးခံရပြန်ပြီ။

"အပြောင်းအလဲလေးနဲ့တွေ့တော့ အန်နာ ပျော်နေတယ်"ဟု အန်နာက မျက်ခုံးပင့်ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

"သူ့အနေနဲ့ အရေးတကြီး ပြန်ဖို့မလိုပါဘူး"ဟု ဖရန့်က ဝင်ပြောသည်။ "သူ ဒီမှာ သူကြိုက်သလောက် နေနိုင်ပါတယ်"

လူစီက ကော်ဖီပန်းကန်ကို ဖျတ်ခနဲချထားလိုက်ပြီး ဖရန့်၏မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ "မဟုတ်သေးဘူး ဖရန့်ရဲ့"ဟု ပြောသည်။ "အန်နာ့မှာ သူ့အစီအစဉ်နဲ့သူ ရှိနေချင် ရှိနေမှာ၊ လူစီတို့က တားနေလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ"

"အန်နာ့မှာ အစီအစဉ် အထူးအထွေ မရှိပါဘူး"ဟု အန်နာက ဝင်ဖြေသည်။

"အန်နာက ဘယ်တော့မှ ကြိုတင်စီစဉ်တာတွေ ဘာတွေ လုပ်လေ့လုပ်ထ

mgyoe.com

mgyoe.com

မရှိဘူး၊ အခြေအနေအရ ကိုယ်နဲ့သင့်တော်မယ်ထင်တဲ့ဟာကို ကောက်လုပ်လိုက်တာပဲ"

"ဒါဆိုရင်တော့ မင်းဟာ အလွန့်ကို ခေတ်မီတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ"ဟု လင်းနော့စ်က မှတ်ချက်ချသည်။

"အန်နာနဲ့ လူစီ မတူတာ အဲဒါပဲ"ဟု လူစီက ပြောသည်။ "လူစီကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ကြိုတင်ပြီးတွက်တယ်၊ ပြီးတော့မှ လုပ်စရာရှိတာကို စနစ်တကျ ဆက်လုပ်တယ်၊ လူစီကတော့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရေစီးနဲ့အလိုက်သင့် မျောပါသွားတာမျိုး အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး"

"အန်နာကတော့ ဖြစ်လာတဲ့အတိုင်း လက်ခံတယ်၊ တကယ်လို ကိုယ်ဖြစ်ချင်သလို အတင်းအဓမ္မ လုပ်နေရင် နံရံကြီးတစ်ခုကို ခေါင်းနဲ့ပြေးဆောင့်သလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့၊ ဖရန့်ကော ဘယ်လိုထင်လဲ၊ ကိုယ်လိုချင်တာတွေ ရဖို့အတွက် အပြင်းအထန် ရုန်းကန်နေရတာကို ကြိုက်သလား"

မျက်လွှာကိုချ၍ သူ့ပန်းကန်ကို စိုက်ကြည့်နေသော ဖရန့်က "ကိုယ်တော့မသိဘူး"ဟု ပြောသည်။ "ကိုယ့်ကိုယ်ကို တခြားလူတွေနဲ့ အတူတူပဲလို့ထင်တာပဲ၊ အလုပ်ထဲမှာကတော့ ပျော်စရာ ရှာမတွေ့ပါဘူး၊ မင်း အလုပ်လုပ်တယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ ရှင်းပါတယ် မလုပ်မဖြစ်လို့ လုပ်ရတာပဲ၊ မင်းက ကြိုက်လို့လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး"

စားပွဲထိပ်၌ ထိုင်နေသော လူစီ၏ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားသည်။ အခုလို အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အရေးကြီးသောကိစ္စ ပြောမည်ဟု စိတ်ဥာဏ်ထားသည့် ည ကျခါမှ ဤစကားမျိုးကို လင်းနော့စ်ရှေ့၌ ပြောလိုက်ခြင်းသည် သူ့ယောက်ျား ရူးများသွားလို့လား။

"အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ စကားတွေပဲ"ဟု လူစီက ရေရွတ်သည်။ "ရှင်ဟာ ရှင့်အလုပ်အပေါ်မှာ အလွန်စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာ လူစီ သိနေတာပဲ၊ လူစီ့လောက် ဘယ်သူသိမှာလဲ၊ ဟိုတစ်နေ့ကပဲ ရှင့်အလုပ်ကို ရှင် အလွန်သဘောကျတယ်လို့ လူစီ့ကို ပြောနေသေးတာပဲ၊ ရှင့်အတွက် အလွန်ကြီးမားတဲ့ အခွင့်ကောင်းကြီး တစ်ခုဆိုတာရှင် သိဖို့ကောင်းပါတယ်"

"အဲဒီအခွင့်အရေးကို ရှင့်ဘာသာရှင်ပဲ ရအောင်ယူပေါ့ လူစီရယ်" ဟု အန်နာက ကြားဖြတ်ပြောသည်။ "ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီအခွင့်အရေးကို သိပ်ကောင်းတယ်လို့ ထင်နေတာ ရှင်ပဲမဟုတ်လား"

mgyoe.com

mgyoe.com

လင်းနော့စ်က အန်နာ၏စကားကို သဘောကျဟန်ဖြင့် ရယ်သည်။ လူစီအား လှည့်ကြည့်ပြီး "ဟုတ်သားပဲ၊ အန်နာ ပြောတာ မှန်တယ်"ဟု ပြောသည်။ "အဲဒီအခွင့်အရေးကို မင်း ရအောင်ယူဖို့ကောင်းတယ် လူစီ၊ ဒီရောမှာ မင်းက မင်းယောက်ျားထက်ပိုပြီး တော်တယ်လို့ ငါကတော့ ယုံကြည်နေတယ်၊ တကယ်လို့ မင်း လိုလားတယ်ဆိုရင်တော့ ငါ့ကို အသိပေးပါ"

လူစီ၏ မျက်နှာသည် ရဲရဲနီလာသည်။ အန်နာ၏ မဆိမဆိုင် ဝင်စွက်မှုကြောင့် မိမိ ကြံစည်စိတ်ကူးထားသမျှ အားလုံးကပြောင်းကပြန် ဖြစ်ကုန်ရပြီဟု တွေးမိကာ စိတ်ထဲတွင် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယခု ရလာသည့် အခြေအနေကိုပင် သူ မဖြစ်မနေ အသုံးချတော့မည်ဟု ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူသည် အန်နာ၏ သရော်သောအကြည့်ကို သတိမထားမိ။ လင့်နော့စ်ကိုသာကြည့်၍ သူ့ကိုယ်သူ ရဲဆေးတင်လျက်ရှိသည်။

"ကျွန်မ စကားတစ်ခုတော့ ပြောပြချင်ပါတယ် မစ္စတာလင်းနော့စ်"ဟု စကားစသည်။ "တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ဖရန့်ရဲ့ အလုပ်ကိစ္စပါ"

"အင်း သူ့အလုပ်ကိစ္စ"ဟု လင်းနော့စ်က ရေရွတ်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် ရှင်၊ ကျွန်မတို့ သိထားရသလောက် ဆိုရင် မစ္စတာလင်းနော့စ် လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့ဖို့ရှိနေတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီတော့ လုပ်ငန်းချဲ့ထွင်တဲ့အခါမှာ ပိုလာတဲ့အလုပ်တွေကို လုပ်ကိုင်ပေးဖို့ လူတစ်ယောက် လိုလာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်"

အခန်းထဲတွင် ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ အားလုံးက လူစီအား ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။

"မစ္စတာလင်းနော့စ် ကိုယ်တိုင်ကော တိုးလာမယ့်အလုပ်ကိစ္စကို တွေးမိပြီးပြီလား မသိဘူး"

"အင်း ငါကိုယ်တိုင်ကတော့ တိုးလာမယ့် အလုပ်တွေအကြောင်း မတွေးမိသေးဘူးကွယ့်၊ ပြီးတော့လည်း ငါကိုယ်တိုင်က ဟိုတုန်းကလို ငယ်ရွယ်တဲ့ လူ မဟုတ်တော့ဘူးလေ၊ အဲဒီတော့..."

လူစီက ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ကိုင်းလိုက်ပြီး မစ္စတာလင်းနော့စ်၏ မျက်နှာကို ကြည့်သည်။ "ဒါကြောင့်မို့ လူစီက မစ္စတာလင်းနော့စ်မှာ လူတစ်ယောက်တော့ လိုမှာပဲလို့ တွေးမိတာပါ"ဟု ပြောသည်။ "ဒီကိစ္စမှာ ဟို...ဟို... ဖရန့်ကိုပါ

mgyoe.com

mgyoe.com

အစုရှယ်ယာ နည်းနည်းပါးပါး ဝင်ခွင့်ပေးပြီး လုပ်မယ်ကိုင်မယ်ဆိုရင်…"

မစ္စတာလင်းနော့စ်သည် အံ့အားသင့်ကာ လူစီအား ကြည့်နေသည်။ စားပွဲတစ်ဖက်ထိပ်မှ ဖရန့်သည် လှုပ်စိလှုပ်စိ ဖြစ်နေသည်။ သူ့မျက်နှာသည် နီရဲလျက်ရှိ၏။

"လောလောဆယ် ခေါင်းရှုပ်ခံပြီး စဉ်းစားဖို့ လိုအပ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး မစ္စတာလင်းနော့စ်"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။ "ညစာကိုသာ အေးအေးဆေးဆေး စားပါ"

"သူ့ကို ဒီအခွင့်အရေးလေးတော့ ပေးမယ်မဟုတ်လား မစ္စတာလင်းနော့စ်"ဟု လူစီက တခတယလေသံဖြင့် ဇွတ်တိုး၍ပြောသည်။ "သူ့ကိုသာ ဒီအခွင့်အရေး ပေးလိုက်လို့ကတော့ ရှင် မှားမသွားနိုင်ပါဘူး၊ ရှင့်အတွက် အများကြီး အထောက်အကူ ရလာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ အာမခံရဲပါတယ်"

မစ္စတာလင်းနော့စ်သည် လူစီ၏အကြည့်ကို မျက်နှာချင်း မဆိုင်တော့ဘဲ တစ်ဖက်သို့ လွှဲဖယ်လိုက်သည်။ သူသည် ထူးဆန်းသောအပြုံးဖြင့် ကြည့်နေသော အန်နာ့ဘက် လှည့်ကြည့်သည်။

"ကဲ အန်နာ၊ ဒီကိစ္စကို တို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"ဟု မေးသည်။ "ညစာစားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဒီမေးခွန်းမျိုးမေးတော့ တော်တော် ခက်ျတာပဲ"

အန်နာက စိတ်မကောင်းဖြစ်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် လင်းနော့စ်အား ကြည့်နေသည်။ "အခု လောလောဆယ် မစ္စတာလင်းနော့စ်က အလုပ်အကြောင်း ဘာမှမပြောချင်ဘူးနဲ့တူတယ်"ဟု ပြောသည်။ "ဒါပေါ့လေ အခုလို နားရက် တနင်္ဂနွေနေ့မှာဆိုတော့ ပိုပြီး ပြောချင်စိတ် မရှိဘူးပေါ့"

လူစီ၏ ဒေါသသည် အရှိန်ပို၍ တက်လာသည်။ သို့သော်လည်း အပြင်သို့ ပေါက်ထွက်မလာအောင် ချုပ်တည်းထားသည်။ သူသည် အန်နာ၏ မျက်နှာကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်သည် အန်နာ၏ စကားကို သူ ခေါင်းထဲထည့်၍ မစဉ်းစားတော့။ သူ ပြောလက်စ စကားကိုသာ လင်းနော့စ်အား ထပ်ပြောသည်။

"အစုစပ် အဖော်တစ်ယောက်ရှိလာရင် အကျိုးအများကြီး ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်၊ အစုထည့်ဝင်ဖို့ ငွေကလည်း ကျွန်မ အစ်ကိုက အကူအညီပေးမှာပါ"

"ဒါပေမယ့် ဖရန့်က"ဟု အန်နာက ဝင်ပြောကာ ဖရန့်အား တစ်ချက်

mgyoe.com

mgyoe.com

လှမ်းကြည့်သည်။ "ရှင်က ဘာမှမပြောတော့ဘူးလား၊ အန်နာ ဆိုလိုတာက ရှင် ဒီဟာကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မကြိုက်ဘူးလို့ ကျွန်မကတော့ ထင်…"

ဖရန့်၏ မျက်နှာသည် နီမြန်းနေဆဲ။ ယောက်ျား၏ အခြေအနေ တိုးတက်ရေးအတွက် မယားလုပ်သူက ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေခြင်းသည် သင့်တော်ပါ၏လော။ အထူးသဖြင့် အန်နာ့ရှေ့တွင် ပြောဆိုနေခြင်းသည် သိက္ခာချရာ မရောက်ပေးဖူးလား။ ဤအိမ်တွင် သူသာလျှင်သခင်၊ သူသာလျှင် အာဏာပိုင် ဖြစ်သည်ဟု အများသိအောင် လုပ်တော့မည်ဟု မနက်ကပင် အတိအလင်း ပြောမိခဲ့သေး၏။ အခုတော့ ဖရန့်သည် စိတ်ဆိုးသော မျက်နှာထားဖြင့် လူစီ အား ကြည့်သည်။

"ကိစ္စတစ်ခုလုံးဟာ ငါ့အတွက်ကတော့ အသစ်အဆန်းပဲ၊ အခုမှပဲ သိရတာ၊ ဒါဟာ ငါလုပ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။

"ဒါဆိုရင်လည်း လောလောဆယ် မေ့ထားလိုက်ပါဦး"ဟု လင်းနော့စ်က ပြောသည်။ "နောက်ကျတော့မှပဲ စဉ်းစားကြတာပေါ့"

လူစီ့မျက်နှာသည် ဖြူရော်ရော် ဖြစ်သွားသည်။ သူ့ရင်သည် ဒေါသဖြင့် မြင့်ချည်တစ်ခါ နိမ့်ချည်တစ်လှည့် ဖြစ်နေသည်။ အန်နာသည် သူ့အစီအစဉ်ကို ပျက်အောင်ဖျက်သည်ဟူသော အစွဲသည် သူ့စိတ်တွင် ကပ်ငြိသွားခဲ့လေပြီ။

"အခုတစ်ခါတည်း ဘာဖြစ်လို့ ပြီးပြတ်အောင်မပြောနိုင်ရမှာလဲ"ဟု လူစီက ပြောသည်။ "တနင်္ဂနွေနေ့ ညစာစားချိန်ဟာ 'လက်ခံမယ်'၊ 'လက်မခံဘူး'ဆိုတဲ့ အဖြေမျိုးပေးတာကိုတော့ တားမြစ်ပိတ်ပင်မယ် မထင်ပါဘူး"

"ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဒီည ညစာလာစားဖို့ ဖိတ်တာဟာ ဒီကိစ္စပြောချင်လို့ပေါ့ ဟုတ်လား"ဟု လင်းနော့စ်က မေးသည်။

လင်းနော့စ်၏ ပြောင်ကျလွန်းသော မေးခွန်းကို သူ ရှောင်လွှဲ၍မရ။ သို့တစေလည်း သူသည် ထိုမေးခွန်းကို မသိသလိုလုပ်ကာ မဖြေဘဲနေလိုက် သည်။

"မစ္စတာလင်းနော့စ် အနေနဲ့ ကျွန်မတို့ကို သိလာတာကြာပြီပဲ" ဟု လူစီက ပြုံး၍ပြောသည်။ "ဖရန့်နဲ့ အလုပ်လုပ်လာတာလဲ ဆယ်နှစ်တောင် ရှိသွားပြီပဲ၊ ဒီကိစ္စကို စဉ်းစားပေးဖို့ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်"

လင်းနော့စ်သည် လက်ထဲမှ ခက်ရင်းကို ပြန်ချလိုက်ပြီး သူ့မုတ်ဆိတ် မွေးကို အသာအယာဆွဲကာ စဉ်းစားနေသည်။ သူ့စိတ်တွင် အနှောင့်အယှက်

mgyoe.com

ဖြစ်သွားပုံပေါ်လျက်ရှိ၏။

"ဒါကို ချက်ချင်းအဖြေပေးဖို့က မလွယ်ဘူး၊ စဉ်းစားဖို့က ရှိသေးတယ်လို့ထင်တယ်၊ ငါက လွယ်လွယ်နဲ့လည်း သဘောမတူချင်ဘူး၊ သဘောတူပြီးရင်လည်း လွယ်လွယ်နဲ့ မဖျက်ချင်ဘူး"

"တကယ်လို့ ဖရန့်ကို ဘဲလ်ဖတ်စ် အေဂျင်စီမှာ တာဝန်ပေးမယ်ဆိုရင်ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"ဟု အန်နာက ကြားဖြတ်ပြောသည်။ "ဖရန့်အဲဒီကို သွားလုပ်တုန်းက အများကြီး တိုးတက်လာခဲ့တာပဲ၊ အခုလောလောဆယ် တာဝန်ယူထားတဲ့လူက သိပ်မှမတော်တာ"

လူစီ၏ ဦးခေါင်းသည် ထောင်လာသည်။ အန်နာ လုပ်ပုံသည် မတန်တဆ လွန်ကဲလာပြီဟု သူ ယူဆသည်။ မိမိ ပြောထားသည့် အဓိကကိစ္စသည် အန်နာ လုပ်ပုံကြောင့် ပျက်ရတော့မည့် အနေအထားသို့ ဆိုက်ရောက်နေလေပြီ။ အကယ်၍ သူပြောသလို ဘဲလ်ဖတ်စ်အေဂျင်စီ တာဝန်ကို ဖရန့် ရပြီဆိုပါတော့။ ယခုလက်ရှိ အလုပ်ထက် အဆင့်အတန်းအားဖြင့် အနည်းငယ်မျှသာ မြင့်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုကိစ္စသည် အန်နာနှင့် လုံးဝသက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စမဟုတ်။ ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်အောင် ဆိုးဝါးသည့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုတစ်ခုဟု သူထင်သည်။ သူ့အနေဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း မရှိတော့။ သူသည် အန်နာအား စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။

"ဒီကိစ္စဟာ ရှင့်ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး အန်နာ၊ ကျွန်မဟာ အိုင်ယာလန်ကို သွားနေချင်စိတ် ရှိတဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး"

"အိုင်ယာလန်ဟာ ဆိုးဝါးတဲ့နေရာတစ်နေရာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ ရှင် နားလည်ထားဖို့ လိုလိမ့်မယ်"ဟု အန်နာက ပြောသည်။ "မိုးက သိပ်ကောင်းတော့ အမြဲ စိုပြည်စိမ်းလန်းနေတဲ့ နေရာပါ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မတို့နဲ့ သင့်တော်တဲ့နေရာ မဟုတ်ဘူး"ဟု လူစီက တင်းမာသောလေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ "ရှင်နဲ့တော့ သင့်တော်ချင်တော်မှာပေါ့၊ ရှင့်အဖို့တော့ ကြိုက်စရာအကြောင်းတွေလည်း ရှိချင်ရှိမှာပေါ့"

"ဟုတ်တယ်၊ ရှိချင်ရှိမှာပဲ"ဟု အန်နာက လေအေးအေးဖြင့် ပြောသည်။

"ကြိုက်စရာ အကြောင်းတွေထဲမှာ ရှင့်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတွေလည်း ပါချင်ပါမှာပေါ့လေ"

mgyoe.com

mgyoe.com

အခြေအနေသည် တင်းမာလာသည်။ လင်းနော့စ်သည် မျက်နှာကြက်ကို မော့ကြည့်နေသည်။ ဖရန့်ကတော့ စိတ်ညစ်၊ စိတ်ရှုပ်နေသော မျက်နှာထားဖြင့် မီးဖိုဆီသို့ စိုက်ကြည့်နေသည်။ စောစောက ရရှိနေသည့် ပျော်ရွှင်သာယာမှုများသည် တစ်စစီဖြစ်ကာ ပျောက်ပျက်ကုန်ကြလေပြီ။

အမှန်တော့ မိမိ၏ အတင်းအကျပ် ပြောဆိုမှုကြောင့် မစ္စတာလင်းနော့စ်ဘက်မှ အလျှော့ပေးတော့မည့် အနေအထားသို့ ဆိုက်ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အန်နာ၏ မဆီမဆိုင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုကြောင့် ချက်ချင်းလိုလိုပင် ထိုအနေအထားသည် ပျက်ပြားသွားခဲ့ရလေပြီ။ အခုအတိုင်းဆိုပါက လင်းနော့စ်၏ စိတ်ဓာတ် ပြန်လည်ပြောင်းလဲလာဖို့အတွက် နောက်ထပ် လအတန်ကြာမျှ စောင့်ရပေဦးတော့မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လောလောဆယ်တော့ဖြင့် သူ၏ အစီအစဉ်သည် လုံးဝ ပျက်စီးသွားခဲ့ရပြီ။ တရားခံကတော့ တခြားလူမဟုတ်၊ အန်နာ။

"ကော်ဖီနည်းနည်းလောက် ပေးပါဦး"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။

လူစီသည် ချက်ချင်းမပေးဘဲ တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း လုပ်နေသည်။ ထို့နောက် ဖရန့်လက်ထဲမှ ပန်းကန်ကို လှမ်းယူပြီး ကော်ဖီထပ်ထည့်ပေးသည်။ နောက်ထပ်စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောတော့ဘဲ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။

"ကဲ... ကဲ တို့ ပြန်မှပဲ"ဟု လင်းနော့စ်က ပြောသည်။

"ဒီနေ့ စောစောလာတာဟာ စောစောပြန်ချင်လို့ကွယ့်" လူစီက "နေပါဦး"ဟုမတား။

"ကျွန်တော် ခြံဝအထိ လိုက်ပို့ပေးမယ်"ဟု ဖရန့်က ပြောကာ ထိုင်ရာမှ ထရပ်သည်။

"အန်နာလည်း လိုက်ခဲ့မယ်၊ လေကောင်းလေသန့် ရှူရတာပေါ့၊ ဒီညသိပ်သာယာတယ်"ဟု အန်နာက ဝင်ပြောသည်။

လူစီ၏ မျက်နှာသည် နီရဲလာပြန်သည်။ ဒေါသအရှိန်သည် တက်လာပြန်ပြီ။ သူသည် ဘာမှဝင်မပြောဘဲ ငြိမ်နေသည်။ ထို့နောက် ဧည့်သည်အားအိမ်ရှေ့ခန်းမထဲအထိ လိုက်ပို့သည်။

"မင်္ဂလာညပါ လူစီ၊ ညစာအတွက် ကျေးဇူးသိပ်တင်တယ်"ဟု လင်းနော့စ် ကပြောကာ လက်ကိုဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်သည်။

လူစီသည် အိမ်ရှေ့တံခါးဝမှရပ်ကာ သူတို့သုံးယောက် ထွက်သွားရာ

mgyoe.com

mgyoe.com

သို့ လိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့စိတ်သည် ငြိမ်သက်အေးချမ်းမှု ကင်းမဲ့လျက်ရှိ၏။ သူ့စိတ်ကူးသည် လေထဲတွင် တိုက်အိမ်ဆောက်သည့်နှယ် ဖြစ်သွားခဲ့ရပြီ။ အန်နာသည် ဘာကြောင့် ဤမျှလောက်အထိ အတင့်ရဲရဲဖြင့် ပါဝင်စွက်ဖက်တာပါလိမ့်။ ဘယ်နည်းနှင့်မှ ရိုးရိုးသားသားလုပ်သည်ဟု မပြောနိုင်။ သူ့ရင်ထဲတွင် မကျေနပ်မှု လှိုင်းတံပိုးသည် ထကြွလှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ သူသည် ချာခနဲ ပြန်လှည့်ကာ အိမ်ထဲသို့ဝင်ခဲ့သည်။

သူသည် ပိတာအား အိပ်ရာထဲသို့ လိုက်ပို့သည်။ ပြန်ဆင်းလာပြီး စားပွဲပေါ်မှ ပစ္စည်းများကို သိမ်းသည်။ သူသည် အန်နာ၏ ပြောဟန်ဆိုဟန်များကို တွေးမိပြန်၍ သူ့အား ဂုဏ်သိက္ခာကင်းမဲ့အောင် လုပ်ခြင်းဟုပင် မြင်နေသည်။ အန်နာ၏ လုပ်ပုံသည် စဉ်းစားရခက်လှ၏။ ဘာကြောင့် ဤမျှလောက်အထိ ပါဝင်လာရသနည်း။ အမှန်တော့ ဖရန့်၏ ကိစ္စတွင် သူ ပါဝင်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်မဟုတ်။ သို့ပါလျက်နှင့် ဤမျှလောက်အထိ အတင့်ရဲခြင်းသည် အလေးအနက်ပြုရမည့် အကြောင်းကတော့ ရှိပေလိမ့်မည်။ ထိုအကြောင်းသည် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုများ ဖြစ်လေမလား။ ထိုအကြောင်းကိုတော့ သူသိမှ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆသည်။

အိမ်ရှေ့မှ တံခါးဖွင့်သံ ကြားလိုက်ရပြီးနောက် ခန်းမထဲသို့ ဝင်လာသည့် ခြေသံများနှင့် သူတို့နှစ်ယောက်၏ စကားပြောသံများ၊ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသော ဖရန့်အား ဆီး၍ကြည့်လိုက်သော လူစီ၏ မျက်နှာထားသည် တင်းမာပြတ်သားလှ၏။ ဘာကြောင့်ရယ်တော့မသိ။ ဝင်လာသည်မှာ ဖရန့် တစ်ယောက်တည်း။

"သိပ်ကောင်းတယ်"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။ "ဒီည မင်း ငါ့ကို အရူးလုပ်လိုက်ပုံကဖြင့် သိပ်ကိုကောင်းတယ်၊ ဘာအကျိုးကျေးဇူးမှမရှိတဲ့ လုပ်ရပ်ပေါ့"

"အရူးလုပ်တာ ကျွန်မ မဟုတ်ဘူး၊ ရှင့်ကိုယ်ရှင် ပြန်လုပ်တာ"ဟု လူစီက ဒေါသတကြီး တုံ့ပြန်သည်။ "လင်းနော့စ်က ဒီအခွင့်အရေး ရှင့်ကိုပေးဖို့ ရည်ရွယ်ထားပြီးသားဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်"

"သြော်... မင်းက ဒီကိစ္စကို မင်းဘာသာမင်း ဆုံးဖြတ်နေတာကိုး၊ မင်းက သူ့ကို ဆရာကြီးလုပ်လို့ ရမယ်ထင်နေသလား။ ငါ့ကိုလည်း ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဆရာကြီးလုပ်သွားလို့ ရမယ်ထင်နေသလား"

mgyoe.com

mgyoe.com

"ရှင် စွပ်စွဲနေတာ လုံးဝမဟုတ်ဘူး၊ ဖရန့်"ဟု လူစီက အော်သည်။ "ရှင် သိရက်သား နဲ့ ကျွန်မကို မတရားစွပ်စွဲတာ၊ ကျွန်မ လုပ်သမျှ အရာရာတိုင်းဟာ ရှင့်အတွက်ချည်းပဲ၊ ရှင် အကျိုးရှိဖို့နဲ့ ရှင် ကောင်းစားဖို့အတွက် လုပ်တာ"

"ငါ ကောင်းစားဖို့တဲ့"ဟု ရေရွတ်ကာ ဖရန့်က မဲ့သည်။ "မင်း ငါ့ကို နှောင်ကြိုးတည်းနေသော လူတိုင်းသိတယ်၊ အန်နာတောင်မှ သိနေပြီ"

"ဩော် အန်နာတောင် သိနေပြီကိုး"

"အေး ဟုတ်တယ်၊ အန်နာတောင်သိနေပြီ၊ မင်း ဒိကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အန်နာ့ကို ဆက်ဆံတာ သိပ်ပြီးရိုင်းစိုင်းတယ်၊ မင်း သိထားဖို့က အန်နာဟာ ငါ့နှမဝမ်းကွဲပါကွ"

"ရှင့်နှမဝမ်းကွဲက ရှင့်မယားထက် ပိုပြီး အရေးပါနေသလားဆိုတာ ကျွန်မ သိပါရစေ"

ဖရန့်က စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြီးဖွာသည်။ မီးခြစ်ဆံကို မီးဖိုထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

"ငါ ပြောနေတာက အန်နာ့ကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဆက်ဆံဖို့ ပြောနေတာကွ"

လူစီသည် ဖရန့်၏စကားကို ဂရုမထား၊ ဒေါသရှိန်တက်နေသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။

"ကျွန်မ ရှင့်ကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်း မေးခွန်းတစ်ခု မေးချင်တယ်၊ ရှင် ဘာကြောင့် အန်နာ့ကို ဒီလောက် အရေးပေးနေရတာလဲ"

"မင်း တော်တော်လွန်နေပြီ၊ မင်းက ငါ့ကို ဒီမေးခွန်းမျိုး မေးစရာလိုသလား၊ မင်း ငါ့ကို ပြန်လှန်မေးခွန်းတွေ ထုတ်စရာမလိုဘူး"

"လိုလို့မေးတာ၊ ဒီမေးခွန်းဟာ တည့်တည့်မေးတဲ့ မေးခွန်း ရှင် သိရဲ့လား"

"ဒါမျိုး ငါ့ကိုလာမမေးနဲ့၊ မင်းဘာသာမင်း မေး"

လူစီက ဘာမှပြန်မပြော။ သူသည် တစ်ခဏမျှ ရပ်နေသေးသည်။ ထို့နောက် ဆိုဖာပေါ်သွားထိုင်ကာ ဓာထိုးအပ်များကို ကောက်ကိုင်သည်။ ဓာထိုးနေသော လက်များသည် တဆတ်ဆတ်တုန်နေကြသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် မျက်ရည်များဖြင့် ပြည့်လာသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"လူစိ ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ"ဟု မေးသည်။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် လမ်းခင်းပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

"ငါ အိပ်တော့မယ်၊ ဘာမှမလိုဘူး"

"ကိုးနာရီတောင် မထိုးသေးဘူး ဖရန့်၊ ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို မေ့ပစ်လိုက်ကြပါစို့၊ လူစိနဲ့ ဖရန့်ဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချစ်ကြတဲ့လူတွေပါ မောင်ရယ်"

"ဒီည မင်းလုပ်တာတွေဟာ တော်တော့်ကို စိတ်မချမ်းသာစရာကောင်းတယ်"ဟု ဖရန့်ကပြောကာ လူစီ့ဘက်မှ တုံ့ပြန်ခြင်းမပြုမီ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

လူစိသည် အချိန်အတော်ကြာမျှ ဆိုဖာပေါ်၌ ထိုင်နေသည်။ အပေါ်ထပ်မှ ဖရန့်၏ လှုပ်ရှားသံများကို ကောင်းစွာ ကြားနေရ၏။ အခုကျတော့လည်း လူစိ၏ စိတ်သည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းကိုသာ ခံစားနေရသည်။ ပြီးတော့ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်။

နောက်ဆုံးတွင် သူသည် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ မှောင်ထဲ၌ရပ်၍ အဝတ်လဲကာ အိပ်ရာပေါ်တက်သည်။ ဖရန့်၏ဘေး၌ အသာဝင်လှဲသည်။ ဖရန့်ကတော့ အိပ်ပျော်ဟန်ဆောင်ကာ ငြိမ်နေသည်။ သို့သော်လည်း မကြာခဏ သက်ပြင်းချသံများ ကြားနေရသဖြင့် ဖရန့် အိပ်မပျော်သေးမှန်း သိနေသည်။

ဖရန့်က သူ့အား စကားစပြောလိုက်လျှင် မည်မျှကောင်းပါမည်နည်းဟူသော အတွေးသည် လူစီ့ရင်ထဲ၌ တည်ရှိလာသည်။ သို့သော်လည်း ပြောလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု စိတ်က သိနေသည်။ သူ့ဘက်က နောက်တစ်ထစ်အလျှော့ပေးရလျှင် ကောင်းလေသမား၊ ဒီလိုကျတော့လည်း မဖြစ်နိုင်။ မိမိမှာလည်း ကိုယ့်မာနနှင့်ကိုယ် ရှိနေသေးသည် မဟုတ်လော။

သူသည် မလှုပ်မယှက် လှဲနေသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပြေလည်သွားစေနိုင်မည့် အရိပ်လက္ခဏာများကိုလည်း မပြ။ အပြင်ဘက်မှ လရောင်သည် ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ အခန်းထဲသို့ စီးဝင်နေသည်။ သူကတော့ မျက်စိများကို စုံမှိတ်လျက်။

mgyoe.com

(၈)

ရင်ဆိုင်နေရသည့် ပြဿနာကို အန်နာနှင့် ထိပ်တိုက်ရှင်းပါမှ ဖြစ်မည်ဟု လူစိက အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်သည်။ သူ့သား ပီတာ အိမ်တွင်မရှိမည့် မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်သည် ရှင်းလို့အကောင်းဆုံးအချိန်ဟုလည်း သတ်မှတ်လိုက်သည်။ ရှင်းသည့်အခါ မိမိဘက်က တည်ငြိမ်အေးဆေးရမည်။ အန်နာသည် မိမိ၏ ဧည့်သည်၊ မိမိက အိမ်ရှင်၊ သူ၏ ပြုမူပြောဆိုမှုများနှင့် ဘာကြောင့် ဤမျှ လောက်အထိ အတင့်ရဲလာသည်ကို ရှင်းပြပါဟု မိမိက တောင်းဆိုမည်။

သို့သော်လည်း နောက်နေ့မနက်တွင် လုံးဝမမျှော်လင့်ဘဲနှင့် အန်နာသည် ဂလက်စဂိုမြို့သို့ ဈေးဝယ်သွားမည်ဟုဆိုကာ ခရီးထွက်သွားသည်။ ကြိုတင်၍ ပြောခြင်းမပြု။ မနက်စာစားရင်း ဖြုန်းခနဲ အသိပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ "အန်နာ အဝတ်အစား သွားဝယ်လိုက်ဦးမယ်"ဟု ပြောကာ ထိုင်ရာမှ ချက်ချင်းထ၍ ဆယ်နာရီ ရထားအမီ ထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ လူစိအား အပျင်းပြေလိုက်ခဲ့ပါလားဟုပင် ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမပြု။

လူစိကတော့ အန်နာက ဖိတ်ခေါ်သည့်တိုင်အောင် လိုက်လိမ့်မည် မဟုတ်။ သူ့ဦးခေါင်းသည် အိပ်ရာမှနိုးကတည်းက လေးလံထိုင်းမှိုင်းလျက် ရှိသည်။ စိတ်ကလည်း ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် အတွေးတစ်ခုသည် တရစ်ဝဲဝဲ ပေါ်လာလိုက်၊ ပျောက်သွားလိုက် ဖြစ်နေသည်။ အခြေအနေမှန်ကို မရှာဖွေမိ စိတ်ထဲက သေချာဖို့လိုသဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်ပင် တွေးနေမိခြင်းဖြစ်ရာ အခု အချိန်ထိတော့ မရသေး။

သူသည် အိမ်မှုကိစ္စများကို လုပ်ရင်းမှ လာမည့်သီတင်းပတ်အကုန်တွင် ပို့ထ်ဒိုရန်မြို့သို့သွားမည့် သား ပီတာအတွက် ပစ္စည်းအတိုအထွာများ ကြိုတင်၍ စုဆောင်းနေသည်။ စိတ်ကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကင်းကွာလျက်ရှိ၏။ သူ့အတွေးသည် သူ့သံသယပေါ်၌သာ တလည်လည်ဖြစ်လျက် ရှိလေသည်။

စ၍တွေ့စဉ်အချိန်က သူသည် အန်နာနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်ကို မေ့ပစ်၍မရ။ ထိုစဉ်က သူကိုယ်တိုင်ပင် အန်နာအား အလွန်လိုလိုလားလား လက်ခံခဲ့ရုံမျှမက အန်နာက သူ့အပေါ် တရင်းတနှီး ဖြစ်လာစေရန် များစွာကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ဖူး၏။ သို့သော်လည်း ထိုစဉ်က အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို စနစ်တကျ ဆင်ခြင်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဂျိုး လိုက်ပို့၍ အန်နာ အိမ်ထဲရောက်လာကတည်းက စိတ်ချင်း သဟဇာတမဖြစ်ဟု စိတ်ထဲက

mgyoe.com

mgyoe.com

အလိုလိုထင်ခဲ့မိ၏။

ထိုစဉ်က အန်နာအား သူ သဘောကျသည်ဟု ထင်ခဲ့မိခြင်းသည် စိတ်လှည့်စားမှုတစ်ခုမျှသာဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်းကျတော့ စိတ်ထဲက မနှစ်မြို့သည့် အနေအထားတွင် ရှိခဲ့၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တောင်နှင့်မြောက်လို ခြားနားနေသူများဖြစ်ရာ သူ့အနေဖြင့် အန်နာ့အပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချမှု လုံးဝမရှိခဲ့။ ထို့နောက် ဖရန့်နှင့် တရင်းတနှီး ရှိလာသည့်အခါတွင်မူကား ပို၍ ယုံကြည်မှု ကင်းမဲ့လာရုံမျှမက သံသယများပါ ဝင်လာခဲ့ရလေသည်။

အန်နာ အလည်လာခြင်းသည် မိမိတို့အတွက် ပျော်ရွှင်စရာတစ်ခု ဖြစ်မလာခဲ့။ အနှောင့်အယှက် တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်လာ၏။ ဤအတွက် မိမိကိုယ်ကို အပြစ်တင်ရမည်လော။ တကယ်တော့ ဖရန့်သည် မိမိ၏ လင်ယောကျ်ား၊ လင်မယားနှစ်ယောက် ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ နေခဲ့ကြသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ အခု အန်နာ ရောက်လာမှသာ ပြဿနာတက်လာရခြင်းဖြစ်ရာ ဤအတွက် တာဝန်ရှိသူမှာ မိမိမဟုတ်၊ အန်နာသာလျှင် ဖြစ်ရပေမည်။

အန်နာ့အပေါ် ဆက်ဆံခဲ့ကြသည့် ဂျိုး၊ အက်ဒ်ဝပ်နှင့် မစ္စအိုရိုဂင်တို့၏ အပြုအမူများကို ပြန်၍ စဉ်းစားမိပြန်သည်။ ပြီးတော့ အန်နာနှင့် ဖရန့်တို့၏ဆက်ဆံမှု၊ ဖရန့်၏ နှုတ်ဆိတ်မှုနှင့် ပြုမူပြောဆိုပုံများ၊ ပြီးတော့ ဖရန့်က အန်နာ့ကိစ္စကို ဖုံးကွယ်ထားမှု၊ အန်နာ့တွင် ထိုပြဿနာပေါ်ခဲ့စဉ်က ဖရန့်သည် အိုယာလန်၌ ရောက်နေသည်ဖြစ်ရာ ထိုပြဿနာကို အစအဆုံး သိခဲ့၏။ သို့ပါလျက်နှင့် မိမိအား မပြောဘဲ ဘာကြောင့်ဖုံးကွယ်ထားရသနည်း။

မိမိ အမြင်အရဆိုပါမူ အန်နာသည် ပေါ့ပေါ့တန်တန်သမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်၊ ဦးတည်ချက်ဟူ၍ ဘာမှမရှိသူမဟုတ်။ တာဝန်နှင့် ဝတ္တရား ဆိုသည်ကိုလည်း ဂရုထားသူမဟုတ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ပတ်သက်၍လည်း သိပ်ပြီး အလေးအနက် ထားပုံမရ။ သူ့တွင် အဖေနာမည် မဖော်နိုင်ဘဲ ကလေးတစ်ယောက် မွေးခဲ့၏။ တကယ်ဆိုလျှင် ထိုကလေးအဖေအား လက်ထပ်လိုက်လျှင် ဖြစ်နိုင်ပါလျက် ဘာကြောင့် လက်မထပ်သနည်း။

ကလေးအဖေကကော ဘယ်လိုလူစားမျိုးပါလိမ့်။ စိတ်နေစိတ်ထားအားဖြင့် အောက်တန်းကျလိမ့်မည်ဟုပင် ယူဆရ၏။ ဖြစ်တုန်းက ဖြစ်ပြီးခါမှ ဘာကြောင့် တာဝန်မဲ့ရသနည်း။ သူ၏ တာဝန်မဲ့မှုကို အန်နာကရော ဘာကြောင့် လက်ပိုက်ကြည့်နေရသနည်း။ သူသည် အန်နာနှင့် ပတ်သက်၍

mgyoe.com

mgyoe.com

တွေးလေတွေးလေ ဘဝင်မကျလေ ဖြစ်နေရ၏။

လူစီသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးချကာ ပီတာ၏ အဝတ်အစားများထည့်ထားသည့် ဗီရိုတံခါးကို ဒူးနှင့်ဖိ၍ ပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အန်နာ၏ အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ မီးဖိုထဲတွင် အလုပ်များနေသော နက်တာအစား အခန်းကို ရှင်းလင်းပေးရန် ရွည်ရွယ်ပြီး ဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အခန်း၏တံခါးဝမှ ရပ်၍ကြည့်လိုက်ကတည်းက အခန်းထဲတွင် စိတ်ပျက်စရာကောင်းလောက်အောင် ရှုပ်ပွနေသည်ကို မြင်ရသည်။ အိပ်ရာကိုပင် မသိမ်း။ မှန်တင်ခုံ အံဆွဲတစ်ခုကိုလည်း ပြန်ပိတ်မထား။ အဝတ်ဟောင်းတချို့မှာလည်း ကြမ်းပေါ်တွင် စုပုံလျက်ရှိ၏။

လူစီသည် အခန်းထဲမှ ပစ္စည်းများကို သိမ်ရင်းက "အန်နာ မြန်မြန် ပြန်ပါစေတော့"ဟု ဆုတောင်းမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မြန်မြန်ပြန်အောင်တော့ မိမိကိုယ်တိုင်လုပ်မှ ဖြစ်တော့မည်။ သူပြန်လျှင် ဝမ်းသာဖို့သာ ရှိသည်မဟုတ်ပါလား။

လူစီသည် အခန်းတစ်ခန်းလုံးကို သပ်ရပ်သွားအောင် ရှင်းသည်။ မှန်တင်ခုံပေါ်၌ ပစ်စလတ်ခတ်တင်ထားသည့် ရွှေငွေလက်ဝတ်ရတနာများနှင့် အသေးအဖွဲ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို သိမ်းပေးသည်။ သူသည် ပစ္စည်းတချို့ကို မှန်ဘေး၌ချထားသည့် သေတ္တာကလေးထဲသို့ ထည့်ရန် အဖုံးကိုဖွင့်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက် သေတ္တာထဲမှ အရာတစ်ခုကို မြင်လိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ထိုအရာဝတ္ထုပေါ်မှ ခွာ၍မရ။

သူသည် သူမြင်တွေ့နေရသော ပစ္စည်းကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံဖြစ်၏။ ဓာတ်ပုံသည် ကြွေမွပေါင်းနွမ်းနေပြီ။ ဤသေတ္တာထဲ၌ ထည့်ထားခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာပြီဟု ယူဆရ၏။ သို့သော်လည်း ဓာတ်ပုံထဲမှ ရုပ်လွှာသည် ပီပြင်ပြတ်သားနေဆဲ။ ကလေးတစ်ယောက်၏ ပုံဖြစ်၏။ အန်နာ၏ ကလေးဖြစ်လိမ့်မည်မှာ ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိ။ သို့သော်လည်း–

ဤဓာတ်ပုံထဲမှ ကလေး၏မျက်နှာနှင့်တူသော မျက်နှာတစ်စုသည် သူ့စိတ်အာရုံတွင် ဖျတ်ခနဲပေါ်လာသည်။ တခြားလူမဟုတ်၊ သူ့သားပီတာ၏ မျက်နှာ။ နှာခေါင်း၊ မျက်လုံးအစုံနှင့် နှုတ်ခမ်းတို့သည် တစ်ထပ်တည်း ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား။ သူ အိမ်မက်မက်နေတာလား။ သံသယကြီးမှုကြောင့် စိတ်ကထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်တာလား။

mgyoe.com

mgyoe.com

မဟုတ်။ အားလုံးမဟုတ်။ သေသေချာချာကြည့်လေ တူလေ။ ဘယ်နည်းနှင့်မှ မလွဲမှားနိုင်။ တူသမှ အမြွှာညီအစ်ကိုလားဟု ထင်ရလောက်အောင် တူခြင်းဖြစ်၏။ ရလာသည့်အဖြေသည် သူ အလွန်ကြောက်နေသော အဖြေဖြစ်၏။

"ဘုရား... ဘုရား"ဟု လူစိတ်၏နှုတ်မှ ရေရွတ်သည်။ အခုမှပင် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံးကို သူ နားလည်းလာရ၏။ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်က ဖရန့်သည် အန်နာတို့အိမ်၌ လပေါင်းအတော်ကြာကြာ နေခဲ့သည်။ ထို့နောက် အန်နာ၏ ကလေး မွေးဖွားလာသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်မှ ပေါက်ဖွားလာသော ကလေး။ အန်နာ့ ကလေး၏အဖေသည် ဖရန့်။

သူသည် လက်ထဲမှတတ်ပုံကို သေတ္တာထဲသို့ ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ကာ အလန့်တကြား ပြန်ထည့်လိုက်သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်ကာ အိပ်ရာအစွန်းတွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် ပြူးလျက်ရှိသည်။ အံ့သြခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းတို့ကြောင့် အသက်ပင် ဖြောင့်ဖြောင့်မရှူနိုင်။ သူ့နားထဲတွင် တီးတိုးပြောသံများ ကြားနေရသည်။ ဖရန့် အကြောင်းဖြစ်၏။ သူ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သော သူ့ယောက်ျား ဖရန့်သည် သူ့အပေါ် သစ္စာမရှိ။ သစ္စာမရှိဟူသော အကြောင်း။

ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား၊ မယုံနိုင်စရာ ကောင်းလှပါဘိသည်။ သူ မယုံနိုင်။ မယုံရဲ။ ဖြစ်ကောဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်ပါရဲ့၊ တစ်မိသားစုထဲမှ ပေါက်ဖွားလာသော သွေးချင်းယှက်နွယ်မှုကြောင့် မတော်တဆ လာပြီးတူတာ ထင်ပါရဲ့။ သူ့ခေါင်းသည် မူးဝေနောက်ကျိလာသည်။ ဖရန့်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပေါင်းသင်းလာခဲ့သည့် ယောက်ျား။ သူကလည်း ချစ်၏။ ဖရန့်ကလည်း ချစ်၏။ အခုလိုအလုပ်မျိုးကို သူ လုပ်ရက်ပါ့မလား။

သို့သော်လည်း ဘာကြောင့် အန်နာ့အကြောင်းကို သူ့အား ဖွင့်မပြောတာလဲ။ အန်နာ ရောက်မလာခင် ကြို၍ပြောထားသင့်ပါလျက်နှင့် လေသံပင် မဟခဲ့။ လာမည်ဆိုတော့လည်း ကန့်ကွက်စကား ပြောခဲ့၏။ ရောက်လာပြန်တော့လည်း တရင်းတနှီးပင် နေခဲ့၏။ ဒါတွေက ဘာသဘောတွေလဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် နားလည်မှုဖြင့် လုပ်ထားသည့် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခု ရှိနေသလား။

သူသည် နှုတ်ခမ်းများကို ပြတ်လုမတတ်ကိုက်ကာ လက်သီးများကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ထုပ်ထားသည်။ သူ၏ နလုံးခုန်သံများကို ကျယ်လောင်စွာ ကြားနေရ၏။ လည်ချောင်းတစ်လျှောက်လုံး ခြောက်သွေ့ပူလောင်လာသည်။ သူသည် ငိုက်စိုက်ကျနေသော ဦးခေါင်းကို ထောင်လိုက်ပြီး သူ့စိတ်ကို အစွမ်းကုန် ချုပ်တည်းသည်။ ဖရန့်သည် သူပိုင်ဆိုင်သော လူဖြစ်၏။ အတိတ်က ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့၊ သူ မေ့ပစ်ရမည်။ သူအရေးထားရမည်မှာ လက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝနှင့် အနာဂတ်ဘဝများအတွက်သာ ဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုင်နေရာမှ ဖျတ်ခနဲထရပ်လိုက်ပြီး အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ သူ့စိတ်သူ နိုင်အောင်ထိန်းကာ ဤပြဿနာကို ရင်ဆိုင်မည်ဟုလည်း အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သို့သော်လည်း သူသည် အလုပ်ကို မလုပ်နိုင်တော့။ အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းထဲသို့သွားကာ ဆိုဖာပေါ်ထိုင်သည်။ သူ့ပြဿနာကို ထပ်၍ မတွေးဘဲမနေနိုင်သဖြင့် တွေးနေမိပြန်သည်။ မျက်နှာသည် ညှိုးနွမ်းလျက်ရှိ၏။ ထိုအခိုက်တွင် နက်တာ ရောက်လာပြီး နေ့လယ်စာစားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီဟု ပြောသည်။ သူ စားသောက်ခန်းထဲ ဝင်သွားသည့်အခါ သူ့သားငယ်သည် စားပွဲ၌ ထိုင်နေပြီ။

ပီတာကို မြင်လိုက်သည့်အခါ မျက်ရည်စို့လာပြန်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းချုပ်ကာ ပီတာအားဖက်၍ တယုတယ နမ်းသည်။ "အန်တီအန်နာကော မေမေ"ဟု ပီတာက မေးသည်။

"ဂလက်ဒိုကို သွားတယ်"

"ဒီနေ့ တစ်မနက်လုံး သားသား သူနဲ့မတွေ့ရဘူး။ သားသား သူ့ကို ချစ်တယ်၊ အန်တီအန်နာက သဘောကောင်းတယ်နော်"

လူစီက အဖြေမပေး။ အန်နာသည် ပီတာကို ချစ်ပုံပေါ်သည်ဟု တွေးမိသည်။ သူချစ်တာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဖရန့်ရဲ့ သား ဖြစ်နေလို့ထင်ပါရဲ့။ ပြီးတော့ သူ မွေးခဲ့တဲ့သားကလည်း ဖရန့်ရဲ့သားပဲ မဟုတ်လား။

လူစီသည် ဖြုန်းခနဲ ထိုင်မှထကာ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ "မေမေ ဘယ်သွားမလို့လဲ"ဟု ပီတာက အော်မေးသည်။

"အလုပ်ရှိသေးတယ်"ဟု သံပြတ်နှင့်ပြန်ဖြေကာ ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်နိုင်။ ဆိုဖာပေါ်၌ထိုင်၍ စောင့်မျှော်နေရသည့် အလုပ်ကိုသာ လုပ်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

မွန်းလွဲပိုင်းသည် တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားနေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဖရန့် လိုက်ပါလာမည့် မီးရထားဆိုက်ချိန်သည် နီးကပ်လာသည်။ သူသည် စောင့်နေရသည့်အလုပ်ကို စိတ်မရှည်နိုင် ဖြစ်လာသည်။ ထိုင်ရာမှထကာ ကုတ်အင်္ကျီကိုဝတ်သည်။ ဦးထုပ်ကို ဆောင်းသည်။ အိမ်ထဲမှထွက်သည်။ လမ်းပေါ် ရောက်သည့်အခါ ဘူတာဘက်သို့ ရှေးရှု၍ လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

မြို့ဘက် ရောက်လာသည့်အခါ လူစီသည် သူ့ယောက်ကျားအား မျက်စိရှာသည်။ သွားလာလှုပ်ရှားနေသည့် လူအများကြားတွင် ဖရန့်ကို မမြင်ရ။ ထိုအခိုက်တွင် သူ့နောက်မှကပ်၍ စကားပြောသံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ မစ္စဟော့ကင်းပေတည်း။

"ဟန်ကျလိုက်တာ၊ ငါ မင်းနဲ့အတူတူ ပြန်လို့ရပြီ"ဟု မစ္စဟော့ကင်းက ရေရွတ်သည်။

"ကျွန်မ ကျွန်မယောက်ျားကို လာကြိုတာ"ဟု လူစီက ပြောသည်။

"အေးပါလေ၊ ဘယ်သူ့ကိုပဲကြိုကြို အပြန်တော့ ငါနဲ့တူတူ ပြန်လို့ရတာပေါ့"

သူတို့သည် အတူတူတွဲ၍ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ မစ္စဟော့ကင်းက သူ့အိမ်သို့ ခဏတစ်ဖြုတ်ဝင်ပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ဖို့ ဖိတ်သည်။ "ဒီနေ့တော့ မအားလို့ နောက်များမှဝင်မယ်"ဟု ဖြေသည်။

"ရှင် ဖရန့်နဲ့ မတွေ့ခဲ့ဘူးလား"ဟု လူစီက မေးသည်။ "ကျွန်မ သူ့ကိုလာရှာတာ"

"ဟင့်အင်း မတွေ့ဘူး၊ မင်းက သူ့ကို လိုက်ရှာနေရသလား၊ အမှန်တော့ သူက မင်းကိုရှာသင့်တာ"

မစ္စဟော့ကင်း၏ စကားသည် သာမန်အချိန်ဆိုလျှင် ဘာမှဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိ။ အခုတော့ လူစီ့မျက်နှာသည် နီရဲသွားသည်။

"မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ သူကသာ အလိုက်ခံရမှာ၊ သူက ယောက်ျားနောက် တစ်ကောက်ကောက် မလိုက်သင့်ဘူး၊ ငါဆိုရင် ဘယ်တော့မှ ယောက်ျားနောက်ကို မလိုက်ဘူးကွယ့်"ဟု မစ္စဟော့ကင်းက ဆက်ပြောနေပြန်သည်။

လူစီ့ရင်ထဲတွင် နာကျင်သောဝေဒနာကို ခံစားရပြန်၏။ သို့သော်လည်း ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြော။ နှစ်ဦးသား နောက်ထပ် စကားမပြောတော့ဘဲ ဆက်လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဘောတံတား၏ တစ်ဖက်အရောက်၌ လမ်းခွဲကြ

mgyoe.com

mgyoe.com

သည့်အခါ မစွယောဟ်ကင်းက သူ့အိမ်ရှိရာ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ လူစိကတော့ သူ့အိမ်ဘက်သို့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့လေ၏။

လူစိ၏စိတ်သည် အန်နာနှင့် ဖရန့်တို့ထံ ရောက်သွားပြန်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် လိဗင်းဖို့ဒ်မှာ နေကြစဉ်ကတည်းက တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ချစ်ခဲ့ကြလေသလား။ သူ့အစ်ကို ရစ်ချတ်သည် သူနှင့် ဖရန့်ကို သဘောမတူခဲ့သည်မှာ ဤကိစ္စကို သိနေ၍လား။

အမှောင်ရိပ်များသည် များပြားလာနေပြီ။ ပင်လယ်ကွေ့ ပတ်ပတ်လည်တွင် ဟိုတစ်ကွက် သည်တစ်ကွက် ကျနေသည့် အလင်းရောင်အနည်းငယ်မျှသာ ကျန်တော့၏။ အိမ်တွင် ဖရန့် ရောက်နှင့်နေမလား။ ထိုအတွေး ဝင်လာသော်လည်း ခြေလှမ်းများကို သွက်သွက်မလှမ်းမိ။ သူ့စိတ်တွင် ဖရန့်နှင့် တွေ့ရမည်ကို ဝန်လေးသလိုလို ခံစားရသည်။

ထို့နောက် ဖရန့်အပေါ် ချစ်ခဲ့သောစိတ်သည် ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာပြန်သည်။ ထိုအခါ တွေ့မြင်ချင်စိတ် ပြင်းပြလာပြန်၏။ အခုလို စိတ်ထိခိုက်ကြာဝမ်းနည်းကြေကွဲနေရသည့်အချိန်တွင် ဖရန့်ကို ပို၍ တွေ့ချင်မိ၏။ သူနှင့်တွေ့လျှင် မေးစရာရှိတာ မေးမည်။ သူက ရှင်းပြသည်ကို နားထောင်မည်။ ထိုအခါ နားလည်မှုသည် ဝင်လာဖို့ရှိသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ပြန်လည်ကြည်လင်လာသည်။ သူသည် တံခါးကိုဖွင့်၍ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေ၏။

သူ ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဖရန့် ပြန်ရောက်နေပြီ။ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းဆောင် မီးဖိုရှေ့၌ ပက်လက်ကုလားထိုင်နှင့် ထိုင်နေသည်။ ပီတာသည် သူ့အပေါ်တွင်ထိုင်လျက် အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ အန်နာ။ အန်နာအား မြင်လိုက်ရသည့်အခါ သူ့ရင်ဝကို လက်သီးနှင့် ဆီး၍ထိုးနှက်ခြင်း ခံရသည့်နှယ် ဖြစ်သွားသည်။ ဖရန့်နှင့် အန်နာတို့သည် အတူတူပြန်လာကြခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

"ရှင်တို့ လမ်းမှာဆုံမိလာကြသလား"ဟု လူစိက မေးသည်။

"သူတို့ အတူတူပြန်လာကြတာ မေမေရ"ဟု ပီတာက ဝင်ဖြေပြီး ရယ်သည်။

"သြော်... ဟုတ်လား"

"ဒီမှာကြည့်ပါဦး မေမေ"ဟု ပြောကာ ပီတာက သူ့လက်ထဲမှ ရွက်လှေကလေးကို ပြသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"သားသားအတွက် အန်တီအန်နာ ဝယ်လာတာဗျ"

လူစီက ဘာမှမပြော၊ သူ့သားကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်သည်။

"ဒီမှာတွေ့လား မေမေ၊ သားသားရဲ့ လှေ၊ မေမေ ကြိုက်တယ်မဟုတ်လား"ဟု ပီတာက ရွက်လှေကို လူစီ့ရှေ့သို့ ထိုးပြပြီး ထပ်မေးပြန်သည်။

"ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း"ဟု လူစီက ဒေါသတကြီး အော်သည်။

"ငါ့မှာ နင့်ကစားစရာထက် အရေးကြီးတဲ့ဟာတွေ စဉ်းစားဖို့ရှိသေးတယ်"

ထိုအခိုက်တွင် လက်ဖက်ရည်သောက်ဖို့ အချက်ပေးသည့် မောင်းသံကြားရသည်။

"ကဲ ထကြ"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။ "တို့အားလုံး သာသာယာယာမရှိကြပေမယ့် စားစရာတော့ စားကြသေးတာပေါ့"

လူစီ၏ မျက်နှာ ရဲခနဲဖြစ်သွားပြန်သည်။ သို့သော်လည်း ဘာမှပြန်မပြောဘဲ စားသောက်ခန်းတွင်းသို့ ရှေ့ဆုံးမှ ဝင်သွားပြီး နေရာယူသည်။

ထိုင်မိကြသောအခါ ဖရန့်က လူစီအား လှမ်းမေးသည်။

"မင်း ဘယ်သွားတာလဲ လူစီ၊ ဒီအချိန်မျိုးမှာ မင်း အပြင်သွားလေ့မရှိပါဘူး"

"ကျွန်မမှာလည်း လုပ်စရာကိုင်စရာကိစ္စတွေ ရှိသေးတာပဲ"ဟု လူစီက မသာမယာလေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"ဒါကို ရှင် နားလည်ပါတယ်"

"အိုကွာ နားလည်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်"

တစ်ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။

"ရယ်စရာတော်တော်ကောင်းတယ် လူစီ၊ သိလား"ဟု အန်နာက စကားစသည်။ "ဖရန့်နဲ့ အန်နာ ရထားတစ်စီးတည်း စီးလာတာ မသိကြဘူး၊ အက်စ်ဖီလန်ရောက်လို့ လူချင်းဆုံမိတော့မှပဲ သိတယ်"

"သြော်... ဟုတ်လား၊ မယုံကြည်နိုင်စရာပဲ"ဟု လူစီက နှုတ်ခမ်းများကို မဲ့၍ ပြောသည်။

လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းသည် ပြန်လည်ငြိမ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ လူစီသည် စားစရာများကို အခြေမပျက် စားနေသော်လည်း အလွယ်တကူ မျိုချ၍မရ။ အရသာလည်းမရှိ။ ထိုင်ရာမှ ထသွားချင်သော်လည်း ထ၍မဖြစ်။ ပြောနေ

mgyoe.com

mgyoe.com

ကြသည့် စကားများကို စိတ်မဝင်စားဘဲနှင့် နားထောင်နေရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လက်ဖက်ရည်ပွဲသည် ပြီးဆုံးသွားသည်။ အန်နာသည် အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းဆီသို့ ထွက်သွားသည်။ ပီတာသည် သူ့ရှက်လှေနှင့် အပေါ်ထပ်သို့ ပြေးတက်သွားသည်။ နက်တာသည် စားပွဲကိုလာ၍ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပြီး မီးဖိုခန်းထဲ ပြန်ဝင်သွားသည်။ အခန်းထဲတွင် သူတို့နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့သည်။ ဖရန့်က လူစီ့မျက်နှာကို အတန်ကြာမျှ စိုက်ကြည့်ပြီး အကဲခတ်သည်။

"မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ လူစီ၊ တို့ကြားမှာလည်း ပြဿနာမရှိတော့ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်"

လူစီသည် ထိုင်ရာမှထကာ အခန်းတံခါးကို သွားပိတ်သည်။ ထို့နောက် ပြန်လာပြီး ထိုင်သည်။

"ကျွန်မ ရှင့်ကို စကားပြောစရာရှိတယ်"

"အင်း ဒါကြောင့်ထင်ပါရဲ့၊ မင်းမျက်နှာက လူသေမျက်နှာအတိုင်းပဲ"

"ကျွန်မမျက်နှာ ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေနေ၊ ဒါကို ထည့်မပြောနဲ့"

"သြော် လူစီရယ် တလွဲမထင်ပါနဲ့၊ မောင်က ရယ်စရာပြောတာပါ"

"ကျွန်မမှာ ရယ်စရာကို နားထောင်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ မရှိဘူး၊ ကျွန်မ ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် အရေးကြီးတဲ့အချိန် ရောက်နေတယ်"

"မင်း ဘာဖြစ်နေသလဲ လူစီ"

"ကျွန်မမှာ သံသယဖြစ်စရာတစ်ခု ရှိနေတယ်၊ သိပ်ကို ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ဟာပဲ၊ ဒီကိစ္စကို ရှင်းနိုင်မည့်နည်းလမ်းကလည်း တစ်လမ်းပဲရှိတယ်၊ အဲဒါကလည်း ရှင့်ဘက်က အမှန်အတိုင်းပြောမှ ဖြစ်မယ်။ ကျွန်မမေးမယ်၊ ရှင်နဲ့ အန်နာ ချစ်သူဖြစ်ဖူးခဲ့ကြသလား"

"ဘာ..."

"ဒါတင်မကသေးဘူး၊ အန်နာမွေးတဲ့ ကလေးအဖေဟာ ရှင်ပဲလား"

ဖရန့်သည် အံ့အားသင့်လွန်းသဖြင့် လူစီအား ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ အတန်ကြာမှ ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်နေသော မျက်နှာသည် 'ပြေ'သွားသည်။

"မင်းက အဲသလို ထင်နေသကိုး"ဟု ဖရန့်က ရေရွတ်သည်။

"မင်း ငါ့ကို ဒီလိုပဲထင်နေတာပါလား"

"ကျွန်မ မေးတာဖြေပါ၊ ကျွန်မ ရှင့်အဖြေကို စောင့်နေတယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

"မဟုတ်သေးဘူး လူစီ"ဟု ဖရန့်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် အသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"မင်း တော်တော်မိုက်တာပဲ၊ ရယ်စရာကောင်းနေပြီ"

"မမိုက်ပါဘူး၊ ရယ်စရာလည်း မကောင်းပါဘူး၊ ရှင့်မှာတော့ ခေါင်းရှုပ်စရာ ဖြစ်သွားမှာပေါ့လေ"ဟု လူစီက မလိုတမာသံဖြင့် မဲ့ရွဲ့ပြီး ရေရွတ်သည်။

"မင်း ရူးနေပြီ"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။ "ငါနဲ့ အန်နာ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး၊ အဲဒီကိစ္စမှာလည်း ငါနဲ့ ဘာမှမပတ်သက်ခဲ့ဘူး၊ ငါ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အန်နာ့နဲ့ ဘာဆိုဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး၊ မင်း ပြောတာမယုံရင် အန်နာ့ကို သွားမေး"

"အန်နာ့ကိုသွားမေး ဟုတ်လား"ဟု လူစီက ဒေါသတကြီး ပြောသည်။ "အန်နာ့ကို မေးပြီး ကျွန်မရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ကျအောင်လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ရှင် ထင်နေသလား။ အန်နာ့ရှေ့မှာ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ နိမ့်ကျအောင် လုပ်ရမှာလား၊ ကျွန်မက အန်နာ့ကို သွားမေးတော့ သူက ဘာပြောမယ်ထင်သလဲ၊ အမှန်ပြောလိမ့်မယ်လို့ ရှင် ထင်သလား၊ ရှင်တို့နှစ်ယောက် နားလည်မှုယူထားမယ် ဆိုတာ ကျွန်မ မသိဘူးလို့ ထင်နေသလား"

ဖရန့်၏ ဒေါသသည် အရှိန်တက်လာသည်။ "မင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ မင်း မှားနေပြီနော်၊ မင်း အတော့်ကို မှားနေပြီး၊ မင်း သိပ်မှားနေပြီ"

"သြော် ဟုတ်လား၊ မှားနေသလား၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်မ မှားအောင်လုပ်တာ ဘယ်သူလဲ သိလား၊ ရှင်ပေါ့"

"ဒါဆိုရင်လည်း မင်း ထင်ချင်သလိုထင် ရတယ်"ဟု ဖရန့်က အော်ကြီး ဟစ်ကျယ်ပြောသည်။ "ငါ လုံးဝမကျူးလွန်ခဲ့တဲ့အပြစ်ကို ငါ ကျူးလွန်းတယ် လို့ထင်ရင် မင်းအပြစ်ပဲ၊ ထင်...ထင်... မင်းကြိုက်သလို သာထင်၊ ငါ ဂရု မစိုက်ဘူး"

သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။ ထို့နောက် ရုတ်တရက် ချက်ချင်း လူစီ၏မျက်နှာသည် အနည်းငယ်မျှ ပျော့ပျောင်းသွားသည်။ ဖရန့်အပေါ် သနားကြင်နာစိတ် တဖွားဖွား ပေါ်လာသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် ထင်ဟပ်နေသည့် ရုံရှာ စက်ဆုပ်သော အရိပ်အငွေ့များသည် ဖျတ်ခနဲ ကွယ်ပျောက်သွားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ရှင် နားမလည်ဘူး ဖရန့်"ဟု ပြောသည်။ "လူစီ ဘယ်လောက်အထိ စိတ်ဆင်းရဲနေရတယ်ဆိုတာ ရှင် သိရဲ့လား၊ ဒီပြဿနာကို လူစီတို့ ရှင်းပစ်ကြပါစို့လား မောင်ရယ်၊ ရှင်းပြီးရင် ဘဝအသစ် ပြန်စတာပေါ့"

သို့သော်လည်း သူ့အပေါ် မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲသည်ဟူသော အစွဲဖြင့် ဒေါသူပုန်ထနေပြီဖြစ်သော ဖရန့်သည် လူစီ၏စကားကို နားမထောင်။ သူသည် ထိုင်နေရာမှ ဝုန်းခနဲထရပ်လိုက်ပြီး "တော်ပြီ၊ ဒီလောက်ဆို တော်လောက်ပြီ၊ ငါနောက်ထပ် သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊ နားလည်လား"ဟု ပြောသည်။

လူစီသည် ဖရန့်အနီးသို့ ကပျာကယာသွားကာ လက်မောင်းကို ဆွဲထားသည်။ "ဖရန့်ရယ်..."ဟု တောင်းပန်ခယသည့် လေသံဖြင့်ပြောသည်။ "လူစီ ရှင့်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ ရှင် သိပါတယ်၊ လူစီ ရှင့်အတွက် ဘာပဲလုပ်ရလုပ်ရ၊ လုပ်ပေးဖို့ အသင့်ပဲဆိုတာလည်း ရှင် သိသင့်ပါတယ်၊ ရှင့်အနေနဲ့ ရှင့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဆိုတဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်းလောက်မှ မပြောနိုင်ဘူးလား ဖရန့်ရယ်"

ဖရန့်ကတော့ လူစီအား မကြည့်တော့ဘဲ တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ "ငါက ဘာဖြစ်လို့ မင်းကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ရမှာလဲ"ဟု ပြောသည်။

"မသွားပါနဲ့ဦး ဖရန့်ရယ်၊ ဒီကိစ္စကို..."

"ငါ့ဘာသာငါ အေးအေးနေပါရစေ၊ မင်း မနှောင့်ယှက်ချင်ပါနဲ့တော့"ဟု ဖရန့်ကပြောကာ လက်ကို ဆောင့်ရုန်းပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

လူစီသည် ကုလားထိုင်တွင် ပြန်ထိုင်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် မျက်ရည်များဖြင့် ပြည့်လျှံလာသည်။ ဖရန့်ကတော့ သူ၏ စွပ်စွဲချက်ကို အကြောက်အကန် ငြင်းလျက်ပင်ရှိ၏။ တကယ်တော့လည်း ဤကိစ္စမျိုးကို ဖရန့်ဘက်က ကြည့်ပါက ငြင်းရမည်သာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဖရန့် ငြင်းလေလေ၊ လူစီက သူ့ယုံကြည်မှု မှန်သည်ဟု အခိုင်အမာ ယူဆလေဖြစ်လာသည်။

အကယ်၍သာ ဖရန့်က ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာဖြင့် သူ့အမှားကို ဝန်ခံမည်ဆိုပါမူ မိမိဘက်မှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခွင့်လွှတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု လူစီက ယူဆထားသည်။ သို့သော်လည်း လူစီ ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်မလာ။ ဖရန့်အနေဖြင့်

mgyoe.com

mgyoe.com

ဝန်ခံရမည့်အစား အခန်းထဲမှ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် ထွက်သွားခဲ့၏။ သူ့အနေဖြင့် ဖရန့်၏ အားနည်းချက်နှင့် ဖရန့်၏ စိတ်အပြောင်းအလဲမြန်မှု စသည်များကို သိထားသူဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ထိုအကျင့်စရိုက်များကို ပြုပြင်ပေးဖို့ အမြဲ အားထုတ်ခဲ့၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အိမ်ထောင်သက် ရှစ်နှစ်မျှကာလအတွင်း သူတို့သည် သာယာပျော်ရွှင်ခဲ့ကြသည်။ သူ၏ ကူညီမှုနှင့် ပြုပြင်မှုဟူသမျှကိုလည်း ဖရန့်ဘက်က လက်ခံခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့နှစ်ဦးကြားတွင် ပဋိပက္ခ ဟူ၍ မရှိသလောက် နည်းခဲ့သည်။ အခုမှပင် လုံးဝမမျှော်လင့်သော အဖြစ်တစ်ခု ကျရောက်လာခဲ့ရာမှ အဆင်မပြေမှု ကြီးထွားလာရခြင်းပေတည်း။

လူစီသည် အခန်းတံခါးကို စိုက်ကြည့်ကာ တွေဝေငေးမောလျက် ရှိသည်။ ရုတ်တရက် အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းထဲမှ စန္ဒရားသံနှင့် သီချင်းဆိုသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အန်နာဖြစ်၏။ လူစီ၏ခေါင်းသည် အုံခဲလာသည်။ စိတ်ထိခိုက် ကြေကွဲခြင်းသည်လည်း ပြင်းစွာဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့သော်လည်း ငိုယိုခြင်းမပြု။ မျက်ရည်မကျအောင် သူ့စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားသည်။

သူ့မျက်နှာသည် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို အခိုင်အမာ ချထားပြီဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။ မှန်ပါ၏။ သူသည် ဖရန့်အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးသူဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် ဖရန့်အား အန်နာ့လက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ရမည်။ အခုလောလောဆယ်တော့ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်မည်။ လိုအပ်လာပြီဆိုမှ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်များကို လုပ်မည်။ သူသည် ထိုင်ရာမှ ဖျတ်ခနဲထကာ အိမ်ရှေ့ခန်းဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။

(၉)

အိပ်ရာမှနိုးလာသော လူစီ၏စိတ်သည် ခါတိုင်းနေ့များလိုမဟုတ်။ လေးလံထိုင်းမှိုင်းလျက်ရှိသည်။ အရင်တုန်းကတော့ နေ့သစ်မွေးဖွားလာလျှင် ပျော်ခဲ့၏။ အခုတော့ မပျော်။ ပတ်ဝန်းကျင်၏ သာယာမှုများကိုပင် သူ မမြင်ရ၊ မတွေ့ရ၊ မခံစားရ၊ "ငါ ဒီအဖြစ်ကို သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိပါတော့မလား၊ ဒီပြဿနာက ငါ့ကိုသတ်တော့မယ် ထင်ပါရဲ့"ဟုပင် တွေးမိသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

သို့သော်လည်း သူ သည်းမခံ၍မဖြစ်၊ သည်းခံရလိမ့်မည်။ သူသည် လုပ်နေကျ အိမ်မှုကိစ္စများကို တာဝန်မပျက် လုပ်သည်။ ဖရန့်အတွက် လုပ်ပေးသင့်သည့် အလုပ်များကိုလည်း မလစ်ဟင်းစေရ၊ ဤသို့ဖြင့် လေးရက်လွန် မြောက်လာသည်။ ဤကာလအတွင်း သူသည် သူ့သားပီတာနှင့်သာ စကားပြော သည်။ သူ့သားပီတာအတွက် စိတ်ပြေစရာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကြာသပတေးနေ့ကျတော့ သူ့သားအား စနေ့နေ့တွင် ပို့ထ်ဒိုရန်ရှိ ဦးကြီး အက်ဒ်ဝပ်ထံ သွားရလိမ့်မည်ဟု အသိပေးလိုက်သည်။

အသိပေးရာ၌လည်း အန်နာ့ရှေ့တွင် အန်နာ၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့် ၍ "သားရဲ့ဦးကြီး အက်ဒဝပ်က အန်တီအန်နာ ပြန်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် လာခဲ့လို့မှာထားတာ"ဟု ပြောသည်။ အန်နာအား ပြန်စေလိုကြောင်း သွယ်ဝိုက်၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အန်နာကတော့ မသိသလို လုပ်နေသည်။

ဤသို့ဖြင့် စနေ့နေ့သို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။ "သားသား ယူသွားရမယ့် ပစ္စည်းတွေ အားလုံးပါတယ်ထင်တာပဲ မေမေ"ဟု လက်ဆွဲအိတ်ထဲ ပစ္စည်းများ ထည့်နေသည့် ပီတာက ပြောသည်။ လူစီသည် လုပ်ပုံကိုင်ပုံ စနစ်ကျလှသော ပီတာအားကြည့်ကာ ပီတိဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူ့သားသည် သူ၏ လက်ကျ လက်နကို ရသူဖြစ်၏။ ဘာလုပ်လုပ် စနစ်ရှိသည်။ စေ့စပ်သေချာသည်။ သန့်ပြန့်သပ်ရပ်သည်။ သူ့အဝတ်အစားများကို သူကိုယ်တိုင် တရိုတသေ သိမ်းတတ်သည်။ သူ့ပစ္စည်းများအပေါ် အလွန်အလေးအနက် ထားတတ်သည်။ သူ့တွင် ဘာပစ္စည်းရှိသည်၊ ထိုပစ္စည်း ဘယ်နေရာမှာထားသည်၊ စသည်များ ကိုလည်း အတိအကျ သိသည်။ ထိုအကျင့်သည် သူ့တံမှရခြင်းဖြစ်၍ လူစီ ဝမ်းသာသည်။ ကျေနပ်အားရခြင်းသည်လည်း ဖြစ်သည်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဤမျှလောက်အထိ စည်းကမ်းရှိနေခြင်းသည် အံ့သြဖို့ပင် ကောင်းသည်ထင်၏။

"မေမေနဲ့ ခွဲသွားရမှာကို သား ဝမ်းမနည်းဘူးလား"ဟု လူစီက မေးသည်။ ဤမေးခွန်းကို အမှတ်တမဲ့ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း မျက်လုံး များတွင် မျက်ရည်များ စို့လာသည်။

ပီတာသည် လက်ဆွဲအိတ်ကို ပိတ်လိုက်ပြီး ဒူးထောက်ထိုင်နေရာမှ ခုန်ထလာသည်။

"ဟာ… မေမေကလဲဗျာ"ဟု ရွှင်မြူးသောလေသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။ "သားသား အကြာကြီးနေမှာမှ မဟုတ်တာ၊ ချက်ချင်းပြန်လာမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့်

mgyoe.com

mgyoe.com

သား ပြန်လာတဲ့အချိန်မှာ အန်တီအန်နာကတော့ ရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ အဲဒါကျတော့ သား စိတ်မကောင်းဘူး"

ထိုအခိုက်တွင် နောက်ဖေးဘက်မှ တံခါးခေါက်သံ ကြားရသည်။ "ဒေ့ဗ်လာပြီ"ဟု ပီတာက အော်ကာ လှေကားဆီသို့ ပြေးသွားသည်။ "သားကို သူလာခေါ်တာ၊ သား သွားရတော့မယ် မေမေရေ၊ သား အန်တီအန်နာကို သွားနှုတ်ဆက်လိုက်ဦးမယ်"

"အေး သွား၊ မင်းပြန်လာရင် သူ ရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူး"

ပီတာသည် အန်နာ့အခန်းသို့ ပြေးသွားသည်။ မနက် ကိုးနာရီထိုးသံ အခုမှကြားရသည်။ အန်နာသည် အိပ်ရာမှ ထမလာသေး။ လူစီသည် မီးဖိုခန်းဆီသို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။

"ဘိုးဝိုးရဲ့ သားလာတယ်၊ ပီတာကို လာခေါ်တာတဲ့"ဟု နက်တာက လူစီအား ဆီးပြောသည်။ လာခေါ်သူမှာ အင်ဂပ်စ်၊ နက်တာ လာစေချင်သည့် ဒေ့ဗ်မဟုတ်။

"သူ့ကို ဘာမှမဖြစ်အောင် ကြည့်ခေါ်သွားပါကွယ်"ဟု လူစီက တံခါးကို ဖွင့်ပေးပြီး အင်ဂပ်စ်အား မှာသည်။ သူ့သားနှင့် ခွဲရမည့်အရေးကို တွေးကာ လူစီ စိတ်မကောင်း ဖြစ်လာနေပြန်သည်။

"စိတ်ချပါဗျာ"ဟု အင်ဂပ်စ်ပြောသည်။ အင်ဂပ်စ်သည် ဒေ့ဗ်နှင့် ရုပ်ချင်းတစ်ထေရာတည်း တူသော်လည်း နှုတ်စအာစကျတော့ ဒေ့ဗ်လို သွက်လက်ခြင်းမရှိ။

ပီတာသည် အိတ်ကို လက်တစ်ဖက်မှဆွဲ၍ တစ်ဖက်မှ သျှိုလင်ပြားတစ်ပြားကိုကိုင်၍ မီးဖိုခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

"ဒီမှာကြည့်ပါဦး မေမေ"ဟု ပြောကာ ပီတာ လက်ဝါးဖြန့်သည်။ "အန်တီအန်နာက သားကို မုန့်ဖိုးပေးလိုက်တာ၊ သျှိုလင်တစ်ပြားတောင်မှ"

"အဲဒီမုန့်ဖိုးကို ချိုချဉ်တွေ ဝယ်မစားပစ်နဲ့နော်"ဟု လူစီကမှာသည်။ ပီတာက ခေါင်းညိတ်သည်။

လူစီက သူ့သား၏လက်ကိုဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်သည်။ အင်ဂပ်စ်နှင့်အတူ လျှောက်သွားနေသော သားအား မျက်စိတစ်ဆုံး မျှော်ကြည့်နေသည်။ မျက်လုံးအစုံတွင် မျက်ရည်များကအပြည့်။ သူသည် မီးဖိုခန်းထဲမှ လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ သူ မျက်ရည်ကျသည်ကို နက်တာ မမြင်စေချင်။

mgyoe.com

mgyoe.com

သူသည် ဧည့်ခန်းထဲရှိ ပြတင်းပေါက်နားသို့ရပ်ကာ အပြင်ဘက်မှ ရှုခင်းကို မျှော်ကြည့်နေသည်။ သူ့သား ပိတာသည် သူနှင့် အန်နာ၏အကြားတွင် ရန်သူ နှစ်နိုင်ငံကြားမှ ရပ်တည်နေသည့် ကြားနိုင်ငံတစ်ခုသဖွယ် ရပ်တည်နေသူ ဖြစ်၏။ အခုတော့ သူ မရှိတော့ပြီ။

သူ့အနေဖြင့် အန်နာအား အမြန်ဆုံးပြန်ရန် ထုတ်ပြောရလျှင် ကောင်းလေမလားဟု စဉ်းစားသည်။ သို့သော်လည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍မရ။ တကယ်တမ်း စဉ်းစားသည့်အခါ ဘာမှမပြောဘဲ နေဖို့ဆိုသည်မှာ မလွယ်။ အန်နာသည် သူ့အိမ်ထဲ၌ နေ၍၊ စား၍၊ အိပ်၍ သူ့အား ဆန့်ကျင်သော ဆက်ဆံပြောဆိုမှုများကို ပြုလုပ်လျက်ရှိ၏။ အလွန်မတရားသည့်ကိစ္စဟု သူ နားလည်ထားသဖြင့် ဆက်လက်၍ သည်းခံသွားဖို့ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်။

သို့သော်လည်း သူ့အနေဖြင့် အန်နာ ပြန်သွားအောင် အခါအခွင့်သင့်တိုင်း သွယ်ဝိုက်၍ပြောခဲ့သည်မှာ တစ်ကြိမ်မက ရှိခဲ့ပြီ။ အန်နာကတော့ အရေထူလှ၏။ မသိဟန်ဆောင်ကာ ဂရုမစိုက်သလို နေခဲ့၏။ ဤမျှလောက် အရေထူသူအား မိမိက ပို၍ပြင်းထန်သော ဆက်ဆံပြောဆိုမှုမျိုး မပြုလျှင် မဖြစ်ဟု ထင်မိ၏။ သူက အန်နာအား ကြောက်ရွံ့နေသည်ဟု ယူဆခံရလျှင် သူ့အဖို့ ဂုဏ်သိက္ခာတစ်စက်မှ ရှိတော့မည်မဟုတ်။

အမှန်တော့ သူ ယခုရင်ဆိုင်နေရသော အခြေအနေသည် သာမန်တွေ့ရိုးတွေ့စဉ်မျိုး မဟုတ်။ ထို့ကြောင့်လည်း သာမန်လုပ်ရိုး လုပ်စဉ်နည်းများကိုသုံး၍ ရနိုင်ဖွယ်မရှိ။ ထိုကဲ့သို့ တွေးမိသောအခါ လူစိသည် အံကိုကြိတ်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိ၏။ အိမ်စေကလေး နက်တာ၏ သီချင်းညည်းသံသည် သူ့နားများဆီသို့ ရောက်လာသည်။

"ငါ သည်းခံနေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ လုံးဝမဖြစ်ဘူး၊ ငါ အခုကိုသွားပြောမှ ဖြစ်မယ်"

သူသည် ချက်ချင်းပင် ဧည့်ခန်းထဲမှထွက်ကာ အန်နာရှိရာ အပေါ်ထပ်သို့ လှေကားမှတက်လာခဲ့သည်။ လျှင်မြန်စွာ ခုန်နေသည့် နှလုံးခုန်သံနှင့်အတူ အန်နာ၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

အန်နာသည် အိပ်ရာထဲမှ မထွက်သေး။ မနက်စာကိုပင် အခုအချိန်ထိ ထ၍မစားသေး။ သူ့ခေါင်းသည် ခေါင်းအုံးထက်တွင်တင်ထားဆဲ၊ မျက်လုံးများကလည်း အိပ်ချင်မပြေသေးကြောင်း ဖော်ပြနေကြဆဲ။ သူ့ ညဝတ်အင်္ကျီ

mgyoe.com

mgyoe.com

ကြယ်သီးများသည် ပြုတ်လျက်ရှိသဖြင့် သူ့ရင်ကို လှစ်ပြထားသလို ဖြစ်နေသည်။ အချိန်မဟုတ်၊ အခါမဟုတ်၊ လာနေကျမဟုတ်သောအချိန်တွင် ဝင်လာသည့် လူစီအား မြင်လိုက်သည့်အခါတွင်လည်း အံ့အားသင့်ဟန်မပြ။

"မင်း အခုထက်ထိ အိပ်ရာက မထသေးဘူးနော်"ဟု ခုတင်အနီးမှ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ရင်း လူစီက ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ်၊ မထသေးဘူး"ဟု အန်နာက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ဖြေသည်။

"မင်းက အရာရာတိုင်းကို ပေါ့ပေါ့တန်တန်ပဲ သဘောထားတယ်နော်"

"အဲဒါ အကောင်းဆုံးနည်း မဟုတ်ဘူးလား"

"ကိုယ်ကတော့ မင်းကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတယ် အန်နာ"

"နားလည်စရာကော လိုနေလို့လား"

"မင်းမှာ အလုပ်လည်းမရှိဘူး၊ အဆင့်အတန်းလည်း မရှိဘူး၊ ဘာသာလည်းမရှိဘူး၊ ဘာဆိုဘာမှမရှိဘူး၊ မင်း အသက်ရှင်နေတာဟာ မင်းဘဝသာယာမှုတစ်ခုတည်း အတွက်ပဲ"

"ဘဝဆိုတာ ဘာလုပ်ဖို့လဲ"ဟု အန်နာက ပမာမခန့်လေသံဖြင့် ပြောသည်။ "ဘဝထဲက ရနိုင်သမျှရအောင် ယူဖို့ပဲ မဟုတ်လား"

"ဒါက မင်း ယုံကြည်ချက်ပဲ"ဟု လူစီက သံပြတ်ဖြင့် ပြောသည်။ "ဒီစကားဟာ မင်းရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကို ဖော်ပြနေတာပဲ"

အန်နာက နှုတ်မှမဖြေ။ အပြုံးဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ သူ့အပြုံးသည် မလိုတမာအပြုံး။

"မင်းရဲ့ဘဝအမြင်ဟာ ဒါပဲပေါ့"ဟု လူစီက ထပ်ပြောသည်။ "မင်းမှာ တာဝန်သိစိတ်တို့ သစ္စာစောင့်မှုတို့ဆိုတာ တစ်ခုမှမရှိဘူး"

"ရှင့်မှာရော ရှိလို့လား"

"ကိုယ့်မှာ ယောက်ျားရှိတယ်၊ သားရှိတယ်၊ ပြီးတော့ ယုံကြည်မှုဆိုတဲ့ ဘာသာတရားရှိတယ်"

"အဖရယ်၊ သားရယ်၊ ပြီးတော့ မြင့်မြတ်တော်မူတဲ့ တစ္ဆေကြီးရယ်၊ အာမင်း"ဟု အန်နာက သရော်သံဖြင့် ရေရွတ်သည်။

ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ လူစီအဖို့ သည်းခံနိုင်စွမ်း ကုန်ဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။ ရင်ထဲ၌ မျိုသိပ်ထားရသမျှ အားလုံးသည် သူ့ရင်ထဲတွင် လှိုင်းထလာသည်။

"သိပ်ကို ကြောက်စရာကောင်းလှပါလား"ဟု လူစီက ရေရွတ်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"အင်မတန်ကို ယုတ်မာတာပဲ၊ ဒါဟာ ဘုရားသခင်ကို မခံကားတဲ့စကားပဲ၊ မင်းဟာ လူ့ဘဝမှာ ကခြားလူတွေက အမြတ်တနိုးပြုတဲ့အရာတွေ၊ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်တဲ့ အရာတွေအားလုံးကို လိုက်ပြီး သရော်နေ၊ ရွတ်ချနေတာပါလား"

အန်နာသည် အိပ်ရာပေါ်လှဲနေရာမှ တံတောင်ဖြင့်ထောက်၍ ခေါင်းထောင်ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာထားသည် မခန့်တရန့်နှင့် မထိမဲ့မြင် ဖြစ်လာသည်။ စောစောကထက် ပို၍ကြမ်းသော လေသံဖြင့် "ကျွန်မကို စိတ်တိုအောင်လာလုပ်မနေနဲ့"ဟုပြောသည်။ "ရှင်ပြောတဲ့ဟာတွေ အားလုံးဟာ စိတ်ကူးယဉ်ထားတဲ့ အနှစ်သာရတွေချည်းပဲ၊ ရှင်လည်း ဘာထူးလဲ၊ တခြားလူတွေလို လမ်းမှားပေါ်မှာ ရပ်နေတဲ့လူပဲ။ အိမ်ထောင်သည်ဘဝကိုပဲ အထွတ်အမြတ်ထားပြီး၊ စကားပြောနေတယ်၊ မိခင်ဘဝကိုပဲ အကြီးအကျယ်လုပ်ပြီး အမွှမ်းတင်နေတယ်၊ ရှင်လက်ထပ်တာ ဘာကြောင့်လဲသိလား၊ ကိုယ်လိုချင်တာတစ်ခုကို တခြားနည်းတွေနဲ့ ယူရမှာ ကြောက်လို့ပါ၊ အဲဒီ ရှင်လိုချင်တဲ့ဟာရတော့ ဘာဖြစ်လာသလဲ၊ ကလေးရလာတာပေါ့၊ ဘဝဘယ်လိုစတယ်ဆိုတော့ အဲဒါပဲ"

အန်နာက စကားကိုဖြတ်ထားပြီး လူစီအား ရွံ့ရှာစက်ဆုပ်သည့် မျက်နှာ ထားဖြင့်ကြည့်သည်။

"ကျွန်မပြောနေတာ နားထောင်လို့ မကောင်းဘူးလားဟင်။ ရှင့်အဖို့ ရှင့်သားကလေးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်နေတာဟာ ရှင့်ကိုယ်ရှင် သတ်နေသလိုပါပဲ၊ နောက်ဆုံးကျတော့ အဲဒီသားကလေးကပဲ ရှင့်ကို ရန်ပြုပြီး ရှင့်မျက်နှာကို တံတွေးနဲ့ ထွေးသွားမှာပါ၊ နောက်ဆုံးမှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောဆိုနေကြတဲ့ စကားတွေဟာ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးဆိုတာလည်း ရှင် သိလာမှာပါ၊ ရှင် သေခါနီးပြီဆိုရင်တော့ ရှင့်ကိုယ်ရှင် ငါဟာ ပူဖောင်းတွေနောက် ပြေးလိုက်နေတာပါလား ဆိုတဲ့အသိ ရှာတွေ့လာပါလိမ့်မယ်"

"နင်ငါ့ကို ဒီစကားမျိုးတွေ ပြောတယ်ပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား"ဟု လူစီက ဒေါသတကြီးဖြင့် အော်ပြောသည်။ ဒေါသအရှိန်ကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်လှုပ်ရှားနေသည်။ "နင်က ငါ့ကို ဒီလိုပြောတယ် ဟုတ်လား၊ ငါ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး၊ နားလည်လား"

"လက်မခံနိုင်ဘူး ဟုတ်လား၊ အဲဒါ ရှင့်ဒုက္ခပဲ၊ သူများပြောတာကို ရှင် လက်မခံတာဟာ ရှင့်ဒုက္ခပဲဆိုတာကော နားလည်ရဲ့လား၊ ရှင့်ရဲ့ ပူဖောင်းကို လက်နဲ့ဖျစ်ညှစ်ပြီး ပေါက်သွားအောင် ထောက်မယ်၊ ပြီးတော့မှ

mgyoe.com

mgyoe.com

ရှင့်စိတ်ကူးယဉ်ထားတဲ့ အရာတွေကို လေထဲမှာ လိုက်ရှာမယ်၊ ဒါပဲ လုပ်နေတဲ့ မိန်းမပါ"

လူစီသည် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ဖြုန်းခနဲထရပ်ကာ မှန်တင်ခုံပေါ်မှ သေတ္တာကလေး အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ "ငါ နင့်ကိုမေးမယ်၊ ဒီကိစ္စကို နင် ရှင်းနိုင်မလား၊ အခုချက်ချင်း ရှင်း"

လူစီသည် သေတ္တာထဲကို လက်နှင့်နှိုက်၍ ယူသည်။ သို့သော်လည်း သူလိုချင်သော အရာသည် မရှိတော့။ အန်နာက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ချလိုက်သည်။ သရော်သံ၊ လှောင်သံ ပြည့်နေသော ရယ်သံဖြစ်၏။

"လုပ်နေပုံက တော်တော်ရယ်စရာကောင်းတာပဲနော်"ဟု အန်နာက မလိုတမာသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။ "ဒီအထဲက ဓာတ်ပုံကို ရှင် တိတ်တိတ်ခိုးပြီး ကြည့်နေတဲ့နေ့ နောက်တစ်ရက်မှာပဲ ဓာတ်ပုံကို ကျွန်မကိုယ်တိုင် မီးပုံထဲထည့် ပစ်လိုက်ပြီ"

လူစီ၏ မျက်လုံးများသည် ဒေါသအရှိန်ဖြင့် ဝင်းဝင်းတောက်နေကြလေပြီ။ "နင် ဘယ်လိုပဲလုပ်လုပ် ငါ နင့်အကြောင်းကို အားလုံးသိပြီးပြီ၊ နင်မွေးခဲ့တဲ့ ကလေးအကြောင်းကအစ ငါသိတယ်"ဟု အံကြိတ်၍ ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒီကလေးကို မွေးခဲ့တာ ကျွန်မပဲ၊ ရှင် ပူစရာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါက ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပြဿနာပါ" လူစီသည် အန်နာ၏ မျက်နှာကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်သည်။ "ဒါဆိုရင် ငါ သိပ်သိချင်နေတာ တစ်ခုရှိတယ်"ဟု လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်၍ ပြောသည်။

"နင် ငါ့ကို ပြောမလား"

"ပြောမယ်"

"ဒါဆိုရင် နင်ဘာကြောင့် ဒီကိုလာတာလဲ"

"ရှင်ခေါ်လို့ လာခဲ့တာပဲ၊ ရှင် မမှတ်မိတော့ဘူးလား"

"ငါ နင့်အကြောင်းမသိလို့ ခေါ်မိတာ"

"အခုတော့ ရှင် ကျွန်မအကြောင်း သိပြီမဟုတ်လား"

"ဖရန့်အပေါ်မှာ နင် ဘယ်လိုသဘောထားနေသလဲ"

"အင်း... ကျွန်မဟာ ဖရန့်ကို အမြဲတမ်း သဘောကျခဲ့တယ်၊ ကျွန်မ ဒီရောက်လာချိန်မှာ ကျွန်မဟာ အားလုံးကို မေ့သလောက် ဖြစ်နေပြီ၊ ဒါပေမယ့် ရှင် လုပ်ပုံတွေကြောင့် ပြန်ပြီး သတိရလာတယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

"သူဟာ ငါ့လင်၊ နင် သိတယ်မဟုတ်လား"

"လင်တော်တာနဲ့ပဲရှင် သူ့ကို အကုန်အပိုင်စီးထားရမယ်လို့ တွက်ထား သလား။ တစ်ခါတရံ စားကျက်ထဲထွက်ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေတာကိုတောင် ခွင့်မပြုဘူးဆိုတော့ မလွန်လွန်းဘူးလား"

"အဲဒါတွေဟာ ငါ သူ့ကိုသိပ်ချစ်တယ်ဆိုတာ ပြနေတာပဲ။ နင် သရော်ချင်သလောက် သရော်ပေါ့၊ ငါ ဂရုမစိုက်ဘူး။ နင်ထင်သလို ထင်နိုင် တယ်၊ ငါ မရှက်ဘူး။ တကယ်လို့ ထိုတစ်ချိန်တုန်းက ဖရန့်ဟာ နင်နဲ့ဖြစ် ချင်တာတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင်လည်း ငါကတော့ ဂရုမစိုက်ဘူး"

"ဒီလိုဆိုရင် ဘာပြုလို့ ရှင် စိတ်တွေ ပူနေရတာလဲ"

လူစီ၏ မျက်လုံးများတွင် ကြောက်မက်ဖွယ် အရိပ်အငွေ့များ မြင်ရသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် တုန်ယင်လှုပ်ရှားနေသည်။ သူ့အမူအရာသည် အန်နာ အား ခုန်အုပ်လိုက်တော့မည့်နှယ် ရှိသည်။

"နင် အခုပြောနေတာတွေဟာ ငါ့ရဲ့ ဥဉ္စဝတ်ကျေမှုကို စော်ကားနေတာ ပဲ၊ နင် ဒီကိုလာပြီး အတိတ်က မေ့ပျောက်နေတဲ့ ဇာတ်လမ်းကို ပြန်စဖို့ ကြိုးစားတယ်၊ ငါတို့လင်မယား ချစ်ခင်နေတာကို မုန်းတီးအောင်လုပ်တယ်၊ ငါ့ဆီက ဖရန့်ကို ခွဲထုတ်ယူသွားဖို့ အစွမ်းကုန် အားထုတ်နေတယ်"

အန်နာကလည်း တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် လူစီအား ရင်ဆိုင်သည်။ "ရှင် မှားနေပြီ"ဟု တည်ငြိမ်သောလေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"ကျွန်မ ဘာမှမလုပ်ဘူး၊ ဘာမှ ကြိုးစားစရာလည်း မလိုဘူး၊ ရှင့်ဘာ သာရှင် လုပ်နေတာ၊ ကျွန်မအနေနဲ့ ဖရန့်ကို နည်းနည်းပါးပါး စိတ်ဝင်စား လာအောင် လုပ်မိတာကိုတော့ ကျွန်မ ဝန်ခံတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ့မှာ လိုအပ်နေတယ်လို့ ထင်မိလို့လည်း၊ ဒါပေမယ့် ဒီထက်ပိုပြီး ဘာမှလည်း မလုပ်ဘူး၊ ဘာမှလည်း မဖြစ်ဘူး"

"နင့်စကားကို ငါ မယုံဘူး၊ နင် လိမ်နေတာ။ နင်တို့နှစ်ယောက်ကြား မှာ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေတာ အမှန်ပဲ၊ ငါ့ကို အမှန်အတိုင်းသာပြော"

"ပြောတော့ကော ဘာထူးလာမှာလဲ၊ ရှင့်ပါးစပ်က ကျွန်မ ပြောသမျှ ယုံပါဘူးလို့ အခုပဲ ပြောခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား"

"အေး ကောင်းပြီ၊ နင်မပြောနိုင်ဘူးဆိုရင် နင် ငါ့အိမ်မှာ ဆက်မနေနဲ့၊ ဒီနေ့ပဲသွားပါ"

mgyoe.com

"ဩော် ဒါက မခက်ပါဘူး၊ နောက်ဆုံးကျရင် ရှင့်ဆီက ဒီစကားပဲ လာမယ်ဆိုတာ သိပြီးသားပါ၊ သွားဖို့ကလည်း ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး"

လူစီသည် အလွန်ခံပြင်းသောစိတ်ဖြင့် အန်နာအား ကြည့်နေသည်။ ဤမိန်းမအား မိမိအိမ်ထဲ၌ တစ်စက္ကန့်မျှပင် အတူတူတွဲ၍ နေလိုသောစိတ် မရှိ။ သူသည် သူ့ဒေါသကို အပြင်းအထန် ချုပ်တည်းနေရသည် မဟုတ်ပါလား။

"ဒါဆိုရင်လည်း နင် သွားတော့၊ အခုချက်ချင်း ထွက်သွား၊ ဒါဟာ အကောင်းဆုံးနည်းပဲ၊ နေ့ခင်း ဆယ့်နှစ်နာရီ မီးရထားရှိတယ်"

"ကျွန်မ ဒီကိုလာကတည်းကိုက တစ်ပတ်ထက်ပိုနေဖို့ စိတ်မကူးခဲ့ဘူး ဆိုတာ ရှင် သိထားပါ"ဟု အန်နာက ပြောသည်။

လူစီသည် ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာသည့်အခါ သူ့မျက်နှာသည် ဖြူရော်ဖျော့တော့လျက် ရှိ၏။ သူ အန်နာအား မောင်းထုတ်ခဲ့ပြီးပြီ။ မကြာမီ အန်နာသည် ဤအိမ်မှ ထွက်သွားတော့မည်။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ်ထဲတွင် သူ့ဘက်က အသာစီး ရလိုက်သည်ဟူသော အတွေးဝင်မလာ။ ဤတစ်ချက်သည် များစွာထူးဆန်း လျက်ရှိ၏။

"တော်တော့်ကို လူမဆန်တဲ့ ကောင်မပါလား"ဟု လူစီ တွေးမိသည်။ သူသည် မီးဖိုခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ "ဟဲ့ နက်တာ၊ ဖရူးဆီသွားပြီး အငှားမြင်းရထားတစ်စီး အမြန်ဆုံးလွှတ်ပေးပါလို့ပြော"ဟု ခိုင်းသည်။

နက်တာသည် လူစီ၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကိုကြည့်ကာ ချက်ချင်း ပင် ထွက်သွားသည်။ မကြာခင် ပြန်ရောက်လာသည်။ သူနှင့် ရှေ့ဆင့်နောက် ဆင့်ပင် မြင်းရထားရောက်လာပြီး အိမ်ရှေ့၌ရပ်သည်။ တစ်ခဏမျှအကြာတွင် အန်နာ အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းလာသည်။ မျက်နှာထားကတော့ မပျက်။ ခပ်ပြုံးပြုံး ပင်ဖြစ်သည်။ လူစီအား မြင်သည့်အခါ "ကဲ ဒီမှာမြင်လား၊ ရှင် လိုလားတဲ့ အတိုင်းပဲ ကျွန်မ သွားတော့မလို့"ဟု ပမာမခန့် အမူအရာဖြင့် ပြောသည်။ "အခုဆိုရင် အားလုံးဟာ ရှင်လိုချင်တဲ့ ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်သွားပြီပေါ့"ဟု ထပ်၍ ထွန့်လိုက်သေးသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လူစီကတော့ သူ့ဘက်က ဝတ္တရား အပျက်မခံ။ နှုတ်ဆက်စကားတစ်ခွန်း ပြောပြီး အန်နာ့ဆီသို့ လက်တစ်ဖက် ကမ်းပေးသည်။ အန်နာကတော့ သူ့လက်ကိုလှမ်း၍ မဆွဲ။

mgyoe.com

mgyoe.com

အိမ်ရှေ့လှေကားမှ အဆင်းတွင်မူ အန်နာက လူစီအား လှည့်ကြည့်သည်။ "ရှင်ကတော့ ကျွန်မစကားကိုကြားရင် ထူးဆန်းတယ်လို့ ထင်မှာပဲ" ဟု ပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် ကျွန်မ မပြောဘဲမနေနိုင်ဘူး၊ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ ရှင့်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်သလိုလို ခံစားနေရတယ်၊ ကျွန်မ ပြောခဲ့တဲ့ 'ပူဖောင်း'ကိုလည်း ရှင် မေ့မပစ်နဲ့"

ထို့နောက် အန်နာ၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် မြင်းရထားနှင့်အတူ မျက်စိအောက်မှ ပျောက်သွားသည်။ လူစီသည် အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့သည်။ ဧည့်ခန်းထဲတွင် အန်နာ့ထံမှ ကျန်ခဲ့သည့် ရေမွှေးအနံ့သည် လေထဲတွင် လွင့်မျောနေဆဲ။

လူစီ၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည် အားအင်ဆုတ်ယုတ်သွားသည့်နှယ် ခံစားရသည်။ သို့သော်လည်း စိတ်ကတော့ တည်ငြိမ်အေးဆေးကာ ပေါ့ပါးလျက်ရှိ၏။ သူသည် ဆောင်းမီးဖို၏ ပေါင်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အားပြု၍ရပ်ကာ မီးတောက်များကို ငေးကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်စိထဲတွင် မီးတောက်မီးလျှံများသည် ယိမ်းကနေကြလေသည်။

(၁၀)

ထိုညနေခင်း ဖရန့် အလုပ်မှပြန်မလာမီ အချိန်တွင် လူစီသည် တစ်အိမ်လုံးကို ခါတိုင်းနှင့်မတူအောင် အထူးသတိထား၍ ဂရုတစိုက် သန့်စင်ရှင်းလင်းသည်။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ပစ္စည်းများကိုလည်း ခါးတိုင်းထက်ပို၍ လှပအောင် စနစ်တကျပြုပြင်၍ နေရာချထားသည်။ အိပ်ရာမှ အိပ်ရာခင်းများကိုလည်း အသစ်လဲသည်။ အထူးသဖြင့် အန်နာ၏ အိပ်ခန်းကို ပြန်လည်ရှင်းလင်းကာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံသည်။ ညနေဘက် လက်ဖက်ရည်ပွဲအတွက်လည်း ဖရန့် ကြိုက်တတ်သည့် မုန့်များကို လုပ်ထားသည်။

မကြာသော ရက်အနည်းငယ်အတွင်းက သူ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်သည် သည်းမခံနိုင်လောက်အောင်ပင် ဆိုးဝါးခဲ့သည်။ လူစီသည် အန်နာ့ကို ရဲရဲတင်းတင်း ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့အတွက် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အပင်ပန်းခံ၍ တာစူခဲ့ရ၏။ နောက်ဆုံးတွင်မူ သူသည် ထိုဖြစ်ရပ်ကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ကာ ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သည်။ အခုဆိုလျှင် အိမ်တွင် အန်နာမရှိတော့။ နောက်တွင်လည်း

mgyoe.com

mgyoe.com

အန်နာသည် ရှိတော့မည်မဟုတ်။ သူနှင့် ဖရန့် နှစ်ယောက်တည်းသာ ရှိကြတော့မည်ဖြစ်၍ နောက်ထပ် ပြဿနာပေါ်လာတော့မည် မဟုတ်။

လွန်ခဲ့သည့် သီတင်းပတ်အတွင်းကတော့ သူသည် ဖရန့်နှင့် လုံးဝ အဆင်မပြေခဲ့။ သူ့ဘက်က ဆက်ဆံပုံသည် ပြင်းထန်တင်းမာခဲ့၏။ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းခဲ့၏။ အထူးသဖြင့် အန်နာနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ အလွန်ရိုင်းစိုင်းခဲ့သည်။ အခုအချိန်မှာတော့ ပြီးခဲ့သမျှကို မေ့ပစ်မှဖြစ်တော့မည်။ မိမိနှင့် ဖရန့်တို့၏ သာယာမှုနှင့် အိမ်ထောင်၏ ပျော်ရွှင်မှုကို ပြန်လည်တည်ဆောက်မှ ဖြစ်တော့မည်။

သူသည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ဖရန့် ရောက်အလာကို တမျှော်မျှော်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ယနေ့ ဖရန့် နောက်ကျလိမ့်မည်ဟု သူ သိထားသည်။ ယနေ့ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ဖရန့်သည် လင်းနော့စ်နှင့်အတူ 'လိသ်သင်္ဘောကျင်း' သို့သွား၍ ဟော်လန်နိုင်ငံမှ ပို့လိုက်သော ကုန်ပစ္စည်းများကို လက်ခံရယူဖို့ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

လူစီသည် အမှတ်တမဲ့နှင့် နာရီကို မော့ကြည့်သည်။ ငါးနာရီထိုးဖို့ စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှသာ လိုတော့သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် အိမ်ရှေ့ဝင်းတံခါးဖွင့်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။ လူစီသည် ဝမ်းသာအားရ ခုန်ထလိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းမဆီသို့ ကပျာကယာ လျှောက်သွားသည်။ အခန်းအလယ်မှရပ်ကာ ဖရန့် ဝင်အလာကို စောင့်သည်။

ခါတိုင်းလိုပင်ဖြစ်၏။ ဖရန့်သည် ခေါင်းကို ငိုက်စိုက်ချ၍ ဝင်လာသည်။ သူ့ပုံပန်းသည် အေးအေးဆေးဆေးပင် ဖြစ်သည်။ "လက်ဖက်ရည် အဆင်သင့်ပဲလား"ဟု ရေရွတ်သည်။ "အပြင်မှာ အေးနေပြီ၊ ပင်လယ်ဘက်က နှင်းမြူတွေလည်း ကုန်းပေါ်တက်လာနေတယ်"

"ဟုတ်တယ် အေးနေပြီ"ဟု လူစီက အသံကိုမတုန်အောင် သတိထား၍ပြောသည်။ "အတော်ပဲ၊ မောင် ကြိုက်တတ်တဲ့မုန့်တွေ ပူပူနွေးနွေး စားရမယ်"

ဖရန့်က ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ လူစီ့ဘက်က အပြောင်းအလဲကြောင့် အံ့အားသင့်သွားဟန်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ချက်ချင်းပင် အကြည့်ကိုလွှဲဖယ်လိုက်ပြီး ဆောင်းမီးဖိုရှေ့သို့ သွားရပ်ကာ မီးလှုံနေသည်။

"ဒီနေ့ကော အလုပ်များတာပဲလား"ဟု လူစီက မေးသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"သိပ်တော့ မများပါဘူး"ဟု ဖရန့်က ပြောသည်။ "သားသွားတာ အဆင်ပြေရဲ့လား"

"ပြေပါတယ်"

လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်များကို နက်တာက လာပို့သည်။ နက်တာ ပြန်ထွက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူစီက "ကဲ ဖရန့်၊ ထိုင်တော့လေ"ဟု ခေါ်သည်။

"အန်နာကော၊ ခါတိုင်း သူမလာမချင်း မင်း စောင့်တတ်တယ်မ ဟုတ်လား"

"သူ ဒီနေ့ လက်ဖက်ရည်လာသောက်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ သူ အပြင် သွားတယ်"

ဖရန့်သည် သူ့ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ကာ သူ့လက်ဖက်ရည် ပန်ကန်ကို ယူသည်။ သူ့မျက်နှာသည် တစ်စုံတစ်ရာကိုစဉ်းစားနေဟန် ဖော်ပြနေသည်။ နောက် သူ့နှုတ်မှ မေးခွန်းတစ်ခု ထွက်လာသည်။

"တစ်ခုခု ဖြစ်လို့လား"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဖရန့်ရယ်၊ လူစီကတော့ ရှေ့လျှောက်ပြီး မောင်နဲ့ လူစီတို့ ဘာမှထပ်မဖြစ်တော့ဘဲ နေသွားနိုင်ဖို့ မျှော်လင့်မိတာပဲ"

"အင်း မောင်ကလည်း အဲသလိုပါပဲ"

ဖရန့်သည် ပန်းကန်အေး၍ ချထားသည့် သတင်းစာကို ငုံ့ကြည့်ရင်း လက်ဖက်ရည် သောက်နေသည်။ သတင်းစာ ခေါင်းစဉ်များကို ငုံ့ဖတ်လိုက်၊ မုန့်စားလိုက်၊ လက်ဖက်ရည် သောက်လိုက်။

"အခုလို လူစီတို့နှစ်ယောက်တည်း လက်ဖက်ရည်သောက်ရတာ နားအေး တယ်နော်"ဟု လူစီက ပြောသည်။

ဖရန့်က ခေါင်းညိတ်သည်။ လူစီ ပြောလိုက်သည့်စကားကို ကြားတစ် ဝက် မကြားတစ်ဝက်ပုံမျိုး ဖြစ်၏။

"အခုလို နှစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး မစားရ၊ မသောက်ရတာ တော်တော်ကြာပြီနော်"ဟု လူစီက ဆက်ပြောသည်။

ဖရန့်ထံမှ အထွေအထူး ပြန်ပြောသံမကြားရ။ နောက်ဆုံး စားသောက် ပြီးသွားသော ဖရန့်သည် သတင်းစာကို ကောက်ယူကာ ထိုင်ရာမှထသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဆိုဖာတစ်လုံးဆီသွား၍ ထိုင်သည်။

"အန်နာ ဘယ်ရောက်နေလဲ"ဟု သတင်းစာကို ဖြန့်ဖတ်နေသော ဖရန့်က ရေရွတ်သည်။ "သူ ဘယ်သွားတယ်လို့ထင်လဲ"

လူစီက မဖြေ။ ရေငုံနှုတ်ပိတ်လုပ်ကာ ငြိမ်နေသည်။ ထို့နောက် ဆိုဖာဆီသို့သွား၍ ဖရန့်၏ဘေး၌ ဝင်ထိုင်ပြီး သူတို့ လင်မယား၏ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ခဲ့ရသည်များကို ပြန်၍စဉ်းစားနေမိသည်။ ထိုစဉ်က သူ့ဘက်က သံသယအပြည့်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မပြေလည်မှု ပေါက်ဖွားလာရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သူယူဆသည်။ သူ့အနေဖြင့် အခုအချိန်မှစ၍ ထိုသံသယကို မေ့ထားလိုက်တော့မည်။ အတိတ်ကို အတိတ်မှာပင် ထားခဲ့ပြီး ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ်သာယာရေးကိုသာ ရှေးရှုတော့မည်ဟု ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဖရန့်နှင့် စကားပြောရာ၌ တတ်နိုင်သမျှ အေးအေးဆေးဆေးပြောရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီမဟုတ်ပါလား။

"ဖရန့်ရယ်၊ လူစီတို့ အရင်တုန်းကလိုပဲ နေကြရအောင်လား။ အိမ်မှာလူစီတို့ဘာသာ လူစီတို့နေပြီး သာယာအောင် လုပ်ခဲ့ကြတာတွေ မှတ်မိသေးတယ် မဟုတ်လား"

ဖရန့်သည် သတင်းစာ စာမျက်နှာတစ်ရွက်ကို လှန်လိုက်ပြီး "ဘာဖြစ်လို့ မမှတ်မိရတာလဲ၊ မှတ်မိတာပေါ့"ဟု ဖြေသည်။

"ဒါပေမယ့် ဖရန့်ရယ်၊ မောင် မှတ်မိဦးမလားတော့ မသိဘူး"ဟု လူစီကပြောကာ စကားကိုမဆက်ဘဲ ရပ်ထားသည်။ ဖရန့်၏ လက်ကိုဆွဲယူပြီး ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ "လူစီလေ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး စဉ်းစားနေမိတယ် သိလား၊ ဟိုတုန်းက လူစီတို့..."

"မင်း ဒီနေ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ"ဟု ဖရန့်က ကြားဖြတ်မေးသည်။ နီမြန်းလျက်ရှိသော လူစီ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်သည်။ "မင်း ဒီနေ့ ဘာလုပ်ထားသလဲ"

လူစီက ဖရန့်အနီးသို့ တိုးကပ်ထိုင်လိုက်ပြီး ဖရန့်၏လက်ကို သူ့ပါးတစ်ဖက်တွင် ကပ်ထားလိုက်သည်။

"လူစီ လုပ်ခဲ့သမျှဟာ ဖရန့်ကို ချစ်လို့ပါ"ဟု လူစီက ပြောသည်။ "လူစီတို့ ဘဝကို အသစ်လိုပြန်စချင်တယ်၊ လူစီတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဖြစ်ပြီးခဲ့သမျှတွေကို မေ့ပစ်ကြရအောင်နော်၊ လူစီတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

mgyoe.com

mgyoe.com

ချစ်နေရင် ကျန်တာတွေဟာ ဘာမှအရေးမကြီးပါဘူး"

"ဒါပေမယ့်'ဟု ဖရန့်က စကားစကာ လူစီအား ကြည့်သည်။ ထို့နောက် သူ့ခေါင်းထဲသို့ အတွေးတစ်ခု ဖျတ်ခနဲဝင်လာသည်။ "အန်နာ ဘယ်မှာလဲလို့မေးတာ မင်း မဖြေသေးဘူး"ဟု ပြောသည်။

လူစီက ဖရန့်အား မကြည့်တော့ဘဲ မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့ လွှဲထားသည်။ "လူစီ မလုပ်ချင်ပါဘူး ဖရန့်ရယ်၊ ဒီလိုလုပ်ရတာ လူစီ့အတွက် မလွယ်ပါဘူး"

"မင်း အန်နာ့ကို အိမ်မှာမနေဖို့ ပြောလွှတ်လိုက်သလား"ဟု မေးသည်။

"ဟုတ်တယ်"

"မင်း သူ့ကို မောင်းထုတ်လိုက်တယ်ဆိုပါတော့၊ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်"

ဖရန့်၏ မျက်နှာထားသည် တင်းမာသွားသည်။ လူစီ့လက်ထဲ ရောက်နေသည့် လူ့လက်ကို ဖျတ်ခနဲ ရုပ်လိုက်သည်။

"မင်း သူ့ကို ငါ့အိမ်ထဲက မောင်းထုတ်လိုက်တယ်၊ ဟုတ်လား"ဟု အော်မေးသည်။ "မင်းမို့ လုပ်ရက်တယ်၊ အန်နာဟာ ငါ့နှမဝမ်းကွဲပါကွ"

"ဒီ နှမဝမ်းကွဲဆိုတဲ့ စကားက တော်လောက်ပါပြီ၊ ကြားရတာများလွန်းလို့ စိတ်တောင်ပျက်လာပြီ"ဟု လူစီက အသံကိုထိန်း၍ ပြောသည်။ "လူစီ သူ့ကို သွားခိုင်းတာက ရှင့်ကို ကောင်းစေချင်လို့ပါ"

"ဖြစ်ရလေကွာ၊ မင်းပဲ စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ပြီးခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်လုံးလုံး မင်း သူ့ကို ဘယ်လိုဆက်ဆံခဲ့သလဲ၊ ကဲ အခုတစ်ခါ အိမ်ကမောင်းထုတ်လိုက်တယ်၊ ဒါဟာ လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်လားကွာ"

"သူ လာမယ်ဆိုတုန်းကတော့ ရှင်ပဲ မလာစေချင်ဘူးလို့ ပြောခဲ့တာ မဟုတ်လား"ဟု လူစီက ဒေါသတကြီး ပြန်မေးသည်။ "အခု သူသွားပြီဆိုမှတော့ ရှင်က ဘာကြောင့် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေရတာလဲ"

"ဟ... သူ လာမယ့်အပတ်ကတည်းက ပြန်တော့မှာကွ၊ မင်းအနေနဲ့ သူ့ကို မုန်းတယ်ပဲဆိုဦးတော့ နောက်ထပ် ရက်နည်းနည်းလောက်ပဲနေပြီး ပြန်သွားတော့မှာ မဟုတ်လား"

"ကျွန်မ ရှင့်ကို ချစ်လွန်းလို့ လုပ်လိုက်တာပါ၊ ဖရန့်ရယ်"

အခန်းထဲတွင် ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်ကို

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် ဖရန့်က နှုတ်ခမ်းများကို တွန့်လိုက်သည်။

"မင့်ငါ့ကို ပိုင်တယ်လို့ ထင်နေသလား"ဟု မသာမယာ မျက်နှာထားဖြင့် မေးသည်။ "မင်းကိုယ်မင်း ငါ့ရဲ့အထိန်းတော်လို့ ထင်နေသလား၊ ချစ်တာနဲ့ပဲ သံကြိုးနဲ့ချည်ထားချင်လို့ ရမတဲ့လား"

"ဖရန့်ရယ် အိမ်ထောင်တစ်ခုလုံး ပြိုလဲသွားတာကို လူစိက လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေရမှာလား"

"ပြိုလဲသွားစရာ ဘာတွေရှိနေလို့လဲ၊ ဘာတွေဖြစ်နေလို့လဲ၊ မင်းဟာ မင်းကိုယ်မင်း အရာရာတိုင်းကို သိတဲ့လူလို့ ထင်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် အမှန်ကတော့ ဘာမှမသိဘူး၊ အန်နာဟာ ငါ့အဖို့ သာမန်လူတစ်ယောက်ပါပဲ၊ တခြားလူတွေထက်ပိုပြီး ထူးတာမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ ရောက်လာကတည်းက သူ့ကို ငါ့ဆီတွန်းပို့နေတာ မင်းပဲ၊ ဒီလိုသာဆက်လုပ်နေရင် မင်းကြောင့် အားလုံး ပျက်စီးရတော့မယ်၊ မင့်ကိုယ်မင်းလည်း ပျက်စီးအောင်လုပ်သလို ဖြစ်တော့မယ်"

လူစိ၏ နှုတ်ဖျားတွင် ပြောချင်သည့်စကားလုံးတွေ တွယ်ကပ်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း လူစိသည် သူ့စိတ်ကို ချုပ်တည်းထားသည်။ သူ့ဘက်က လိုက်လျော့မှုကို ဖရန့်က တုံ့ပြန်ပုံမှာ ကျေနပ်စရာမရှိ။ သို့သော်လည်း အခုအချိန်တွင် သူ့ဘက်က ခွင့်လွှတ်သည်းခံမှသာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေဖို့ရှိသည်ဟု သူ တွက်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ ငြိမ်နေသည်။

ထို့နောက် လူစိသည် ထိုင်ရာမှ အသာထကာ အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ အိပ်ရှေ့ခန်းမထဲရှိ ပြတင်းပေါက်အနီး၌ထိုင်ကာ တွေဝေငေးမောနေသည်။ သူ့အတွေးများသည် ချာချာလည်လျက်ရှိ၏။ မည်မျှကြာအောင် ထိုင်နေမိသည်ကို သူ သတိမထားမိ။ တံခါးဆောင့်ပိတ်သံ ထွက်လာကာမှပင် သတိပြန်ဝင်လာသည်။ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အမှောင်ရိပ်များ လွှမ်းခြုံနေပြီ။ သူသည် တံခါးသံကြားရာဘက်သို့ ကပျာကယာ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဖရန့် အပြင်ထွက်သွားခြင်းပေတည်း။

အခုလိုညပိုင်းတွင် ဖရန့်သည် အပြင်ထွက်လေ့မရှိ။ ဆောင်းမိဖိုဘေး၌ ပက်လက်ကုလားထိုင်နှင့်ထိုင်ကာ နားနေတတ်သူဖြစ်၏။ အခုကျတော့ ဘာမပြော

mgyoe.com

mgyoe.com

ညာမပြော ထွက်သွားခဲ့လေပြီ။ လူစိတ်အဖို့တော့ စိတ်ဆင်းရဲစရာ၊ ထိတ်လန့်စရာတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ သူသည် စားသောက်ခန်းထဲပြန်ဝင်ကာ စောစောက ဖရန့် ထိုင်သွားသည့် ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။

မရေရာနိုင်လွန်းလှသည့် သူ့အဖြစ်ကို မတွေးမိဘဲ မနေနိုင်၊ အခုလိုဆိုတော့လည်း သူ့စိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော သံသယသည် မှန်ကန်နေပြီဟု ယူဆရမလိုဖြစ်နေပြီ။ ယခု သူ အန်နာ့အား အိမ်မှမောင်းထုတ်ခဲ့သည့်အတွက် နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖြစ်ရပ်သည် သူ့သံသယကို ထောက်ခံနေသော အစတစ်စ ဖြစ်လာခဲ့ပြန်လေပြီ။ သူသည် ဖရန့် ပြန်ရောက်အလာကို စောင့်မျှော်ရင်း တွေးမိတွေးရာများကို တွေးနေမိလေ၏။

(၁၁)

တံခါးကို တစ်အားကုန်ဆောင့်ပိတ်အပြီးတွင် ဖရန့်သည် အိမ်ရှေ့လှေကားမှဆင်းကာ အိမ်ဝင်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ လမ်းပေါ်ရောက်သည်အထိ သူ့မျက်နှာထားသည် တင်းမာဆဲ။ သူ့နှုတ်ခမ်းများကို မဲ့ထားဆဲ။ သူသည် ဦးထုပ်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက်ဖြစ်သွားအောင် ဆွဲချလိုက်ပြီးသော် လမ်းမပေါ်အတိုင်း လျှောက်သွားသည်။

အခုလိုအချိန်တွင် လမ်းပေါ်၌ လူသွားလူလာကာမရှိ၊ တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့လျက်ရှိ၏။ သူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို အင်္ကျီအိတ်ကပ် နှစ်ဖက်တွင်းသို့ ထိုးသွင်းကာ ခေါင်းကို ငိုက်စိုက်ချ၍ လျှောက်သွားနေခြင်းဖြစ်သည်။ နှင်းမြူများသည် ပါးသွားလေပြီ။ ညသည် နွေးနွေးထွေးထွေး ရှိလှ၏။

သူ ဘယ်သွားမှာလဲ မသိ။ ဘယ်ကိုသွားမည်ဟူသော ရည်မှန်းချက်ရှိထားသည်မဟုတ်။ ခြေဦးတည့်ရာ သွားမည်ဟူသော စိတ်ကူးဖြင့်သာ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူ့အနေဖြင့် အခုလိုအချိန်မျိုးတွင် လမ်းပေါ်သို့ ထွက်ချင်သည်မဟုတ်။ ခါတိုင်းလုပ်နေကျအတိုင်း ဆောင်းမီးဖိုရှေ့၌ ထိုင်ကာ စိတ်အေးနားအေး အနားယူချင်သည်။ တကယ်တော့ အခုလို လမ်းပေါ်ရောက်အောင် မောင်းထုတ်လိုက်သူမှာ တခြားလူမဟုတ်။ သူ့အား စိတ်ထဲမှ ဘယ်လိုမှ မထွက်စေချင်သည့် သူ့မိန်းမ လူစိပြစ်၏။

mgyoe.com

အမှန်တော့ အန်နာအား အိမ်မှနှင်ထုတ်လိုက်ခြင်းသည် အလွန်မသင့်တော်သည့် လုပ်ရပ်ဟု သူ ယူဆသည်။ သူ့နှမဝမ်းကွဲ အန်နာသည် လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်က ဆိုးဝါးပြင်းထန်သော လူမှုဒုက္ခတစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ သူသည် ဘာကိုမှ နိုက်နိုက်ချွတ်ချွတ် မသိခဲ့။ ဘယ်နေရာတွင် ဘယ်လိုဖြစ်လာမှန်းလည်း သူမသိ။ အန်နာနှင့် ဖြစ်ခဲ့သူ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်းလည်း မသိ။ သိအောင်လည်း သူ အားမထုတ်။ တကယ်တော့လည်း ဤကိစ္စသည် အန်နာ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စမျှသာ ဖြစ်သဖြင့် မည်သူနှင့်မှမဆိုင်ဟုပင် သဘောထားခဲ့၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဟိုတုန်းက အန်နာ့အကြောင်း မစဉ်းစားခဲ့သော ဖရန့်သည် ယခုတစ်ကြိမ် ပြန်တွေ့သည့်အခါတွင်မူ အန်နာ့အပေါ် ကရုဏာမကင်းဖြစ်ခဲ့မိသည်။ အထူးသဖြင့် လူစီ၏ တစ်ဖက်သတ်အမြင်ဖြင့် တစ်ဖက်သတ် ဆက်ဆံမှုများကို မြင်ရကြားရသည့်အခါ ပို၍ပင် သနားစိတ် ဝင်ခဲ့မိလေသည်။

အမှန်တော့ အန်နာသည် သူ၏ ကြင်နာသနားမှုကို လိုအပ်သူ မဟုတ်။ အန်နာသည် စိတ်နေစိတ်ဓာတ် အလွန်မာကျောသူဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လုံးဝဂရုစိုက်တတ်သူ မဟုတ်။ ဘာကိုမှလည်း အလေးအနက်ထားသူမဟုတ်။ အန်နာသည် ခပ်ရိုင်းရိုင်း၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းသမားတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် ဘဝကို ကြုံသလို ကျသလို ရင်ဆိုင်တတ်သူဖြစ်၏။ သူ့အတွက် သာယာပျော်ရွှင်မှုကိုလည်း ကြုံသလို ကျသလိုပင် ရှာဖွေရယူတတ်သူ ဖြစ်၏။ အန်နာ၏ ထိုအကျင့်စရိုက်များကို ကောင်းစွာသိနေသော ဖရန့်သည် လူစီက အန်နာအား အိမ်သို့ အလည်လာရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်ဟု သိရသည့်အခါ ဘဝင်မကျ ဖြစ်ခဲ့မိ၏။ အကြီးအကျယ်လည်း ကန့်ကွက်ခဲ့မိ၏။ နောက်ပိုင်းကျမှ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့လင်မယားသည် ဘာပြဿနာမှ ထပ်မဖြစ်တော့ပေ။

သို့သော်လည်း လူစီသည် မိမိနှင့် အန်နာတို့ တစ်ချိန်က တရင်းတနှီး ဖြစ်ခဲ့ကြဖူးသည်ဟု လည်းကောင်း၊ မိမိသည် အန်နာ တိတ်တိတ်ပုန်းမွေးဖွားခဲ့သည် ကလေးအဖေ ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း တွေးထင်လာခဲ့သည်။ သူ့အနေဖြင့် ထိုအတွေးအထင်ကို ရယ်စရာအဖြစ် သဘောထားလျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သရော်စရာအဖြစ် လုပ်လျှင်လည်း ရနိုင်၏။ သို့သော်လည်း သူသည် အခြေအနေကို ထိုကဲ့သို့ ရင်မဆိုင်နိုင်ခဲ့။

ရောက်တတ်ရာရာတွေးကာ လျှောက်လာနေသော ဖရန့်သည် မြို့လယ်

mgyoe.com

mgyoe.com

လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။ သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်မျှ ငဲ့ကြည့်ပြီး လမ်းမကိုဖြတ်ကာ တစ်ဖက်ပလက်ဖောင်းဘေးရှိ 'ရှန်ဒွန်ဘား'၏ ဆင်နားရွက်တံခါးကို ပခုံးနှင့် တွန်းဖွင့်ပြီး ဝင်လာခဲ့သည်။

ဆိုင်ထဲရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အရက်တစ်ခွက်မှာ၍ သောက်သည်။ ချက်ချင်းပင် နောက်တစ်ခွက် ထပ်မှာသည်။ ဒုတိယခွက်ကျတော့ ချက်ချင်း မသောက်၊ ဖြည်းဖြည်းချင်းသောက်သည်။ သူ့အနေဖြင့် တတိယတစ်ခွက်တော့ သောက်ဖို့ မရည်ရွယ်။ သူသည် အရက်သမားမဟုတ်။ သူသည် လက်ကိုမြှောက်၍ နာရီကိုကြည့်သည်။ အိမ်ကိုပြန်သင့်သော အချိန်ရောက်နေပြီ။ ထိုအခါ လူစီကို သတိရသည်။ လူစီသည် မယားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း...

သူသည် အရက်ဆိုင်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ အပြင်ဘက် ပလက်ဖောင်းပေါ် ရောက်သည့်အခါ ငါ ဘာဖြစ်လို့ ဒီနေရာကို လာရတာလဲဟု တွေးသည်။ သူသည် တစ်ခဏမျှရပ်၍ လမ်းမဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်။ လာလမ်းအတိုင်း အိမ်ပြန်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲဟု တွေးကာ နောက်သို့ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် –

"ဟယ်လို ဖရန့် ဘာလုပ်နေတာလဲ"

အသံသည် သူ့နောက်ဘက်မှ လာခြင်းဖြစ်၍ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ရပ်နေသူမှာ အန်နာ။

"ဟာ... အန်နာ၊ ကိုယ်က မင်း ပြန်သွားပြီလို့ ထင်နေတာ"

အန်နာက ပြုံးသည်။ "ဘူတာရောက်မှ စိတ်ပြောင်းသွားလို့ မပြန်ဖြစ်ဘူး" ဟု ပြောသည်။ "ပထမတော့ ပြန်မလို့ဘဲ၊ နောက်တော့မှ မပြန်သေးဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ ဒီည ဂရေ့ဂ်ဟိုတယ်မှာ"

"ဒါပေမယ့်... ဟို"

"ကဲပါ လာပါ၊ ခဏတစ်ဖြုတ် လမ်းလျှောက်ရအောင်၊ တောင်းပန်စကား ပြောဖို့တွေ ဘာတွေကို မေ့ထားလိုက်"ဟု အန်နာက ကြားဖြတ်ပြောသည်။

"ဘာလဲ အန်နာ မင်းက မြို့ထဲလျှောက်မှာလား"

"ဟင့်အင်း သဘော်ာဆိပ်ဘက် လျှောက်ချင်တာ"

သူတို့သည် လူသူကင်းမဲ့နေသည့် ပလက်ဖောင်းပေါ်အတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အခုလိုည၊ အခုလိုအချိန်မျိုးတွင် သူနှင့်လူစီ

mgyoe.com